

شعر و ئەدەبیاتی کوردی

شعر و ئه‌دهبیاتی کوردی

ره‌فیع حیلمی

ده‌زگای چاپ و بلا‌و‌کردنه‌وهی ناراس
هه‌ولیر - هه‌ریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیك هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوكردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی كوردستانی عیراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیكترۆنی aras@araspress.com
وارگه‌ی ئینته‌رنیٲت www.araspress.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

ره‌فیق حیلمی
شیعەر و ئه‌ده‌بیاتی كوردی
كٲتیبی ئاراس ژماره: ١٠٨٥
چاپی دووهم ٢٠١٠
تیریز: ١٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی كٲتیبخانه گشتیبه‌كان ٢٣٠٥ - ٢٠١٠
نه‌خشانندی ناوه‌وه: كارزان عه‌بدو‌لحه‌مید
رازانده‌وه‌ی به‌رگ: مریهم موته‌قییان
پیت لیدان: رۆشنا په‌شاد
هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل. فه‌ره‌اد ئه‌كه‌به‌ری

وتهیهکی پیویست

ئەگەرچی کتییی "شیر و ئەدەبیاتی کوردی"ی رفیق حیلمی یەکەمین کتییی رەخنەیی ئەدەبی نییە لە کوردیدا، پیشتر هەندیک هەولێ تر هەبوو و بلأویش بوونەتەو، هەر لە حاجی قادری کۆیییەو کە لە شیریکدا ئەزمونی شاعیرانی بەر لەخۆی هەلسەنگاندوو بەگشتی وەسفی توانای شیریی و نواندنی ئەوانی کردوو، هەرەها ئەمین فەیزی بەگیش لە کتییی "ئەنجومەنی ئەدیبان" هەلێژاردەیکە لە بەرەمی چەند شاعیریک کلاسیکی بلأو کردوو تەو و پیشەکییەک و چەند پەراویزیک رەخنەییانەیی نووسیو دەربارەیان و سالی ۱۹۲۰ لە شاری ئەستەنبول چاپ کراو.

بەلام ئەم کتییی حیلمی کە کاتی خۆی لە دوو بەرگی جیاوازا بلأو بووتەو، پڕۆژەیکە رەخنەیی تۆکمە و پیشکەوتوو و دەبیته بناغەیی سەرەکی بۆ رەخنەیی ئەدەبی.

لەم کتییەدا رفیق حیلمی جگە لە هەلێژاردەیی بەرەمی شاعیران، هەلسەنگاندن و شیرکردنەووی وردی کردوو بۆیان و هەر شاعیرەیی خستوو تە ناو چوارچۆیەیکە رەخنەیییەو، بەوریاییشەو بەیەخی ئەو بەرەمانەیی دیاری کردوو بەمەنتیقی ئەدەبی و فیکری و ئەخلاقیی پێوانەیی کردوون و هەندیک جاریش جورئەتیک کەم وینەیی نواندوو پێشبینی دەرکەوتنی دەنگی تازەیی کردوو، وەکی ئەووی دەربارەیی گۆران، کە دەلی: "گۆران" لە شیریی کوردیدا، ئینقلابیک گێراو بەم ئینقلابە قوتابخانەیی شاعیرە کۆنەکانی بەتەواوی رووخاندوو. "یا کە دەلی: "پێویستە سەنعەتی ئەدەب جیگەیی ئایەت و حەدییسی ئەم چەرەمان بۆ بگریتهو و ئەدیپ ئەبی واجیباتی رەسوول بگریتهو ئەستۆی." و هەر دەربارەیی شیریی نوئی دەلی: "ئەم چەشنە شیرانە ئیتر باویان نەماو- مەبەستی شیریی کۆنە - و نابی ئیمە بگەرینەو سەری و بیکەینەو بە باو... بەلکو، ئەبی ئیتر ئوسلوویکی تازەیی بۆ دابننن و بەشۆیەکی وا لە نیشتمان بدوین کە لەگەل پێویستی ئەم چەرەیی دی و شانەشانی شارستانیەتی بروا».

یان: «بەش بەحالی خۆم لەو باوهرەدام کە شیریی کۆن بە چاک و خراپییەو ئەبی

ورده ورده بکشیتته دواوه و "ئەنتیکە خانە"کانی ئەدەبی پئی برازینریتتەوه. «ئەگەرچی ئەم حوکمەى دواىى جۆره قەتعییهتیکى پئوه دیاره، بەلام مەبەستى حیلمی ئەوهیه که نابى ئەدیبه تازەکان وابەستە بن بە پئوانه و مەنتیقی کۆن دە بى پئوانه و مەنتیقی شیعری تازە بئینه کایهوه، ئەمەش جورئەتیکى زۆرى پئوه دیاره، بەتایبەتیش ئەگەر بئینه بەرچاوى خۆمان که ئەم نووسینهى نووسەر لهو کاتانەدا نووسراوه که هیشتا مشتومر لەسەر شەریهتەى بەرهەمی نوئى نەبرابوووه.

دەزگای ئاراس له پرۆژەى زیندووکردنەوه و چاپکردنەوهى ئەو کتیبانەى سالانى زوو چاپ کراون بەتایبەتەى ئەوانەیش که رۆلئیکى باشیان هەبووه له دامەزراندنى کەلتوور و ئەدەبیاتى کوردیدا، بەپئویستى زانى ئەم کتیبە دانسقەیه بخاتە ناو پرۆژەکانییهوه، بە تایبەتیش که له رابردووێهکى دووردا، ئەم کتیبە چاپ کراوه و تەمەنى یەکهەمین چاپى بەرگی یەکهەمی نزیکەى حەفتا ساله و ئەگەرچی له هەشتاکاندا جارئیکى تر چاپى دووهمی شى کراوه تەوه لهو چاپى دووهمه هەردوو بەرگهکه، کراوتە یەکه بەرگ، بەلام لەبەر خراپى چاپهکه و ئەو هەموو هەلەى تئى کەوتوو، کتیبەکه بایهخى خۆى له دەست داوه. سەرەراى هەموو ئەوانەش ئەم کتیبە بەشیکه لهو بناغه ئەدەبییهى زانکۆکانى کوردستان پئویستیان پئى هەیه و کتیبەکه خۆشیش هەر له سەرەتادا بۆ ئەم مەبەستە نووسراوه هەروەکو نووسەر له پئشەکیى چاپى یەکهەمی بەرگی یەکهەمیدا نووسیویهتتى.

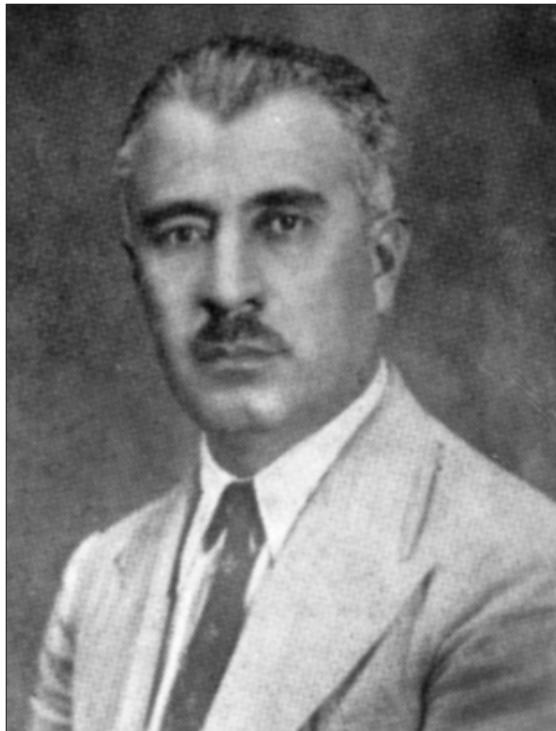
دوا سەرنجى پئویست ئەوهیه، ئەگەرچی هەندیک لهو دقه شیعرییانەى لەم کتیبەدا هەن دواتر که له دیوانى شاعیرهکان خۆیاندا که لەلایەن کەسان و دەزگای جیاوازهوه بلاقبوونەتەوه، جیاوازییهک هەیه له نئوانیاندا. بەلام ئیمه هەروەکو له کتیبەکهى رەفیق حیلمیدا هاتوو دەسکاریى هیچ شتیکمان نەکردوو، جگه له ساغکردنەوهى رینوس بەو رینوسەى که ئەمپرۆ پئى دەنووسرى، لەمەشدا هەولمان داوه ئەو تایبەتمەندیانەش بپاریزین که له زمانى نووسینى نووسەرەکهدا هەبووه.

لهکۆتاییدا پئویستە ئەوش بلئین که ئیمه له چاپکردنەوهى ئەم کتیبەدا چاپى یەکهەمان وەرگرتوووه که نووسەر خۆى چاپى کردوووه.

دیاری

ئەم چەن لاپەرپەیه که ئاوینەیه که سوورەت و سیرەتی هەندی له شاعیرە
ناودارەکانی کوردستانی عێراق بە وینەیی دەسکەگۆلێکی رەنگاوپرەنگ و
بۆنخۆش دەرئەخا که هەر گۆلێکی له باخێک هەلبژێردرابی، پێشکەشی لاوانی
کورد و بەتایبەتی پێشکەشی ئەو قوتابییه خۆشەویستانە ئەکەم که له
قوتابخانە بەرزەکاندا ئەخوینن و لەویدا له شیعەر و ئەدەبیاتی کورد شتێکیان
بەرچاو ناکەوێت. ئەگەر بەم سێپارە بچووکه توانیبێتم که گیانی (روحیی)
ئەدەبیی ئەوان بچوولێنمەوه تەقەلایەک که بۆ پیکهێنان و دەرھێنانی بەرگی
دووهم ئەیدەم لەلام سووک ئەبی و گیانی نیشتمانپەروریم تازە ئەبیتەوه...

رەفیع حیلمی

رهفیق حیلمی
نووسه‌ری ئەم کتێبه

محمد بهگی ساحبقران

ئەحمەد بەگى فەتاح بەگ

ئەحمەد بەگ، كورې فەتاح بەگى ئەرازىيە و لە ۱۲۹۵ ى ھىجرىدا لە سلېمانى لە داىك بوو. ھەر لە سلېمانىيەش خوئندووويەتى و لە حوجرە (قوتابخانە)ى مەلا عەزىز لەگەل ئەمىن زەكى بەگ(۱) پېكەو بوون. خزمى (كوردى) و (سالم)ە، كە دوو شاعىرى بە ناوبانگى كوردن. لە بنەمالەى (ساحبقران)ە. بە فارسى و كوردى زۆرى شىعر داناو. دىوانى شىعرەكانى لە ۱۳۳۴ رۆمى و لە گرتنى سلېمانىدا سووتاو. بەلام لە دواى ئەم تارىخەو دىوانىكى ھىناو تە ناو كە ھېشتا لە چاپ نەدراو. قەسىدەكانى و غەزەلىياتى تەخمىس و تەرجىعى وئىنەيەكى بەرزى تەبىعى شاعىرانەيەتى. لە سالى ۱۳۵۵ ى ھىجرى لە شارى سلېمانى لەم دنيايە كوچى كردوو... (۲)

ئەحمەد بەگ (خوا لىي خوش بى) ھەر وەكو شاعىرىكى قەلەندەر مەشرەب بوو، پىاويكى شوخ و بەنموود، سوارىكى باش و سىلاخشورىكى ئازايش بوو. زور دل تەر و دەسبلاو و ميوانپەرورە بوو. لە ھەر مەجلىسىكا دابنىشتايە بەقسەى خوش و نوكتەى شىرىن ئەو مەجلىسەى دەھىنايە نەشئە. كە شىعرەكانى خۆى دەخوئندەو بەدەنگىكى نىز و زەمزەمەيەكى شاعىرانە رەنگوبوئىكى ترى پى ئەبەخشى و تامىكى زىاترى پى ئەدا. بەنىك پىش مردنى پارچەيەكى لە دىوانە تازەكەى و وئىنەيەكى خۆى بو نارديووم. لەو پارچەيە ھەندىكى لىرەدا ئەنوسىن:

وەسفى ئەرز

پى بەسەردا قەت مەنن نامەرد بە عىزە و شەئنە ئەرز
خاكەكەى پاكى غوبارى مەقدەمى جانانە ئەرز
فەرشى رەنگىنى گولستان، رەشكى گولزارى جىنان
گەوھەرى دەرياي سونعى ھەزەرتى يەزدانە ئەرز
دەم بە دەم بو حالى عالەم دىتە جووش و گرىەو
ئەشكى سوور و سوپرى بەحرى ئەحمەر و عومانە ئەرز

(۱) معالى محەمەد ئەمىن زەكى وەزىرى ئىقتىسادى پىشوى عىراق.

(۲) تارىخى سلېمانى لاپەرە (۲۴۱) تالىفى محەمەد ئەمىن زەكى بەگ.

ديم (ينار داغی) وتم بی شك سکی سووتا به من
 مادهرکی موشفیکه لوتفی لهگهل ئینسانه ئهرز
 جوودی حاتم بووته ئهفسانه له عالهدا کهچی
 لوقمه نانیکی بهویش داوه لهسهر ئهم خوانه ئهرز
 ئاسمان و مانگ و پوژ و ئهنجومم دی تی گهیمیم
 ساحیبی خیمه و سهرایه و شهمعی ئاویزانه ئهرز
 ههر چه دل مهیلی ئەکا ههر چی نهفس لازمیتهتی
 حازره بوچی ئیتتر کوفره بلیم ریزوانه ئهرز
 بهم ههموو عهیبانهوه خهلقى که چونه مالهکهی
 ئەهگریتته باوهشی خوئی ئەو ههموو عهیبانه ئهرز
 ئەم ههموو بی شهئنییه ئەهگریتته سهرشانی که چی
 تیک نهچوو، ئەمما له حیرسا دم به دم لهرزانه ئهرز
 گهر له سهقفی گومهزی ئەفلاکهوه سهیری بکهی
 سابیت و دهواره، ههتا ههم خره ههم پانه ئهرز
 دهرئخا ئەجناسی ئەشیا غائبیشیان ههر ئەکا
 چهن دلی مەعموره یا رهب مالی چهن ویرانه ئهرز
 زوبدهیی ئەولادی فهخری ئەنبیا بوو، کهم بوو بوئی
 کائیناتی سهربهسهر بو کرد بهیهک کاشانه ئهرز
 ئەو مهههی چونکو له دلدايه لهبهر چاوی نییه
 بهحری ئەشکی جارییه ئەمما دلی خهندانه ئهرز
 ئاسمانی کرد به سهقف و ئهنجومی بو کرد به میخ
 کههکهشانی کرد به تاقی پیشی ئەوههوانه ئهرز
 ئەودهمه بووته زیارهتگاهی ئەفواجی مهلهک
 لیوی گهیییه پیی و، دهستی گهیییه ئەو دامانه ئهرز
 ههر دهبوو بمزانیايه قوووتهی ئەو روجهیه
 سیقلهتی بهم زورییه وهستاوی بی بنیانه ئهرز

(حهمدى) لاده لىم حىسابه كافىيه بو تىگه يىو
مهنبه عى كوللى شتىكه مهنبه بى هه مووانه ئه رز

وهتهن

ئهى وهتهن رۆم و عهجهم موشتاقى كوردستانته
ئىفتىخارى مىللته تى كورد، شهوكتى عىنوانته
بهسته سهر بهرزى سبهىنان و شهوانت مانگ و رۆژ
وهك نىشانى ئىفتىخارى سنگ و نهجمه شانتته
بهرق ئه دا و ئه رۆژى وهكو ئه مواجى گه وههر چه شمهكان
ئاوه يا رۆحى رهوانى چه شمه بى هه يوانته
ئاوه يا نووره له عهكسى خۆر كه ئه برىسكىته وه
ئه هلى حىكمهت وا ده زانى دورپه كانى كانه
گول گولى سوور و سپى، خال خالى خاكى رهش ئه لى
پۆدره بى روخسار و سورمه ي رشتنى چاوانته
(په ي) كولى تاقه سرى شىرىن راكشاوه (په ي) كولى
دهستى (قه ندىلت) دريژه بو چراچى (وان) ته
(پيره مه گروون) تاجى شاهانه بى سه به رزى فىران
تهم (ده ماوه ندى) دا گرى مه حجووبى (هه ورامان) ته
خه تى ديوانى شكسته ي (گردولووت) ي به رزى شاخ
وازيحه بو سه به خوى تورپه بى فه رمانته
جار به جار (حهمدى) بتورى لىت، مه لى حه قى نىيه
جه رده رامه گره نه لىن خه لقى كه (جانى) جانته

په ندى عيبرهت

ئەحوالى ئەم زەمانە لە كايەى منال ئەچى
دونيایەكى چ پووچە لە زەرفى بەتال ئەچى
لەم باغە ھەردەمە كە ئەگا مئوھيەك ئەلى
ئەم كۆنە گوممەزە لە دوكانى بەقال ئەچى
نەقس و كەمالى خەلقى جیھان، بايەخى نىيە،
ھەردووكى بى شكە، كە بە دەستى زەوال ئەچى
گەھ، پۆژ ئەبى بە ئەسیری زەلامى شو
گەھ، بەدرى كامیلە كە بە دەردى هیلال ئەچى
ئىقبال و شوومى تابيعى عيلم و جەھل نىيە
رئى كەوتە بازە ئيمرو و سبەينى لە (دال) ئەچى
ئەيوانى (جەم) كە ھەمدەمى كەيوان بوو مودەتى
ئيمرو بە پەستى، خانە خراپە لە چال ئەچى
ئەو نەونەمامە سبەرى دوئنى لە ناز ئەكرد
ئيمرو لە ئاگرایە لە چيلكە و چەوال ئەچى
بى لئوھ ئەم جیھانە تەماشاكە (نەى ژەن)ى
بينايى كویره، ئەفسەحى عەينى لە لال ئەچى
ھەر نالە والە بورجى جەلالا وەكو هیلال
ھەر ماھە والە كونجى مەلالا لە نال ئەچى
بازارى دەھرە، قىمەتى ئەشیا بە جیگەيە
میشى گەپشتە رووى نىگارى لە خال ئەچى
دنیا ھەناسەيىكە نە چووبى و، نە ھاتبى
حالیكە بوئى ئەچى كە لە عالەم بە حال ئەچى
بلىقى سەر ئاوە كاكە جیھان تى بفرە تۆ
بو كەس نەبوو بە حال و نە بو كەس لە مال ئەچى

خۆلابدەن لە باری گرانى حقووقى خەلق
 بنواری هەلگری که له (فیلە) (۱)ى حەمال ئەچى
 بۆ نەفەخە خواشناسى، عیبادهت رىايىيە
 تەقوايى ئەم زەمانە بە نرخى وەبال ئەچى
 بانگىكى تر له غەيبەو ئەستا که هاتە گویم
 هیندە زولالە دەنگى له دەنگى (بیلال) ئەچى
 تاخر زەمانە هەستەنە پى تا بدەن حساب
 لوقمەى حەرامى دوینى بە نرخى خەلال ئەچى

له وەسف و شعورى قەومى و فەلسەفەى ژياندا، ئەم سى وتارە جوانەى (حەمدى)
 یەئنى ئەحمەد بەگى فەتاح بەگ مان له سەرەو نووسی. هەر چەندە مەرحووم لەسەر
 ئوسوولی کۆن شیعری داناو و له فنونى شیعردا زۆرى ئەهەمىەت بە سەنایەى
 لەفزییە داو و لەم لایەنەو پەیرەوپی شاعیرە کۆنەکانى کردوو، بەلام ئەگەر له
 شیعەرەکانى باش ورد ببینەو بو مان دەرئەکەوئیت که دیسانەو رێگەیهکی جیاواز و
 سەربەخۆی گرتوو تە بەر و له زۆر جیگەدا ژورور شاعیرە بەناوبانگە کۆنەکانیش
 کەوتوو. مەسەلەن له وەسفی (برۆ)دا هیچ شاعیرىکى کۆن نەماو که زۆر و یا کەم
 شیعری دانەنابى، بەلام ئەگەر لەم وەسفی (حەمدى)یش بفرکین:

بالی کیشاوه بەسەر حوسنا له دوو لاوه برۆ
 وەك هوما گەیییە مەقامیک، پىی لەسەر چاوه برۆ
 روتبەیی بالآ بە ئینسانى بچووکى قەت مەدەن
 چۆن له پروی پۆژا بزانه تیغى کیشاوه برۆ
 رەنگە قەت ئەهلی موحیبەت یەك کەسى لى دەرئەچى
 تیغى راکیشاوه ئەمرى کوشتنى داوه برۆ

چۆنە؟ ئایا کەس توانیویەتی برۆ بگەییئیتە جیگەیهك که «پىی بگاتە سەرچاوا»
 بىجگە لەمە تەماشای بەیتی دووهمیش بفرموون ئایا له وردیى بىر و جوانى
 تەشبیهەکانى لەزەتیکى شاعیرانە بە دلتانا نایەت؟ ئەى بەیتی سىیەمى لەگەل ئەم

(۱) فیلە ناوی حەمالىکى زۆر بەهیز بوو. ئە. حەمدى

بهیته فارسییهی خواروه که ئەلی:

تیغ جالادان کج است ابروی محبوبان چ است
هر دو خونریزند اما این کجا و آن کجا

چۆنه؟... من بهش به حالی خۆم زۆر داخم خوارد بۆ ئەوهی که سهردهمیک وام
زانیبوو ئەم شیعره فارسییه وهسفیکی زۆر جوانی (برۆ)یه و له بهرم کردبوو. بهلام که
ئەم شیعرا نهی شاعیریکی کوردم بهر چاو کهوت، ئینجا تی گهیشتم که ئەو شیعره
فارسییه هیچ بهلاغهتیک و یا سنعهتیکي ئەدهبیی تیا نییه و له بهر خۆمهوه وتم: این
کجا و آن کجا! دیسانهوه له غهزلهیکی فهلسهفیدا بزانتن چی ئەلی:

به رهنگ و بۆ نییه ئیحسانی دنیا، هر به ریکهوته
له (نهی) شهکر دهباری، ژاله بهو شیرینییه تاله

ئپسته ئیمه لهو فهلسهفهیه بگهڕین که لهم بهیتهدا دامهزراوه، بهلام تهنیا له وهسفی
ژاله که ههم به شیرین کراوه و ههم به تال، ورد بینهوه. بزانتن چهن جوانه. بهلی ژاله
که به رهنگ زۆر شیرینه کهچی به تام تاله و وهکو زهر وایه. و نهی که قامیشیکه رهق
و تهق بهری شهکر ئهگریت. ئینجا له بهر ئەمهیه شاعیر ئەلیت: «به رهنگ و بۆ نییه
ئیحسانی دنیا، هر به ریکهوته». چونکو قامیشی بهو ناشیرینی و بی رهنگییه شیرین
و ژالهی لهگهڵ ئەو جوانی و شیرینییه تال کردوو. مه بهستی شاعیریش ئەوهیه که
بهخت و یا که مالی ئینسان لهگهڵ دهرهوه (مظهري) قیاس کردن (پیان) زۆر جار
ئینسان به ههله ئهبات. ئەم بهیته جوان و به مهعنایهش ئاخو بهیتی ئەو غهزلهیه که
ههمووی عیبارته له فهلسهفه:

وهره (همدی) ئەوهی ماله له پیش خۆتا رهوانهی که
ئوهی بی جی که چوو و چوو، ئوهی جیی بیلی کهی ماله
به راستی شعوریکی بهرز و فهلسهفهیهکی قووله

ئهمه دهمدی بهگ، جیی ئینکار نییه که بۆ شاعر دانان خۆی زۆر ماندوو کردوو
و گهلیک له شیعرهکانی له بهر سهنعهتی لهفز و قافییه تهنگی، له رهوانی و سهلاسهت
مهحرومه، بهلام گهلی جاریش ئەم خۆماندوو کردنهی به خۆراییی نهڕۆیشتوو و
شیعری زۆر مهتینی داناوه، ئەم شیعرا نهی خواروهی وینهیهکی شیعری (مهتین)یهتی:

هرڤى ناساغى به جېم پى چاكه، نهك بى جايى ساغ
 كاسه گل بېنه له مې پې، خالى نهك ميناي ساغ
 نه شئه به خشايه موحبت زهدى گهر تېكه ل نهكې
 شهك ريش هتتا خراپه نهيكه يه سه هباى ساغ
 بوتكه دهى خو ته، دلم مه شكينه ئاخر ئهى سهنم
 شوقى خو ش نابى كه نه بې لاله كهت له مپايى ساغ
 عوسرته عوشره ت، موهه بيا گهر نه بى ئه سبابى عيش
 بو، له يهك دانه به هسره ت، دهستى بى ئه عزايى ساغ
 فيكرى خو ت ئامان مه نيره بهر هر ريفى به دسرئيش ت
 هر چرووكه گهر چرووك بيكات ه بهر كالايى ساغ
 مه عرفه ت بو تيگه يينى جه وهه رى جانانه يه
 خاسى بينينى نيگاره ديده يى بينايى ساغ
 لابه ره ته كليفى دهست و پى له سه ر خو ت ئسته كه
 (همدى) دهس بو زالم و بو جه رده چاكه پايى ساغ

ئيتير بهم روباعيه جوان و پر مهعنايه دوايى به باسى ئه حمده بهگ ئه هينين، خوا
 لئى خو ش بى و قهبرى پووناك و فراوان بكا.

ده ميكه ئينتيزارى هاتنى دهور و زه مانى كم
 له دوونانم (۱) فهرق كا، چونكه و من موحتاجى نانى كم
 له سه ر پاره كه ته قديرى حيساباتى شه ر ه ف بكرى
 منيش ساحيب قرانى كم، شوكر ساحيب قرانى كم.

(۱) دوونان: جمعى دهنييه و به معنای (دو، نان) يشه. جيناسه.

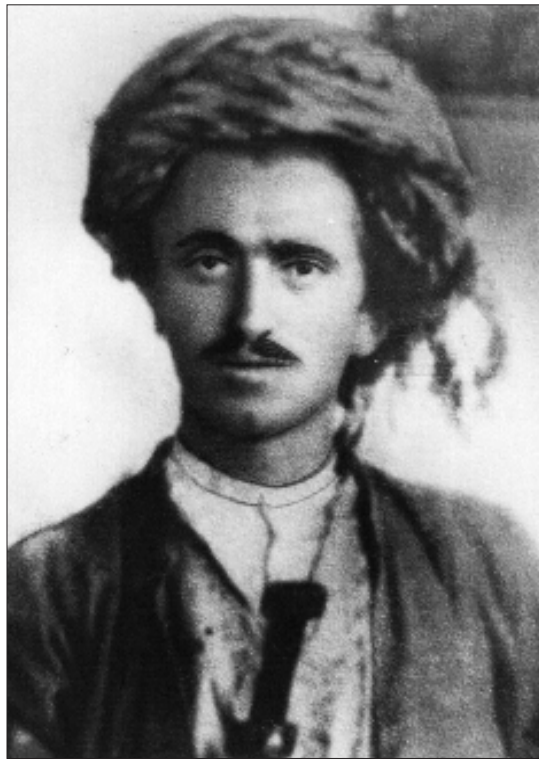
ئەحمەد بەگی وەسمان پاشا

ئەحمەد موختار بەگ

ئەحمەد موختار بەگ، ئەحمەد بەگی کورپی وەسمان پاشای گەورە جافە. لە ۱۸۹۶ی میلادی لە هەلەبجە هاتوووەتە دنیا. ئەحمەد موختار بەگ، بە حیسابی ئەبجەد دەکاتە ۱۳۱۶ کە بە تاریخی هيجری عیبارەتە لە تاریخی لە دایکبوونی و لەبەر ئەمە بەو ناوێ ناوئراوە. لایکی شیرین و بالابەرز و سووروسی بوو. بە چاوی شین و مووی زەردی وینەبەکی مومتازی رەگی ئاریی تەمسیل ئەکرد. زەنگ و شوخ و تەرپۆش و لە رەغمی دەولەمەندی و ئەملاکیکی زۆر، مألۆیرانی سەخاوت و دەسپالوی بوو. هەر چەند لە خویندنیکی بەرز و ریکوپیئە بەهرەدار نەبوویوو، بەلام خاوەنی زەکایەکی تیز و بیریکی ورد بوو. کوردی و فارسی و تورکی و عەرەبی و کەمیکیش ئینگلیزی ئەزانی. بە کوردی و فارسی گەلێک شیعری دانابوو. شیعەرەکانی ئاودار و بەتامە و وینەئە شعووری دەروونیکی پرچۆش و زەمزمەییە. لەم لایەنەو لە تاهیر بەگی برا گەورە دەچوو کە یەکیکە لە شاعیرە بە سۆزەکانی کورد(۱). وەسمان پاشای باوکی و مەحمود پاشای مامی، هەر دووکیان لە ئومەرای بەناویانگی عەشایری جاف بوون. لە لایەن سولتانی عوسمانییەو روتبەئە پاشایەتیان درابوو و لە هەلەبجەدا حاکمایەتی و قائمقامیان کردبوو، دایکی ئەحمەد بەگیش کە ناوی عادیلە خانمە و بە خانم ناویانگی دەرکردبوو لە بنەمالەئە ئومەرای بەنی ئەردەلان بوو. لە زەبروزەنگ و سیاسەتا ناویکی هەبوو. ئەحمەد موختار بەگ، خویشی بەینیکی بوو بە قائمقامی هەلەبجە و لە دواي ئەویش لە مەجلیسی تەئسیسی عێراق و لە مەجلیسی نیابیدا بوو بە ئەندام و لە دواي ژيانیکی ناکامانە لە ساڵی ۱۹۳۴ی میلادی(۲) و لەسەر ناوی سیروان لە لایەن دەستیکی نەفامی کوردەو، کوژراوە و لە دێی (ئەبەعبیدە) کە نزیکە هەلەبجەییە، نێژراوە. خوالێی خویش بێ.

(۱) تەماشای جلدی دووهم بکەن.

(۲) لە تاریخی سلیمانیدا، ئەلی، ۱۹۳۳ی سیلادی مەقتوولەن وەفاتی کردوو، عەلی کەمال ئەلی، ۱۹۳۵.

ئەحمەد موختار بەگ

له خەو هەلسن

له خەو هەلسن درەنگە میللهتی کورد خەو زەرەرتانە
هەموو تاریخی عالەم شاهیدی فەزڵ و هونەرتانە
دەساتی کۆشن ئەو قەومی نەجیب و بی کەس و مەزڵووم
بە گورجی بیبەرن ئەو پڕیگە دوورە و لە بەرتانە
بخوینن چونکو خویندن بو دیفاعی تیغی دوژمنتان
هەموو ئان و زەمانی عەینی قەلغان و سپەرتانە
بە خوڤایی له دەستی بەرمەدەن ئەم خاکە شیرینە
کە تۆزی وەک جەواھیر سورمە و نووری بەسەرتانە
بەسەر خاکا ئەگەر نازیش بکەن حەقتانە کوردینە
تەماش! سیبەری ئەم شاخ و کێوانە لەسەرتانە
بەبی قەدری بەسەریا رامەبوورن حورمەتی بگرن
گولالە سوورەکە ئەم دەشتە خویناوی جگەرتانە
دەمیکە ئەم ولاتە و ئەسیری پەنجەیی جەهلە
له سایە عیلمەو ئەمیرۆ ئیتر نۆبە زەفەرتانە
زبانی حالی (ئەحمەد) هەر ئەلی وریا بن ئەو میللەت!
بزانن بەردی ئەم شاخانە ئەلماس و گەوہەرتانە

ئەم شیعەرانی سەرەوێ ئەحمەد موختار بەگ، نیشتمان و خوشەویستی و
خەمخواریی میللەتی پێشان ئەدا. و بەرامبەر بە زانستی و خویندن پایە مەیل و
قەدرزانیی خویمان تی دەگەیی. بەراستییش ئەحمەد بەگ دلی بە وەتەن و
زانستیەو بو. له لایەن پایە ئەدەبیاتیشەو ئەم شیعەرانی و بە تایبەتی هەندی له
بەیتەکانی نرخیکی بەراستی هەیه. مەسەلەن:

ئەم نیووە شیعەری خوارەو تا بلیی رێک و پەوانە و سەلاستیکێ ئەدەبیی تیاپە:

«بە گورجی بیبەرن ئەو پڕیگە دوورە و لە بەرتانە»

ئەحمەد بەگ، دیارە کە شیعری فەلسەفیشی خویندووەتەو لەزەتی لێ وەرگرتوو. بە دوور نازانری کە لەم بەیتەدا:

بەبی قەدری بەسەریا رامەبوورن حورمەتی بگرن
گولالە سوورەکە ی ئەم دەشتە خویناوی جگەرتانە
لە فەلسەفە ی (خیام) ئیلھامی وەرگرتی.

بیجگە لەمەیش کە خۆی ئەلماس و گەوھەری دنیا ی زۆر لەبەردا و سەرەت
وسامانی بەشی خۆی کە لە باوکییەو بۆی مابوووە لە بەینیکی زۆر کەمدا لە ناوی
برد و دواویی پێ هینا، دیسانەو دیارە کە بۆ سەرۆتی ولاتەکە ی زۆر دلسۆز و بە
پەرۆش بوو کە دەلی:

زبانی حالی (ئەحمەد) هەر ئەلی وریا بن ئەی میلەت
بزانن بەردی ئەم شاخانە ئەلماس و گەوھەرتانە

ئەحمەد موختار بەگ، لە زمانی بیگانەیشەو، شیعریکی زۆر بەرز و ڕەنگینی بۆ
کردووین بە کوردی و بەم ڕەنگە هیژ و توانای شاعیری خۆی و فەساحەت و
بەلاغەتی زمانی کوردی خستوووەتە بەرچاوی. «گولی خوینین» ی (سوللی پرودوم) ی
شاعیری بە ناویانگی فرەنسز کە لەلایەن ئەدیبی ئازادیپەرۆر مەحمود جەودەت
بەگەو بە نەسر کراوە بە کوردی؛ ئەحمەد موختار بەگ بەم چەشنە ی خوارەو
کردوووەتەو بە شیعەر:

گولی خوینین

لەو دەمە ی ئیمە کە خوینمان ئەرشت
پوژیش بەهاری هینابوووە وجود
لەو جیگا شەرە ی یەکتەرمان ئەکوشت
گولان سەوز بوون و کەوتبوونە سعوود

هەر چەن لاشەکان وەک پەینی بەسام
کەوتبوون لەژیر لقی گولاندا
کەچی گولانی بی هۆش و بی فام
تەر و تازە بوون لەسەر چالاندا

زهوى ئەوئەندە خوئىنى نۆشى بى
بۆچى (وئەنەوشە) رەنگى ھەر شىن بى
خوئىناوى لاوان دەشتى پۆشى بى
چۆن دەبى (بەيبوون) سىسى جەبىن بى

بە خوئىنى ئىنسان گول ئاۋ دراۋە
ئەبوورەنگ و بۆى ئەوان بىئىنى
ئىستا كە پۆل پۆل خىمەيان داۋە
بۆچ، بى پەلەى خوئىن، سەر دەرئەھىنى

ئەبىنن غەيرە ئەچنى گول، خونچە
كەچى ھىچ كامىيان گرژ ناكەن روويان
غالبى، تىى بى و بكات لەنجە
بۆ پىئەكەنن ناكەونە خەزان

يەككىيان جارى نالى بە (ھەنگى)
يا بەو (پەپولەى) ھەلىان ئەسىنى
ئىستانەم ماۋە من بۆن و رەنگى
ئىمىرۆ دلتەنگم بىخە سبەينى

لەم دەشتە شوومەى پىر خەوف و خەتەر
كە لاشەى قەومى ئىمەى تىدايە
بۆ شەرمى حوزوور شەعشەعەى زەفەر
كەم ناكەنەۋە تاقە گەلايە

ماتەمى ئىمە رەنگ و بۆى پى دان
كەچى قەت ناكەن ئىزھارى كەدەر
چونكو بى حىسسن نەتەۋەى گولان
لە حالى كۆن دان دايم تازە و تەر

لە داخا گەلای خو بپچنەو
نەفامن چونکو هیشتا نازان
بو ناو بەرگی سەوز خو بشکیننەو
ئەى گولان ئیو بەیوہى لاوان

بەرامبەرى ئەم دەرد و بەلایە
ئازادە پشکوون گولانى وەتەن
چەن بى وىجدانن ئیو ئەبوایە
بو مردووہکانمان ھەر بکەن شیوہن!

ئەم غەزەلەى خواروہیش وینەىکى شیعەرى غەرامىی ئەحمەد موختار بەگە:

مەشکینە !

بە بەردى فیرقەتت شیشەى دللى ئاوارە مەشکینە
لەناو زومرەى رەقىبا عاشقى بىچارە مەشکینە
ئەگەر رۆح و دل و ئیمان تەلەب کا بیدەرى عاشق
کە تىفلى خورده ساله قەت دللى ئەو یارە مەشکینە
دەخيلم ئەى نەسىمى سوبحگاہى، مەسکەنى دلّم،
پەرىشانى مەکە تۆزولفى ئەو نازدارە مەشکینە
کە خوئى بو کوشتنن موختارە، عاشق شوخى شیرینت
لەسەر رۆح و دلّت فەرمانى ئەو سالارە مەشکینە
کە من پەروانەکەى شەمەى سەرى دوو کولمى تۆم جانا
دللى (ئەحمەد) بە فیتنەى ئەو سەگى پەتیارە مەشکینە

لەسەر وە وتمان کە لە شیعەرەکانى ئەحمەد موختار، رەوانى و سەلاستیک ھەى،
چاويشتان لەم سەلاست و سادەبىيە بى کە لەم غەزەلەى سەر وەدايە:

کە من پەروانەکەى شەمەى سەرى دوو کولمى تۆم جانا
دللى (ئەحمەد) بە فیتنەى ئەو سەگى پەتیارە مەشکینە

په قیبه به (سهگی په تیاره) ته شېبه کړدووه. به کوردیبه کی په تی، وه سفیکی ساده و ته وای په قیبه، له مه باشتر چوڼ ده بی، به زمانیکی له مه ساده تر بو چ شاعیریک شکوای حال کراوه؟

له بهینی هردوو (ئحمده) دا موقایسه یه ک

به راستی ئه وهنده شیعره کانی ئحمده بهگی ساحیقپان، پر له سهنه ته و په قه و تیگه یشتن و له زهت لی وهرگرتنی، پئویستی به وردبوونه ووهیه، ئه وهنده شیعره کانی ئحمده بهگی وهسمان پاشایش ساده و رهوانه و نمونیه کی به نرخی سه لاسه ته. ئهویان، شیعره کانی به ئنوعی سهنه تی ئده ب، یه عنی به جیناسی له فزی، به ته شېبه، به ئیستیعاره و به ئنوعی خه یالاتی قوول و بیری ورد رازاندووه ته ووه و بو دهرهینانی گه وه ره کانی فیکر و بیری پئویسته که خوینده واره کانی، غه واسی به حری شیعر و ئه ده بی بن. هر چی وه کو ئحمده موختار به گه، وه کو جه نابی ئهمین زه کی به گ له تاریخی سلیمانیدا و تویه: «سه لیه ییکی باشی» شیعریی بووه و له سایه ی ئهم سه لیه ی ته بع و ره وانی فیکره وه شیعره کانی له ساده بی و سه لاسه تا پایه یه کی مومتازی هیه. به لام داخه که م هر دووکیان که به هره یه کی گوره و بلندی شاعیریان بووه، له سه رچاوه ی فتری زه کای خو یان و موحتی ئه ده بی سلیمانی به و لاوه، له هیچ سه رچاوه یه کی عیلم و ئه ده بی بیگانه، نسبه داری فهیز و هونه نه بوون.

وايزانم ئحمده بهگی وهسمان پاشا شیعره کانی له جیگه یه کدا کو نه کراوه ته وه له بهر ئهمه نه مانتوانی که ده سته گولیکی باش و په نگین له باغی فیکری هه لېزیرین. ئهم چهن به پته ییش که پارچه غه زه لیکیه تی له لاپه ره یه کی په رپووتی «کومه له شیعری شاعیرانی کورد» (۱) دا بهر چاومان که وت.

چیه ئه ی گول که په نگت ئیسته سووره

چ وه قتی شادییی و عیش و سرووره

په رت بو ئال و په نگینه به هاران

دورنه فشانن له قه تره ی ئوی باران

(۱) ریساله یه کی شیعریه که له لایهن مه لا عبدالکریم هه کزیبه وه له به غدا له چاپ دراوه.

مەگەر چىسىست نىيە تاكو بزانى
لە خاكى كى پواوى بۆيە جوانى
ئەتۇ نازانى بۆچى ئال و سوورى
لە بەزما، مايەى كەيف و سروورى
كەوابوو ئىستە ئەى گول تۇ بزانه
كە سەوزىيى تۇ لە خاكى دلپەرانه
لەسەر خاكى بنى پىشەت رواوه
بە جەرگى عاشقاننا داخى ناوه

ئەمىن فەيزى بەگ

ئەمىن فەيزى بەگ

ئەمىن فەيزى بەگ، يەككە لە زانايانى بەناوبانگى كورد. عەسكەرىكى عاليم و ئەدىبىكى عەسكەر بوو (۱) لە زەمانى حكومەتى عوسمانى، كە هېشتا قول ئاغاسى بوو، مودىرى مەكتەبى عەسكەرى بەغدا بوو. لە وەقتەدا بەناوى (اجمالى نتايچ) كىتابىكى نووسىووتەو كە خولاسەيەكى علومى رياضات و تەبىئىياتە (۲) بەينىكىش لە سلېمانى قوماندانى لىوا بوو. ئەو وەقتە روتبەى مير ئالاي (كۆلۆنيل) هەبوو. (نالە پى پان) كە يەككە بوو لە عەشیرەتى هەمەوهند و لەگەل ئەوانە بوو، كە تابووریک عەسكەرى توركيان لەلای دەربەندى بازيان پووت كوردبوو، لە زەمانى قوماندانى ئەمىن فەيزى بەگدا و لە سلېمانى كرا بە قەنارە دا (۱۳۲۶ رومى) لەدوای ئەمە كە تەقوايت (تقاعد) كرا، عومرى خۆى هەر بە نووسين و خویندن و گەران رابوارد. سیاحتىكى ئەوروپايشى كرد. و باقى عومرى خۆى لە ئەستەمولدا بەسەر برد. بیجگە لە (اجمالى نتايچ) بە ناوى (تفرقهى رياضيات) و (هواى نسیمی) و (شعاعات) هەو چەند ئەسەرىكى تریشى هینابوو ناو. بەینىكى كەم پيش مردنیشى لە ژیر ناويدا كۆمەلە شیعەرىكى هەندى لە شاعیرانى كوردی لە چاپ دا (۱۳۳۹ رومى). زۆر مهیلی لەسەر رياضيات و ئەدەبیات و لە رياضياتى عالیەدا شارەزایی تەواوى هەبوو. هەرچەند لەگەل شیعەر و ئەدەبدا زۆر خەريك نەدەبوو، بەلام دیسانەو بە ئوستادی شیعەر و ئەدەب ناسراوه و لە شاعیره بەناوبانگ و بە سەلیقەكان دەژمیردیت.

(۱) كە جەیشى غەم هجوومى كرد نيزامى عومرى من تيك چوو
ئیتەر مومكین نییه ئاساسايش حالى پەرشانم
بینای بورجى بەدەن رووخا بە گوللەى حادسات ئیمرو
نەما قووهت لە ئەژنۆما برپا پشتم، شكا شانم.

ئەمىن فەيزى

(۲) چە عجب گر بە وجود تو بنازد بغداد
ای وجود تو محیط دوجهان استعداد
گرو از مهر برد ذره بدان ناچیزی
اگر از رأی منیر تو کند استعداد

شیخ پەزا

دوستانه‌تیی به‌ینی خوئی و شیخ رهبازی تالهبانی شاعیری هه‌ره‌به‌ناویانگی کورد و موخابه‌ره‌یان له‌گه‌ل یه‌کتری به‌شیر، ئه‌م قسه‌یه‌مان ئیسبات نه‌کا، و ئه‌م جه‌وابنامه‌یه که شیخ رهبازی به‌ فارسی له‌ جه‌وابی کاغه‌زیکدا بو ئه‌مین فه‌یزی به‌گی نووسیوه، پایه‌ی زانستی و ئه‌ده‌بیی له‌ ئیمه‌وه‌ ده‌رئه‌خا:

«زنطفه‌ء قلمت درمیشمه‌ء قرطاس»
«نتیجه‌ه‌است به‌ قیمت گرانتر از الماس»
«صحیفه‌ء معجزه‌ پیراست بسکه چون مریم»
«به‌ برگرفته‌ موالید عیسوی انفاس»
«رسیده‌ کار به‌ جایی ترا امین فیضی»
«که جبرائیل امین خوانمت ز روی قیاس»
«هزار سال به‌مانی که این عجب نبود»
«بشر نیند مگر خضر زنده و الیاس»

نووسین و موخابه‌ره له‌ به‌ینی شیخ رهبازی و ئه‌مین فه‌یزی به‌گ ئیشی جار جار نه‌بووه، به‌لکو به‌ دايم بووه له‌ یه‌کتری دوور و یا نزیک بووین، دوستانی ئه‌وان هه‌ر به‌ گه‌رمی ده‌وامی کردووه. ئه‌مه‌یش کاغه‌زیکێ تری شیخ رهبازی به‌ که له‌ دوا‌ی ده‌رچوونی کتیبی (هه‌وای نسیمی) و له‌ وه‌ختیکه‌ (ئه‌مین فه‌یزی) به‌گ له‌ (یه‌مه‌ن) بووه بوئی نار دووه:

«الا ای هنرمند و یار قدیمی»
«تویی خسروانرا سزای ندیمی»
«ز حکمت بپرداختی نامه تو»
«بدادی دران نامه داد حکیمی»
«هواي نسیمی از ان گشته نامش»
«که‌جان پروراند هواي نسیمی»
«به‌ دانش ترا هیچ همتا ندیدم»
«مگر جوهر فرد و دریتیمی»
«توخواهی سفر دریم دورتر کن»
«امین فیضیا در دل من مقیمی»

بەم جەواپنامانەدا وا دەرنەكەوئیت كە موخابەرەى بەینى شیخ رەزا و ئەمین فەیزى بەگ ھەر بە شیعەر و بە زمانى فارسى بوو، و ئەمین فەیزى بەگ خۆى فارسى ئیختیار کردبى. ئەگینا شیخ رەزا بە مونسەبەت نەبوو بى، بەتایبەتى لەگەل كوردیكا، زمانى فارسى بەكار نەھیناوه و لە شیعەر و ئەدەبى كوردیدا ئوستادىكى گەرە و سەنەتكارىكى بى ھاوتا بوو. ھەر چى وەكو ئەمین فەیزى بەگ، لە ژیر تەئسیری دەورى منالى كە لە حوجرەكانى سلیمانى بەفارسى خویندووویەتى و (موشعربنە) کردوو، هیچ فەرقىكى لەویدا نەبینوو كە لەگەل شیخ رەزا بە فارسى موخابەرە بكا یا بە كوردى. ئەگینا چ ئەمین فەیزى بەگ و چ شیخ رەزا، ھەر دووكیان لە شیعەرى توركیشدا دەستىكى بالایان ھەبوو. ھەتا (شعاعات) كە دیوانى ئەشعارى ئەمین فەیزى بەگ، ھەمووى بە (توركى) بە (۱) مەبەستمان ئەوہیە كە ئەمین فەیزى بەگ لەلای خۆى نەبووستوو بە توركى كە زمانىكى بیگانەہی لەگەل شاعیرىكى كورد موخابەرە بكا. بەلام لەلایەكى ترەوہ نزىكى و خزمایەتیی زمانەكانى كوردى و فارسى و عادەتى ئەو زەمانەى خەلقى سلیمانى كە موخابەرەى بەینى خۆیان و زمانى حوجرە و قوتابخانەكان فارسى بوو، خستووہتە ھەلەئیک كە بەدەرەجەہەك خۆى لى پاراستووہ.

لەناو ھەندى لەو كاغەزانەى ترا كە شیخ رەزا بو ئەمین فەیزى نووسووہ، ئەوانەى كە ناوى ئەمین فەیزى تیا و تراوہ و بەھایەكى ئەدەبىی ھەپە لە ژیرەوہ ئەینوسین: لە كاغزىكا ئەلى:

«مستم از جام بادهء فیضت»

«چون مسیحا زفیض روح آمین»

«سالھای دراز باقى باد»

«بە سلامت آمین ما آمین»

وا لە كاغزىكى تریشدا ئەمانەى بو دەنووسیت:

«تابه ضرب المثل ھمی گویند»

«كە دعا از برای آمین است»

(۱) جەنابى محەمەد ئەمین زەكى بەگ، لە تارىخى سلیمانىدا (شعاعاتى) بە كوردى داناوہ.

«خاطرت شاد باد أمين فيضى»

«زانکه دریای دانش و دین است»

ئیمه ته‌رجه‌مه‌یه‌کی حالی ته‌واوی ئەمین فهیزی به‌گمان لا نییه، و بی‌جگه له‌و روباعییه‌ی که له‌لاپه‌ره (۲۴) نووسراوه و ئەم فیرده:

گەر ره‌فیه‌قت یار سادیق بی چه باکی ریگه‌ته

گەر که‌سی به‌دخوو له‌گه‌لتا بی چه‌هه‌نهم جیگه‌ته

نه دیوان و نه چهن شاعر و غه‌زه‌لیکی تری کوردیی خۆیمان له‌ژیر چنگا نییه و ده‌ستمان ناکه‌وئیت: له‌به‌ر ئه‌وه بۆ ئیسه‌باتی فه‌زڵ و هونه‌ری ئەمین فهیزی به‌گ و پایه‌ی شاعر و شاعیره‌تی، به‌ناچاری موراجه‌عه‌تمان به‌بیره‌وه‌ریی خۆمان و شاهه‌تی یه‌کێک له‌شاعیره‌ زۆرگه‌وره و به‌ناوبانگه‌کانی دۆستی گیانیی خۆی کرد. داخه‌که‌م، له‌تاریخی سلیمانیشدا ته‌رجه‌مه‌ی حالی ته‌واوی ئەمین فهیزی به‌گ و هه‌تا تاریخی له‌دایکبوون و مردنی نه‌نووسراوه، به‌لام من ئەگه‌ر له‌بیرم مابیی له‌به‌ینی ۱۳۴۰ و ۱۳۴۱ رۆمی و له‌ولاتی غه‌ریبیدا به‌رحمه‌ت چووه و به‌ته‌واوی نازانم له‌کوئ نێژراوه. ئەوه‌یشم له‌بیره‌که‌له‌تاریخی ۱۹۱۵ی میلادی به‌گه‌ران له‌سووریا بوو و له‌ژووری خانیکا له‌هه‌لب به‌نه‌خۆشی که‌وتبوو که‌چومه‌ لای و بۆ ئاخ‌ر جار زیاره‌تم کرد. به‌راستی کوردیکی به‌جه‌وه‌ر و زانا و ئەدیب بوو. وه‌کو ئەمین زه‌کی به‌گ ئەفه‌رموئیت، زۆریش بی هه‌وا و قه‌له‌ندهر مه‌شره‌ب بوو.

له‌م کتێبه‌دا نیازمان نه‌بوو ئەوانه‌ی که‌به‌زمانی خۆیان یه‌عنی به‌کوردی شاعریان نه‌نووسیبی باسیان بکه‌ین، چونکو مه‌به‌ستمان ده‌رخستنی شاعر و ئەده‌بیاتی کوردیه‌، نه‌که‌ ده‌رخستنی ئه‌و کوردانه، که‌خزمه‌تی ئەده‌بیاتی بیگانه‌یان کردوو و زمانی خۆیان نازانن و نه‌شیان ویستوو فی‌ری بن، چونکو بۆ ئه‌و جو‌ره کوردانه بگه‌رپین زۆر به‌داخه‌وه، ئەلێم: که‌له‌ناو میلیله‌ته‌کانی شه‌رقدا، گه‌لی کوردی و بووه و هه‌یه‌که‌له‌مه‌یدانی شاعر و ئەده‌ب و زانستی و سیاسه‌تدا گه‌یشته‌ونه‌ته پایه‌یه‌کی زۆر به‌رز و له‌پێی پێگه‌یشته‌نی تورک و عه‌ره‌ب و عه‌جه‌مدا خزمه‌تی زۆر گه‌وره‌یان کردوو.

به‌لام ئەمین فهیزی به‌گ که‌تا مردن و له‌هه‌موو جیگه‌یه‌که‌له‌گه‌ل هاونیشتمانه کورده‌کانی خۆیا، به‌کوردی قسه‌ی کردوو و دۆسته‌کانی تایبه‌تی و دایمی خۆی له

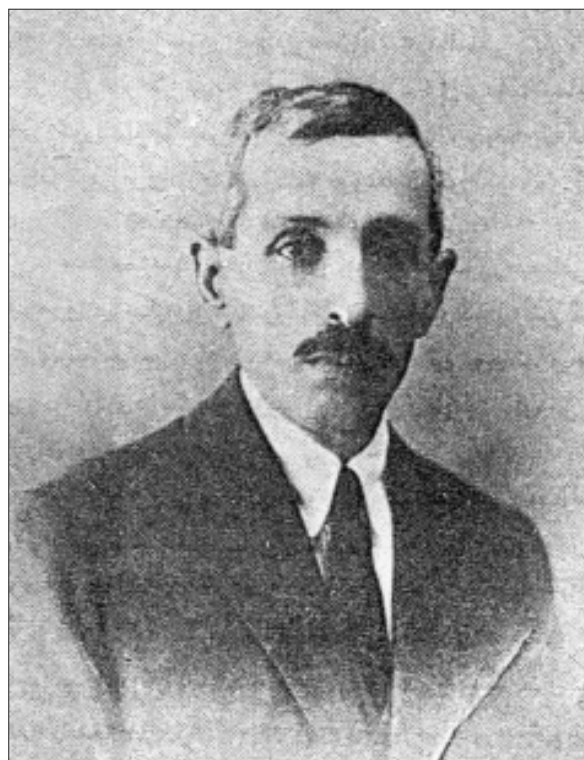
پێگه‌یشتووان و تیگه‌یشتووانی کورد هه‌لیژاردوو، به‌ئێ ئهمین فه‌یزی به‌گ که پایه‌ی عیلم و زانستی و هونه‌ری خۆی به‌ ئاساری عیلمی ده‌رخستبوو، و له‌وه زیاتر ده‌رخستنی له‌ توانادا بوو، و ئهو ئهمین فه‌یزییه که (ئاکاده‌می فرانسه) به‌ په‌سمی ته‌قدیری که‌مالاتی کردبوو ئه‌گه‌ر به‌پۆح و به‌گیان کورد نه‌بووایه له‌ هه‌موو باس و سوچه‌تیگا شیعری کوردی نه‌ ئه‌خوینده‌وه و شیعری زۆری گه‌لێک له‌ شاعیره به‌ناوبانگه‌کانی کوردیی له‌به‌ر نه‌ده‌کرد و له‌ بیرى نه‌ئهما. و له‌مه‌یش زیاتر له‌ ناخری عومرا، له‌ جیگه‌یه‌کی وه‌کو ئه‌سته‌موڵ ئهو شاعیرانه‌ی له‌ وینه‌ی کتێبێکا و به‌ پاره‌ی خۆی له‌ چاپ نه‌ئهدا و به‌ ناوی خزمه‌تی ئه‌ده‌بیاتی کورده‌وه به‌ په‌نج و به‌ پاره‌، خۆی نه‌ئه‌خسته زه‌حمه‌ته‌وه. به‌ چاوێکی ئینساف له‌م قسانه‌ی بفکرن که له‌ موقه‌دمه‌ی (ئهنجومه‌نی ئه‌دیبا‌نی کورد) دا نووسییوه‌تی:

«ئوده‌با و شوعه‌رای کورد زۆرن لاکین (به‌لام) ئاساریان به‌ ته‌واوی جه‌مع و ته‌ئلیف نه‌کراوه. من نه‌یتم کرد که به‌عزێ له‌ ئه‌شعاری کوردی بابان ته‌بع و نه‌شر بکه‌م تا بزانی ئه‌مۆکی بابان چه‌ند مه‌نبه‌عی فه‌یز و زه‌کایه»

«له‌ شیعری هه‌ر شاعیرێ چه‌ند پارچه‌ییکم ئینتیخاب کرد و له‌و منتخباته‌ ریساله‌ی (ئهنجومه‌نی ئه‌دیبا‌ن) م هینایه‌ وجود، به‌م وه‌سیله‌یه‌ تالیبا‌ن و راغیبا‌ن که‌مێک خلاس بوون له‌ شیعر نووسینه‌وه له‌سه‌ر ده‌فته‌ری پارچه‌ پارچه».

دیقه‌ت ئه‌فه‌رموون که ئهمین فه‌یزی مه‌به‌ستی له‌م ریساله‌یه‌ چییه و به‌ چ فیکرێک هیناویه‌ته‌ ناو؟!...

ئینجا له‌به‌ر ئهو رۆحه‌ به‌رزهی ئهمین فه‌یزی، هه‌ر چه‌ند شیعره‌ کورديه‌کانی نه‌که‌وته ده‌سمان (چونکو ئه‌وه جیگه‌ی شک نییه که ئهمین فه‌یزی بیجگه‌ له‌ تورکی و فارسی، به‌ کوردییش شیعری زۆری هه‌بوو و خۆم لێم بیستبوو) دیسانه‌وه دال، بر‌وا‌ی نه‌دا که‌ خاوه‌نی (ئهنجومه‌نی ئه‌دیبا‌نی کورد) له‌ زومره‌ی ئوده‌با‌ی کوردا ناو نه‌بریت و به‌قه‌درناشناسیما‌ن زانی کوردیکی ئه‌دیب و به‌وه‌فا و خو‌شه‌ویستیکی زۆر بلندپایه‌ی کورد، لێره‌دا به‌ یاد نه‌که‌ینه‌وه و به‌ ناوی موباره‌ک و باسی پر فه‌یزی ئه‌وه‌وه ئه‌م نامیله‌ بچووکه موعه‌ته‌ر و بو‌نخۆش نه‌که‌ین.

محমে‌د ئەمینی زەکی بەگ
خاوەنی تاریخی کورد و کوردستان

ئەمىن زەكى بەگى

عەسكەر و مۇئەرىخ

سالى (۱۸۸۰ مىلادى) لە شارى سلېمانى ھاتوۋەتە دونياۋە، ناۋى منالىي (مخەمەد ئەمىن)ە، كوپى حاجى ئەۋرەھمانى خەلقى سلېمانىيە. باۋكى لەگەل ئىشى تۈۋتن و تىجارەت خەرىك بوۋە. خۇيشى ۋەكو ئەمىن فەيزى، لە پېشا لە حوجرە بە فارسى خۇيىندوۋىيەتى. لە دۋاى ئەۋە لە (روشدىيە عەسكەرى)ى سلېمانى، لە ئەعدادىيە بەغدا و لە خەربىيە و مەكتەبى ئەركانى خەربى ئەستەمۇل خۇيىندوۋىيەتى. تەقريبەن لە تارىخى ۱۸۹۳ بوۋە بە (يوزباشى) مومتاز و لە ۱۹۱۵ چۈۋەتە پۇلى ئەركانەۋە. لە ئوردوۋى عوسمانىدا عەسكەرىكى بەرز و بەناۋبانگ بوۋ لە زۆر ۋەزىفە ناسك و بە ئەھمىيەتدا بوۋە و خزمەتى حكومەتى عوسمانىي كىردوۋە. ھەر بە ۋەزىفە و ئىشى حكومەتى، ئەۋرۈپايش چۈۋە و ئەلمانىا و فەرەنسا گەراۋە (۱۳۲۹ رۆمى). لەگەل ئەمەيشا لەبەر ھەندى بىانۋو و ئەسبابى سىياسى لە جەيشى عوسمانىدا تا روتبەى (بىكباشى) سەركەۋتوۋە و لەۋە زىاتر پېش نەكەۋتوۋە. لە دۋاى رابۋاردنىكى دوۋوردىژ لە ئوردوۋى عوسمانى و ئەستەمۇل، نىھايەت لە سالى (۱۹۲۴) گەراپاۋە عىراق. و لە ئاخىرى ئەم سالىدا بە روتبەى عەقىدى بوۋ بە مودىرى مەكتەبى خەربىيە بەغدا، ئەۋەندەى پى نەچۈۋ كرا بە نائى لىۋاى سلېمانى و ۋازى لە مودىرى خەربىيە ھىنا. لە نىبابەتى جارى يەكەمدا زۆر بە گەرموگۈپى خەرىك بوۋ و ئەيوست بە تەۋاۋى تەمسىلى كوردانى سلېمانى بكا. بەلام داخەكەم ھىچى بۇ نەكرا. لەگەل ئەمەيشا لە سالى (۱۹۲۵) بوۋ بە ۋەزىرى ئەشغال. لەۋ تارىخەۋە ئىتر لە ۋەزارەتەۋە بۇ ۋەزارەت چۈۋ و ئالوگۈپىكى زۆرى دى. جارىكېش بوۋ بە مودىرى عامى ئىقتىساد. لە ۋەزارەتى مەعارىف و دىفاع و ئەشغال و مۋاسىلات و ئىقتىساد بە ئەسالەت و لە ھەندى ۋەزارەتەكانى ترا بە ۋەكالەت، گەلى خزمەتى عىراقىشى كىرد و ھەموۋ ۋەقتىك ھەۋلى بۇ ئەۋە دا كە كوردەكان بنوۋسىنى بە حكومەتەۋە. ھەر ۋەكو لە ۋەقتى خزمەتى تۈركىيا يا چەند ئەسەرىكى باش و بەھادارى لە بابەت تارىخى عەسكەرىيەۋە نوۋسىبوۋ و لە چاپى دابوۋ، لە عىراقىشدا سەرھپاى ئىش و فرمانىكى زۆرى حكومەتى، لە نوۋسىن و خۇيىندەۋە دەستبەردار نەبوۋە و تا ئىمپرو چەند كىتېبىكى كوردىي زۆر باشى داناۋە و لە چاپى داۋن. لە ناۋ ئەمانە (تارىخى سلېمانى) و (تارىخى كورد و

كوردستان) بهراستی شائسه‌ریه‌تی. به تایبته‌تی کتیبی دووه‌میان که به‌ری کرده‌وهیه‌کی درێژ و بیریکی قوول و به په‌نجه نامانجیکی زۆر گه‌وره‌ی کورده‌واری هینایه‌جی.

به‌رگی یه‌که‌می ئەم تاریخه‌ی زۆر جی‌گه‌ی سوپاسه‌که‌له‌ لایهن زانای نیشتمانپه‌روه‌رو به‌ناوبانگی کورد (محهمه‌د علی عه‌ونی) به‌گه‌وه‌ کرا به‌ عه‌ره‌بی و له‌ سالی ۱۹۳۹ی میلادی له‌ قاهیره‌ی میسرا له‌ چاپ درا.

ئهمین زه‌کی به‌گی شاعیر و ئەدیب

له‌ ژبانی محهمه‌د ئەمین زه‌کی به‌گی ئه‌رکانی حه‌رب و عه‌سکه‌ری به‌ناوبانگی تورك و وه‌زیری عالیم و سیاسی عیراق نه‌به‌زه‌یکمان زانی.

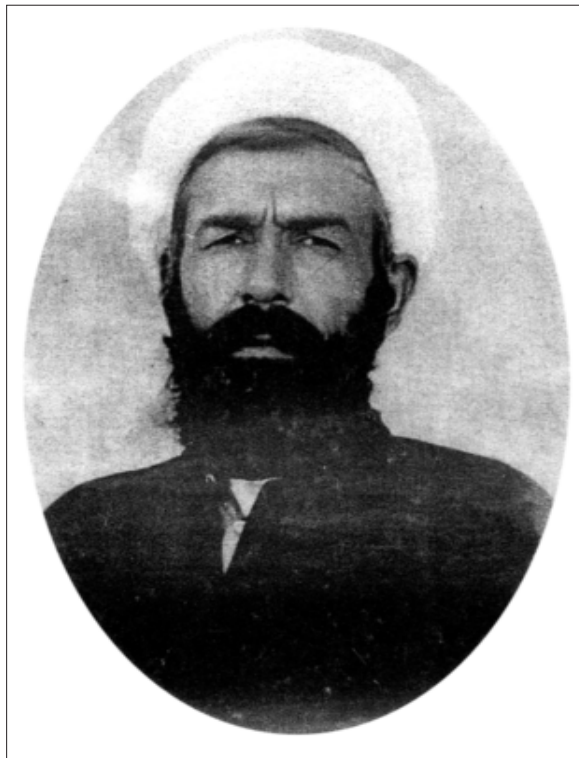
ئهم عالیمه‌ کورده‌ و موئه‌ریخه‌ گه‌وره‌یه‌ هه‌ر وه‌کو له‌ مه‌یدانی عه‌سکه‌ری و سیاسه‌ت و زانستا، ناوبانجیکی گه‌وره‌ی هه‌یه‌، شاره‌زای گه‌لێک له‌ زمانه‌کانی شه‌رق و غه‌ربیشه‌ بێجگه‌ له‌ کوردی که‌ زمانی ماده‌رزادی خۆیه‌تی و زۆر شاره‌زایی تیا هه‌یه‌، زمانه‌کانی تورکی و فارسییش وه‌کو ئەبنای ئەم دوو زمانه‌ ده‌زانی. له‌ عه‌ره‌بی و فه‌ره‌نسی و ئینگلیزیدا، به‌ خویندن و به‌ نووسین به‌هه‌ره‌یه‌کی ته‌واوی هه‌یه‌. و هه‌ر چه‌نده‌ به‌ ته‌بیعه‌تی حال و موخته‌زای وه‌زیره‌ شاعیری نه‌کردوو به‌ مه‌سه‌ک و له‌گه‌ل سنه‌تی نه‌زم و قافییه‌ خه‌ریکبوونی به‌ فیکرا نه‌هاتوو، به‌ لام که‌ مونا سه‌به‌ت هاتبێته‌ پێشه‌وه‌ له‌ مه‌یدانه‌ شائسه‌پی تاو داوه‌ به‌م ره‌نگه‌یش ئیسه‌پاتی قه‌ریحه‌ی شاعیرانه‌ی کوردیی خۆی کردوو. مه‌سه‌له‌ن جارێک یه‌کێک له‌ شاعیره‌کانی کورد، به‌ نه‌زم سوئالێکی تاریخی لی کردوو. ئەمین زه‌کی به‌گیش به‌ سه‌وقی سه‌لیقه‌ جوابه‌که‌ی به‌ نه‌زم داوه‌ته‌وه‌ و به‌م ره‌نگه‌ ده‌ری خستوو که‌ موئه‌ریخیکی شاعیره‌. ئەمه‌ جوابه‌که‌ی ئەمین زه‌کی به‌گه‌:

له‌ پوژنامه‌ی (ژین) (*)، له‌ ۳ی په‌مه‌زان
هه‌شت شیعرم بینی زۆر شیرین و جوان
پێنج شیعری ئەوه‌ل شایسته‌ی شوکره
۳ شیعری دواپیش پرسینی فیکره

(* (ژین) جه‌ریده‌یه‌کی کوردییه‌ که‌ له‌ لایهن پیره‌میرده‌وه‌ له‌ سلیمانی ده‌رئه‌چی.

ئەلەين ھەيكەلى (دەربەندى گەورە)
 نازانين چييه و ھينى چ دەورە؟
 عولەماي ئاسار بۆئەو تيمسالە
 ئەلەين پاشماوھى چەند ھەزار سالە
 قراللى ئاكاد (نارام سين) ناويك
 چل وھوت عەسرە، ھەستا بە تاويك
 بەشەپ ھاتە سەر لولولو و گوتوو
 لە قەرەداغنا، داوا گەرم بوو.
 لە دواي شەپ لولولو، گوتوو ئەشكىنى
 مەك (ساتونى) دەر ئەپەپىنى
 باسى ئەو شەرە و ئەو بگرە و بەردە
 نووسراوھ يەك، يەك لەسەر ئەو بەردە
 چەكى ئەو ھەلە تير و كەوانە
 لە لاي ھەيكەلدا ديارە، نيشانە
 وەك دار، تاشييان ئەو شاخە گەورە
 كرديان بە تيمسال لە دەربەند گەورە
 لە دواي (۳۰) عەسر ساسانى ھاتوون
 زۆر تيمساليان بوو بە دەسەلات بروون

بەم شيعرە رېك و سەليسانەدا، دەردەكە و پت كە ئەمىن زەكى بەگ، لە شيعرا قابليەتتىكى فيتريپى ھەبە و زمانەكەى خۆى زۆرباش دەزانى. لەبەر ئەو بەھاتايە وەكو مەيلى داوھتە سەر تارىخى كورد و كوردستان، ئارەزووى بگردايە و لەگەل شيعر و ئەدەبىياتدا خەرىك ببووايە شكى تيا نيبە كە خەزىنەى ئەدەبىياتى كوردىشى بە ئاسارى ئەدەبىي خۆى رەنگين و دەولەمەند ئەكرد.

ئەسیری
شاعیر و فەیلەسووفی کورد

ئەسىرى

خەلكى كەركوكە و ناوى (شېخ عەبدولخالىق) ە مەخلەسى (ئەسىرى) ە. كورپى شېخ
حسېنە و براى نەجمەدىن ئەفەندى نىشتمانپەرورەرى بەناوبانگى كوردە. ئىستا لە
كەركوك سەر كاتىبى مەحكەمەى شەرعییە. عومرى (۵۰) سال ئەبى و ھېشتا زنى
نەھىناوہ. زانایەكى عەسرى و پىاویكى پروخوش و قەلەندەر مەشرەبە. شارەزای
زمانەكانى كوردى وتوركى و فارسى و عەرەبىیە، بەلام شىعرى ھەر بە زمانى خۇى
یەنى بە كوردى وتووہ. پۇخى نىشتمانپەرورەرى زۆر بەھىزە و ھەموو شىعرەكانى
بەسۆز و ئاگرینە و ئەم سۆز و ئاگرەبە كە نرخى بە شىعرەكانى پەيدا كرددوہ و ھەموو
گۇقار و قەزاتەبەكى (جریدە) كوردى لاپەرەكانى خۇى بۇ كرددوہتەوہ. گەلئىك لە
شىعرەكانىشى بەتایبەتى لە گۇقارى (ھاوار) ۱) بلاو كراوہتەوہ. بەككىش لە شىعرە
بەسۆزەكانى كە لە (گولڈەستەى شاعىرانى ھاوۋەسرم) ى عەلى كەمال دا نووسراوہ،
ئەمەبە:

«گردى سەيوانت (۱) دەوى»

بىرە كوردستان عەزىزم گەر تۆ سەيرانت دەوى
بەتەمە قەندىل ئەگەر گولزارى كوستانت دەوى
سەيرى ئەو خىلانە كە نىشتوونە داوینى چىا
بابچىن بۇ مالى كوردى گەر تۆ خۇيشانت دەوى
ئاوى ساف و پۇشنى داوینى چەشمانى چىا
لىى بنۆشە دەم بە دەم گەر ئاوى حەيوانت دەوى
لاوى كوردى من، لەبەر كە شالى زاخۆ و ئامىدى
گەر تۆ سەد چاتر لە رەنگى شالى كرمانت دەوى
ھەلسە گەشتى چىمەن و گولزارى كوردستان بكە
گەر لە بۇ دەردى دەروونت داو و دەرمانت دەوى

(۱) ناوى قەبرستانىكە لە سلیمانى كە لەبەر جوانىى درمختەكانى ئەرخبەوانى و خۇشىى
ھەواكەى بەھاران ئەبى بە سەيرانگای ئەھالى.

رۆح و مائت سەرفى رېگەي مىللەتتە كە رۆجەكەم
گەر لە خوا لوتفى عەمىم و جوود و ئىحسانت دەوى
ئەي ئەسىرى ھىندە عەشقى مىللەتتى كوردت ھەيە
بشمرى لام وايە قەبرى «گردى سەيوانت دەوى»

وا دەزانم ھەر ئەم شىعرانەي سەرەوھيە كە (جگەر خوئىنكى) كوردى ھىناوھتە جۆش
و لەژىر عىنوانى (بردليك)(۱) چەند شىعەرىكى لە ھىنەكانى ئەسىرى بە سۆزترى لە
جوابدا بۆ نووسيوھ.

ئەي برا شەھبازى ئەوجى فەن و ھەم عىرفانى تۆ
سەد وەكى ئىبن ئەلئەسىرى گۆرى بوو قوربانى تۆ
جگەر خوئىن، گۆرى، يەنى قەبرى ئىبن ئەسىر ئەكا، بەقوربانى ئەسىرى. چونكو
لەلای وايە، ئىبن ئەسىر كە كوردىكى مۆئەرخە نەك مۆرخىكى كورد لە عاستى
ئەسىرى دا كە شاعىرىكى كوردە نەك كوردىكى شاعىر، ھىچ نرخیكى نىيە و كەلكىكى
نەبووھ بۆ كوردايەتى.
دیسانەوھ ئەلى:

سەر سەلاھەدىن و بى سەد وەك ئەبى موسلىم ھەبى
فائىدە ھىچ بۆ مە نادەن سەطوھتى شاھانى تۆ
لەمەيش وا بزائم مەبەسى ئەمەيە گەورەبىيى ئەوانە بەكەلكى بىگانان ھاتووھ و لەو
گەورەبىيى، كورد، ناويكىشى بۆ نەماوھتەوھ.
مەسەلا لەو تارىخانەي كە لە مەكتەبەكاندا دەخوئىرى، قەت بەرچاومان نەكەوت
كە با، بەبۆنەي (سەلاھەدىن) یشەوھ بىت باسكى كورد كرابى و يا بكرىت.
بەتايبەتى لەم (بىت) ەدا جگەر خوئىن، سۆزى دل و ئاگرى كورەي دەروونى
دەرئەخا و بەبلىسەي ئەو ئاگرە، گر لە ئىنسان بەرئەدا:
ئەز جەگەر خوھنم ل دردان لول من سووتايە دل
ملھما دردى دلى من (لاوك) و (حىرانى) تۆ

(۱) گۆفارى (ھاوار) - سال - ۱، ژمارە - ۱۰.

تیری خوشخوانی تەسەتەن جان و دل ئەی کاکای خۆم

ناتوانم ئەز خۆم راگیرم ل بر خوشخوانی تو

یەعنی: من لەبەر دەردی دەروون، جەرگم بوو بە خۆین و دلم سووتاوه. ئەگەر مەلحەمێک هەبێ بۆ دەردی دلم ئەویش لاوک و حەیرانی تۆیە. کاکای خۆم! ئاھ و نەوای خوشخوانیی تۆ بەوینەیکه روچ و دلی منی سووتاندوو و گری تێ بەرداوم، که ئیتر خۆم پێ ناگیرێ.

ئەسیری وا دیارە که نەویستوو ئەم سکالایە بێ وەرەم بێنیتەوه و لەبەر ئەوه ئەم شیعراوەی خوارەوی بۆ نووسیوه که ئەمیش له (ژمارە- ۱۴) ی گوڤاری (هاوار) نووسراوه:

«هۆ جگەر خۆین»

فەن و زانینت ئەسەل(۱) بەرزبۆنەوه و سەرکەوتنە
گەل که نادان بوو بەشی دیلی و پوولی و مردنە
رینگەکەئێ سەمتی قوتابخانە و دەبیرستانی گەل
رینگەئێ ئازادییە و رینگە بە هیوا بردنە
چارەئێ زانین و زانستی که پێک بێ زوو بە زوو
هۆ جگەر خۆینین کولینێ گەل له زەر پەر کردنە
زەر بە کۆشین دیتە دەس، گورجی و دەس و بردی دەوی
هەر کەسێ کاری چەبێ لەو کارە چاتر کردنە

.....
.....

و له ئاخیری ئەم شیعراوەدا ئەلێ:

هۆ ئەسیری گەر چی وهك چیرۆکه هەلبەستت دەلێ
بەندی دەستوورە، بەکارهێنانی کورد سەرخستنه

ئەسیری لەژێر عینوانی (درشەوار) هەر له (هاوار) دا، شیعریکی تری جوانی هەیه،

(۱) أصل.

چ ئەم شیعەرە و چ ئەوانەى تری که لەم لا و لەولا بەلا و کراوەتەو، هەمووی
نیشتمانپەرورەرانە و بەسۆزە و تا ئیستا ئیمە تووشی شیعەریکی غەرامی نەبووین و
لەمەیش وا دەردەکەوێت عەشقی ولات، ئەوی کردوو بە شاعیر ئەگینا لەبەر ئەو نییه
که شاعیر بێ و ویستبێتی پێرەوی شاعیرانی عەسر بکا و شیعەری نیشتمانیش بلی.

ئاهى

لەبەرئەوهى كە ديوانىكى ئەم شاعىرە كوردە لەناوا نىيە و سەرگوزەشتەيهكى تەواوى نازانين بە ناچارى بەوانەى كە لە (تارىخى سلیمانى) و (ئەنجومەنى ئەدىبىانى كورد) نووسراوه واز لە باسى دینين؛ لە تارىخى سلیمانیدا ئەلئى:

«سألح ئەفەندى (ئاهى) خەلكى سلیمانى و لەو شعرای عەسرى سیانزەمین و چوار دەمینى» «هیجرى یە. زۆرى حەياتى لە كۆیە - كۆیسنجەق رابوار دووه. عالیمیكى باش و شاعیریكى حەساس بوو. زۆر غەزەل و قەسىدەى كوردیى هەیه. ئەم دوو (بەیت)ە لە نىهایەتى غەزەلەكەى (خوا هەلناگرى) ی وەرگیراوه:

«هەتا كەى سا، زەقومی میحنەتى دووریت بچێژم من
بە شىتى وئىل و سەرگەردانى دەشت و كئو و سەحرا بم
دەبى (ئاهى) لە جەژنى وەسلئى دولبەردا بە قوربانى
قەدى بارىك و لئوى ئال و چاوى مەست و شەهلابم»

لێرەدا تارىخى سلیمانى باسى ئاهى ئەبەرئەوه؛ تەواوى ئەم غەزەلە كە لە (ئەنجومەنى ئەدىبىانى كورد) دا نووسراوه بەم پەنگەیه:

خودا هەلناگرى

خودا هەلناگرى چاوم، ئەمەندە شىت و شەیدا بم
لە مابەینى خەلايقدا وەها مەهتووك و پيسوا بم
گەلئى دەفە ئەلئیم بئیم دل بگورم خوم لەوى لادم
لە دوو رپدا خەرىك ماوم بەلام وا چاكە يەك رابم
چ ئینسافىكە ئەى نەى قامەت و غونجە دەهان و شوخ
وەكو بولبول هەمیشە هەر بە هاوار و بە غەوغا بم
هەتا كەى سا زەقومی میحنەتى دووریت بچێژم من
بە شىتى وئىل و سەرگەردانى دەشت و كئو و سەحرا بم
دەبى (ئاهى) لە جەژنى وەسلئى دولبەردا بە قوربانى
قەدى بارىك و لئوى ئال و چاوى مەست و شەهلابم

نازانم بۆچی ئېمە بە خيالانى رهنى ئەمىن زهكى بەگ لەم شاعرانەدا ئەمەى
خوارەومان لا خوڭش بوو زۆرتەر بە دلمانا چوو؟

گەلى دەفە ئەلېم بېم دل بگۆرېم خۆم لەوى لادەم

لە دوو رېدا خەرىك ماوم بەلام وا چاكە يەك رابم

چەن جوانە؟ و بزانه ئاھى چۆن، لە دواى ئەو كە گەلى جار ئەپەوېت دل بگۆرې و
خۆى لە مەحبوبەى دوور بخاتەو و روى لى وەرېگېرېت. يەنى لەو دا لەسەر رېى
عەشق بروات و دل بە نارامىي گيانى خۆپەو بەستى و يا، دەستى لى بەردا و خۆى
لەم داوى عەشقە رزگار بكا يا نە، دوو دل ئەمىنېتەو و دوو رېگەى دېت بە خەيال،
دېسانەو واز لە دوودلى دىننېت وېكرا (يەك رې و يەك رهنى) ئەبېتەو. و ئەنجامى كار
بەرامبەر بە فەرمانى عەشق، مى خۆى كەچ ئەكا:

«لە دوو (رې) دا خەرىك ماوم بەلام وا چاكە يەك رابم»

ئاھى، داخەكەم ھەر لەگەل غەراميات خەرىك بوو و بە ئاخ و داخى عەشق و
مەعشوقەو تالوتەو و نالاندوويەتى. ئەبى لە زەمانى ئەو حادېسات و كردهوى وا،
رووى نەدابى كە ئەوېش بە دەردى (سالم) و (نالى) بەرې، و مەجرای ژيانى وەكو
ئەوان لە ناکاو بگۆرې و بە نالەى نېشتمانەو خەرىكى بكا و مەحبوبەى دلى لە بېر
بەرىتەو.

يەكېك لەو شېعرە غەراميانەى ترى ئاھى ئەمەى:

نوكتەى دەمى

نوكتەى دەمى مەخفى لە فلاتوونى خەيالە
سړېكە بە سەد فەلسەفى ئىزاحى مەحالە
من سەتى ئەم عىلمەمە لەو وەقتەو قوربان
نەوخېزى خەتت حاشىە فەنى جەمالە
پەروانە سېفەت دل بە چراى عارىزى پاكى
سەر باخته و سوخته بى پەروبالە
سەرمەست و برىندارى موژەو چاوى خومارە
ماتەم زەدە و شېفتەى پەرچەم و خالە

ئاھى كە غولام و خەدەمى خەزىرەتى يارى؛
ناللى بخەرە گویتەو وەك حەلقە لە نالە

من لام وایە ئەغەبەى شاعیرە كۆنەكان ھەر وەكو شیعەرەكانیان لاسایكردنەو
بوو، لە عەشقیشدا ھەر موقەلید بوون و رەنگە بەشى زۆریان مەعشوقەیان نەبووبى
و بە خەيال بووبن بە عاشق. ئەگینا توخوا كە دەمى ئەوئەندە بچوك بى بە
ئەفلاتونیش نەبىنریت و سړىكى (شاراوە)ى وا نەبىنراو و نىھانى بى كە سەد
فەیلەسوف نەتوانى دەرى بخا، ئەو دەمە، و مەحبووبەيەكى وا بى (دەم) ئەتوانى
پیاویكى بە ھۆش گىرۆدەى عەشقى خۆى بكا؟

ئەمەيش لەوى بى. ئەى (دەم) ئىك كەوا نەبىنراو (مەخفى)، بى ئەو دانانەى كە لەو
دەمەدايە ئەبى چۆن بى؟ رەنگە شاعیرە عاشقەكانمان ھىچ بىریان لە ددانى
مەحبووبەكانیان نەكردبیتەو و یا شىرىنيیان بە مەحبووبەى بى دەم و دداندا
چووبى. بەراستى شتىكى سەیر و زەوقىكى بالایە.

ئەى لەوھىش فكريون كە مەحبووبەكانى ئەم شاعیرە بەسەزمانانە بە ئەكسەر ھەم
نۆر و ھەم (مى) بوون. ئەگەر وا نەبى بۆچى لە شیعەرەكانیاندا وایان وەسف ئەكەن كە
لە (كۆر)یش و لە (كچ)یش بچن؟ بۆ ئەمەيش ھەر لەم دوو شیعەرەى (ئاھى)دا
شاھەدەمان بە دەستەوہیە:

من سەتھى ئەم عیلمەمە لەو وەقتەو قوربان؛
نەوخیزى خەتت حاشیەيى فەنى جەمالە
سەرمەست و برىندارى موژە و چاوى خومارە؛
ماتەمزەدە و شىفتەيى پەرچەم و خالە

بەلى ئەگەر مەعشوقەى كۆر نەبووایە بە «نەوخیزى خەتى» یەعنى بەو سمبۆلى كە
تازە بۆرى كردوو حاشیەى لە فەنى جەمالى نە ئەدا و لە لایەكى تریشەو ئەگەر بە
كچى نەزانین چۆن ئەتوانین بە یادى وىسالییەو گوئى لە ئاھو نالەى (ئاھى) بگرىن
و مەعنا بۆ،

دەبى ئاھى لە جەژنى وەسلى دولبەردا بە قوربانى
قەدى بارىك و لیوى ئال و چاوى مەست و شەھلا بم

لَيْكُ بَدِينَهُو. ئَايَا ئَهُو مَحْبُوبَهُى كَه ئَاهَى، شَيْفَتَه وَ مَاتَه مَزْدَهى پَه رَجَه م وَ خَالِيَه تى وَ لَه جَه زنى وِيسَالِيَا خَوَى ئَه كَا بَه قُوربَانى قَه دى بَارِيك وَ لِيَوَى ئَالَى، كُورَه؟ ئَه مَيش سَه يِرِيكى تَر!.. عَالَمِيكى سَالِح، ئَه گَه ر لَه م عَه شَقَه دَا لَه زَيْر حُوكْمى خَه يَال وَ تَه قَلِيْدَا نَه بُووِي، بَه رَاسْتى مَن بَه زَانَا وَ شَاعِيرى نَاژمِيرَم. بَه لَام بُو ئَه وَهى كَه لِيى خَوْش بَبم وَ حَه رْفى بِيَجَاى لَه حَه ق نَه لِيْم هَه ر لَه سَه ر فَيَكْرَه كَهى خَوْم ئَه مِيْنَمَه وَه، ئَه لِيْم، هَه ر وَه كُو شَاعِيرِيكى تَه قَلِيْدى بُووَه، عَاشَقِيكى تَه قَلِيْدِيْش بُووَه. چُونكُ وَه كُو خَوَى ئَه فَه ر مَوَى:

مَن سَه تَحى ئَه م عِيْلَمَه مَه لَهى وَه قَتَه وَه قُوربَان

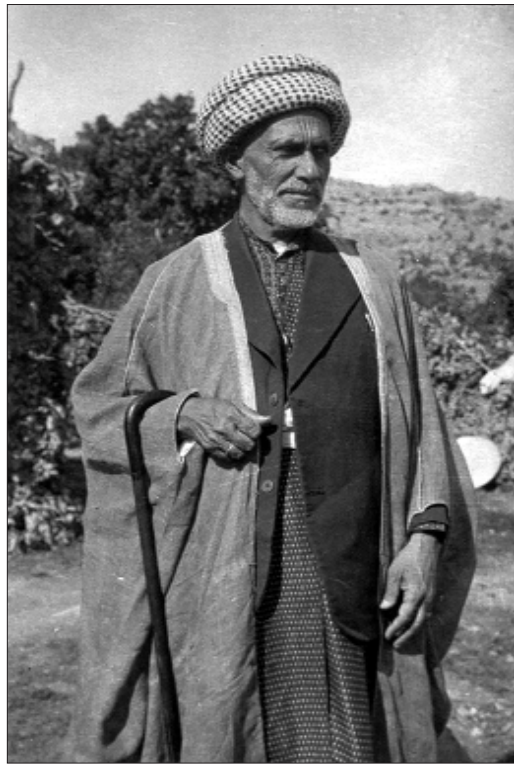
نَه ك سَه تَحى بِي لَه و جَه مَالَه دَا كَه حَاشِيَهى خَه تى نَه و خِيْزَهى لِي پَه يِدَا بُووَه، بَه لَكُو لَه عِيْلَمى عِيْشَقَا بَه تَه وَاوَى سَه تَحى بُووَه وَ لَاسَايِي عَاشَقَه خَه يَالِيَه كُزْنَه كَانى وَه كُو خَوَى كَرْدُووَه تَه وَه وَ لَه بَه ر ئَه وَه شِيْعَرَه كَانى ئَه گَه ر قِيْمَه تِيكى ئَه دَه بِيى هَه بِي لَه نَوَقْتَهى لَاسَايِي كَرْدَنَه وَه وَ دَه رَجَهى تَوَانَا يَه تى لَه م لَاسَايِي كَرْدَنَه وَه دَا.

ئِيْتَر بَا لَه وَه زِيَا تَر لَه (ئَاهَى) نَاوْچَه وَا ن رَه ش وَ بَه دَتَالِيْع نَه دُوِيْن وَ هَه ر وَه كُو خَوَى فَه ر مَوِيَه تى:

خُوا هَه لَنَا گَرِي چَاوْم ئَه مَه نَدَه شَيْت وَ شَه يِدَا بَم

لَه مَابَه يِنى خَه لَاقِدَا وَهَا مَه تُووك وَ رِيْسُوا بَم

ئِيْمَه يَش رِيْسُوا وَ رَه نَجَه رُوَى نَه كَه يِن وَ زَه حَمَه ت بَه رُوْحى نَه دَه يِن...

بِیْخُود
شاعیری لاهوتیی کورد

ببخود

ناوی مهلا مه محموده و کورپی مهلا ئەمینی موفتی نهوهی مه لای (چاو مار)ه که ناوبانگی عیلمیی ئافاقی کوردستانی عێراقی داگیر کردووه. له سلیمانی هاتووته دنیاوه، و عومری پهنگه له په نجا سال زیاتر بی و هیشتا ژنی نههیناوه. عهلی که مال دهرحق به (ببخود) ئەلی:

«عیسا به پیغمبهری عروجی کردبووه ئاسمان، ئەم به شاعیری»

ببخود، له موحیتی سلیمانیدا شاعیریکی به ناوبانگه. زۆر شارهزای فارسییه و به زهوقیکی زۆر گهروهوه (بیدل) و (مثنوی) ئە خوینتتهوه. شکم نییه که له شیعری فارسیدا لهم دوو شاعیره متسوفه ی فورس ئیلهامی وهرگرتی. چونکو له دوا ی شیعری غهرامی، زۆرتر له وادی متسهوفه ی و به فارسی شیعری داناوه و نووسیویهتی.

له (مراثی) (*) دا و به تایبهتی له تاریخی مردن نووسینهوه دا دهستیکی بالای ههیه و مهرسیهکی که بو (عهلی حکمهت) ئە فهندی عالیمی به ناوبانگی کورد دا ی ناوه وینهیهکی بهرزی ئە ده به. ئەم (مرثیه) یه شی بو شیخ عهبدولکه ریمی کورپی شیخ محمه دی قهر داغ وتووه:

که هه جاجی فهلهک هاتوو به خوینی غه م خه لاتی کرد
به سه ر شیخ و مه لادا دا به شی مووچه و به راتی کرد
که سم ئیمرو نه دی بیخاته سه ر سه ر چه رخ و سبچه یی
وه ها نهیدا به عه رزا تو نه لی ی قه تعی هه یاتی کرد
له ساداتی (ته کی) عه بدولکه ریم نابینی شایی بوو
که چی فیلی ئە جهل هات و کشیکی کرد و ماتی کرد
که زانی نه شه یی نادا هه یاتی عاریهت بو که س
ئه ویش وهک باوک و جه دی ئاره زووی به زمی مه ماتی کرد
بیحه مدوللا له دنیا دا که ئە وقاتی نه فیسه ی خو ی
به ئە کسه ر سه ر فی زیکر و باقیاتی سألحاتی کرد

(*) (مراثی) جه معی مرثیه.

من و توئی تووشی قه‌عری دۆزه‌خی هیجران و غم فه‌رموو
 ئەگەر چی خۆی له ئەوجی قه‌سری فیرده‌وسا سه‌باتی کرد
 که پرسیم سالی غیفرانی له ئوستادی خیره‌د (بیخود)
 به ئاه و ناله، داوای قاقه‌ز و خامه و ده‌واتی کرد
 منیش له‌وحه‌ی دل و ئەنگه‌شت و چاوم نایه به‌رده‌ستی
 ئەویش ئەله‌ق به‌دقه‌ت سه‌نعتیکی پرنیکاتی کرد
 حرووفی موعجه‌مه‌ی ئەم نیوه شیعه‌ی کرده تاریخی
 جه‌وانمه‌ردی له ئەشراف (ته‌کی) ئیمړۆ وه‌فاتی کرد ۱۳۵۳

بیخود له شیعه‌ی غه‌رامیشدا زۆر خاوه‌ن توانایه. هه‌ر چه‌ند خۆی وه‌کو عه‌لی که‌مال
 ئەلّیت:

ره‌نگه «له دیانه‌ت و عیلما زۆری نه‌ما بی مه‌زه‌ری حه‌دییسی «علماء امتی» بیی؛
 دیسانه‌وه له‌ژێر حوکمی ته‌قلید نه‌چوو ته‌ده‌روه و له مه‌دحی (خه‌ت و په‌رچه‌م و لیوی
 ئال)» خۆی پێ نه‌گیراوه. له‌وه‌یش زیاتر به‌لکو سه‌رده‌میک هه‌ندی له‌و لاوه جوان و
 شوخانه‌ی نه‌دیبی که موحیتی پر فه‌یزی سلیمانی پێی گه‌یاندوون؛ له‌گه‌ل ئەمه‌یشدا
 له‌سه‌ر بیستن و هه‌ر له‌ژێر ته‌ئسیری لاساییکردنه‌وه و حوکمی سه‌له‌یقه‌دا به‌ شیعر
 هه‌موویانی هۆنیه‌بووه‌وه و مه‌دحی کردبوون و ئەم غه‌زه‌له‌ی ئەوه‌نده جوان و ساده و
 مووافیقی وه‌سفولحال بوو که زۆری لاوه تازه پیگه‌یشتوووه‌کانی ئەو ده‌وره له‌به‌ریان
 کردبوو.

هه‌ر ئەم شاعیره دلته‌ر و نه‌زهر بازه‌یشه که گه‌لی قه‌سیده‌ی غه‌رامیی له عه‌شقی
 حه‌قیقی محه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) دا وتوو. ئەم قه‌سیده‌یه‌ی خواره‌وه یه‌کیکه له‌و قه‌سیدانه:

ئەگەر شاهم وه‌گه‌ر شاهین و بازم یا ره‌سولوللا
 وه‌ته‌ن ئاواره و هیلان‌ه‌وازم یا ره‌سولوللا
 به‌رۆژ په‌روانه‌یه‌کی دل شکاو و بی په‌ر و بالم
 به‌شه‌و شه‌معیکی پر سۆز و گودازم یا ره‌سولوللا
 له تیغی قه‌هر و روتیه‌ی ئیلتیفاتی تۆه‌یه‌ قوربان
 ئەگه‌ر گه‌ردن که‌چم یا سه‌رفرازم یا ره‌سولوللا

بە ۋەرچەرخاندنېكى پروت ھەتا ھەم كەوتووم بى ناز
 بە لوتفېكت لە عالەم بى نيازەم يا رەسوولوللا
 لە تېكۆشېنى رزگارىى منى ئاوارەدا كول بوون
 ھەموو باپېرەكانى دلنەوازەم يا رەسوولوللا
 ئېتر ھەر خۆت ئەبى چارەم بفرەمووى چونكە ھەر خۆتى
 تەكارەم موعېنەم چارەسازەم يا رەسوولوللا
 ئەزانەم خۆ خېلافى ئەمرى تۆم زۆر كرەوۋە ئەمما
 كورې خۆتەم بەلوتفى تۆ ئەنازەم يا رەسوولوللا
 نەجاتەم گەر بەدى زوو بۆ تەوافت حازەم بەعنى
 بە كەعبەى روت روو ھە خاكى حېجازەم يا رەسوولوللا
 غولامېكەم ئەوا خۆم خستە قاپېى غېرەتى تۆۋە
 بەناۋ (مەحمۇود) م ئەمما ھەر (ئەيازەم) يا رەسوولوللا

بەلام ئەم شاعېرە گەرە و بە سەلىقەيە لەم عەسرەشا لەسەر رى كۆن رۆيشتوۋە تا
 ئېستە لى لا نەداۋە، زىاد لەمەش ۋەكو سۆفى چوۋتە ئېعتىكافەۋە و ناپەتە دەرەۋە.
 ۋەنەبى پياۋىكى وشك و بى زەوق بى. بەلكو ئەۋەندە سوحبەت خۆش و نوكتە پەرداز و
 ئەۋەندە ئېسك سووك و شېرىن گوفتارە كە ھەر بۆ ئەۋەى دەس ئەدا گولې مەجلىسى
 ئەدەب بى.

بەلام رەنگە ئەۋ ئېستە مەجلىسى ئەدەبى دەس نەكەۋىت و دل ئازارى ئەم حالە بى.
 جېگەى داخېكى ترىش ئەۋەيە كە ئەم شاعېرە فەحلە، لە باغى دېۋانى ئەدەبى خۇيدا
 دەسنېژىكى نېشتەمانپەرۋەرانەى نەبى و لەم مەيدانەدا ھېچ شېعېرىكى نەوتبېتەۋە.
 ئەمەيش ۋېنەيەكى شېعېرى غەرامىى (بېخود) كە لە گولدەستەكەى عەلى كەمالدا
 نووسراۋەتەۋە:

ئەم كەركوۋكە جىيى راۋە

دلەم مەفتوۋنى چاۋى دولبەرېكى ئۆكتە پەردازە
 كە مەحزى حوسنە، عەبىنى شۆخېيە، سەرچاۋەى نازە
 لە باغى ناسكېدا موعتەدىل سەرۋېكى عەنەبەر بۆ
 لە دېۋانى چەمەنزارى دلا فەردېكى مومتازە

به زۆرى حوسنى خۆى ئىقلىمى ئىرز و ئاسمانى گرت
لهسەر تهختى زهمين شاهى زهمان ماهى فهلهك تازه
سويداى پەرچەمى وهك فهجرى كازىب زولمەت ئەفشانه
بهيازى گەردنى وهك سوبحى سادق پەرتهو ئەندازه
هەرىمى چاو و بهيتى رومەت و تاقى خەمى ئەبرۆى
مەتافى نازە، كەعبەيى ئىمتيازە، قىبلەى رازە
له بازارى موحىبه تدا هەزار لۆمەم بکەن خەلکى
ئەلیم ئەم (يوسف) ه پیغمبەرىكى ساحىب ئىعجازە
دهخىلت بم بللى! دوراجى دل خۆى دەرئەخا بىخود
که ئەم کەرکوکە جى راوى شەهین و واشە و و بازە

لەم غەزەلەدا ئەوهى که سەنعەتى تىبا بى و زۆر جوان بى. پەشى پەرچەمى
مەحبوبە؛ به فهجرى كازىبى زولمەت ئەفشانه و سپهتیی گەردنى به سوبحى سادىق
و پەرتهو ئەندازه تەشبیە کردنه و تەعبیرەکانى (فەجرى كازىب) و (سوبحى سادىق)،
له وهسفى رەشپیی زولف و سپهتیی گەردنا و له بهیتیکدا، یەكخستنه.

سويداى پەرچەمى وهك فهجرى كازىب زولمەت ئەفشانه
بهيازى گەردنى وهك سوبحى سادىق پەرتهو ئەندازه

دیسانهوه، «دل به دوراج تەشبیە کردن و له تاقە شیعریکدا، خاوهنى دوراج،
وشیارکردنهوه بۆ داخستنى ئەو دوراجە و پاراستنى لهو شەهین و واشە و بازە که به
فیکرى شاعیر، له کەرکوک زۆره و ئەو شارە جیگە راوى ئەم نەوعە تەیرە راوکەرانهیه»،
سەنعەتیکى جوانى شیعەر و ئەدەبه. و مەبەسى ئەمەیه که له کەرکوک ئەوهنده
جوانى دلرفین زۆره ئەگەر بێتو له مال بێنه دەرەوه به داوى عەشقى یەکیکیان هەر
گرفتار ئەبى و دللى ئەفرینن .

دهخىلت بم بللى دوراجى دل خۆى دەرئەخا بىخود

که ئەم کەرکوکە جى راوى شەهین و واشە ووبازە

بهلام ئیمه (بىخود)مان بۆ ئەم نەوعە شیعەر و سەنعەتانه ناوى و نامانەوئیت که ئیتر
وهسفى زاج و پەرچمان بۆ بکا و یا مەرسیه بۆ مردوو بنووسپتهوه، حەتتا ناپشمانەوى

هەر به مه دحی پیغه مبه ره وه خه ریک بی و بو ئاخیره تی هه ولّ بدا؛ به لکو هیوامان وا
پنیه تی که ماوه ی عومری خو ی، سه رفی دیوانیکی عه سری و تازه بابته بکا و به
شعیری بهرز و رهنگینی نیشتمانپه روه رانه، رو حیکی نو ی بکا به بهری لاوه کاندای
بیانخاته سه ر پیگه ی چاکه و پیکه یانی کار و کرده وه ی به پیژ و بهم رهنگه دنیا شی
لیک بداته وه و له گه ل نه فسی خو ی و روژی ئاخیره تی؛ میلیه ت و نیشتمانیشی به یاد کا
و له خزمه تی ئه وانیشدا گره و بیاته وه.

بيکھس
شاعيري نيشتمانپهروهر

بیکهس

بیکهس، ناوی راستی فایهقه. هر چند مهخلهسی بیکهسی بۆ خۆی ههلبژاردوو، بهلام بۆ کەس نییه، بهلکو که سوکاریکی زۆری ههیه. و کورپی عهبدولا بهگی قایمقامی عهسکهری و برزای حاجی ئەمینی کاکه ههمهیه که یهکێکه له تاجیرهکانی سلیمانی. باوکی چهند سالیك لهمهوپیش به تهقاوتی له مهرعشی تورکیا ئەمری خۆی بهجی هیناوه. فایهق خۆیشی له سلیمانی له دایک بووه و زهمانی منالی له مالی باوکیا زۆر به خۆشی و نازداری رابواردوو. بهلام زهمان ئەوهنده به دم فایهقهوه پی نهکهنیوه و زوودایکی مردوو. که باوکی ژنکی تر یینی فایهقی چاره رهش له بیر ئەچیتهوه و له دواي بهینیکیش باوکی لهگهڵ ئوردووی عوسمانی له عیراق دوور ئەکهوێتهوه و فایهق له لای خزمانی بهجی ئەمینی. خۆیندی ئیبتدائی له سلیمانی بووه. هر چهنده وینهیهکی زهکایه، بهلام له بهر کزیی چاو و ههندی سبهبی تر، نهیتوانیوه له مهکتهبه بهرزهکاندا دهوامی خۆیندن بکا، و چووته دارئهلعوومی بهغدا بهینیکیش لهوئ خۆیندوویه و له زمانی عهرهبهیدا بههرهیهکی مونسابی پهیدا کردوو. هر به خۆیندنی ئیبتدایی و به زهکای خۆی، مونسابی ئینگلیزییش فیڕ بووه. له دوايیدا بووه به موعهلیم و له لیواکانی سلیمانی و حيله لهگهڵ تهدریس خهريک بووه. بهلام ژيانیکی زۆر تال و ناخۆشی رابواردوو و له رووی راستگوویی و بی پیاپی خۆیهوه زۆری موسیبهت بهسهر هاتوو. فایق هر وهکو له ههموو خزمهکانی خۆی دوور خستووتهوه و دهسی یارمهتی لی داوا نهکردوون، له عالهمی ژيانیشدا سهربهخۆیی و ئازادیی بهسهر ههموو رهنهگه ژيانیکی ترا تهرجیح کردوو و هر له بهر ئەمههیش مهخلهسی (بیکهسی) بۆ خۆی ههلبژاردوو. ههندی کەس له بهر حورئهنديشی و قسه راستی و بی موبالات، بیکهسیان بهبی ههیايش زانیوه. بهلام لای ئەوانهی که مهعنای حوریهت و سهربهخۆیی تی ئەگهن و له رۆحی (بیکهس) به تهواوی شارهزان، فایهق پایهیهکی بهرز و بلندی ههیه و لای من وایه که له ناو شاعیرهکانماندا، ناوچهوانانی پاک و بی غهش ههبی، (یهکیکیان فایهق)ه.

بیکهس، له بهر ئەوهی که به منالی ئاولهی دهرداوه و چاویکی له کیس چوو به دیمهن زۆر رهزا قورسه. کورتیی بالایی و قهلهوی لهشیشی بووه به سهربار و لهوه ناشیرینتر و بی رهزاتری کردوو. بهلام لای ئەوانهی که هاوئشینیی فایهقیان کردوو

و به وتاری خوښ و پرله نوکتهی و به بیستنی شاعره جوان و ئاودارهکانی، دهماخیان خوښه بووه، فایهق ئهوهنده به تام و به لهزته نرخی قهت تهواو نابی.

فایهقی شاعیر

فایق بیکهس و یا بیکهس، یهکیکه له شاعیره عهسریبهکانی کورد. (لوسی پول مارگریت)ی ئهدیبهی فرانسز، بیکهس لهناو شاعیره قهومییه تازهکانی کوردا ئهژمیریت و ئهمهیش زور راست و به جیه. بیت و دیوانهکهی بیکهس بخویننهوه دهبینن بهشی زوری عیبارته له شاعیری نیشتمانی و قهومی. بهلام فایق هه به شاعیری نیشتمانییهوه نهوهستاوه بهلکو له ههموو بابتهیکی ژبانی کومه لایهتی دواوه، گۆزانیی بۆ منالانی مهکتب، پهند (وهعز و نهسیحهت)، غهرامیات، وهسف، تهنقید، لاساییکردنهوه، مهرسیه، گالته پیکردن، له زمانی بیگانهوه به نهم تهرجه مه و به کورتیهکهی له ههموو پهنگیک شاعیری داناوه و له سهدا نهوهدی ئهم شاعرانه وینهیهکی بهرزی ئهدهبه. له ههندی شاعیریشدا بیکهس، ژبانی قهلهندهرانهی خوئی بۆ ئیمه ئهگیرپتهوه و یا باسی تام و لهزتهی مهی و مهیخانهمان بۆ ئهکا و بهم پهنگه ههندی جار (ابو العلاء) و جارجارهیش (خهيام)مان بیر ئهخاتهوه. ئهگه راستت دهوی بیکهس، له ههردووکیشیانهوه نزیکه. بهچروچاوی کوتو کویر و ئاولاوی و پهنگی ژبانی، تۆزیک له (ابو العلاء) و بهمهیلی خواردنهوه و خهرابات پهروهیدا، کهمیک له (خهيام) ئهچی. شاعیریکیشه بۆ ئیمه جیهگی ئهوانی گرتوهتهوه و زیاتریش... ئهم شاعرانهی خوارهوهی (بی کس)، تهرجه مهی ههلبهستیکی ئینگلیزی (ئی ... و یلکوکس)ه.

گۆراوم

۱

گۆراوم وینهی جارن نهماوم بینایی چاوم!
عهشقت له دلما دامردووتهوه بی تین و تاوم.

۲

ديسان هه مهستی بادهی پيشينم گیانی شیرینم!
چهپ گه ناتوانی له دلمی دهركا یادی دیرینم.

۳

بەلام خولياكەي پېشوووم نەماوہ
ژينم ھەر وەكو درەختى بى بەر
ھىوام بېراوہ
وشك و بى ئاوہ.

۴

چى بكەم داخەكەم ئەو خولياپەي زوو
ويلم بە دوويا ھەر نايدۆزمەوہ
لەسەرم دەرچوو
رۆيى ليم ون بوو

۵

گيانە پيم بلى بۆچ وا ئەرواني؟
دلپش ئەگۆرئ وەك خوئى ناميني
گوايە نايزانى
تاسەي جارانى

۶

تۆ نەختى سەرنەج بەدەرە دنيا
بالدار و گول و ئەستېرە و دەريا
ھەرچى كە وا تيا
درەخت و چيا
ئەمرئ، ئەوهرئ، كز و وشك ئەبئ
ئەگۆرئ جيا جيا

۷

نازدار بئ و سەيرى ئاوينە بكەي
خويشت ئەگۆرئى ھەر وا ناميني
ئەوسا تئ ئەگەي
ھەتاكو سبەي

۸

منپش مەيلەكەي ئەوسام نەماوہ
دللم ھەر وەكو گولئى بئ باران
عەشقم گۆراوہ
سيس و ژاكاوہ.

ئيمە لەبەر ئەوہى كە ئنگليزىيەكى ئەوتۆ نازانين و ئينگليزىيەكەي ئەم شيعرانەمان لەبەر دەستا نىيە و نەمانديوہ ناتوانين بلين كە بيكەس لە چ پلەيەكدا توانيوپەتى بيكاتە كوردئ. بەلام ئەوہ جيئ شك نىيە كە ئەم شيعرانەي بيكەس تەرجمەيە و تام و بۆنى ئەدەبىياتى غەربى تياپە. ئينجا لەلایەن دەسكارىيەوہ بيكەس كەم و يا زۆر ھەرچى كردبئ ديسانەوہ پارچەيەكى جوانى شيعرى عەسرىيە ھىناوہتە ناو و ديارە كە لە شاعيرئىكى خۆرئاوایی ئيلھامى وەرگرتوہ.

65

رەفيق حىلمى (۵)

بېكەس، له عەرەببېشەوه تەرجەمەى هەيه و هەندى شيعرى كردوو به كوردى، به لام
بو ئيمه له مانه پيوستتر، ئو شيعرانەيه كه به تەواوى، زادهى قەريحەى ئهوه و مولكى
خويەتى. ئەمە سكالايەكەى بېكەسە:

سكالاً له تەك مانگ

ئەى مانگ من و تو هەردوو هاودەردىن
هەردوو گرفتار يەك ئاهى سەردىن
تو وىل و رەنگ زەرد به ئاسمانەوه
منيش دەربەدەر به شارانەوه
دەخيلتم ئەى مانگ، قىبلەى دلداران
دەرمانى دەردى دللى بيماران
شەويكە و ئەمشەو بگەرە فريام
بى يار و هاودەم عاجز و تەنيام
دلزار و بيزار خەيلى غەمگينم
گيرۆدەى داوى لەيلى شيرينم
دلبنەدى عەشقى ئەو بەلەك چاوەم
شيت و شەيداي ئەو ئەگرىجە خاوەم
لەو ساوه ئەوم كەوتۆتە خەيال
گريانه پيشەم بوومە كوئى زوخال

بېكەس، بەم شيعرانەى سەرەودا كه بەندى يەكەمى سكالاکەيەتى؛ لەداوى
سەرەتايەكى كورتى هاودەردى و سەرگەردانى خوئى و مانگ؛ باسى بى يار و
هاودەمى و تەنيابى و خەمبارى خوئى ئەكا، و شەيدابوونى لەبەر ئەگرىجەى خاو و
گيرۆدەبوونى به عەشقى لەيلاوه، بو ئەگيرپتەوه و داواى ئەوه له مانگ ئەكا كه لەو
شەوى تەنيابى و خەمبارىيەدا بکەوتە فرىاي و بى به موونس و هاودەمى.

بەراستى زور جوانه؛ به لام ئايا (بېكەس) لەم شيعره بەرزانهدا كه زادهى فيكرىكى
بيكر و خەيالئىكى وردە، گۆيەكى ئەوتۆى داوه به سەنعەتى لەفز و فەنى شيعر؟ نە؟
چونكو بېكەس، بو ئەوهى كه چەند كەليمە و تەعبيرىك بختە قالبى شيعرەوه خوئى

ماندوو نهکردوو و ئه مانه نهنوسيوه. بهلكو ئه و خه ياله شيرينه ي كه به فيكريا رابوردوو به وينه يه كي زور ته بعي خستويه ته سهر كاغز و له بهرزي و به پيزي فيكره كه ي ئه منده دلنيا بووه كه نه يو يستوو بهر يك له كه مو كورتي له فز (وشه) كان بكاته وه؛ ئه گينا، بيكس له وانه نييه كه له با تي گرفتار، (گيروده و يا تووشى) نه هاتبي به بيرا و له جياتي:

ههردوو گرفتار يهك ئاهي سهردين

بلي: ههردوو گيروده ي يهك ئاهي سهردين و يا ههردوو كمان تووشى....

هه و هكو ئه مه، ئه گهر كالي و نا پوخته يي، له نكيه كي سووك، وشه يه كي بيگان، له قي وه يا كه مته رخه ميبه كه له هه ندئ جيگه ي

(ده خيلتم) ئه ي مانگ قيبه ي دلداران

و بي يار و هاو ده م (عاجز) و ته نيام

و دلزار و بيزار (خه يلي) غه مگينم

و گيروده ي (داوي) له يلي شيرينم

و دل به ندي (عه شقي) ئه و به له ك چاو م

و له و ساوه (ئه وم) كه وتوته خه يال

و گريانه پيشه م (بوومه) كزي زوخال

ئهم نيوه شيعرانه دا ببينرئ، قهت با وه رم نييه كه زه ربه يه كه له نرخيان كه م بكاته وه و له و جيگه به رزه ي كه به هو ي نه سمر او ي (1) خه ياله كه و ره وانبي سه ليقه ي شاعيره وه گه يشتوو يه تي، پله يه ك بيته خواره وه. وا ده زانم كه بيكس بيزان يايه ئيمه داوي ئه وه يشي لي ئه كه ين، به وه نده ي كه چاو بتر وو سكي ئه و نيوه شيعرانه ي به م ره نكه لي ئه كرد:

ده خيل ئه ي مانگي قيبه ي دلداران

و بي يار و هاو ده م خه مبار (و يا زوير) و ته نيام

و دلزار و بيزار (ئيجگار) (و يا گه لي) غه مگينم

(1) نه سمر او = بكر.

وگيرۆدهى (عەشقى) لەيلى شيرينم
و دلبندى (داوى) ئەو بەلەك چاوم
ولەو ساوه (لەيل) م كەوتۆتە خەيال
گريانه پيشەم (بووم بە) كۆى زووخال

ئەمەيش (بەندى دوومى) سكالاکەيه:

ئەى مانگ تۆ شوعلەى عەشقى پيرۆزى
تۆ نەشتە بەخشى دللى بە سۆزى
(قەسەمت) ئەدەم بە عەشق و جوانى
(بە نەسىمەكەى) بەرى بەيانى
بەسەر هاتى خۆت بۆ من بەيان كە
دەردى گرانم نەختى ئاسان كە

.....

(دووچارى) چى بووى وا پەشپاوى
لەبەر چى پەست و مات و داماوى؟

لېرەيشدا ئەگەر بېكەس، لېمان بېوورئ و بمانبەخشى؛ لە باتى وشەى (قەسەمت)
سوئندىكت دائەنئىن و يا نيوە شيعرەكە ئەگۆرپىن و ئەيكەين بە «سوئندت ئەدەم من بە
عەشق و جوانى»؛ و لە جياتى (بە نەسىمەكەى) (سروەى نەسىمى) دا ئەنئىن، ئەوسا كە
بۆ ئەوەى كە و نەزانرئىت سوئندەكە (بە عەشق و جوانى سروەى نەسىمى بەرى بەيانى
ئەدرئىت (و) اوئىكى عەتف ئەخرئىتە دواى وشەى جوانى كە لەنيوە شيعرەكەى پيشوودايە
و ئەبئى بە:

سوئندىكت ئەدەم بە عەشق و جوانى و... (جوانىو)

سروەى نەسىمى بەرى بەيانى

بەلام ديارە كە بۆ نە گۆراني قافىيە ئەبئى ئەم واوہ لە بەينى ھەردوو (ميسرەع) ھ كە
بخوئىنرئىتەوہ وە بكرئ بەرئىر لئوہوہ:

سوئندىكت ئەدەم بە عەشق و جوانى...

و ... سروەى نەسىمى بەرى بەيانى

و له دوا شيعرى بهنده كه پشا وشهى (دوچار) ئه گورپين و ئه ليين:

توشى چى بووى تو؟ وا په شياوى

بوچى وال ليل و كه م تين و تاوى

به لام ئه وه پيش ئه ليين كه له گه ل مانگدا سكالاييكي وا شيرين و رهنگين؛ و ئه وهنده به سوژ و به كول، هه ر بو بيكه س لواوه و له ناو شاعيرانى كوردا باوه ر ناكه م بو يه كيكي تر به م وينه يه سه رى گرتبى.

له بهندى سئيه مى سكالاكه دا بى كه س زور به شيوه يه كى دل بريندارانه و به سوژ و په رو ش ئه و جوانان و عاشق و مه عشوقانه، ئه و كوړى به زم و سه ير و سه فايانه، و ئه و سولتانه گه و ره و به ناوبانگانه له مانگك ئه پرسى كه تا ئيمرو ديويه تى و ئيستا سه ر و شوينى هيچيان نه ماوه و لى ئه پارټه وه كه باسى ئه و شارانه ي بو بكا له گوممه زى ئاسمانه وه به سه رياندا روشتووه و چاوى پى كه وتووه و هه والى ئه و شه ر و شوپه وه حشيانانه ي لى ئه پرسى كه له شه وانى تاريك و نووته كا به سه ر له شى سارد و ئه نجن ئه نجنى كوژراوه كه ساسه كانيدا هه لاتووه و چاوى عيبره تى پيا گيراون. و ئه يه وي ت كه له هه ناسه ي سارد و فرميسكى خوئينى مالويرانان بدوى و باس و هه والى جگه ر سووتوانى رو له كوژراوه كانى بو بگيرټه وه. و له دواى ئه مانه خو ي روو ئه كاته مانگ و ئه لى:

ئهى مانگ ئه وهنده سه يرى دنيا ت كرد

سه يرى نيفاق و زولم و ريا ت كرد

تا وا به م رهنگه كارى لى كردى

رهنگ و شعورى به جارى بردى.

ئه گه ر ليره دا هه ندئ ره خنه مان له شيعره كانى بيكه س گرتبى، مه به ستمان ئه وه يه كه بزاني ت هه ر به چاويكى ته قدير له ديوانه كه ي نه فكريوين، به لكو چاوى ته نقيديشمان پيا خشان دووه و بو ئه وه ي كه له لايه نگيرى خو مان بپاريزين، كه موزور لى ورد بووينه وه. به لام به نتيجه ده توانين بلين كه: بيكه س شاعيريكي زور هه ساس و ورده و شاعيريته تى ئه و، خوايى (وهه بى) و فيتريه. و له شيعرا ريگه يه كى عه سريى گرتووه، يه عنى له ئينقلابى شيعرى كورديدا هه نگاويكى زلى هه ليناوه.

بيكه س، شيعره كانى ئه وهنده زور و چه شن چه شنه و له جوانى و خوشيدا يه كه له يه ك

بالآتره که نازانین کامیان ههلبژیرین و بیخهینه بهر چاوی خویندهواران. تهریفیکی
رهمهزانی ههیه بهراستی هیئنده جوان و ناوداره که تینووتهی رۆژووانیکی هاوین
ئهشکینی.

له دواى رزگاربوونی له چهپسخانه، وداعیهیهکی ههیه بۆ عیلم و زانین که بۆ چهوت
و چهپهری ئهحوالی ئهم زهمانه وهسفیکی لهوه جوانتر به تایبهتی له کوردیدا باوهر
ناکهه م کرابی.

خۆ قهسیدهی (ئهى مهلا)ى هیچ شکی نییه که وینهیهکی بهلاغهته له کوردییا.
(مهلا و شێخهکان)، (منهوهرهکانی ئیمرو)، (ههتا مردن) و (ئاههنگی تهبیعت) ههر
یهکه سههرلهوحهی شیعریکی زۆر رهنگین و به ئاههنگی بیکهسه. خۆ له گۆرانیهی
قوتابیدا بیکهسه گهیشتووته پلهیهکی وا بهرز که، بېجگه له یهک دووانیک له شاعیره
مومتازهکانی کورد، هیچ شاعیریکی تر نهیگهیهوتهی و باوهریش ناکهه که بیگاتی.
شهویک له کۆمهالی زانستی (خوالی خویشبوو)دا له بابته به کهلکی قوتابخانهوه،
چهند شیعریکی وتوو که ئهم یهک دوو فهرده لهوانهیه:

مهلهههه و دهرمانی دهردی ئیمه تهنیا مهکتبهه
فرسهته ههستن له خهو ئیتر چه وهختی نووسته
با چرای (زانستی) ههلهکهن و له زولمهت دهریچین
زۆر بهجی ماوین له خهلقی، عهیهه، عاره، مردنه

ئهمهیش ئهو شیعره پر له توانج و تانوتهیه که له دواى رزگاربوونی له چهپسی
وتووتهی و ههوالی ئهو رۆژهی سلیمانی و کردهوهی کاربهدهستهکانی پێ وهسف
کردوو:

تووشی لافاوی عیلم بووم و بهلام زوو دهریهپریم
سواری پاپۆری جههل بووم و به ناویا تی بهپریم
سهه شوکر ئوخهی نهجاتم بوو لهباسی عیلم و فهن
نامگرن جاریکی تر ئینجا له کهیفا ههلهپریم
گهر چی تا ئیستا وتوومه، تی بگهن زوو پێ بگهن
بهو قسانهه ئیوه قهت باوهر مهکهن سهگ بووم وهپریم

خوینده‌واری شیتیبیه هەر جهله ئینسان سەر ئەخا
گەر له مه‌ولا ناوی عیلمم برد بزائن سهرسه‌ریم
هینده‌ته‌عقیبی حه‌قم کرد تاكو نانی خوّم بری
سووك و ریسوا بووم له‌ناوا گیروده‌ی (ئاخیر شه‌ریم)
چا‌که حیسه‌ی عاقلّم زانی که حه‌پسه یا شه‌قه
هەر کتیبیکم هه‌بوو ئیمرو له‌ داخانا دریم
پیاوی دانا عه‌قلی دانا زانی بو‌ی ناچیتته‌ سهر
ئیقتیدام به‌و کرد منیش بو‌یه به‌ عه‌قلمدا ترپ..
شه‌رته‌ که‌ر بم، باره‌ گویم لی بنین خره‌ی نه‌یی
با ده‌میکیش من به‌بی ئەندوه و غه‌م بوّ خوّم بزیم

له‌ ته‌رجیع به‌نده‌که‌ی «ئە‌ی مه‌لا» یش ئەم پارچه‌یه‌ی خواره‌وه‌مان هه‌لبژارد که هەر
چه‌ند هه‌موو به‌نده‌کانی یه‌ک له‌ یه‌ک جوانتر و خو‌شتره‌، به‌لام له‌م نامیلکه‌ بچووکه‌دا
بیکه‌س له‌مه‌نده‌ زیاتر جیگه‌ی به‌رناکه‌وئیت:

خوایه‌! یه‌ک (لوتهر) بنییری بو‌گه‌لی کوردی فه‌قیر
تا نه‌جاتی با له‌ژیر ده‌ستی مه‌لا و شیخان و پیر
ئەم شه‌وی ده‌ججوره‌ تا که‌ی؟ ده‌رکه‌وئ روژی مونیر
جوله‌که‌ش وا بوون به‌ شت، هەر کورده‌ گه‌رمابئ ئەسیر

.....

ئە‌ی مه‌لا تو‌بئ خواله‌م فه‌یکره‌ کو‌نه‌ لابه‌
باوی باوه‌ر که نه‌ماوه‌ باسی فه‌رده‌وس و سه‌عیر
با له‌ قه‌سیده‌ی (مه‌لا و شیخه‌کان) یش یه‌ک دوو پارچه‌یه‌کتان پیشان بده‌ین، تاوه‌کو
بزائین که بیکه‌س، له‌گه‌ل ژینی کو‌مه‌لایه‌تیدا چه‌ن خه‌ریک بووه‌:

۱

مامه‌ سو‌فیش وای ته‌مایه‌ هەر به‌ریشی پانه‌وه
قه‌سری بو‌ حازر کرابئ پر به‌ خو‌ریی جوانه‌وه

ئەو ئەللى جەننەت بەرپىشە چى بەسەر عىرفانەو
سەد سەلاھەدىن و دارا قىمەتى يەك ئانەيە

۲

گەر بەھەشت ھەر بىتە جىگەي جاھىل شىت و كەران
دۆزەخىش مەخسوسى زانايان و فامىدەي جىھان
خوايە بمخەيتە جەھەننەم نەچمە رىزى وەحشىان
جەننەتى چى؟ بىت و وابى عەينى تىمارخانەيە

۳

چاۋەكەم بەخو خەيالتان خاۋە چاكى تى بگەن
خو يەككىكى خۇش ئەۋى دانا بى خاۋەن عىلم و فەن
كەلكى بۇ خۇي و بەشەربى خادىمى راستى وەتەن
ھاي وھوۋىيى بى سەمەر ھەر كىردەۋەي شىتەنەيە

لە سەرەتاي قسەدا وتبومان كە بىكەس يەككىكە لە شاعىرە قەومىيەكانى ئەم
عەسرە، بەللى شىعرى نىشتەمانىي (فایەق) زۆرە. بەلام گەللىكى لە ناو خەلقا زانراۋە،
لەبەر كراۋە. لەبەر ئەۋە بەيەك دوو وینەيەكى كورت لىرەشدا، دەرختىنى روحى
نىشتەمان پەرۋەرىيى ئەومان بە واجىب زانى:

دَل

لەزىر ئەم عىنۋانەدا بىكەس لەداۋى ئەۋە كە بە پىچەۋانەي عادتى خۇي، ئەمجارە
باسى دلخۇشى و نەشئەي خۇيمان بۇ ئەكا، بە ھۇي رىزگار بوۋنى لە دەرد و ئازار و
تەنگىيى دل، جارى لە پەنجەي نازكى يار فنجانى شەراب و جارىكى تر داۋاي وىسكى
و عوود و تار ئەكا، وەكو خۇي ئەللى:

دل ئەۋەندە مەست و كەيلە شىتە ھىچ ھۇشى نىيە
والە رەقسايە خەرىكە عالەمى بىزار ئەكا

ئىنجا دېتە سەر باسى نىشتمان و، تى ئەگەين كە بۆچى واى بەسەر هاتووه و
كەوتووتە خوشى و نەشئەى پەيدا كىردووه: گویتان لى بى بزائن، ئەللى چى:

دل بە نەشئە و بەزمى مللیەت شوكر بووژايەوه
شايییه، سەيرانە، بەزمە پر بە دەم هاوار ئەكا
دل بە ئاواتى گەيشتوو لای كوردى دى، كەوا
یەكدل و یەك دەم خەرىكە میللەتى هوشيار ئەكا
دل لە كینه خالییه بیگەرده سافه وهك بلوور
سەد تف و لەعنەت لە چارهى خائینی سەگسار ئەكا
دل ئەللى (بیكەس) هەتا كەى لافى مللیەت بە دەم
هەول و تىكووشینه تەنیا قەومى تو رزگار ئەكا
یەكتىرتان خوش بوى تا نەگبەتى بەرتان بدا
دوو دللی ئەم قەومە دىل و سووك و بەدرەفتار ئەكا

چاویكىستان لەم (پرسىار و وەراره) بى:

توچیت؟ من كوردم نەتەوهى گوردم!
خوترسنووك نى؟ نەخیر نەبەردم.
چى توى زەبوون كرد؟ دوودلى و نىفاق!
چون رزگار ئەبى؟ هەر بە ئیتىفاق
بلى چیت دەوى؟ بەرزىی وەتەنم.
بە خوڤراپى؟ نا! بەگیان و تەنم
كوا چەكت چىیه؟ سەودای و لاتم!
ئەى پشتیوانت؟ عەزم و سباتم.
چیت لە بارایه؟ خوڤهخت كردن.
بۆچى؟ لە پىگەى میللەتەتا مردن!
راستت پى بلىم؟ فەرمووا گویم لیتە،
بە واتەم ئەكەى؟ سەرم لەریتە.

به راستی و پاکی ههول و تیکۆشین
له کورسی و کینه و درۆ چاویۆشین
ئهمانهت نهبی کارت زۆر لهقه
بهشت همیشه سووکییه و شهقه!..

پیره‌میرد

خاوه‌نی دوانزه‌سوارهی مہریوان

پیره میرد نوستادی شاعر و ئەدەب

ناوی خۆی (تۆفیق) ه. چووته مالى خوا بووه به حاجى. پادشای عوسمانى روتبهى (ئهوولى سانى) داوهتى، بووته بهگ. له حاجى تۆفیق بهگهوه پير بووه، ئیسته (پیره میرد) ه. له سلیمانى هاتووته دنیا ئیمسال پینی ناوته ۷۳ له پيشهوه لای حاجى مهلا سهعیدی زهلهههیی خویندوووه، دواى له کولیهى حقووقى ئەستهمول دیپلومی وهگرتهوه. ئەندامى مهجلیسى عالی (ئاستانه) بووه له پاش مهشرووتیهت که مهجلیس لهناو چوووه، چووته مهسلهکی مهلهکییهوه له پاش قایمقامیهکی زۆر کراوه به موتهسهریفی (ئهماسیه) که حکومهتى عیراق دامهزراوه، هاتووتهوه سلیمانى، بهلام وهزیفهیه نه دیوه. خزمهتى پيگهپاندنى نهخویندهوارهکانى کردوووه. بهناوى (زانستى کوردان) هوه ریاسهتى قوتابخانهیهکی ئەهلیی کردوووه و له نهخویندهوارهکان زۆر شاعیری پي گهپاندوووه. شیوهیهکی رهوانی کوردی و شیعری (ئاسانی گرانى) (۱) خستووته ناوهوه. ئەههتى هاتووتهوه، تهنیا خۆی، رۆژنامهى له پيشدا (ژیان) و ئیمپرو (ژین) دهردهکا. زۆر ههولئى ئەههتى داوه که ئینقلابیك بخاته ژینى عائلهوه و لهبهر ئەمههیش زۆر له ژنان نزیك بووتهوه به تهعبیری خۆی (فهمی نیزم) ه. و ریاسهتى (کۆمهلى ژنانى) گرتووته ئەستوى و گهلیك خزمهتى خویندنى كچانى کردوووه. له ههموو رهنهگه و دائیر به ههموو شتیك، شیعری وتوووه. شیعری نیشتمانیی ئەوهنده زۆر و ئاگرینه، باسى ناکرى. ئەمه سهه گروشتهیهکی كورت و موتهوازیعی پیره میرد. ئەگینا ئەگهه بمانهویت ئەو وهكو ههیه و به پي خزمهتیك که هی شاعر و ئەدهبیات و زمانى کوردی کردوووه، بهخویندهوارانى بناسین و وشهیهکی وامان بو نادۆزریتهوه که ئەم کارهمان بو ئاسان بکا. ئەوهنده ئەتوانین بلین که پیره میرد، ئەستیرهییکی زۆر گهشه به ئاسمانى شاعر و ئەدهبى کوردوهوه و بهبى ترس و لیكدانهوه دهتوانین بلین ئەگهه ئه (خۆرههلات ناسانه) (۲) ی شیعری عهلى تهرموكى، شاعیری هههه بهناوبانگی کوردیان بهرچاو كهوتوووه و بهیهكیک له گهورهترینى شوعهراى

(۱) ئاسانى گران = سههل ممتنع.

(۲) خۆرههلات ناس = مستشرف.

خۆره لاتیان داناوه، چاویان به شیعری پیره میرد بکه وتایه شکم نییه که ئەمیان له خوار ئەوهوه دانه دهننا و زۆر جیی بروایه که پیره میردیان له ریزی یه که می شاعیرهکانی خۆره لاتا بنواندایه، به لام پیره میرد له گه ل ئەم پایه به رزه ی هیه تی و به پچچه وانهی ئەوه که وهکو درهختیکی تازه و به بهرکه ت تا بلایی بهردار و به میوه یه، خه لکی له خۆی زیاتر ناگایان له شیعرهکانی هیه. خۆی ئەوهنده ی ئیهمال کردون، ئەگەر ئەوانه نه بو نایه که مهفتونی شیعر و ئەده بیاتن، بۆ ئەمه ی یه ک دوو شیعی پیره میرد بدۆزینه وه، ده بوو چاو به لاپه ره زهرد و ژاکاوهکانی رۆژنامه ی (ژیان) و (ژین) دا بخشینین.

له لایه کی تره وه پیره میرد تا بلایی به سه لیه یه، به هیژ و به تاقه ته ئەوهنده ی شیعه رکانی خۆی په ریشان و بلاو کردوه ته وه، ئەوهنده بۆ کۆکردنه وه و یه که خستنی ئەده بیاتی کوردی خزمه تی کردوه. دیوانی (مه وله وی) ی شاعیر و فه یله سووفی به ناویانگی کوردی هیناوه ته به ره هم و هه موو ئەم دیوانه گه وره یه که به کوردی هه ورامان و شیوه ی هه ورامی نوو سراوه، هه ر به شیعر و به وینه یه کی زۆر شیرینی وا که زه ره یه ک لاری و له نگیی به ماده یا به مه عنای ئەسه که ی نه دابی خستویه ته سه ر شیوه ی سلیمانی و به م ره نگه، دیوانیکی ته وای چوارسه د و کسوور لاپه ره ی لی هیناوه ته ناو و له چاپخانه که ی خۆیدا له چاپی داوه.

بیجگه له مه، پیره میرد، له لایه ن سه رگروشته و چیرۆکی شه وه خزمه تی رۆحی ئەده بی کوردی هاتوه به بیرا و به م فیکره چیرۆکی (دوانزه سواری مه ریوان) ی بۆ نووسینه وه که حکایه تیکی واقعی و داستانیکی بلندی نازی و قاره مانیی کوردی ده وری (بابان) ه. دهستی بۆ له مه زیاتریش درێژ کردوه و هه لمه تی بردوه ته کوردستانی شیمالی و له ناو جه رگی تاریخی شیعر و ئەده بی ئەویشه وه (مه م و زین) ی بۆ ده ره هیناوین. ئەو (مه م و زین) ه که سه رگروشته یه کی ئیجگار به رز و میلیلی کورده و له ئەسه لدا له ژیر ناوی (زین و مه م) له لایه ن پیغه مبه ری شیعی میلی ئەحمه دی خانیه وه نوو سراوه ته وه. ئەمه به هه لیک ئەژمیرین که به بۆنه ی باسی مه م و زینه وه، وینه یه کی ره نگینی شیعی پیره میرد، بخرینه بهر چاوتان.

ئەم چهند شیعه ر پارچه یه که له شین و گریانی (زین) که به دیار مه یته که ی (مه م) ه وه کردویه:

ئەم زولفە لوولەم بۆ (مەم) شانە کرد
دەك فەلەك كوئىر بى بۇنىكى نەكرد
ئەم خال و ميلە، من بۆ (مەم) م رشت
پەيمانم وايە بۆى بەرمە بەهەشت
ليوم دانا بوو، بۆگفتوگوئى مەم
عەھدە تا مردن واتەى پى نەكەم

.....

ھەر كەس ھاوسەرى بۆ ژيان ئەگرى
منت بۆيە ويست لەبەرت مرى
ھەى خەجالەت بى چەرخى پىر ستەم!
ھىچ شەرمە نەكرد لە نەوجەوانى مەم؟

.....

خەنجەر بۆ دلە، گەر راستت دەوى
ئاخ مەمى تىايە، نەك بەرى كەوى

.....

بە بەرگى خوئنى شايى رەنگەوہ
بە سۆز و نالەى خوئش ئاھەنگەوہ
با دەس لەمەل كەين مەم! ئىجگار يىہ

.....

ئاخ بۆ دەنگخوئشى لە ژوور سەرىنمان
بە (بەيت)ى كوردى بدا تەلقىنمان
بلى ئاخ دللى دلخواز مەشكىنن
بەزۆرەملى كچان مەمرىنن

زىن، بۆ ئەمەى كە لەدواى مەم، دواى بە ژيانى خوئى بىنى بە خەنجەرى پرووتەوہ
راوہستاوہ و ئەلاوئىنئىتەوہ، چاوتان لەم عەشقە بەرزە بى لە رۆحى پاك و خاويئى
زىنداىە. لە عانىكا كە ئەيەوى خەنجەرەكە بكا بە دللى خوئىدا، دەسى ئەگىرئىتەوہ. بۆچى

ئايا، ترساوه و شيرينيى رۆح دەسى پى گىپراووتەو؟ نە! بەلكو (زين) زۆرى پى خوش
ئەبى كە ئەگەر بۆى بلوى له جياتىيى جارئك، سەدجار خوئى بكا به قوربانى مەم. بەلام
ئەوہى كە بەينىكى تريس دواى ئەخا له خو كوشتن ھەر عەشقى (مەم)ە.

خەنجەر بۆ دله گسەر پاستت دەوى

ئاخ (مەم)ى تياپە نەك بەرى كەوى

بەلى لەوہ ئەترسى كە ئەو خەنجەرەى ئەيكا بەدلى خویدا (مەم)ى بەر كەوى. ئەمەتا
عەشقى بەراستى! و ليرەدا سەنعەتى شيعرى پيرەميردەمان بۆ دەرئەكەوى. بەم سەنعەتە
وردە پيرەميرد ئەوہمان تى ئەگەيىنى كە زين ھەر چەند لە تاو مردنى مەم عەودال
ئەبى و بۆرژگار بوون لە خەمى تەوانابرى فيراقى ئەو، ئەيەوى دوايى بە ژيانى خوئى
بىنى، لەلايەكى تريسەوہ دلى كە پرە لە عەشقى مەم، خەنجەرەى پى پەوا نابىنى و
ئەيەوى قەدەرىكى تر ئەو عەشقە بژيىنى و كولى ئاگرى دلى خوئى بە چەند وتار و
لاوانەوہيەكى تر ساريژ بكا.

ھەر لەم لاوانەوہيەدا پيرەميرد دواى مەبەستىكى ترى كۆمەلايەتيس كەوتووه و
تانووتىكى لە چەشنى كچ بە شوودانى ولاتى خوئى گرتووه و ويستوويەتى لەم كارە
گەرەيەدا كە بناغەى ژينىكى تازەى پى دائەمەزرى ھيچ نەبى نرخیكى زۆر بچووك بە
كچ بدریٹ و بير و دلخووزى ئەويش تاقي بكریتەوہ. بزائن ئەم قسانەيش چەند بە
وہستايى و بەوینەيەكى شيرين بەسەر زمانى (زين)دا ئەيەنى:

ئاخ بۆ دەنگخووشى لە ژوور سەرىنمان

بە (بەيت)ى كوردى بدا تەلقينمان

بلى ئاخ دلى دلخوواز مەشكپنن

بەزۆرەملى كچان مەمرينن

بەلى زين تەنيا مەعشوقەيەكى عاشق نييە. بەلكو كچە كوردىكى ميللەتپەرورەى
واپە كە لەباتى تەلقين، ھەسرەت بۆ دەنگخووشىكى وا ئەخوا كە بە كوردى لە ژوور
سەرى بخوینى. وايشى ئەوى كە تەلقينەكەى وتارىكى كۆمەلايەتى بى و بى سوودى
و چەوتى ئەو رېگەيە، لەو دايك و باوكانە بگەيىنى كە لە دلخووزى كچەكانيان ناروانن
و بۆ مەبەستى خوئيان كچ بەشو ئەدەن.

ئەمەيش وینەيەكى ترى شيعرى پيرەميردە:

من و ئەستێرەکان

ئەستێرە بەرزەکان ئەدرەوشینەو بە شەو
و هەك من بە داخەوێن نە سرەوتیان هەیه نە خەو
چەند سائە ئاشنای شەوی بیداری یەكتەری
و هەك سەر سەرین شەوی سەری ناکەینە سەر سەرین
من خواروژوور لە دەس چووێکەیی بپۆهت، ئەوان
و هەك خێلی خوار و ژوورکەری کورد ویلی ئاسمان
شەو، شەونمی ئەوانە چەمەن ئاو ئەخواتەو
پۆژ هەلمی ئاوی چاوی منە سەر یەخاتەو
دوێ شەو بەری بەیان بوو، ئەگریان بەسەر منا
منیان کەساس ئەبینی لەناو دۆست و دوژمن
دلسۆزی وام نەدیوو کە بۆم بگری، و هەك خەشیم
فرمی سەکە کەیی ئەوان بوو بە ئاونگی تی گەیم
بام راسپارد - بلی - کە خەفەت بۆ چ ئەخۆن ئەوان
و هەك ئیمە نین، نزیکتەری لای بارهگای خوان
راسپیریان نووسیوو بە شەونم لەسەر گیا:
«تا ئاسمان، پریشکی بەدی ئیو، هەلپژا»
هاواری کوردەکانی سەروو گەییە ئاسمان
بەو دوو کەلی هەناسەیه ئاو، یی لە دیدەمان

لەم شیعەرە بەرزەکاندا بگەرین بۆ وشەیهکی بیگانه، بۆ واتەیهکی ناپەسند، بۆ لاری و
چەوتیهک و سەرنجی ئەو بەدەن کە شاعیر ئایا خۆی تەنگەتاو کردبێ و میشکی
گوشیبی، بۆ یەكخستن و پیکخستیان. و لەدوای ئەمە لەو سەنعت و بەلاغەتەش
وردبەنەو کە تیاپەتی.

پیرەمێرد، هەر وەکو لە شیعەرەکانیا لاسایی کەسی نەکردوووەتەو، و بەلکو
ویستوووەتی کە خۆی ببێ بە ئیمامی شاعیرە کوردەکانی ئەم عەسرە لەلایەکی

تريشه وه له شيعرا، كوردىي پەتییى تاقي كردوو تەو و بۆی دەرختووین كه زمانه كه مان زمانىكى دەولەمەند و شیرینه.

ئەم شيعرانەى خوارەو وى وئەيهكى كوردىي پەتییە:

جاران دە رۆژ بە (هەچە، هەچە) و بارە بە ریه وه
گەرما و (سەبوون) و لىزمەيى باران و تەپە وه
ترسى تەرىدە، پىشكەشى سوار، شەو فرىنى دز
دە سیاوى بارى كەوتوو لە جىگەى خلیسك و خز
ئەركى گزیر و، خانە بگير، مۆریانى نوین.
بۆلەى كەيبانوو، خرسى قەتارچى، پلارى جوین.
چەنگ سووتەكەى بە ئاو و، كەپووى نورد و نانى كۆن.
جووتە و لەقەى تەویلە و ھالاولى تەرس و بۆن:
ئاگرى تەپالە (لۆكسى) گزگل، گەفینى سەگ.
دەستە و یەخەى قەتارچى لەسەركا، شەپە كوتەگ.
(سیخورمە) كەى قەتارچى بە ھەلساندن و پەلەى.
لۆقە و تریسكەى ئیستر و بازدانى جوگەلەى.
لاسەنگیى بار، وەرە بەرە پارسەنگى خوارىیەكەى
خۆ، كەوتى پیت لە خړكە چوو لەو دەشتە چى ئەكەى.
باج و پیتاكى زەنگنە، گىروگرفتى جاف.
ھەر چیش كە پیتە، ھات ھەمەوھند بردى (ساف لە ساف)
بەم كویرەوهرى و كولەمەرگییەو و بە چلكەو.
سى بەندە وەر گەراو، بە سەرورپىشى كۆلكەو.
ئینجا دەچوویتە شارەو و ناومالى (عاسیمە)
بیت و بنووسرى نابیتە خوئی چیشت، ئەمە كەمە.
ئىستە سواری پىشتى (گەرۆك (۱)) بە بە سى سەعات.
دەتباتە سەر شەمەندەفەر و دەستوبرد كە ھات.

(۱) گەرۆك - سەیارە.

سوار به، بنوو بهیانی له خه وهسته زوو به زوو.
به غدایه هات به پیرته وه ئه ی بینی پروو به پروو.
جاران ئه یانوت ئه وه لیبیه (تهیی ئه رز) ئه کا.
پچانه وهی زهوی نییه (فه ن) کاری به رز ئه کا.

دهبینین بچگه له وشه کانی (لؤکس، ساف له ساف، عاسمه، تهیی ئه رز، و فه ن) که له زمانانی بیگانه وه وه رگیراون وشه یه کی وای تیا نییه، که به ئه سل و یا له بهر گوئی کوردیک بیگانه بی. له مانه یشا (ساف له ساف) به ته وای بو وه ته کوردی و تالی ورد نه بیته وه نازانی که له بنیاتا بیگانه یه و له وشه ی (ساف) عه ره بییه وه هاتووه. (فه ن) یش وشه یه که که تورک و عه جه م وه کو ئیمه له عه ره به وه وه ریان گرتووه و کوردوویانه به مائی خو یان. عاسیمه که ناوچه ی حکوومه ته، ناوی ئافره تیشه و کورده کان به که لکی ئه هینن و لیره دا پیره مپردیش رهنگه به هه ر دوو مه به سه که به کاری هینابی. هه رچی وه کو وتاری (تهیی ئه رز)، له جیاتی کوردی به کارهینراوه به لکو مه به سه تی له که شف و که راماتی ئه ولیایه که پیشوان به م جو ره ئه یانگپرایه وه و پیره مپرد نه یویستووه ده سکاری بکا و له ده م ئه وان وه قسه که ی وه کو وتراوه کوردووه. و به مه درده که ویت که ئه گه ر به چاوی تیگه یشتوو له شیعره کان ورد بینه وه وشه ی بیگانه ی تیا نابینین.

ئه وه یش له وی بوهستی که پیره مپرد به م شیعرا نه، وه کو وینه گه ریکی وردکار، وینه یه کی ژیا نی کومه لایه تی رابردووی بو گرتووین و خستوو یه ته وه بیرمان.
ئینجا پیره مپرد له دوای ئه وه که له وحه یه کمان له ژیا نی کومه لایه تی پیشوو به م ورده کارییه بو رسم ئه کا و چاوی عیبره ت و ئینتبا همان پی ئه کاته وه؛ ئه لی:

ئینجا که هات (برووسکه) خرایه ته لیکه وه
هینرایه خانوو وه و له چرای هه ر په لیکه وه
زۆرت له مانگه شه و ده روژوور روون کرایه وه
تاریکی لاچوو، تیگه ینی ئیمه مایه وه
ئیتره بهی به ره به ری زانستی تی بگه یین
چی تر له مانه چاکتره، بو به رزیه تی وه تن

لای بهنده خوینده وارییه، ئاه خوینده وارییه
هەر میلله تی که فهنی نه بی دهردی کارییه
ئاخ خۆزگه خویندنیش وهکو من ئاره زووی ئه کهم
بیبینم و نه بیته گریی قورسی کفنه کهم

و بهم رهنگه لهم وینه گه رییه - نهک هەر وینه گه ری مه بهست بووی، به لکو په ند و
نه سیحه تی قه ومه که ی خویشی لیک داوه ته وه وه باشی و به که لکی خویندنی خستو وه ته
به رچاو.

وینه یه کی تر، له شیعری پر فه لسه فه ی پیره میرد:

بی بایه خیی دهوران

به هار هات و دهردی ئه بینم له گولدا
ئه ویش وا دیاره گریی واله دلدا
ئه زانی که وا پینج دوو پوژده دهوری
که باوی نه ما، نامینی کهس له دهوری
که پازاندییه وه دهسته گول، دهستی دهوران
گه دا و شا به ئاواته وهن بو سبه ینان
به ناله و نزان بولبول و عاشقان (بو) (۱)
وهکو مشتومال ژهنگی دل نایه لی (بو) (۲)
له پاش ئه م هه موو نازنه نینه کوتوپر
که هه لیان پچورکاند و که وته سه ر ئاگر
وهکو هه لمی مه نجه ل جوانا و ئه پژی
به ده م قولپی گریانه وه وا ده بیژی:
که بی بایه خه خو شه ویستی زه مانه
که هوشت ببی پشت مه به سته به مانه

(۱) بو = بو ئه و.

(۲) بو = بو نی عه تری.

ئەلای دلبەرى دىل بەرە بايەخى بى

بە چىت باوەرە؟ بۆرەپىياو داىەخى بى

چەند بە وىنەيەكى شىرىن باسى پىنج و دوو رۆژى گۈلى بەھارمان بۇ ئەكا و لە
زمانى ئەوئەھە فەلسەفەى ژيانمان تى ئەگەينى. گۈل، كە بە ھەزار ناز و عىشۋە
ئەكرىتەوہ و بە عەترى بۇنخوشى خۆى دلى ئىنسان ئەكاتەوہ بولبول ئەخاتە چرىكە
چرىكى گۆرانى، و ئەو گۈلەى كە بەينىك دەسكى جوان جوانى لى دروست ئەكرىت و
سفرە و خوانى پادشايانى پى ئەپازىنرىتەوہ و بەيانيان گەدا و شا، لە باخچەكاندا
ئەچنە سەبرى و بە ئاواتى بۇنەكەيەوہن بەلى ھەر ئەو گۈلە بە قەدر و نازدارەيە
رۆژىكىش ئەخرىتە سەرئاگر و جوانا ئەپرىژى كە گۈلاو بىدا بەوانەى تا دوئى بىو،
ئەيانكرد بە سەرياندا و بە ئاواتەوہ بوون كە لە دەورى دابنىش و بە بۇنى دىئاوئىزى
دەماخيان موعەتەر بەكن. ئىنجا لەو وەقتەدا كە گۈل ئەم جواناوە ئەپرىژى بە لای
پىرەمىردەوہ وايە كە بە زمانى حال و بەدەم گريانەوہ ئەمانە بە عاشقەكانى ئەلى:

خۇشەويستى زەمانە بايەخى نىيە و ئەوى ھۇشى بىي لازمە پشت بەوانە نەبەستى
كە لە رۆژى خۇشى و دەمى سەعادەت و كەلكدارىدا لە دەورى كۆ ئەبنەوہ. و بۇ ئىنسانى
بە ھۇش و گۆش ئەوہ پىويستە كە بۇ پىياوى بەوفا و دۆستى رۆژى رەش بگەپرى و
بىدۆرتىەوہ.

بەپاستى پىرەمىرد، لىرەدا رۇخى مەسنەويى فەيلەسووفى ئىرانى كىرەووتە بەر
شىعەرى كوردى و ھەقايەتى گۈلى ئەم، بەلای مەنەوہ گەلىك لە ھەقا يەتى (ئەى) ئەو (مەسنەوى) كە ئەلى:

بشئو از نى چون حكايە مى كند

واز جدايىيەھا شكايە مى كند

خۇشتر و بەرەنگو بۆترە.

ئەمەيش وەسفىكى شىرىن و غەراى رۆژىكى بەفر بارانى سلېمانىيە:

سبەينى بوو لە خەو ھەستام كە رۋانيم بەفرە بارىوہ
سلېمانى دەلىي (بەلكيس) ھە تاراي زىوى پۇشيوہ
دەمى بوو چاوەرپى بەفرىكى وا بووم مژدە بى باری
سەرم بەفرە كەچى ھىشتا شەرە تۆپەلمە بۇ يارى

له بیرمه شیرهبه فرینه م ئه کرد. سواری ئه بووم بی زین
نسی بوو جیگه که ی دهی بهست دهما تاکو دهمی هاوین
به بهرگی سپییه وه چهن جوانه شاخی گویره ببینه
له رهنگی ئاسمان دل بهر تره ئه م سپییه، ئه و شینه
ئه لئین بهرگی فریشته ی ئاسمانیش سپییه وه که به فره
فریشته ی ئیمه بالایه به لام چی بکه یین له گه ل ته فره
هه موو پیچه کلوی به فریک فریشته ی خوی له گه ل دایه
فریشته که وته ناومان بویه وا ئاشووب و هه ل لایه
ئه وا سامالی کرد پوژ که وته سه ر شاخی گله زرده
به سه ر ئه و به فره دا، تیشکی هه تاو ئه ل ماسی خوا کرده
به سه ر گونیه ی سپیدا، خشلی زی پینی بریسکه ی دی
په ری سه ر کیوی قافیش هینده پرچی زه ردی خوی لی دی
له سه ر سه ر یان به فر توژالی بهست وینه ی چوری شیره
قه تاره ی سه ر لقو پوی دره ختان چهنده دلگیره
چلووله ی گو یسوانه پلپله ی زیوی کچه کورده
سه هۆل ئا وینه یه؛ ئه م پلپله و ئا وینه یه ورده
که پیریزن سه ر و پویله ی به شینی (چاله) تیک ئالا
به هار دی، داری پیر ئه ژیته وه دیته قه دو بالالا

حاجی قادری کوی بولبولی نیشتمانپهرووری کورد

حاجی قادر، یه که مین شاعیری هه ره به ناوبانگی چه رخی نۆزدهمین و بولبولی نیشتمانپهروور و میللی کورده. (لوسی پۆل مار گریت) که ئه دبیبه یه کی فرانسه و دهرحق به شاعر و ئه ده بیاتی کوردی، به یارمه تیی عالمیکی شاعیری کورد نامیلکه یه کی نووسیوه ته وه، باسی حاجی قادری کردووه و (به هاریه) به ناوبانگه که ی گۆریوه به فرانسزی (۱).

ئهم شاعیره کورده له عیلى زهنگه نه یه و خه لقی دبیبه که که ناوی (گۆر قهره ج) بووه ئهم دبیبه ئیستا ویرانه یه که نزیك به کوی (کویسنجق).

به پیی موقه دمه ی دیوانه که ی ئه بی له ده وروپشتی (۱۲۳۲ ی هیجری) هات بیته دنیاوه. و له بهر ئه وه ی که له کوی خویندوو یه تی و ده وری منالی و هه راشی له و ی رابواردوو به کوی ناسراوه. حاجی قادر هه ره له منالی یه وه هه وای میلله ت و نیشتمانی که وتوو ته سه ر و گه لی سارد و گه رمی دنیا و دهر د و ناخوشی زه مانه ی چیشتوو. ئه نجامی کار له ولات ته وه لا ئه بی و روو ئه کاته شاری ئه سته مو ل. هه ره ئهم روچه به رزه ی، له کوردانی گه و ره و نیشتمانپه رووری ئه و زه مانه ی نزیك ئه خاته وه و ئه بی به میوانی به درخان پاشا و مامۆستای کورده کانی. له وای ئه مه ش حاجی به میشک و کورد خوا، داخیلی کۆمه لی کوردانی (ئه سته مو ل) ئه بی. له بهر ئه وه یه که شاعره کانی حاجی، سه رتا پا باسی نیشتمان و میلله ته و سۆزی ئاگری دلکی پر هه ماسه تی تیا یه. حاجی قادر له م لایه نه وه له ناو میلله تی کوردا ده وری (نامیق که مال) ی شاعیری وه ته نه په رووری تورک ته مسیل ئه کا. له گه ل ئه مه پشدا سه ری له هه وای عه شق خالی نه بووه، وه کو هه موو شاعیریکی کۆن، له عاله می غه رامیا تیشدا په ربازی کردووه و شاعیری وتوو ته وه. له مه دحی خواپشا قه سیده یه کی شیرین و بی مانه ندی هه یه که به م مه قته عه دا:

مه علومه بوچی حاجی مه دحت ئه کا به کوردی

تا کو نه لاین به کوردی نه کراوه مه دحی باری

(۱) ته ماشای (دراسة في الشعر الكردي)، ته رجه مه ی ئهم نووسه ره بکه ن (لا په ره ۳۲-۴۸).

يەككى لەم لاوه روو دەكاتە عەجەم
 دوو لەوى لاوه دەبنە دوژمنى هەم
 يەك بەيەك بوونە نائىبى هەمەوئەند
 صاحبى مارتين و ماری گەزەند
 ميللەتیش ھەند كەرن وەكو جاران
 دەستیان ماچ دەكەن دەلین قوربان
 گەر لە سەحرا مەلا نەمردايە (۱)
 گورگە شين بام كەرى بخواردايە
 شيرى نەر وەك لە بيشە نەما
 گورگ و مام رپوى دینه رەقس و سەما
 من لە غەمخوارى ئەم قسانە دەكەم
 وەرنە پەشمە لەلام ھەموو عالەم
 ئەم قسەى ئىستا عەيبى لى دەگرن
 ئەو دەمەش دى زەمانى بوى دەمرن
 ئەم بە ئەو، ئەو بە ئەم دەلى كاكە
 سەيرى قانوونى حاجى چەن چاكە
 ھەر چلۆنى ئىشارەتى فەرموو
 وەك كەرامەت ھەمووى وەھا دەرچوو

حاجى وەكو خۆى دەفەرموى، غەمخوارىكى بەراستى ميللەت بوو و زۆرباش لە
 سياسەتى ئەو دەورە و ھەوال و باسى كوردان شارەزا، بوو و تىي گەيشتوو. گەليك
 داخ و خەفەتى خواردوو بو قەومەكەى و بە ھەموو لەونيك ھەولى داوہ بو
 ورياكردنەوھيان. لەگەل ئەمەيشدا، لە خۆيەو ديار بوو كە قسەكانى بو ئەو رۆژە كەلك
 ناگریت. بەلام لى رپون بوو كە رۆژيك ئەبى (پەندە) كانى بىر بکەوئتەو و بە داخەو
 لەناو كوردانى بە ميشك و و تىگەيشتووئندا بخوئيرتەو:

(۱) لە (مەلا) مەبەستى ئەمير و حاکمەکان و لە (گورگەشين) يش مەبەستى شىخ و مەلا
 و سەيدەکانە.

ئەم قەسە ئیستا عەیبی لی دەگرن

ئەودەمەش دی زەمانی بۆی دەمرن

زۆر دووریش نییە وەکو خۆی ئەلی ئەو رۆژە زۆریان عەیب لە قەسەکانی گرتبی و دل
و هۆشیان نەدابیتتی. کەچی وا ئیستا ئیمە بە دلئیکی گەرم و چاویکی پر لە گریانەوه
ئەبخوینینەوه و ئەو رۆژە رەشمانەمان دیتەوه بەرچاوە کە حاجی و (کەیفی) تیا بوون و
بە ئاھ و نالەئە نیشتمانەوه شیعریان وتوو و تلاونەوه.

حاجی، تەنیا نیشتمانپەرورەئیکی شاعیر نەبوو. بەلکو خواوەندی ئامانجیکی
میللی زۆر بەرز و بەرپۆجی بوو. رینگەئ سەرکەوتن و پیشکەوتنی خستوو تە
بەرچاوی میللەت، پۆیستی خویندن و چوونە مەکتەبی بیر خستوو نەوه و بۆ
فیربوونی خویندن و نووسینی کوردی هانی داون:

هەر کوردە لە بەینی کوللی میللەت

بی بەهرە لە خویندن و کیتابەت

بیگانە لە تەرجمەئە زەمانی

ئەسراری کتیبی خەلقی زانی

یەکسەر عولەما درشت و وردی

نەبخویندوو قەت دوو حەرفی کوردی

.....

ئوستادی خەتن لە ئەم سیانە(۱)

وەک دی لە زەمانی خۆی نەزانە

مومکین نییە دەربچئ لە چنگی

حەتتا رەقەم و خەتی فەرەنگی

ئیمە کە مؤمنین نە پوو سین

بۆچ کوفرە زەمانمان بنوو سین؟

مەبەستی حاجی قادر ئەوه نییە کە کورد لە (خویندن و کیتابەت) بی بەهرەن،

چونکو ئەگەر لە

(۱) مەبەستی لە زەمانەکانی تورکی و فارسی و عەرەبییە.

هەر کوردە لە بەینی کوللی میللەت

بێ بەهرە لە خویندن و کیتابەت

مەبەستی ئەو بووایە لەدوای ئەمەوه نە دەوت:

بێگانە لە تەرجمەیی زمانی

ئەسراری کتیبی خەلقى زانی

بەلێ مەبەستی ئەوێهە کە کورد هەر بە زمانی خۆیان ناخوینن و نانوسن ئەگینا
بە زمانانی تورکی و عەرەبی و فارسی دەخوینن و لە ئەسراری کتیبانی زمانی بێگانە
باش شارەزا دەبن. هەتتا نووسین و خویندنی فەرەنگی (زبانەکانی خۆرئاوا) لە ژێر
چنگیان نەچوووەتە دەرەوه و فیزی بوون. ئینجا لەبەر ئەمەیه کە بەداخەوه ئەپرسی و
ئەلێ:

ئێمە کە مۆمنین نە پرووسین

بۆ چ کوفرە زمانمان بنووسین؟

هیچ شکم نییە پۆچی موبارەکی حاجی لە ئاسمانی بەرزەوه ئاگاداری ئەو بێ کە
ئیمپرو شیعەرەکانی وەکو ئایەتیککی قودسی بەسەر قەلەم و زمانی کوردەکاندا جارییە و
بیت و بزانی کە ئەو لاوانەیی لە زمانێ ئەو غەزەلی رەنگاورەنگی ئاوریشمیان لەبەر
ئەکرد، ئیستا غەزەلە نایاب و بەنرخەکانی حاجی لەبەر ئەکەن، لەخۆشیا ئەو
ئاسمانە بلندەیی بەجی ئەهیشت و ئەگەر پرایەوه سەر ئەرزی و ئەهاتەوه ناومان. بەلام
نە! حاجی ئەمەیی ناوی. ئەوێ ئەو ئاواتەخواریهتی وا لە کوی؟ هیشتا دوور، زۆر
دووور!

حاجی بەمەندە چۆن دلدنیا ئەبێ چونکو ئەوانەیی کە داخی لەسەر دلی ئەو نابوو
ئەمانەیه:

شاعیر و شیخ و خواجه دەر بەدەرن

لە قسەیی بێ نەتیجەدا دەمرن

باسی زولفی درێژ و چاوی بە خەو

نەبەر پراوه بووه تەری خەسەرەو

قەید و تەزویب و حاشیە و ئیعراب

هەموو با بردی بوونە مەوجی سەرەب

سەفەر ئەندەر وەتەن چە كەلك ئەگرى
سەيرى ناكەى شەمەندەفەر دەفرى
بە قسەى سادە برسى تىر نابى
عەمەلە عىززى دىن و دنيابى
ئاسنى سارد بە فوونەرم نابى
بەترانېش حەمام گەرم نابى
عولەمامان بە قەولى بى سەرۇپا
پاكى خنكا لە بەحرى وشكى ھەوا
سەنەتېك فېر نەبوون لەپاش تەحسىل
سەيرى چۆن بۆمەناھى بوونە دەليل
يەك بەيەك بوونە خائىنى دەولەت
خائىنى مولك و دوژمنى مىللەت

و لەدواى ئەمەى كە بەينى لەم بابەتە ئەدوى، ئىنجا وەرئەگەر پېتەو و ئەلى:

عەجەبا بۆچى ئەھلى مولكى عىراق
ئىتېفاقى بە دل دەكەن بە نىفاق
بۆ ئەمىرانى غەيرە دەبنە گزىر
نەك لە خۇيان يەككە بېتە ئەمىر
ئىستاكەش فرسەتە گەلى ياران
كەپەنەك بۆ چىيە لەپاش باران

چۈنە؟ حاجى راستى نەكردووه و ئايا قسەكانى ئەو ئىستاكەش وەكو كەرامەت
دەركەوتووه يا نە؟ ئەھلى عىراق، بۆلەسەر نىفاق رۆيشتن گرى ئىتفاقيان
نەبەستووه؟ ورد و گەرە بۆ بېگانە سەر دانەواندن بە عار و نەنگ ئەزانن؟ كەسيان
ئەيەوئيت كە يەككە لە خۇيان سەر كەوى؟.

بەلام حاجى، لەدواى ئەم قسانەيش ھەر پەندى خۇى دووبارە ئەكاتەو و ئەلى:

ئىستەكەش فرسەتە گەلى ياران

وہ ئەوېشيان بېر دەخاتەو كە بېتو فرسەت لە دەست بەن، پەشيمان ئەبنەو و لە

دواييدا ئهنگوستى پەشيمانى دەگەزن چونكو مەسەلى كوردىيە كە ئەلئى:

كەپەنەك بۇ چىيە لەپاش باران!

بە چاويكى عىبرەتتەش لەم پەندە شىرىن و پىر لەحىكمەتانەى حاجى بىروان:

هەتا وەك ئاگرى ژىركان لەگەل يىك

ئەگەر توفان بى لەشكرتان بە پووشىك

لە گوى گا نووستون بۆيە كە رپوى

لەسەر ئۆو وەها شىرگىرە وەك سەگ

(سەلاح)ى ئۆو ئىستا كە سىلاحە

تەماعى گەورەيى، بى چەك نەكەن نەك!

وتبومان كە (حاجى)يش؛ لە غەرامىيات دواو، وەكو هەموو شاعىرەكانى پيشوو،
ئەويش لە باسى خەتوخالى (دولبەر) خوى پى نەگىراو. بۇ راستى قسەكەمان ئەم
شىعەرەنەيمان لىرەدا نووسى كە وئىنەيەكى باشە بۇ ئەوئەى تواناى شاعىرئىتى
حاجىيش دەرخا:

هەر كەسىكى كەسە، ناكەس نىيە حەرفىكى بەسە

وەرە سەر باسى خەتوخالى هەتىوى خۇمان

ئەى فىداى خاكى دەرت تاجى كەى و مەسنەدى جەم

وئى بە قوربانى سەر و فىسى كەچت تاجى كەيان

خۇم بە دارا و سكەندەر و بە خەسرەو نادەم

گەر بزەنم لەبەر ئەم قاپىيە دەبمە سەگەوان

عاشقانت كە هەموو تىرى نىگاہىكى بەسە

وەرە دەر گانەكەمان زامنى تۆم بمكە نشان

بە ئومىدى ئەسەرى حوسنى رەزا دەچنە ولات

شىعەرەكانم كە سەراپا وەكو خۇم بى سەر و پان

نالى و خاكى بەبە، حاجى و كۆيە بە مەسەل

عەينى(۱) حافىز و شىرازە كەلىم و هەمەدان

(۱) نازانم حاجى بۇ نەيگوتووه، (هەر وەكو).

وهكو وتمان بهم غه زهله دا ههروهكو هيژ و تواناي شاعيري تيي حاجيمان ليوه ديار
 ئهبي، ئهوهيش تي دهگهين كه حاجي ئهوهندهي خوئي بهكهم داوهته قهلهم و ههموو
 دهميك ويستوييه كه خوئي له خوار ههموو كورديكه وه بگريت، ئهوهندهيش له خوئي رازي
 بووه و دهركي به پايه ي بلندي خوئي كردوو له بهر ئهويه كه گهليك له شيعرهكاني
 ههم خوئ نهواندن (تواضع) و ههم خوئ هلكيشان (تفاخر) ي تيايه.
 ههروهكو لهم غه زهله ي سهره وه دا جاري خوئي ئه نه ويئي و ئه لي:
 به ئومئدي ئه سهر ي حوسني رها ده چنه ولات
 شيعره كانم كه سهر اپا وهكو خوئم بي سهر وپان
 و له دواي ئه مه بائه داته وه و له جيگه ي خوئ هلكيشان ئه لي:
 نالي و خاكي به به، حاجي و كوئيه به مه سهل
 عه يني حافيزو شيرازه، كه ليم و ههمدان
 و ئه يه وي كه خوئي به رام بهر به (كه ليمي ههمه داني) بگريت.
 له ههموويش سهر تر ئهويه كه به پيچه وانه ي ئه و پله بهر زه وه كه حاجي له روچ و
 شيعري نيشتمانيدا گه يشتوييه تي و له گه ل ئه و پله ي ئه ده به كه له شيعري غه راميدا
 هه يه تي، ديسانه وه ئه ويش وهكو شاعيره كاني پيشوومان، خوئ شه ويستيه كه ي خوئي له
 دوو ويئنه دا و اتا له ويئنه ي كور و كچدا بو وه سف كردووين:
 له سهر شه و روژي داناوه مه ليئ فيسي له سهر ناوه
 له بهر با جامي ياقوت ي به مشكي وشكي داداوه
 زورباشه ئه وا تي گه يشتين كه حاجي هزي له بيچووه ئه فه ندييه كي تازه
 پيگه يشتويي گولرنگ كردوو كه له سهر شه وي زاج و په رچه مي، روژي داناوه كه
 فيسته سووره كه يه تي. ئه ي به وه بلين چي كه ئه لي:
 له داوئني چيا بوو خه رمه ني گول خيوه تي خارا
 به دوو ئه ستوونه كي زيوين ته نافي زولفي هه لداوه
 له بهرقي رهنكي شهروالي حه يا داماني هه لمالي
 له ته قه ي دنكي خرخالي له گهردوون زهره داماوه
 ئايا ده توانين ئه وه ليك به ديه نه وه كه ئه و كوربه ئه فه ندييه فيس سووره؛ خرخالي له پي

کردوه؛ ئه‌گەر به‌مه‌یش ته‌واو تێ نه‌گه‌ین، ئایا له‌ شه‌قه‌ی پانی به‌رزه‌کانی (خانم خاسی) یارویشی خه‌به‌رمان نابێته‌وه و له‌ رۆژی مه‌حشریشدا هه‌ر له‌خه‌وی غه‌فله‌تا ده‌مێننه‌وه؟

له‌ ته‌قه‌ی نال و شه‌قه‌ی پانیی به‌رزی ئاسمان له‌رزی
ته‌قوتۆق كه‌وته‌ سه‌ر ئه‌رزی ده‌لێن مه‌حشر هه‌لستاوه

به‌ئێ قه‌ت شکی تیا نییه‌ كه‌ حاجییش له‌ وه‌سفی خۆشه‌ویسته‌كه‌یدا كه‌وتوه‌ته‌ ئه‌و هه‌له‌یه‌ كه‌ شاعیره‌کانی تر تێی كه‌وتوون و (مه‌حبووبه‌ی شاعیره‌کان) ی پێشووی به‌ خه‌یالدا هاتوه‌ كه‌ ئه‌ویش به‌ بیرى من (مه‌حبووبه‌یه‌كى خه‌یالی) یه‌عنى (هه‌یولا) یه‌ك بووه‌ هه‌م نێر و هه‌م مێ! وه‌یا وه‌كو لێره‌دا، ده‌ببینین لاویکی نه‌وجه‌وانی (پانی به‌رز) له‌ پێ بووه‌ و، یا كچیكى شیرینی فیس له‌سه‌ر. به‌لام ئیمه، ئه‌گەر حاجی قادر له‌ یه‌ك دوو غه‌زه‌لبازیی به‌م ره‌نگه‌ ببینین، ئه‌وه‌مان به‌ خه‌یالدا نایه‌ت، كه‌ عه‌شقی مه‌جازی، ئه‌وی له‌ عه‌شقی به‌راستی نیشتمان، ده‌نكێك دواخستبێ، چونكو هه‌روه‌كو خۆی فه‌رموویه‌تی:

په‌شمه‌ حاجی وه‌ره، وه‌كو جارێ
بێره‌وه‌ سه‌ر حیکایه‌تی كوردان

ئهو زۆر زوو له‌ عه‌شقی مه‌جازی بای داوه‌ته‌وه و به‌ هه‌موو تین و هێزیه‌وه‌ خۆی هاو‌پشتووه‌ته‌ ناو ئاگری كووره‌ی عه‌شقی به‌راستیه‌وه:

خوسره‌و و كه‌یقوباد و ئه‌سكه‌نده‌ر
وه‌كو كیسرا و كاوس و قه‌یسه‌ر
هه‌موو تێك چوون و پاکی فه‌وتاه
نه‌ سیلاح و نه‌ سكه‌یه‌یان ماوه
واقیعهن وایه‌ وه‌ك به‌یانم كرد
هه‌ر كه‌سێ زاه، به‌ ناعیلاجی مرد
مه‌رگ و ژین میسلی سێبه‌ر و تاوه
ئهو ی باقی بمیئنی هه‌ر ناوه
چونكو هه‌ر چی له‌ داری دونیایه
دێت و ده‌رپا هه‌مووی وه‌كو بایه

سەد شەھنشا و پادشا مردن
سەیری کە کوردی ئیمە ھەر کوردن

.....

ھەسرەتم ھەر ئەمە لە دنیادا
حاجی دەمری بە دەوریان ناگا
گەر بە دەورانیان بگەیبایە
ھەموو حالی دەبوون چ دەریایە
چ بە مەنتووری گەوھەری کوردی
چ بە نەزم و کیتابەتی وردی
(سەعدی) ئەیامی خۆی نەبوو نانی
و ھکو من بوو، گەرۆک و بی خانانی
ئێستا خەلقى لە ھەسرەتی دەمرن
بەیتەکانی لە زێر و زیو دەگرن
ئاخیری پوژیکیش دەبی و ھەعدی
خەفەتم بۆ بخۆن و ھکو (سەعدی)

بەراستی حاجی قادر زۆرباش توانیویەتی کە ناویکی سەرمەدی لەناو کورددا بۆ
خۆی بیلێتەو و باش تی گەشتوووە کە:

مەرگ و ژین، میسلی سێبەر و تاوہ
ئەوی باقی بمینی ھەر ناوہ

ئەم شیعریش کە ئەلی:

سەد شەھنشا و پادشا مردن
سەیری کە کوردی ئیمە ھەر کوردن

شیعریکی (عەلی کەمال) مان بیر ئەخاتەوہ کە ئەلی:

کورد ئەوێندە کوردن بە سەد شەیتان لە کوردی ناکەون
ئیکە خەلقى بۆچی بۆ خۆی دەردیسەر پەیدا ئەکا

حاجی ھەرۆھکو سووتای نیشتمانی گەورە بوو و بەو عەشقەوہ تلووتەوہ، بۆ

كۆيەش كە نىشتمانى تايىبەتى خۆيەتى ئىجگار سووتاي و بە پەرۇش بوو. ئەم
شيعرانەى خوارەوہى وئىنەيەكى عەشقى ولاتى تايىبەتى خۆيەتى:

لە مەيدانى بەھارا شارەكەى كۆ
قوبەى كشميرى دا بەرشەق وەكو گۆ

.....

دەماوەندىش بە نىسبەت شاخى ئىمە
بەھارى چەشمەسارى وشكە دىمە
لەكن (بتوئىن)ى ئىمە دەشتى لاجان
وەكو پەى بانەيە ھەورازى لاجان
ئەھالى رۆستەمن وەقتى شوچاەت
لە حاتەم زىترن وەقتى سەخاوت
كوپى غىلمانە كچيان عەينى حوورى
نەزەر بازن بەلام ھەر دوور بەدوورى
موسافر پەرورە و يارى غەرىبن
ئەوانن وا لە ھەر عەيبى بەرى بن
مەكەن عەيبم ھەمووى راستە مەقالەم
بە بورھان و ھەدىسى فەخرى عالەم
وہتەن مەحبوببىكە زۆر جيلوہ ئاراي
نشانەى دىن و ئيمانە تەمەنناى (۱)
لە ئادەم بگرە تا دەورانى ئىستا
يەكى وەك (حاجى) لەو خاكە ھەلستا
كە غەم خواری بكا بو ميللەتى خوى؟

.....

لە قوچ پاشاۋە تا ئىستا ئەميرىك
لە (كۆيى) پەيدا نەبوو ياخو وەزيرىك

(۱) حب الوطن من الايمان.

له بهر بی ئیتحادی بوونه مسکین
له ئاخیردا، وهکو زانیومه هه ل دین
له مابهینی (کلاو سوور) و (کلاو ورهش)
په ریشانی ده بینه میسلی گای بهش

.....

وهکو بیستوومه ئه ی یاران ی کوی
له تاریخی (جهم) و (ئهسکه ندهر) و (که ی)
به شیر و خامه ده ولهت پایه داره

.....

نه به داغی هه یه نه ته پل و کووسی
ئه مه نده ی پی کرا بیچاره نووسی

.....

ئه وا خو ی کرده مه هدی حاجی قادر
نه نادرشای هه یه نه شاه ی نادر

له بهر ئه وه ی که دیوانه که ی (حاجی قادر) سهراپا عیبارته له ئاهونا له ی نیشتمانی
و هه موو دیریک ی له په ند و مه وعزه یه کی میلی، بی ت و هه مووی بنووسین، ئه بی ئه م
کتیبه هه ر بو ئه و دا بنیین و به تایبه تی هه ر شیعره کانی ئه وی تی بخه ین، به لام وا
لیزه دا باسی حاجی ئه برینه وه تا وه کو بتوانین له وتاری هه ر شاعیره چه ند و ئنه یه ک
بخه ینه بهرچاوی خوینده واران و دل و ده ماخیان به کالای په نگینی ئه ده بیاتی کوردی
روون بکه ینه وه.

حه ريق

مه لا سالح

مه لا سالح كوپى مه لا نه سرولا و خه لكى گوندى (زيويه)ى ناحيهى سوورداشى قه زاي سليمانيه. له ۱۲۸۲ى هيجريدا هاتووته دنياوه. بو خويندن، زور له كوردستاندا سوورپاوه ته وه. له (الهيات)دا گه لى شارها و له زمانى فارسيدا زور تواناي بووه. له دواى ئيجازه وهرگرتنى به نيكي له ولا تى سليمانيدا ماوه و له پاشدا چووته (سابلاغ) و له وى له حزوورى شيخ بورهاني خه ليفه شىخ عوسمانى (ته وئله)دا توبه كرده و داخلى ته ريقه تى نه قشبه ندى بووه. عومرى به موتالا و ته دريس رابواردووه. به سى زمان (عه ربهى و كوردى و فارسى) گه لى شيعرى هه به كه زور به ته ئسير و به ليفه. له ۱۳۲۷ى هيجريدا له (سابلاغ) به رحمة چووه و له قه برستانى (مه لا جامى) نيژراوه.

ديوانى ئه شعارى هيشتا له چاپ نه دراوه (۱) ئه شيعره هينى حه ريقه: (۲)

چاوه كه م دوينى له باغا گول به عيشوه خوئى نواند

نه كه نمه كگيريم به مهرگى تو قه سه م هيج نه مدواند

جه نابى ئه مين زهكى بهگ له تاريخى سليمانيدا، ته رجه مهى حالى حه ريق، به م رهنگه دنووسى. و ئه ته رجه مه به كه له موقه دمهى ديوانه كه پيدا نووسراوه له گه ل ئه مه دا فه رقيكى ئه وتوى نييه.

حه ريق، له يهك دوو (نه عت)ى نه به وى به ولاوه هه ر شيعرى غه رامى و تووه. به لام شيعره كانى سه راپا سه نعه ته و له سنعه تى شيعريشدا زورتر مه يلى جيناس و ته شببيه و ئيستعاره ي كرده وه. هيزى زانايى و مه لايه تى له شيعره كانيا دياره. وه كو (مه ريوانى) ئه لى وادياره كه هه ميشه دلته نگ و خه فه تبار بووى.

ئه م چه ند شيعره ي خواره وى و ينه به كى ناله ي دللى خه مبارى حه ريقه:

(۱) تاريخى سليمانى. به لام ديوانه كه ي حه ريق له سالى ۱۹۳۸ له چاپخانه ي مه ريوانى له

چاپ دراوه. ر. ح

(۲) تاريخى سليمانى.

هه وری خهفته به فری غه می داوه به سه رما
یاسه پسه پی ته وریته که لی پی کرده سه رما
گه هی به شه راره ی غه م و گه سه پسه پی هیجران
خوشی نه بوو بو من نه به گه رما، نه به سه رما
که و تووه ته سه رم نه شک و غوباری نه له می دل
یه عنی که قوری میحنه ته کردوومه به سه رما
گر نه چمه وه (ساحیب) نییه هیچ مونس ی جانی
گره دیمه (سه قز) ناری سه قهر و له جگه رما
شاهیدمه سه واسم که سه که م چنده که سه اسم
به خوا نییه غیره له خه یال و له نه زه رما
هر چه نکه به جیسمانی که دوورم له جزوورت
روحیانه ته سه بته له نیو زوبده ی سه رما
توفانی سرشکم چوو سه جوودی و جوووم
که شتی ته نی تیا نوقمه نه نوو و نه سه سه ر ما
له وساو که تو پی پی دل م پی پی به دووتا
هیلا نه ی تن هر وه کو مه ئوای سه قهر ما
بی فه و جی وه فاکه ته که جه فا په روره ئیم پی
نه له شگری ئاهی منه بی فه ته و زه فه ر ما
له م سه سه ته دا تا وه کو که ی په رده ی زو لمه ته
به چاوی دل م بگری ده سا بی به گوزه رما
ئایینه ی دل، ژه نگی سه ساو ته روخی پی پی
خاکسته ری دل سوخته یی بی نه به سه رما
مه روانه به زاهیر که به بی قووت م و رووت م
پوو قووتی خه یال ته غه زه لی چاکه له به رما
سه رمایه ی نه م مولکی خه یالاته سه ریقی
حه یفی که ته له ف بوو به هده ر چوو به زه رما

(نهعت)ی

محهمد (صلی اللہ علیہ وسلم)

بهو نووره که زاهیر بوو له سهر پووی محهمد
عالم همموو ناشوفته بوو وهک مووی محهمد
مهخجول و سهر ئەفکندهیه نهسرین و بنهوشه
بو مووی سهمن بووی دوو گیسووی محهمد
مهجزوبه همموو کهس به رموز و به ئیشاره
مهجیوره له دس ساعد و بازووی محهمد
سهروی چهمنیش پیی له گول و خاری غهمایه
لهزانه له هسرهت قهدی دلجووی محهمد
لالهش وهکو من سینهی پر چهسرهت و داغه
تا دیویهتی روخساری گولبووی محهمد
گهردی زهقهنی سییی پر ئاسیبی عهجاپ
زهخمی ههیه بو شاه و گه دا کووی محهمد
زاهید وهره پییش تووسهری ئیمانی زهعیفت
پووی که له میحرابی دوو ئەبرووی محهمد
بورهان له سهر نه فیی مونافاتی شهو و پوژ
مووی که پهریشانه له سهر پووی محهمد
عالم وهکو من جهرگی براره به نیگاه و
رهم کردن و ئیستا دهنی ئاهووی محهمد
رؤح و دل و دینت ههیه ههر سیکی هریقی
خهرجی که له پیی وهسف و سهناجووی محهمد

غەزەلىياتى ھەرىق

مەدارى توولى ئومىد خەيالى گەردن و زولفە
بەلى سەوداي سەرى عاشق لەسەر ھەودايەكى خاوە
بە سانى پەرچەمى ئاشفتە سەرگەردان و ژولیدە
بە مىسلى زولفى سونبول دل ھەمیشە خالى شىواوہ
ھەواى نافەى غەزالە پىي (خوتەن) تووشى خەتاي كردم
بە يادى موشكى زولفى رووم لە (چىنى) پەرچەمى ماوہ
چراغى عومرى عاشق باى فەناى ھىجرانى لى ھەلبوو
لە فانووسى ئەدەبدا حىفىزى كە يەك دوو نەفەس ماوہ
دەمىكە چاوەرپى سورمەى غوبارى مەقدەمى يارم
لە كۆى خووبانەوہ ئىمىرۆ نەسىم (تۇزىكى) ھىناوہ
كتىبى عەشقى مەجنون ئايەتى پوخسارى لەيلايە
لە (سوورەى يوسف) دەرسى جنونى ئىمە نووسراوہ
سەرم كاسى شەرابى سوحبەتى كاسەى دللى غەيرە
لە (دەردى دوردى) ئەم جامە پەنام بو ساقى ھىناوہ
كەسى فەتەرەت بلند بى بو پەواجى سكەى دىنى
خەراجى (مىسرى قلبى) خوى بە (حوسنى يوسفى) داوہ
لەسەر سەوداي قومارى شاھى خووبان پىرى بورھانى
بە چوگانى ئىرادەت گۆى سەرم بو يارى دانناوہ
نماى رۆح و ھەياتى من بە جىلوہى ساقىيە باقى
نەوہك وەك سىلە بو سفرە لە دووى نان چاوى پر ئاوہ
بەقوربانىت بم ئەى پىرى خەراباتى جىھان ئاباد
بە شاپەد بە كە من رۆحم لە رەھنى قوربى تۇناوہ
شەھى مولكى يەقىن شاھنشەھى دىن پىرى با تەمكىن
رەئىسى ئەوليا رەحمى، ھەتا دل پىي نەبەسراوہ

له دارولحوزنى ميحنهت ناجيبه وهك پيرى كهنعانى
 بهبوى پيراههنى يوسف كهسى چاوى هه ليناوه
 حزوورى تو بههشته ئادهم و ئههلى ههسهه شهيتان
 به بوى دانه، تهماع كيشتاويهته ناو دامى دنياوه
 شهراى سوحبهتت ئيكسيري خاكىي مهعههنى روچه
 له كارخانهى سهعههت (لوقمهى لوقمانى) هيناوه
 عه دوو با ههروهكو عهقرب كلكى نيشى خوئى دانئ
 شوكر توئى ههياى بوو وا بهچاويا دياره دايناوه
 ههتاگوئ پئوه بوو منكر، له زهلكاوى ههسههتدا
 ههزارى (كلكى بگرى) (كهلكى ناگرى) تازه، خنكاوه

لهم شيعرانهى سهروهههه، شاعير، (خهتهن و خهتا)، ولاتى (چين) و (چينى پههچهم)
 و (توزيك) كه به مهعناى كهميك، و يا (توز و غوبار) يك هاتووه و (دهردى دور) كه به
 مهعناى (دهرد و خلته) ديت و (سوورهى يوسف) و (خهراجى ميسرى قهلب) و (حوسنى
 يوسف) و (لوقمهى لقمان) و (كلكى بگرى) و (كهلكى ناگرى) هه موو به
 وهستايه تيبهكى شاعيرانه دامه زان دووه و سه نهعه تيكى جوانى ئه ده بيبى واى تيا سهرف
 كردووه، كه ههه ئهوانهى شاعيرن و له سه نهعه تى ئه ده ب شاره زان ده توانن تى بگهن و
 به هه اى بو دابنين. بيجه له ئه مانه يش كه به چاو پياخشاندنيكى كه م، بو شاعير
 ده رده كه و يت، ده توانم بليم كه غه زله كه سه راپا سه نهعه تيكه و وينه يهكى زور شيرين و
 په نگينى به لاغه تى زمانى كوردييه...

كتيبي عه شقى مهجنون ئايه تى روخسارى له يلايه
 له سوورهى يوسف دهرسى جنونى ئيمه نووسراوه

به لاي منه وه گه لى ژوور شيعره كهى (فزوولى) يه وه به كه دانهرى حيكايه تى (له ليل و
 مهجنون) ه به نه زم، و يه كيكه له شاعيره هه ره به ناوبانگه كانى دهورى پيشووى
 تورك.

ئهمه شيعره كهى فزووليه:

مجنون ايله برمكتب عشق ايچره او قوردق
 بن مصحفى ختم ايتدم او (والليل) دهقالدى

یه‌عنی: له‌گه‌ل مه‌جنوون هه‌ردوو کمان له قوتابخانه‌یه‌کی عه‌شقا ده‌مانخویند من له قورئان بوومه‌وه، ئه‌و هه‌شتا له سووره‌ی (واللیل) دا بوو. که مه‌به‌ستی ئه‌مه‌یه عه‌شقی له‌یل، مه‌جنوونی له‌سه‌ر وشه‌ی (واللیل) ږاگرتیوو نه‌یده‌ویست که له‌و سووره‌یه بیته‌وه تاوه‌کو ناوی له‌یل له زمانی جیا نه‌بیته‌وه...

خو ئه‌و به‌لاغه‌ته‌ی که له‌م شیعرا نه‌دایه:

مه‌داری توو‌لی ئوم‌یدم خه‌یالی گه‌ردن و زول‌فه
به‌لی سه‌ودای سه‌ری عاشق له‌سه‌ر هه‌ودایه‌کی خاوه
هه‌وای نافه‌ی غه‌زاله‌ږی (خوته‌ن) تووشی خه‌تای کردم
به‌یادی موشکی زول‌فی ږووم له (چینی) په‌رچه‌می ماوه
چراغی عومری عاشق بای فه‌نای هه‌جرانی لی هه‌لبوو
له فانووسی ئه‌ده‌بدا حیفزی که، یه‌ک دوو نه‌فه‌س ماوه

وا ده‌زانم ئاتاجی وتن و گه‌ږانه‌وه نییه. (حه‌ریق) له‌ناو شاعیره‌کانی پێش ده‌وری ئیستادا جیگه‌یه‌کی به‌رزی هه‌یه و له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که هه‌موو شاعر و غه‌زه‌له‌کانی ږ له‌ سه‌نعه‌تن له‌لایه‌ن ره‌وانی و سه‌لاسه‌ت و به‌هه‌یز و به‌په‌یزی، یه‌عنی (قوه‌ت و متانت) ه‌وه ژووور شیعری گه‌لیکیان که‌وتوو. به‌تایبه‌تی له‌ سه‌نعه‌تی مه‌لایانه زیاتر که له‌ شیعره‌کانی مه‌حویدا ئیجگار زوره، به‌ سه‌نعه‌تی شاعیرانه ږا‌زاونه‌ته‌وه.

حهمدی

مهلا همدوون

كوردستاني عيراق و بهتايبهتي خاكي بهبه ئه وهندهي شاعير پي گه ياندوو كه نايه ته ژماره. خو سليمانى ئه توانم بلييم كه گه وره و بچووكى، حهتا كاسب و نه خوينده واركانى له (بههره)ى شاعيري به شيان وهرگرتوو. ئهم شاعيرانه ي كه له نه خوينده واركانيش پي گهيون وه نه بي وهكو هه ندي شاعيرانى قه ومه كانى تر قسه ي هه له ق و مه له قيان كرد بي و له ري زي شاعيرانى (شه عبى) دا مابنه وه. بهلكو شيعره كانيان زور ريكوپيك و به مه عنا و به ته واوى (مه زوون و موقه فا) بووه، به وينه يه كه كه له گه ل شيعرى شاعيريكي زانا و خوينده وار چه بي نه بووه. له بهر ئه وه يه كه ده توانين بليين شاعيرانى كوردستان به شى زورى شاعيري ته ييان له فيت ره ته وه وهرگرتوو و شاعيري خوا بي بوون. همدى كه ناوى مهلا همدوونه يه كي كه له وشاعيرانه (1) ئهم زاته خه لكى سليمانيه. به كو يرى له دا يك بووه و غه يرى قورئان كه له بهر خويندوو يه تي هيچ قوتابخانه و مه دره سه يه كه نه چوو و نه يديوه. به لام زه كايه كي بهرز و فيت ره تيكي شاعيري خوادادى هه يوو. وهكو عه لى كه مال ئه لى سه عاتيكيان تيكوپيك ئه دا ئه وه هه مووى تيگ ئه خسته وه ئه يه يئا يه وه كار.

به فارس ييش شيعرى داناوه. له بهر ئه وه ي كه چوو بووه (ئه سته مول) و به ينيكي زور له وى مابوو وه توركي شى زور باش ئه زانى. پيا ويكي كه له گه ت و سووروسپى و چوارشانه بوو. ئه وه به ينه ي كه له ئه سته مول بوو، به شى زورى وهختى خو ي له (سر كه چى) له (چا يخانه ي به غدا) راده بوارد. خو م گه لى جار هه ر له بهر ئه وه ئه چوو مه ئه و چا يخانه يه و له قسه و سو حبه تي عه نتيكه ي ئي سته فاهم ئه كرد. به ئي حسانى خه لكى و بهتايبه تي گه وره كانى كوردى ئه سته مول به ري ئه وه چوو. له گه ل ئه مه يشدا تا بلي ي به زه وق و به ته بي ات بوو. هه مو و وهختى جبه ي تازه و كه وا ي شير دا خى تازه ي له بهر ئه كرد و في ستيكي سوورى بي قالى به له سه ر ئه نا و به م حاله وه له مه لايه كي

(1) من مه لايه كي كو يرى كوردم له ئه سته مولدا ديوه كه به ته واوى خا وه ندى ئهم سيفه تانه يه كه عه لى كه مال له زي ر ناوى (حهمدى و يا مهلا همدون) دا با سى كر دووه به لام من وام بي ته بير كه ناوى مهلا فه ره ج بي.

(ئەزھەر)ى ئەچچو. پېلاۋى قەت بى بۇياخ نەبوو. ھەموو رۇژىك خۇى ئەشوشت و ئىجگار ھەزى لەپاك و تەمىزى ئەكرد. پوولئىكىشى پى بوايە دەسى بۇ كەس درىژ نەئەكرد و دەيوست جارى ئەو پوولە يا بۇ حاجەتتىكى خۇى ويا بۇ (مىوان)ىكى خەرج بكا. ھەر لەبەر ئەمەيش وا دەزانم كە بى ئەوھى بچىتە سەريان، پياوھ (گەرە!)كانى كوردى ئەو دەورەى ئەستەمول لە خۇيانەوھ خەرجىيان بۇ دەنارد. لە ئوتىل ئەنووست. ھەموو وەختىك كوردىكى بۇ ئەبوو كە رەھبەرى بكا. بەلام گەلى جارىش بەبى رەھبەر ئەگەر او شارەزاي گەلى كوچە و بازارى ئەستەمول بوو لە سالى ۱۳۳۵ى ھىجرى و لە عومرىكى ۶۵ سالىدا بە رەھمەت چووھ لە ھەربى گەرەى رابردووا بە شىعەرىكى كوردى ھەوالى ئەو زەمانەى گىراوتەوھ كە بەراستى جوانە و شاعىرانەى. من ئەو شىعەرانەم لە دەمى خۇى بىستبوو. ئەگەر لەو رۇژانەدا بمرانپايە كە رۇژىك كىتەبىكى وا ئەنووسمەوھ، زۆر سووك و ئاسان بوو كە گەلى شىعەرى خۇى لى وەرگرم و بىنووسمەوھ.

ئەمە شىعەرەكانىتە كە لە (گول دەستەى شاعىرانى) عەلى كەمال وەرمان گرتووھ(۱):

ئەم رۇژە چ رۇژىكە كە دنيا شلەژاۋە
 ھەركەس بە (جەخارى) جگەرى قىمە كراوھ... (۲)
 دنيا پىرى ئاشووبە خەلايق بە عموومى
 ئاسايشى لى مەنە ئەلپى جونبىشى ئاۋە
 وەك تەرزە ئەبارى بە ھەموو دەم ئەسەف و غەم
 ھەورى غەزەب و قەھرى خوا توند و بە تاۋە
 ئەم وەزەكە كە ناۋى بە (سەفەر بەر) ئەبەن ئىمپرو
 فەرمانى بە خوین رىشتنى ئەم عالەمە داۋە

(۱) وەكو وتمان ئىمە ئەم شاعىرە بە مەلا فەرەج ئەزانىن بەلام چونكو وەسفى عەلى كەمال و چاۋپىكەوتنى ئىمە لە يەك ئەچى و پرومان وايە كە عەلى كەمال ئىستناد بە شتىك ئەلى ناۋى مەلا ھەمدوونە بەو رەنگەمان وەرگرت.
 (۲) جەخار بە قەرىنە مەعناى نەوع و يا رەنگە (بە جەخارىك = بەرەنگىك) وشەيەكى زۆر جوانە و تازەم بىستوۋە.

گيرۆدهيه ئەم عالەمه هەركەس بە سىاقى
 كەوتوووتە كەشاكەش بە قوماندەى ئومەراوە
 (ژەندەرمە) ئەسووپتەووە وەك واشەى برسى
 بو لاشەى ميللەت بە فرۆفيللى غەزاوہ
 فەوتاوہ لەبەر سوخرە، كەر و هېستەر و يابوو
 حوشتر سەقەت و شەل بوو، گا پششى شكاوہ
 كەر شەوقى زەرپنى نىيە حەتالە بەھارا
 ترسى هەيە بيخەنە ژير بارى قەزاوہ
 بو گرتن و بو كوشتنى ئەم عالەمه يەكسەر
 ئەم عرسەى ئافاقە ئەللى حەلقەيى داوہ
 نىك و بەدى ئەم عالەمى ئيسلامە بە جارى
 كەوتوونەتە ژير حەلقەى زنجيرى بەلاوہ
 ھەر شەش جىھەتى گرتووہ ئاشووب و موسيبەت
 مېشووہ مەجالى نىيە بفرى بە ھەواوہ
 ئەم زالمى سەفاكى (سەفەر بەرلكە) ئيمپرو
 نامەى فەرەحى داوہ بە دەم بەدى سەباوہ
 دەشت و جەبەل و شيو و جەزيرەى ھەموو دنيا
 گول گول بوو سەر پاكى بە خوینى شوھەداوہ
 تەيارە بە ئەسبابى شەر و فیتنەوہ دايم
 جەولانى ئەللى ھەورە بەسەر مەركەزى باوہ
 بالونى (ھەلو) شيوە لەگەل دیتە بزوتن
 عالەم لە نەزەريا ھەر ئەللى پورى خوراوہ
 ئەم جووتە بەلا زادەى بالندەيە ئيمپرو
 سەيارە بە (سىالەى بەرق) بە ھەواوہ
 بەرق و غەزەبى دانە و نارنجەك و بومبا
 ئاگر ئەپژئنى بە زميندا لە سەماوہ

شهو رۆژه له بهر بهرقی قلیج و ریم و سونگی
 له معهێ قسه توره به دهلی عهکس ههتاوه
 لهو رۆژهوه دنیا ههیه تا ئهم دهمه بی شک
 مه غلووبهێ بهم غایه ته نه بووه و نه کراوه
 بنچینهی ده رکه وتوووه ئاساری شریعهت
 یه کسه ره سه بر دووه ئانیکی نه ماوه
 ئهم دینه له پیتشا وهکو زهمزم بوو به روونی
 هه یچ غه شی نه بوو ئیستا ئه لئی لیلی قوراوه
 یاره بی له بهر خاتری پیغه مبه ره که ی خۆت
 رهحمی بکه بهم کۆمه لی ئیسلامه که ماوه
 لهت لهت بووه بهم چه کوشه سه عاتی دلی عالم
 ره قاس و جه پ و زهمبه رهک و چه رخی سواوه
 (حهمدی) دلی یه خسیری فرهنگی غه مه ئیمپرو
 به ربوونی، به به ربوونی گه رووی به سه ره و فاوه

ئایا ئهم شیعره جوان و پیکانه هه یچ له شیعری نه خوینده واریک نه چی؟

خۆزگه ئه و بیکانه زمان ناسانه ی له شیعیر و ئه ده بیات تی دهگه ن ئهم شیعرا نه ی
 کویریکی نه خوینده واری کوردیان به رچاو ئه که وت و تی ورد ده بوونه وه، تا وه کو
 بزانی ن ئه وسا که له بابته شیعری کوردیه وه چییان ئه وت؟ و زۆر ئاره زومان ده کرد
 که تی بگه ی ن ئایا له ناو نه خوینده واران ی هه یچ قه ومیکی ترا شاعیریکی وا به لیغ و
 مه وزوون هه لکه وتوووه یا نا؟

هه یچ جیی با وه پ نییه که شاعیریکی ئومی (نه خوینده واری) قه ومیکی تر توانی بی تی،
 بی ئاسایشی و ناره حه تی خه لقی به م جه خاره ته سویر بکا.

دنیا پری ئاشوبه خه لایق به عموومی
 ئاسایشی لی مه نه ئه لیلی (جونبشی ئاوه)
 هه ر شه ش جیهه تی گرتوووه ئاشوب و موسیبهت
 می شوله مه جالی نییه بفری به هه واوه

و چاوتان له ته سویری ئه حوالی ژهندهرمه ی ئه و پوژه بی که (حهمدی) کردوویه تی:

ژهندرمه ئه سوورپیتته وه وهك واشه ی برسی

بو لاشه ی میلله ت به فروقیللی غه زاوه

هه مو و ئه وانه ی دهوری (ژهندرمه) ی تورکیان دیوه، داخی ژهندرمه یان به سه ر
دلّه وه یه، به لام کامیان توانیویه که (تۆله) بیکی وایان لی بکاته وه به م ره نگه داغمه یان
بکات؟.

بو کرده وه ی ژهندرمه و هه راسانی خه لقی به ده ست ئه مانه وه له دهوری پرمییان، ئه م
شيعره ی (عارف سائیب)، ده لیلیکی زور جوانه:

که وتوو مه ته ناو تا قمی جه ندرمه خو امه رک.

دو چاری هه زار ده ردی سه ر و قه هر و سزا خو م.

خاکی

خاکی ناوی مهلا محهمده، خه لکی گوندی (ئهممه د بړنده) ی قهزای هه له بجهیه. له ۱۲۶۱ ی هیجریدا و له م گوندهدا هاتووه ته دنیاوه. له سلیمانی خویندوویه تی و له سنه خویندنی ته و او کردووه.

عالمیکی به ناوبانگ و ئه دیبکی مهن بووه. عومری له سلیمانیدا و به تدریس رابواردووه. ئه شعاری زور به لیغ و به معنایه. مهنسووی ته ریکه تی نه قشی بووه و له سالی ۱۳۲۲ دا به رحمت چووه.

جاریک له کهوشه کا (۱) به جی ئه مینی. سهد ئهممه دی نه قیب (خوا لئی خوش بی) به چهند شیعریک توانجی تی دهگریت که ئهمه فهدریکه لهو شاعرانه:

له مهیدانی عیباده تدا به جی ما هه رکه سی بی شک

به دایم چاو به رهو ژیره ئه بی مه هتووک و پيسوا بی

خاکی به غه زه لیکي چوارده بهیتی جهوابی داوه ته وه که دوو بهیتی ئه وه لی ئهمه یه:

ئه گهر دهرویش ئه گهر سو فی له ته کیه و خانه قادا بی

گه دا بی یاخو پاشا بی خه لیفه یاخو وه ستا بی

له عه رسه ی (کهوشه کا) (۲) جی ما، وه کو دابه ئه بی دابی

ده بی سهر حیز و مل کز بی، ده بی داماو و پيسوا بی

خاکی وه کو جه نابی ئهمین زه کی به گ باسی کردووه، شاعیر و ئه دیب بووه. ناوبانگی له ناو کوردا رویشتووه، به لام له بهر ئه وه ی (دیوان) ی شیعری له ناوا نییه، نه مانتوانی که چهند شیعریکی نایابی لیردها بنووسین. ئه وه غه زه له ی که ئهمین زه کی به گ مه تله عه که ی له تاریخی سلیمانیدا نووسیوه له لایهن مه لایه کی فازیله وه له به غدا گه پشته ده سمان. به خویندنه وه ی ئهم ته نیا غه زه له پایه ی شاعیری خاکی ده رئه که ویت.

(۱) کهوشه ک یارییه که تاییه تی فهقی و مه لاکان.

ئهم یارییه یاری به هاره و له سهر سهوزه گیا ئه کریت.

(۲) سی بازیسی پی ئه لین و هه موو لویک له به هارا ئهم یارییه ئه کا...

وشه‌ی (دابئی) که له چهند جیگه‌یه‌کیاندا ده‌بینریت له (دابوون) هوه هاتووه، ئه‌وه‌نده سه‌نعه‌تکارانه و شاعیرانه، به‌کاری هیناوه و له وشه‌کانی (دانا، با، باب، بابا...) دا له (جیناس) ی ئه‌ده‌بی، له‌فزی و مه‌عنه‌وی ئه‌وه‌نده ئیستفاده‌ی کردووه که ئه‌لئی هه‌یکه‌ل تراشیکه یاری به‌تۆپه‌له‌ میو ئه‌کا. ئه‌مه ته‌واوی غه‌زه‌له‌که‌یه:

ئه‌گه‌ر ده‌رویش ئه‌گه‌ر سو‌فی له‌ ته‌کیه و خانه‌قادا بی
 گه‌دا بی یاخو پاشا بی خه‌لیفه یاخو وه‌ستا بی
 له‌ عه‌سه‌ی که‌وشه‌کا جی ما، وه‌کو دابه‌ ئه‌بی دابی
 ده‌بی سه‌ر حیز و مل کز بی، ده‌بی داماو و پيسوایی
 قه‌بوول نابی به‌ هیچ بابی که‌ کورد دابی له‌ جیی بابی
 ئه‌گه‌ر سوخته‌ مه‌لای جی هیشت، مه‌لا ملکه‌ج نه‌بی نابی
 له‌ مه‌یدانی عیباده‌تدا به‌جی ما، هه‌رکه‌سی بی شک
 به‌دایم چاو به‌ره‌و ژیره‌ ده‌بی مه‌هتووک و پيسوایی
 به‌جی مان باعیسی به‌دناوییه‌ هه‌تتا له‌ یاریدا
 که‌سی مه‌قبول و ماقوله‌ که‌ چابک ده‌ست و ئازا بی
 قه‌دی ئه‌لفی ده‌بیته‌ (دال) له‌به‌ر سستی له‌ یاریدا
 به‌جی ماو هه‌ر ده‌بی دابی به‌زیله‌ت گه‌رچی وه‌ستا بی
 مورید گه‌ر مورشدی جی هیشت له‌ یاریدا ده‌بی دابی
 به‌سه‌ریا هه‌ر ده‌بی هه‌لجی له‌ژیر باری ده‌بی دابی
 که‌سی پاش که‌وت ئه‌گه‌ر فه‌رزهن خه‌لاتی شای له‌به‌ر دابی
 ویا عه‌ینه‌ن عه‌مامه‌ی شیخو له‌ئیسلامی له‌سه‌ر نابی
 ده‌بی پشتی که‌مانی بی وه‌کو گو سمتی هه‌لنا بی
 بللی پشتم شکا بابی که‌سی ما بی به‌سه‌ر ما بی
 به‌جی ماویش له‌ که‌وشه‌کدا ره‌فیقان هه‌ر ده‌بی دابی
 قیاس، رۆشن ده‌لیلێکه‌ ده‌بی ئه‌حکامی مه‌جرا بی
 ئه‌مه مه‌علوومه‌ لای هه‌رکه‌س چ نادان و چ دانا بی
 که‌ دابوون کاری نادانه‌ که‌سی دانابی دانابی

فیداتان بم وهرن یاران له مهولا پرو له مهولابی
 دهر وون عاجز له دنیا بی له مالا یه عنی دل لابی
 چ خوشه تهرکی خوو ههر شهو هه موو چاوی له خه و دابی
 نه سیمی نیسه تت بوبی وهکو (شهوبو) له شهو دابی
 که سی که وشهک بکا (خاکی) موحه للهق باز و ئازا بی
 به سورعت ههر وهکو بابی به هیمهت میسلی بابا بی
 هر فی، دوی له چایخانه دلی مه عمور و ئوابی
 به (تهجنیس بازی) دهیفرموو جهزای چاکه دهی چا بی.

بیجگه له ئەم غەزەلە، چەند (نەعت) یکی نەبەوی دووردریزی (خاکی) مان له
 دهفته ریکی دهسخته تی کوردیکی (شعرباز) دا بهرچاو کهوت. بو نمونه له ههر
 (نەعت) یکه، یهک دوو شیعری جوانمان هه لپژارد که بیخهینه بهرچاوی خوینده واران
 خوشه و یست: ئەم شیعرا نه چەند (بهیت) یکه له قه سیدهیه کی ۶۱ بهیتی:

ببارینی خوا بارانی ههرچی فهیز و ئیحسانه
 بهسر تهو باعیسی خهلق و گوزیدهی جه معی ئەکوانه
 ده می سوچی ئەزەل (داکا) هه تا شامی ئەبه د برژی
 بهیهک تاو بی نه وهک تاو تاو، وهکو تاوی به هارانه
 به سه وزه ی نه ونه سیمی گول شه میمی لوتفه وه داکا
 نه سیمی نیسه تتی حهق دانه یه کی کا به سه د دانه

.....

که لامیان راسته ههردوو بوون له گه ل حهق، ئەحمه د و موسا
 تهفاوتیان وه لی ئاخیر زه مین، تا عهرشی رهحمانه

.....

ئهری (خاکی) ئەتۆ خۆت چی و دیاریی تۆ ئەبی چی بی
 له بو شاهی عه ره ب هه رگیز نه بهی ئەم شیعره کوردانه
 مه گه ر شاهی روسول، هادی سو بول، سه رخیلی جومله و کول
 به ئیحسانی بکا ته حسین، بلای: وهک شیعری (حه سان) ه

ئەمەيش چەند شیعریکە که له قەسیدەى (میعراج نەبى) وەرگیراوه، قەسیدەکه خۆى
٣٨ بەیتە:

چییه ئەمشەو، شەوى سوور و سروور و سەیر و سەیرانە
شەوى (ئەسرایه) یا سوپحى و یسالى جانى جانانە

.....

له خەلۆهتخانە دەرکەوتتوو، له حەرخانەى فەلەك سەرکەوت
له دەولەتخانە چوو، یەك ئان بە دەولەت هاتەوه خانە

.....

نەسىمى فەيز حەق ئەنگووت و خونچەى کامى پى پشکووت
ویسالى جان و جانانە، چ خوڤشە، رەبى چەن جوانە

.....

له ئەحمەد تا ئەحمەد میمی بوو فەرقى غەرقى وەحدەت بوو
بزانە عاشق و مەعشوووق لەناو ئەم دووانە کئیانە

.....

جیهان سایە نشینە، تو مەگەر پوچى که بى سایەى
بەلى سایە، وەزیفەى جیسەمە، جیسەمى تو هەمووى جانە

.....

حەدم کوا من بەیانى حەدى ئیعیجازى (محەمەد) کەم
که تیعدادى نجوومى ئاسمان، خاریج له ئیمکانە

خهسته

مهخهسى شاعيريكي ئەم ولاتەيه ناوى و سەرگوزشتهى ژيانيم دەس نهكهوت. تەنيا له (ئەنجومەنى ئەديبان) دا به‌عزى شيعريم ديوه. رهنگه له شوعه‌راى قەرنى سيانزەمىنى هيجرى بى.

مه‌تله‌عى غەزەلى (دەكەم شين)ى ئەمه‌يه:

له هيجرانى گولئى سوورم دەكەم شين

دەرپژم دەم به دەم فرميسكى خوئين... (١)

تەواوى ئەو غەزەلى كه جەنابى ئەمىن زەكى بەگ مه‌تله‌عه‌كهى وەرگرتوو و له‌سەر‌وه نووسيو مانه له (ئەنجومەنى ئەديباني كورد) دا بهم رهنگه‌يه:

له هيجرانى گولئى (سوورم) دەكەم (شين)

دەرپژم دەم به دەم فرميسكى خوئين

وهكو كووتر دەناللم شه وهه‌تا رۆژ

نیشاتم دەرد و رهنجه سوحبه‌تم شين

له بازاري غەرامى عەشقى گولدا

تەلهف بوو، مايهى عومر و (مه‌تاي) (٢) دين

بليسهى ئاگرى كوورهى دەروونم

ده پيكي قورسى ماه و عەقدى په‌روين

هه‌موو عالم له نالهى من به‌تەنگ هات

له بو به‌ختم دەنيړن له‌عن و نه‌فرين

له هه‌سره‌ت عەنبه‌رين زولفى سياهت

تەپ و دووى دل ئەچى بوگونبه‌دى شين

(١) تاريخى سلیمانی.

(٢) مه‌تا= متاع. ر. ح

وهها دهردم گران و سهخته، بۆمن
فهلەك دهگری، مهلايك دینه نالین

ئەم شیعراڤە خوارەویش هی خاکییە لە دفتەریکی دەسخت وەرگیراوه:

بەبی تۆمن پیالەئە غەم ئەنۆشم
وهكو مهجنوون نهماوه عهقل و هوشم
له ههسرهت خهتی نهوخیزی بنهوشهت
ههمیشه بهرگی نیلی رەنگ ئەپۆشم
قهدهم رهنجان كه بی حالم بپرسه
بپرسه لهو دەرۆونەئە پەر خروشم
ئەتو شاهنشەئەئە ئیقلیمی حوسنی
ئەمن بیچارە عەبدی حەلقە گووشم
له گەرمی مەیلی ساردت نووری چاوم
وهكو دیزه له كوڵ دایم به جووشم

له غەزەلیکی تری خەستەدا، ئەم تاقە شیعەرەمان زۆر جوان هاتە بەرچاوه:

مروهت و رەحمی نییە ئینسافی باری کردووه
دهوری باغی دل بهخار و جهوری غەم پەرژین ئەکا

ئەمیش فەردیکە لە شیعری خەستە:

له ههرفم تۆمه به ئازورده قوربان
سهری مووی نهماوه ئیختیارم

ئەمیش دوو(بەیت)ی جوانە لە غەزەلیکی تری:

ئەگەر کردووێتە تەقسیر و گوناھئە
هەزاران تۆبە تا رۆژی مەماتم
لەمن عاجز مەبە ئیتەر بە قوربان
خۆشە ئەر بمکوژی ئەر کەئە خەلاتم

زۆر جیئە داخە ئەم شاعیرە کوردە کە بەشێوێ شیعەرەکەئە وادەردەکەوئیت
موکریانئە بووبئە، ناووشوئینی نەزانئە و (دیوان)ئیکی تەواوئە نەگاتە چنگمان. بە

مەتەنەتى شىعرەكانىيا وبەپپى ئەوھى كە وەكو عاداتى ھەموو شاعىرىك
(مەخلەسى) ئىكى بۇ خۇى داناوھ دەبى شىعرى زۆر بووبى و ئەم شىعر و يا ديوانەى
(خەستە)، يا لەناو چووبى و يا كەوتىتتە قوژىنىكى دوور و تارىكەوھ. بە ناوى
محەبەتى ئەدەبىياتى قەومى، تكا لە خویندەوارانى خوڭشەويست، كە ئەگەر لەلايەن
ناوونىشانىيەوھ شتىك ئەزانن، بۆمان بنووسن لە بەرگى دووھى ئەم كىتەبەدا باسى
بكەين...

شعر و نهده بیاتی کوردی

به‌رگی دووهم

پیشکش

بوئژەکان و ئەدیبهکانی کورد، بەرامبەر بە قەومی خۆیان پۆیستییەکی گەورەیان لەسەرە. میژوو لە دوارۆژدا لەناو وێژە و وتارەکانی ئەوانا بۆ ھۆی دواکەوتن، وە یا پیشکشەوتنی کورد ئەگەرێ، لەبەر ئەمە، ئەبێ ئێمەیش وشیار بین و پێی ئەوەیان نەدەین کە سەرمايەکانیان بە فیرۆ بدۆرینن واتە، پۆیستە لە وێژە و وتارەکانیان ورد و سەرنجیان بدەینن تاکو بتوانن بۆ کردەوی باش و بۆ خزمەتی ولات ھانیا بەدەین و بیانکەین بە رابەری قەومەکیان، بەم رەنگە ئەو پۆیستییە لەسەریانە سووک ئەبێ و بەجێ ئەھینن و لە راست پرسینەوی میژوودا شەرمەسار نابن، ئینجا لەبەر ئەمە، کە ئێمە ئەم نامیلکە بە پیشکشەشی ئەو خۆینەرە بەرێزانە و بەتایبەتی پیشکشەشی ئەو لاوانە ئەکەین کە لەباریانا ھەبە خزمەتی قەومەکیان، وە ولاتیان بکەن و نرخیک نادەن بە چرپەچرپی ھەندئ کەس لە جیاتی تێیکۆشن و یارمەتی خۆیان پیشکشەشی خاوەن تەقەلاکان بکەن، تەنیا بە توانج و پەخنە ی پووچ و عەزم شکێن، کە لە بناغە ی بەکیتیا ئەکەن!.

رەفیق حیلمی

بەغدا: بستان الخس

۹۵۶/۳/۳

سەرھتا

لەژێر ناوی «شاعر و ئەدەبیاتی کوردی» یا، لە ساڵی ۱۹۴۱ نامیلکە یەکم لە چاپ دابوو و بلاوم کردبوو، لەو نامیلکە یەدا سەرگروشتە ی چەند شاعیریکی کورد و، لە شیعری هەر یەکە لەوانە چەند وێنە یەکم خستبوو بەرچاوی خۆینە رانی خۆشەوێست و بەپێی بیر و زانستی خۆیشم لە شیعەرەکانیان دابوووم. بەلام داخەکم بە پێچەوانە ی پەیمانێک کە دابوووم بەرگی دووھمی ئەو نامیلکە یەم تا ئیمرو بۆ چاپ نەکرا. ئەوا ئیمرو لەسەر فەرمايشی و ئارەزووی چەند برا کوردیکی بەرپێز هەر چەند بەرھەڵستیشم ھەبوو ئەوانە ی لە کاتی خۆیا نووسیبوو مەو و ھەندیکی لە ساڵی ۱۹۴۳ لە گۆقاری «گەلاوێژ»^۱ بلاو کرابوو نەو، کۆم کردنەو و پیاچوو مەو ئینجا باسی چەند شاعیریکی تریشم خستەسەر و، لەمانە بەرگی دووھمی ئەم نامیلکە یەم ھێنا یە ناو. قەومی کورد شاعیری زۆری لێ ھەلکەوتوو. بێت و بمانەوێ باسی ھەموویان بکەین ھەر لێ نابینەو. لەبەر ئەو ئەمەوێ بزانی کە شاعیرەکانمان ھەر ئەمانە نین کە من باسم کردوون، وەیا باسیان ئەکەم. بەلکو ھەر لەناوچەکانی سلیمانی و کەرکوک و ھەولێرا ئەوھندە شاعیر ھەلکەوتوو کە تەنیا ناوھەکانیان نامیلکە یەکی لێ ئەنووسریتەو، لەناو ئەمانەدا ئەوانە ی بەرھمەت چوون، وەکو: نالی و مەحوی و ھيجری و شێخ پەزا و مەولەوی و شوکری و ميسباح و تايەر بەگ و مەلا محەمەدی کۆیی و رەشیدی قادر ئاغا(۱) و مەلا عەبدوڵا (مفتی پینجوبین) و ئەختەر و سافی...

لە تازەکان ئەوانە کە شوکر ماون، وەکو: سەعید فەوزی و شێخ مستەفای شێخ سەلام و قانع و ئەحمەدی شێخ غەنی و مەلا ئەسەدی مەحوی و پۆزبەیانێ و ھەردی و توفیق وردی و برايم ئەحمەد و ھەژار (عەزیز موکریانی) و مستەفا سەفوەت و کانی و مەعروف خەزەندار و ھەوری و مەدھۆش، بی باک و فایق زیوەر و مەنگورپی و شارەزووری و ئاورەحمان بەگی نفووس و ... ھەموو شاعیرن و ھەندیکیان لەوانەن کە ئەشی بە تاییبەتی نامیلکە یەکیان دەر بارە بنووسریتەو، بەلام وەخت و بەخت جارێ

(۱) رەشید قادر ئاغا برا بچووکی مەحموود ئەفەندی قادر ئاغای رەئیس پێشوی بەلەدیە سلیمانی بوو، بە لای و لەکاتی شەری گەورە ی یەکەما ئەمری خوی کرد.

ئەوئەندە يار نىيە، كە بتوانىن بەم ئامانچە گرنگە بگەين. لەگەل ئەمەيشا خوا يارىي و تەمەن وەفا بكا، هەول ئەدەين كە ناوبەناو چەند بوژيک لەناو ئەمانەى كە باسيان كراو بە تايبەتى لەوانەى كە ديوانىكى (لەچاپدراو) يان نىيە و يا شتىكيان دەربارە نەنوسراوئەتەو، هەللىزيرين و ناميلكەى سىيەمى لى رىك بخرەين، ئىنجا تكاى بەرودوامان لە خوئنەرە بەريز و خوئشەويستەكان ئەوئەيه كە چاو لە كەموكورتيمان بپوشن و بمانبەخشن بەو كە مەبەستمان خزمەتە و سەرکەوتنى كورد!

دلدار

یونس رهئووف

۱۹۱۷ - ۱۹۴۸ م

دلدار ناوی یونس رهئووفه، له ۲۱ شوباتی ۱۹۱۷ی میلادی له کویئ هاتووته دونیا، بهم حیسابه به عومر بچووکتیرینی هه موئو شاعیرانهیه که تا ئیستا باسماں کردوون، هیشتا یهک سالان بووه که باوکی هیناویهته ههولیر، له دواي ئهوه چوونه (رانیه) و لهوئ تا پۆلی ۲ ئیبتیدائی خویندووه، بهینیکیش گهراوهتهوه کویئ و لهوئ خویندنی ئیبتیدائی، دواي ئهوه له ههولیر و کهرکوک خویندنی متهوهسته و سانهویی تهواو کردووه، ئیستا له پۆلی دووهمی

حقووقی بهغدا ئهخوینئ. لایکی زرنگ و خوینگهرمه، خاوهنی بیریکی ژیرانه و پیرانهیه، گیانیکی خاوین و ههستیکی بهرزی ههیه. ههه له منالییهوه تووشی گیره و کیشه و تهنگوچهلهمه ی زهمانه هاتوووه و ژیانیکی کهموزور سهخت و تال و به ئهندیسهی رابواردوووه، لهبهه ئههه ئاشنای ساردوگهرمی دونیایه و جیگهی هیوای دواپوژه، شاعیریکی خوایییه و ئیلهامی شیعری له ههواي سازگار و له بهرزی شاخهکانی نیشتمانوه وهرگرتوووه، بهدل و گیان مهفتوونی دیمهن و چاو ئهاندازه شیرینهکانی ولاتی کوردستانه.

ههه چهند بههوی منالی و خهریکبوون لهگهل خویندن، زوری شیعردانهناوه و ئیمپو له شاعیره ناودارهکان ناژمیرریت بهلام بهو شاعرانهیا که ههیه و بهرچاوی ئیمه کهوتوووه و به نوور و گهوههری ئهوه زهکایهه که لهه چهند شیعرهه ئههینرئ، جیگهی شک نییه که دلدار، شاعیری تهجهدودپهروهه و ناوداری دواپوژ ئههه. لهبهه

ئەو، ويستانمان كە سەرەتاي ناو و شورەتاي لەم (ناميلكە) يەو دەست پى بكا.

دَلدَار، بەلای ئىمەو شاعىرىكە زۆر بالا، ئەگەر لە هەندى شىعەريا ناپوختەيى هەبى، بەهەي شاعىرىيەتاي پى ناشكىت. منالېك كە هەموو ژيانى خۆي بە خويندنەو رابواردبى و هېشتا لە خويندنى پىويستى (رەسمى) پزگارى نەبووبى، ناتوانى بى بە شاعىرىكى (كەسبى) و بگاتە پلەي ئەوانە كە شىعەريان كەردووە بە (سەنەت). لەگەل ئەمەيشا دَلدَار، هەر لە مەكتەبى ئىبتىدائىيەو دەستى كەردووە بە شىعەر وتن و لەم مەيدانەدا گۆي هونەرى بردووەتەو، لەبەر ئەو ئىمە كەموكورتى شىعەرەكانى ئەومان نەگرتە بەرچاو و بروامان هەيە، بەو كە شاعىرىكى فەيتى و خوادادە، هېچ گومانى تيا نىيە كە هەلېكى باش و كۆلېنەو هەيىكى ئەدەبىي ورد، دَلدَار ئەگەيىننەتە رىزى شاعىرە گەرەكانى كورد، ئەو هېش لەوئى بوەستى كە لەلەين بىرى قوول و خەيالى وردەو ئىستايش دَلدَار گەلې لە ژورر ئەو شاعىرانەو بە كە هەندى وشەي رەق و تەعبىرى ساردى وا ئەهۆننەو و ئەيكەن بە (نەزم) كە بە دىمەن و بىستن، شىرىن و رەنگىن، بەلام لە مانا و حەقىقەتا پوچ و بى كەلكن.

ئىمە ناتوانىن لىردە هەندى شىعەرى دَلدَار بنووسىن كە زادەي بىرىكى زۆر قوول و رەوانى (تەفكىرى عەسرى) يە. بەلام زۆر جىي داخە كە پىوهندىي گرانى (تەقالىد)، ئىمپو، رى نادا بە بلاو كەردنەو هەيان. زۆرتريش ئەو جۆرە شىعەرەنەيەتى، كە دَلدَار و شاعىرىيەتى بَلندى دَلدَارى بە ئىمە ناسى، ئەو شىعەرەنەي كە لە هۆننەو و دروستكردنى وشە و (تەعبىرى) رەنگاوپرەنگ و رېكخستن و بەكخستنى قافىە زياتر، كۆلېنەو هەي فەلسەفەي ژيانمان بىر ئەخاتەو و چەشنى لىكدانەو هەي ئەم شاعىرەمان تى ئەگەيىننى كە بە تەمەن منال و بە مېشك گەرە و پىگەيشتوو.

دَلدَار، يەكەم جار لە (رانىيە) لە بەرامبەر سەرچاوهي پىرۆزە رەنگى ئاوى (قوله)، روى شاعىرىيەتى بزوتوو و هەر لەو پۆزانەدا كە لە فرىوى زەراوى شارستانىيەتى دوور بوو و چاوى ئازادىي بى پەردەي بە چاو ئەندانەكانى شىرىن و رەنگىنى نىشتمانا گىراو، لە كانگاي دَليا مەغزى ئەم شىعەرەنەي كۆ بوو تەو و تۆمارىكى نىهانى دروست كەردووە. لە دواي بەيىنېك كە لەو چاو ئەندانە دوور ئەكەوئەو و كارەساتى زەمانە و گىژەلووكەي بى ئامانى ژيان گىژى ئەدا ئەو تۆمارە شارراو هەي ئەكرىتەو و ئەو هېش بى ئەو هەي رەنجىكى لەگەل بەدا شىعەرەكان دووبارە ئەكاتەو و يا بە نووكى قەلەمەكەيا ئەرژىتە خوارەو.

كوردستانی خوښ، نيشتمانی جوان
تۆ قیبله‌گاهی منی بی گومان!
چاوم پشکووتووی شاخه‌كانته،
فیری ژیانى باخه‌كانته.
دهنگی شمشالی شوانه‌كانت،
زریق و باقى جوانه‌كانت،
قاسپه‌ی (كهو)انى قه‌د كیوه‌كانت
خوره‌ی ئاوه‌كه‌ی نشیوه‌كانت
ئهمانه همووی گویان كردمه‌وه
هه‌وینی شیعری دل‌یان گرتمه‌وه

نه‌ونه‌مامی بووم له‌م خاكه‌روام،
به‌خۆشه‌ویستی ولات ئاو درام.
به‌لی كوردستان تۆ منت خولقان،
تۆ منت خولقان پیت به‌خشم ژیان!
خۆشی ژیانم خۆشی ژینته.
ئیشی ژینی من پۆژی شینته!
چونكه كوردستان، نيشتمانی جوان!
تۆ قیبله‌گاهی دلی بی گومان.

(دلدار)ی هاو‌نیشتمانی حاجی قادری کۆیی که یه‌کی بوو له شاعیره ناوداره‌کانی
کورد، له شاعر (وتن) یشا په‌په‌وه‌ی ئەم هاو‌نیشتمانه‌ی خۆی کردووه و له‌سه‌ر شوینی
ئهو رویشتوووه. له‌خواره‌وه وینه‌یه‌کی تریش له شیعری دلدار ئەخه‌ینه به‌رچاوتان:

دل به‌ دووی ئەفسانه‌كه‌وت و وای ئەزانی وا ئه‌بی
ئیشی دونیا په‌نجی پی ناوی به‌ خۆی کۆتا ئه‌بی.

نهى ئەزانى ئەو بە عارەق دارى ھىوا ئاۋ بىدا
گەر بەخوین پەينى بىدا ئەوجا سەمەر پەيدا ئەبى
لەفزی نابى، نابى بىزانى كە لاۋى كوردى تۆ
ھەر بە كۆشش دېتە بەر، باغى ئەمەل ئىحيا ئەبى.
تالىع و ئىقبالە ۋەھمى پاي بەندى بى ھونەر،
كارى چاكى رى بەخى، عەزمت ھەبى خۆى چا ئەبى
ئەى برا! لادە لە فىكرى كۆن و زوۋ سا راپەر،
عەزى مەردانەت بى ھەرچىت نىيازى ۋا ئەبى
مردنە ژىنت بە بى كارى، لە سستى لا بدە!
ھەر بە رەنجى لاۋى ۋەك تۆ نىشتمان ئاۋا ئەبى.

ئەم شىعرانە كە باسى ھەندى دەردى كۆمەلایەتى و نىشتمانىمان ئەكا و چارەسازى
ئەمانەمان پىشان ئەدا، ھەر ۋەكو لەلایەن بىرەۋە پوختە و بە كەلكە لە نىگى
ئەدەبىشەۋە پەسەند و بەھادار و لە سەنەتتى شىعر كەموزۆر بەشدارە، لەلایەن ۋەزن و
قافىەشەۋە كەموكورتى نىيە و بەلكو ئەتوانم بلېم كە قافىەكانى زۆر جوان و
شاعىرانەيە.

ئەۋەندە ھەيە قافىەى (ۋائەبى) لە سەدرى (۱) بەيتى يەكەما ھاتوۋە و لە عەجزى
بەيتى پىنجەما دووبارە كراۋەتەۋە. لە دوۋ نىۋە شىعرەكانى:

لەفزی نابى، نابى بىزانى كە لاۋى كوردى تۆ، و كارى چاكى رى بەخى، عەزمت
ھەبى، خۆى چا ئەبى، (جىناسىكى تام) ى زۆر جوان و لە بەيتى دوۋەمى دواى
مەتلەكەپشا (تەشپىھ و ئىستعارە) يەكى شاعىرانە ھەيە. و بەكورتى شىعرەكان
ھەمىۋى بەھىز (مەتىن) و ئاھەنگدارە. دلدار لە رېگەى (شىعرى چىرۆكى) شەۋە
خزمەتى كۆمەلایەتتى كىردوۋە. شىعرەكانى «قەل و رېۋى» يەككە لەۋانە:

پۆژى لە پۇژانا قەلى

ۋەستا لەسەر كۆلكە چلى

سەلكى پەنبرى لە دەنوك

ۋىستى كە بىخوا لە ھەلى

(۱) سەدر بەنىۋە شىعرى يەكەمى (بەيت)، عەجز بە نىۋە شىعرى دوۋەمى ئەلېن.

رېږوى به لاييا تې په پرى
چاوى به قه قهوت و مهلى (۱)

ويستى به فيلى لى سهنى
دهسى پى كرد پيا هه لېلى (۲)

وتى نهى بولبولى زهمان!
نهى نه غمه خوانى سر تهلى

بيستوومه من ناوبانگى تو!
توخوا گورانيم بو بلى!

قل وهختى زارى داپچران،
پهنيرى كهوته بن تهلى!

رېږوى پهنيرى قوسته وه.
به لام له پيش نه وهى هه لى،

وتى: نه وچا به سه نه فام!
گويت لى بى رېږوى بو بلى.

وهختى شتيكت گرتنه دم
كه مهبه گوراني مه لى

نهمه يش كه رانه بى كه وا،
ته فره دراوى تو چه لى (۳)

مه و زووعى نهم فيكره له زمانى بيگانوه وهرگيراوه و (بيكه س)ى شاعيرى ناودارى
(سليمانى)ش به وينه يه كى شيرين خستويه ته سر زمانى كوردى. وهرگيرانه كهى
دلدار له جوانييا له هينه كهى بيكه س كه متر نييه. دهسكار ييه كى كه م كه تيا نه بينرى
حوسنيكى ترى داوه به فيكره كه، واته هه و كهو كچيكي دلبرى بيگانوه، بهرگيكي
نايابى كوردى له بهر شيرينييه كهى فرېږويكى زياتر په يا نه كا و زورتر نه چپته دلى

(۱) مه لى = مه لى = مه گهر = تومه ز.

(۲) پيا هه لېلى = به سه ر يا هه لدا = قوو.

(۳) چه لى به شيويه ناكويان به (جار) نه لى ن، چه لى، واته جار يك.

لاویکی کوردهوه! ئەم فیکره‌یش - به‌لای منهوه - دواى ئەوه که وەرگێرپراوته سەر زمانى کوردی جوانتر و شیرینتر بووه..

دلدار، شیعری غەرامیشی وتوو. ئەمه یه‌کێکه له‌و شیعرا‌نه‌ی:

ئەى باى شه‌مال!

ئەى باى شه‌مال! ئەى باى شه‌مال!

ئارامى گيان و دلەى وه‌ك زوخال!

پۆسته‌ى هه‌وايى! په‌يكى موژده به‌ر!

ئەگەر هاتو ریت كه‌وته كووى دل‌به‌ر

وه‌ك عاره‌ب ده‌خيل! كه‌ چوو‌يته ئەولا،

مه‌وێسته تاكو خيوه‌تى له‌يلا!

مه‌وێسته تاكو لای شوخى كه‌ وا،

تيرى نيم نيگای له‌ دل‌ما پووا!

پيى بلێ گيانه‌ له‌م رېگه‌وبانه

له‌م چه‌م و بېشه و هه‌رده و کيوانه

(شیت) يکى شه‌يدا و پووت و قووتم دى

فرميسكى ئالى وه‌ك ياقووتم دى

پووى له‌ خوین خالى وه‌ك زه‌عه‌رانه

چاوه‌کانى ليلى، پر له‌ گريانه

بلێ هه‌يکه‌لى وه‌ك ئيسقانيم دى،

قه‌دى چه‌ماوى وه‌ك كه‌وانيم دى

بلێ خه‌يالى به‌ژن و بالاكه‌ت،

تيشكى پووناكى شه‌وقى لالاكه‌ت،

نه‌رگسى شه‌هلاى چاوى به‌خومارت،

خه‌رمانه‌ى زولفى له‌سه‌ر پوخسارت

فریشته ئاسا ساتی هزار جار
خوی نیشان ئادا خوی ئادا حهشار(۱)

بلی ئیستاگهش ئه و مالویرانه،
ئه و کهژ مهسکه نهی ویلی شارانه،
هه ر به ئومیدی جهژنی ویساله،
بژی پیت دهگا ههروای خهیا له!

جار جاریش له دواي نالهی دلای زار،
فرمیسک ئه پزیننی وهك ههوری بههار!

پوسته ی ههوايي پهيكی موژده بهر!
هاتو ئه گهر ریت كهوته كۆی دل بهر؟

چهند شاعیرانهیه؟ و چهنده وه سفینکی شیرینه بو بای شه مال! ئهم بهیت هیش كه ئه لی:

مه ویسته تاكو لای شوخی كهوا،

تیری نیم نیگای له دلما پروا!

هه ر به شاعیریکي سه نعه تکار و شاره زای ئه ده ب به های بو دانه نری. له (بهیت) ی:

جار جاریش له دواي نالهی دلای زار،

فرمیسک ئه پزیننی وهك ههوری بههار!

دا (سه نعه تیکي مه قسوود) هه یه. واته به تایبه تی (پزاندنی فرمیسک) ی دواي (نالهی
دلای زار) خستوو ه تاوه كو ده سه لاتی شاعیر به سه ر مه غزای شیعره كه یا وه كو (حوكمی
ته بیعت) به سه ر هه وری به هارا (جاری) بی.

دلدار به تایبه تی له په ند و مه وعیزه ی میللیدا ده ستیکي دریزی هه یه و به گه لی
وتاری به هادار و شیعی جوان ریگه ی ژیان و سه ركه وتنی پیشانی لاوانی دوارپوژ
داوه. ئهم شیعرانه ی خواره وه ی یه کیکه له وان ه وه به لای ئیمه وه شاشیعی ریکه كه له م
بابه ته وه وترابی:.

(۱) خوی ئادا حه شار - خوی ئه شار پته وه.

مندالی هیوا

مندالی هیوا، کوهله کهی دلان.

تازه خونچه کهی نیو باخی گولان!

هەر چهنده سهیری نیوچاوت ئەکههه.

نابینم گهردی نه زور و نه کهه.

روونی چیهری تو وهك ئاسمانی ساو،

وهختی لی دابی پرشنگی ههتاو.

تیشکی ئومییدی سهه دلی تاری،

له ئاسمانی پرووت ئەدا دیاری،

سیوهیلی چاوی بریقه دارت

رووناکیی پاکي وینهی پوخسارت.

خهندهی بی فیلی لیوه ئاله کههت،

نه شئهی دووچاوی مهست و کاله کههت.

بی شک پیشهنگی موژدهی دلشادین

یا نهغمه خوانی باخی ئازادین!

ئومییدی دوارپوژ، پولهی هیوا، توی!

خاوهنی فیکری بیکر و بالا توی!

هیوام به تویه ئەی تازه منال

بهیانی ببیه نمونهی میسال!

ئهم قسانهی من کهوا بووت ئەکههه

بزرنگیتهوه له گویتا ههردهه!

پاستگو به دائیم قهت درۆ نه کههی!

وهختت به بی سوود تو له دهس نه دهی!

تى كۆشە دائىم ھەرۈەكو ھەنگ بە!
لە مەيدانى زىن ئامادەى جەنگ بە!

ئەوا پىت ئەلېم چاكى بزانه.

زىانى مەردى بارى گرانە!

نەك وا بزانى ۋەك زىنى دوينى،
دەخوى و دەنوى تۆ لەناو نوينى

ئەۋە زىن نىيە كە ۋەك ژن بژىت،

ئەبى ھەم ئازا و ھەم مەزن بژىت!

رۇژى كە ھاتو، تۆپى گەيشتى،
چاوت كردهۋە، لە زىن گەيشتى،

ئەبىنى زىان كىۋىكى بەرزە.

رېگەى خوار و ژوور بەترس و لەرزە.

گشتى كەند و كۆسپ، دەۋەنە، دارە.
پەرلە دورندە و دوۋىشك و مارە

سەر رېگەت ھەموۋى دانەيە و داۋە.

نادان و دانالەۋا دامائو!

گيانەكەم ئەبى تۆ لەم رېگايە.
لەم دانە و داۋەۋ، چەرخ و دەزگايە.

گەلى ماندوو بى، عارەق بېژى

ئەم دەرد و ئىشە يەك يەك بچىژى

لە رېى سەرکەوتن ئەبى پېش كەۋى
ھەتا بکەۋى زياتر سەرکەۋى

نیشانى تىرەى خۆت بەدى رېگا

كە رىز بېستىن بېرۇن بە شوپىنتا

تۆ ئەبى چىراي زانستى ھەلكەي
دەسم داوڭنت پىگا ون نەكەي!

بىر و ھۆشى خۆت بەكار بەيئە
ئەم دانە و داوھ يەك يەك بېسىئە

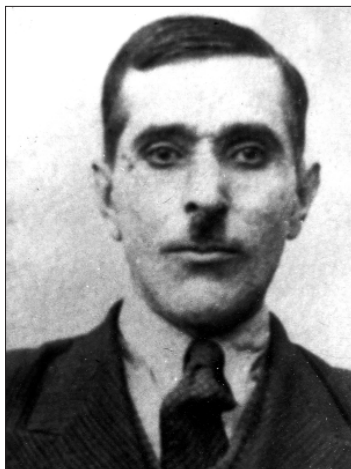
تاكو دەرگەوي لە ھەموو دونيا
چەندىان كرد بمرئ كەچى كورد ھەر ما؟

بەراستى پەندنامەيەكى بەرز و بە نرخە. شىعرەكانىشى ھەر چەند سادەيە، بەلام
زادەي تەبىئەتتىكى ئازاد و پەوانە و، ئەشى كە بە (سەھلى مومتەنىع)ى دابنىين. خۆزگە
ھەموو لادىيەكى كورد لەسەر ئەم پى و شوپنە ئەرۆيشت ئەوساكە دەرئەكەوت كە ئەم
قەومە چۆن دەست لە مل ھىوا ئەكا و ئەگا بە ئامانجى پىرۆزى!... (۱)

(۱) باسى دئدار لە ھەنگامى ژيانى خۆيا كە ھىشتا قوتابى (كليەي حقوق) بوو نووسرابووھوھ.
بەلام لە چاپدانى ئەم نامىلكەيە - داخى گرانم - كەوتە دواى مردنى.

رهمزی

مهلا مارف

محهمهد رهمزی کورپی مهلا مارف ئەفەندی (قازی)، کورپی سەید رەسوولە، کە لە نەوێ (پیرخدر)ی شاھووییە. لە دایکیشەوێ کچەزای موفتی مهلا ئەمینی نەوێ (موفتی چاومار)ی بەناویانگە.

لە ساڵی ۱۹۰۲ی میلادی لە شاری سلیمانی هاتوووەتە دنیا. لە تەمەنی ۶ ساڵیدا خراوەتە بەر خویندن و لەلای خوا لێخۆشبوو، مامۆستا مهلا سەعیدی (زەلزەلە)یی قورئانی تەواو کردوو. دوای ئەمە لەسەر دەستووری ئەو رۆژە، کتیبە فارسییەکانی وەکو (سمایل نامە) و

(گولستان)، و (بوستان)ی (سەعدی) و دیوانەکە (خواجە حافظ)ی شیرازی خویندوو. بەینیک چوووەتە قوتابخانەی عەسکەری سلیمانی کە پێیان ئەوت (روشیدە)، بەلام لەوێوە گۆیزاویەتەوێ مەکتەبی (ئەعدادی مولکیە) و تا پۆلی چوارەمی تەواو کردوو، لەم مەکتەبەدا ماوەتەوێ ئینجا ئەمیشی بەجی هێشتوووە و گۆیزاویەتەوێ، مەدرەسە ئەهلپیهکان و لەلای مهلایان خەریکی خویندنی علومی دین بوو. جگە لە کوردی کە زمانی خۆیەتی، تورکی و عەرەبیشی ئەزانی، لە زمانی فارسییا شارەزایە. بە تورکی و فارسی و، بە تایبەتی بە فارسی گەلی شیعریشی داناو.

لە ۱۹۲۷ی میلادی بوو بە مەئمووری حکوومەت. لە ۱۹۴۰دا لە هەولێر مودیری مال بوو. لە ۱۹۴۵دا لە سلیمانی پشکنینی ئیرادی حکوومەتی (مدقیی واردات)ی پێ سپێردراو(۱) ئیتر وەختی دوای ئیش و کاری رەسمیی خۆی، جاری لە مەجلیسی موفتی

(۱) لە کاتی نووسینەوێ ئەم نامیکەبەدا رهمزی لە مودیری ئاو و کارەبا گۆیزاوەتەوێ بۆ مولاخیزی واریداتی بەلەدیە.

خوا لیخوشبوو (بیخود)ی شاعیری به ناوبانگ و هندی جار له مهجسی (پیره میرد)ی
ئوستازی شاعر و ئهدهبا رابواردوو و له ئهنفاسی پر فهیز و هاونشینیی ئهم دوو
شاعیره گهلی بههره مند بووه.

که له هولیر ئهبی له سوحبهت سهید محهمدی نهقیب و یهحیا بهگی بهدولا
موخلیس بهگا جارئ ئهچی بو رابوهکه و به هوی ئهم گهشتانهوه چه شگه ی شاعیری
ئهبزوی و، به فارسی شاعر دانهنی.

پیره میرد که سههرکی به راستی دهستهی هموو شاعیرانی ئه و ناوچهیه بوو، رهزمی
به تاییهتی خستبووه ژیر که مهندی خویهوه و گیرودهی عهشقی شاعر وتنهوهی کردبوو.
له (بیخود)ی خالی شیههوه بههره ی شاعیری بهرکه وتوو ئیتر ئه مه بهس بوو بو ئهوهی
(رهزمی) بی به شاعیر!

وینهی شاعیری رهزمی و ئوسلووی

رهزمی له سهه سنووری بویرهکانی دهوری کون و تازه دایه. ناتوانین بلین که به
تهواوی شاعیریکی تهقلیدییه و ههر پهیرهوی بویره کونهکانی کردوو. به هموو
مانای وشه، به شاعیریکی عهسری و تازهش ناژمی ریت. به لام به ئهسپایی و
له سهرخو، له ههر دوو نهتهوهکانی وهگر تووه و له چهشکهی ههر دوولادا به شداره.
گاهئ مهوزووعیکی کونی وهکو ستایش و یا شین (مهرسیه)ی له قالبیکی تازهدا،
گاهئ کیش مهوزووعیکی تازهی وهکو شاعیریکی نیشتمانی و، یا کومه لایهتی و یا
وهسفی (تهبیعت)ی له قالبیکی کونا کردوو به شاعر. ئهوهندهی له مهوزووعه
تازهکانا بهرهو دوا رویشتوو، له کونهکانیشا ئینکار ناکرئ ئهوهنده روو له پیشهوه
بووه. واته نه پشتی کردووته تازهوه نه رووی له کون وهگر پراوه. له گهله ئه مهیشا ئهبی
به تازه په رست، واته به (متجدد) بدریته قهلهم!

چونکه ئه و چه مهنه ی که رهزمی دهوره داوه، هاونشینیی پیریکی هوشمه ند و تازه
کووره ی وهکو (پیره میرد) نه که وتایه فریای له وانه بوو بیکا به وینهیهکی تهواوی
شاعیریکی لاسایکه رهوه. به لام جیی شک نییه که شاعیریکی ههروهکو له ژیر بهندی
کونه په رستی، به ئاسانی پرگاری نابئ، به پئی قانونی گوپان (تطور) بهره و تازه
پیش ئهچی وهیا رانه کیشری. ئینجا له بهر ئهوه که کون له تازه دامه زراوتره و،

هۆگرمان پيوه گرتووه، بزواندنی كۆنه پهرستېك وه خستنی بۆ سهر رېگه يه كی تازه،
پيوسته به هیزنکی گهوره كه سهره وژیر كردنی له بارا بی، بزووتنه وه خهلق بكا واته
ئه بی هیزنکی ئینقلابگیر بی، به لام ئه گهر (فهرد)، گۆرانی خۆبه خۆی له بارا بی
چاوهروانی ئه م ئینقلابه گشتییه ناكا، زوو دس له كۆنه پهرستی هه لئه گری و له گه ل
كاروانی یه كه ما ئه كه ویتته پری و چهندی له بارا بی ئه وهنده پری ئه بپری و پیش ئه كه وئ.
په مزی یه كئكه له م جوړه شاعیرانه و دهستی كردوو به جوولانه وه، تا ماوه یه كه له
شقامی تازهدا به ره و پیشه وه چوو.

شعیریشی وه نه بی زور بی، وه ئه و شعیرانه ی كه هه یه تی هه موویان به (بۆنه) یه كه وه
وتراوه، وه یا زاده ی (رېكه وت) ه واته شعیر وتنی بۆ خۆی نه كردوو به پیشه. له بهر ئه مه
ئه گهر شعیره كانی به هیز و به پیز و، گه واهیکى بیگهردی هونه رمه ندى و، دهسه لاتى
شاعیری نه بوونایه، لیره دا په مزیمان له ریزی شاعیران نه ئه ژمارد.

یه كئكه له رهوشته باشه كانی (په مزی)، (وه فاداری) یه تی كه ئه میش گه واهیکه بۆ
كۆنه پهرستی، چونكه به ینیکه ئه لئین (وه فا) مه تاعیکى كۆنه وه ئیمرو رۆژی له سوود
گه ران و (ماده) یه. ئینجا تا چ ماوه یه كه ئه مه راسته نازانین؟ به لام له مه قامی گالته وه
یا په خنه و توانجیشا بی بلا و بوونه وه ی واته یه كی وا، دیاره كه نیشانه ی كه مبوونه وه ی
وه فادارانه و، گه واهیکه بۆ نه مانی رهوشته و خووی باش. به م حیسابه ئیمه ش
(وه فا) مان به گه واهى كۆنه پهرستی ژمارد ئه مه، هاواری كاك (په مزی) یه له دس بی
وه فایى:

ئیمرو زه مانى بی ئه ده بی و بی وه فاییه،

رۆژی خراپه كردنه، عه سرى ریا ییه

باوی نه ماوه باسی وه فا قهت مه كه ده خیل

له م عه سره دا كه چونكه وه فا، بی وه فاییه

هه ر ئه و كه سه ی كه مال و سه ری بۆ فیدا ئه كه ی

بۆ مه حووی خو ت و مال و منالت فیدا ییه

عالیم ئه وه نده سوو كه له بی قه دریا ئه لئی

عالم هه موو له زیو و زه رن ئه و قه لاییه

وا تى ئەگەن ئەوانە كە سەرخۆشى دەولەتن

ئەم نەشتە كەم دەمە تا، بى، لىە زىيايىيە(۱)

رەمىزى كە ئەختىيارى تەرىكى ئەكا لە خەلق

فېكرى لە قەيد و بەندى ئەسارەت رەھايىيە

وتبوومان كە رەمىزى گاهى لە قالبىكى تازەدا مەوزووعىكى كۆن وە گاهى لە
قالبىكى كۆنا مەوزووعىكى تازە ئەھونىتەو و ئەيكا بە شىعر. ئەم شىعرانەى
خوارەھى لەسەر ئوسلووبى (قەسىدە)، مەوزووعىكە ئەشى بە تازەپىش بژمىررېت.

سەرزەنش

خەلقى گەپشە مەنزىل و گشت ئىستا سەربەخون

.....

ئەسبابى يەك نەكەوتنە پېش ناكەون لە كەس

باعىس بەرى نەكەوتنە دوا كەوتو، رەنجەرۇن

كوردىنە ئەم نىفاقە لە بەينا ھەتاكو كەى؟

ھەروا دەوام ئەكات و، لەگەل يەكتىرى دەھون؟

تاكەى ئەوئەندە مائىلى چەوتى و خراپە بوون؟

تاكەى ئەوئەندە تالبى ناراستى و درۇن؟

تاكەى وەكو گەزىندە قول و قاچى يەك گەزىن؟

تاكەى وەكو دېندە دل و جەرگى يەك ئەخون؟

تاكەى لە بەحرى وشكى ھەوادا پەلەى مەلە؟

تاكەى بە دەشتى ئارەزووا بى دەلىل ئەرۇن؟

تاكەى خەرىكى كوشتن و فەوتانى يەكتىرىن؟

تاكەى بە واتەيەكى دروى غەيرە دەستخەرۇن؟

(۱) رەمىزى خوى ئەلى: ئەم نەشتە كەم دەوامە ھەتا بى زىيايىيە.

خەلقى بە زۆرى باسكى فەن گەيپپە ئاسمان!
ئۆۈش خەرىكى بەزمى ھالاكىن و ھەلمە قۇن!
گاھى لە پروى جەھالەتەۋە ئەبنە ئەجنەبى،
ساتى لە پروى نەزانىيەۋە ئەبنە فەرمەسۇن!
ۋا تى ئەگەن لە ھىچە، بە (تې) ئەبنە فەيلەسووف
ياخو بە (شەپقە) كىردنە سەر ئەبنە (ئەدىسۇن)
بۇ غەيرە بەستنى كەمەرى نۆكەرىت لە چى!
بۇ پىياۋى دەۋلەمەند چىيە ۋا ھىندە سەرقۇن؟
بۇ فتنەيى ۋ خىراپە نەبى، ئىجتىماعى چى؟
بۇ باسى يەكتىرى نەبى كەى فېرى گىفتوگۇن؟
ھەر غەيبەتى ئەم و ئەۋە ھەر مەجلىسى ئەچى
ھەر كىردنى (شەن) و (كەۋە) ھەر كۆمەلى كە كۇن
رېۋى و (مەپ)ن لەبەر دەمى بىگانەدا كەچى
ۋەك گورگى ھار و (شېرى) درى بەينى خۇ بە خۇن!
(پۇرى) خوراۋ و (كۆترى) بەر چىنگى ئەجنەبىن
ھەر چەند لە جىنسى (باز) بە ھەلمەت ۋەكو ھەلۇن!

ئەم چەشنىە سكالايە كە ستەمىكى گەۋرە و (تانووت) ئىككى ئىچگار گرانى تىايە ۋە
نابى بىرى بە پروى قەۋمىكا، بەلام داخەكەم ۋا ديارە رەمىزى ھەندى ھۆى بەدەستەۋە
بوۋە كە زىفى لى سەندوۋە ۋ بەم مانا گىشتىيە پلارى گرتوۋەتە قەۋمەكەى خۇى. لەگەل
ئەمەشا، شكى تىا نىيە كە پلار و تۋانچ و تانۋوت، ھۆى راستكىردنەۋە نىيە بۇ لارى و
چەۋتىي قەۋمىك. چونكە تەنبا ئەۋە بەس نىيە كە گلەيى لە قەۋم بىكەين و يا تىي
بىگەينىن كە ئەۋ رىگايەى لەسەرى ئەپۋا رىيەكى چەۋتە رىي پىشكەۋتن نىيە. بەلكو
ئەبى بىخەينە سەر رىگەى راست، ۋ ئەۋ رىگە راستەشى بۇ پرون بىكەينەۋە ۋ لە پىشەۋە
بىرۋىن تا ۋەكو مان نەگرى ۋ لەدوامانەۋە بىرۋا.

كاك رهمزی له شیعری نیشتمانیدا به سهلیقهی كۆن چووه به رپوه و لهسهر شیوهی كۆن، به قهسیده ههستی خۆی بۆ دهرخستووین. واته، نهیتوانیوه و یا نهیویستووه پهپهروی بویژه تازهكان بكا. مهسهلا مهتلهعی قهسیدهیهکی كه لهژیر ناوی «وهتهن» دا بلاوی كردووتهوه ئهمهیه:

ئهی وهتهن! توخوا له بهر چی هینده دل غه مگینی تو؟

بوچی دایم وا مهلوول و دیده پر ئه سرینی تو؟

ئینجا ئیمه له بهر ئهوهی كه ئه مانهوی له شیعری «نیشتمانی» دا ئهم چه شنه شیوهیه بگورین و به هیوای ئهوهین كه «بویژ» هكانی كورد له م چه رخی بیسته می شارستانییه تیه دا به شیوهیه کی وا سارد و به سهر چوو له نیشتمان نهوین، وازمان له نووسینی ئهوه دای قهسیده كه هینا، چونكه شیعری نیشتمانی، ئیمرو ئوسلووبی تایه تی خۆی ههیه. نیشتمان ئهوه خاكه پیرۆزهیه كه تیا ئهژین. ئهوه تاڤگه و كانی و کاریز و سهرچاوانهیه كه بهم خاكه شیرینه دا ئه پروا و ئه یخۆینه وه ئهوه نهسیم و ههوا ی ژیان به خشهیه كه بی ترس و لهرز به ئازادی ههلی ئه مژین، چیا بهرز به ئاسمانا چووه كانه كه له لایه كه وه به به فری زیوینی ته وه سه ره كانیان و گول و نه سرینی قه دپال و داوینه سه وزه كانیان و لاته كه یان رازاندووینه وه، له لایه كیشه وه وهكو قه لغانیکی پولا وه سه ساریکی ئاسنین رپیان له دوژمن و بیگانه گرتوو وه له په لاماردانی ناکاو ئه مانپارین. نیشتمان ئهوه ماللات و پیت و به ره كه تهیه كه له سه ر و ژیری ئه م خاكه دایه و یا هه لئه قوولی كه مایه ی ژینی سه ره سه تی قه ومه كه مانه و شانازی پیوه ئه كه یین! نیشتمان ئهوه كیل و ته له به رده شكست و شكوا وانهیه كه ئیسقانی كه سوکاره خو شه ویسته كان و مردوو ه نازداره كانیان له باو ه ش گرتووین و، له شه وانی دوورودریژ و سارد و تاریکی زستانا پاسه وانیان ئه كه ن. نیشتمان، ولاته كه مانه كه تیا هاتووینه دونیا وه، له ویدا به ئازادی و سه ر به رزی و به ناغایی ئه ژین و تیا ئه شارپینه وه.

به لام ئه و خاكه ی دامان ئه پو شی، له ژیر پیی بیگانه كانا ناشیلری، به لكو به فرمیسی گهرمی هاو نیشتمانه وه فاداره كان و كه سوکاره خو شه ویسته كانمان ئاو ئه درئ. به لی نیشتمان ئه مانهیه! نهك ژنیکی كه ساس و كلول، كه مات و مه لوول و دهسته ژنو دانیشتی و، فرمیك به چاوه كانیان بیته خواره وه.

نابی نیشتمان بکری به ژن و شاعر به سهر ئه گریجهی خاو و په رچه می لولولیا هه لدری. ئه م چه شنه شاعرانه ئیتر باویان نه ماوه و نابی ئیمه بگه رینه وه سه ری و بیکه بینه وه به باو!.. به لکو ئه بی ئیتر ئوسلوویکی تازه ی بو دابننن و به شیوه یه کی وا له نیشتمان بدوین که له گه ل پئویستی ئه م چه رخه ری که وی، و شانبه شانی شارستانییه تی برؤ! دیمه نی چیا به فراوییه کان و سینه ری دره خته به رزه کان، جریوه ی مه ل، هازه ی ئاو و خو ره ی تا فگه و قه لبه زه کانی تیا ده رکه وی. ئه بی شیعری نیشتمانی بناغه ی نیشتمان به هیز بکا. گرمه ی ده زگا و کارخانه کانی نیشتمان، شه قه ی چه کی دهنگی تیا بداته وه حیله ی و لآخ و نرکه ی ئه سپ سوارانی کوردی تیا به رز بیته وه، شیعری نیشتمانی ئه وه یه که زانستی و خوینده وار تیا هاندری. سروشتی پاکی تیا بلا و بکریته وه. چاره سازی نه خو شی و نه زانی و نه بوونی میله تی تیا بکری. له ری شیعری نیشتمانییه وه ئه بی قه وم پی بگه بیئری، قه ومیکی وا که زیندوو بی هه ست به خو ی بکا، له ژیر زه بر و زهنگی زوردارا نه تلپته وه، کو ت و پیوه ندی بیگانه له ده ست و پیی لاوه کانی نه بی وه به زنجیری دیلی ئه ستویان نه چه مابته وه.

به کورتی له وشه ی نیشتمان ئه بی ئه مانه مان بیته وه به بیرا، خوینمان ببزوی و، بیته جو ش، هه تا وه کو بو پیشکه وتن بجو لینه وه وه بو سه رکه وتن راست بینه وه، واته ئه بی وشه ی «نیشتمان» هانمان بدا بو خو به ختکردن له ری ئه وه به ختیاریه، که ته نیا له نیشتمانیکی سه ره خو، چنگ ئه که وی، چونکه ئه بی بزانی، که پاریزگاریی نیشتمان پاریزگاریی شه رفی گشتیه له په نجه ی پیس و چلکنی بیگانه. ئه وه شه رفه که بی ئازادی و، سه ره خو یی ههستی پی ناکری، چونکه شه رف له کو ت له مله کان، و له دیله کان ناوه شپته وه!

ئه م قه سیده جوانه ی خواره وه ش سکا لا و شه کوایه کی حا لی (په مزی)یه، که بو دۆستیکی به ری ز و دل سو زی خو ی نار دووه. وه کو ده رده که وی، مه بهستی ته نیا ئه وه بووه، که راستی و فه رمان (وظیفه) په روهری، وه ده ست و زمان پاکی خو ی بیر بخاته وه و له برا دل سو زه که ی بگه بیئری، که له گه ل ئه مه شا به ده ست جه ور و سته می زه مانه وه ئه تلپته وه، له بیر چو وه ته وه له چاکه و زمان پاکی سو ویدیکی وه رنه گرتووه، وه فا و راستی به ئامانجی خو ی نه گه یاندووه، بی مال و بی پوول، وه بی دهس و بی یار ماوه ته وه له کاتی لیقه و مان و ته نگانه دا، کهس نه بووه دهستی یارمه تی بو دریز بکا، وه سه رباری ئه مه، له لومه ی ناحه زان و فیتنه ی به دخوایان پرزگاریشی نه بووه.

ئەمە قەسیدەكەپەتی:

دەمیکە پەرتە خەیاڵم، بلاوہ ئەفکارم
دەمیکە لآلە زمانی دلی پر ئازارم
دەمیکە باعیسی پەستیمە عزەتی نەفسم
دەمیکە مانعی بەرزیمە بەختی بەدکارم
دەمیکە شوقی لە ئاسۆ نەداوہ رۆژی ئومید
دەمیکە سوبحی مەرامی نەدیوہ شەوگارم
بە دەوری نوقتەیی ناوہندی دائیرە ی غەمدا
لەسەر سەحیفە ی ئەم دەورە چەشنی پەرگارم
بەشەو ستارە ژمییری ئەکەم هەتاوہکو رۆژ
بەرۆژ هەتاوہکو شو، پاسەوانی بازارم
بە دەرد و داخەوہ، گەتل ئەخۆم و بی هۆشم
بە ئۆف و ئاخەوہ، گەھ خول ئەخۆم و هۆشیارم
بە تیغی جەور و جەفا، سینە ئەنجن ئەنجن خۆم
بە تیری دەرد و بەلا، جەرگ و دل بریندارم
منی فەلەك زەدەو و بی نەوا ئەبی چی بکەم
لەگەل زەمانەیی بەدکار و بەختی لاسارم
نە خاوەنی (مەر) و (مالات) و (جووت) و ئەملاکم
نە ساحبی (رەوگ) و (ران) و (دی) و (زەوی) و (زارم)
نە شێخی دەسبیری، ئاینی دین بە دونیاوہ
نە (پیر) و (مورشد) ی بی چاو و پرووی ریاکارم
نە خاوەنی کە سوکاریکی دەولەمەندی بە چنگ،
نە ساحیبی کوپ و کالکی زۆر و دەسدارم
نە شارەزا بە [ولات] و نە هەمدەمی سوفەرا
نە یاوہری وزەراو و ئەمیر و خونکارم!

نه کاتبیکی دهنی، خودپهسندی نهفام
 نه شاعیریکی ههوا بهرزی ههرزه گوftarم
 نه لهو موهزفه بی شهرمهکانی بهد نهخلاق
 نه لهو مودهقیقه بهدناوهکانی بی عارم
 من نهو کهسه م که له فهزلی خواوه تا ئیستا،
 (بهدی) م نهکردوه دهرحوق به یار و نهغیارم
 من نهو وهزیفه پهستم که بیست و سی سآله،
 لهسه وهزیفه م و نهکراوه (زهجر) و ئینزارم!
 دهمیکه چونکه به میزانی ئیحترام و وقار،
 موجه وههراتی سهداقته فرۆش و کریارم.
 دهمیکه چونکه له بازاری عیفته و نهدهبا،
 به نهقدی کردهوه، سهرمایه دار و توجارم!
 گوئی شکۆفهیی باخی کهسیکی پاک نهژاد،
 نه مامی گوئشه نی زاتیکی راست پهفتارم
 له گهل نه همیشه نه زمانم که (په مزی) من هه رگیز
 له (لهوم) ی ناحهزی پهتیاره نه بووه پزگارم (۱)

خوا هه لئاگری کاک (په مزی) له م شاعرانه دا به تهواوی تهبعی بلندی شاعیری خوی
 دهرخستوو، وه شیعرهکانی سواره و بهزمه میه. له لایه نی مانا و مهغزا و وهزن و
 قافییه شهوه، نه م قه سیدهیه به هه موو مانای وشه وه له پیزی شیعری به لیغا نه ژمیرری،
 بهیتهکانی یهک له ویتریان رهوانتر و به هیژتره. تا بهیته یازدهم (په مزی) له قورت و
 تهنگوچه له مهی زمانه نه دوی، وه شهکوا ی حال نه کا، وه نه رم نه رم نه سپی شیعری
 نه خورپی، به لام له بهیته دوانزه هه مه وه له پیر جلهوی نه سپی توند نه کاته وه، وه
 سه ره و ژوره تاوی نه دا. لیژه به ولاره نه غمه ی شیعرهکانی نه گوړی و قه سیده که نه بی
 به (فخریه). ئینکاریش ناگری (فخریه) که ی له وانیه که شانازی و فهخری پیوه بکا...

(۱) نه بووایه بلی: نه بووه پزگاریم. به لام له سه ره ئوسولی عه ره بی لایردنی بیته ی (ی) ی
 رزگاریم وه گوړینی به پزگارم به هوی (قافییه) وه رهخنه هه لئاگری، وه نه مه له عیلمی
 عه رووا (عروض) له چه شنی زه روورته مهقبول (ضرور مقبولة) یه.

زیوهر

مهلا عهبدو لا

ماموستا (زیوهر) یهکیکه له سه رئا مه دانی بو یژه کانی کوردستانی عیراق. ناوی مهلا عهبدو لایه. به لام هه ر به زیوهر ناسراوه. خه لکی سلیمانیه له سالی ۱۲۹۰ ی هجری له دایک بووه وه له سلیمانی خویندوو یه تی.

له ۱۳۱۷ ی هجری گه شتیکی ئهسته مو لی کردووه. له سالی ۱۹۲۴ ی رومی کراوه به ماموستای زمانی تورکی له (روشیدی عهسکریه) ی سوله یمانی که له شه پی گوره دا ناوی نرا (ته شویقیه). له دوای ئه م دوو قوتا بخانه یه کرا به

ماموستای قوتا بخانه ی (ئه عدادی مولکی). له زه مانی حکومه تی عیراقیشا به ینیک موعه لیم بوو. شاره زای زمانه کانی تورکی و فارسییه. له زمانی عه ره بيشا مه لایه کی ته واره. له کوردییا که زمانی خو یه تی، یه کیکه له ماموستایانی (شیر و ئه ده ب). شیرعی زوری بو یژه تازه کانی سوله یمانی ره نگه له (بو ده قه) ی ئه ده بی ماموستا زیوهر وه تی پی بووی و قال کرا بیته وه. به تورکی و فارسییش شیرعی وتوو. له هه موو سه ریکه وه به راستی ئه دیبه. قوتا بیانی مه کته به کان له هه موو ده ورکی ماموستایی ئه م ئوستاده به ریزه، له فەزل و ئه ده بی ئه و به هره بیان وه رگرتوه. هه تا بلئی (سوحبه ت) خو ش و نوکته په ردازه. هه ر وه کو مه لایه کی خاوه ن فه زیله ته، ئوستادیکی وشیار و بو یژیکی عه سریشه. له هه موو بابه تیک شیرعی داناوه. و به شی زوری شیرعه کانی ره وان و بوخته یه. له به رئه وه ی که به ینیک په روه ی شاعیره کونه کانی کردووه شیرعی وای هیه که زور نه چه سپیته دل وه و، له وانه یه که بو پرکردنه وه ی به حره کان دای نابی، به لام له گه ل ئه مه یشا شیرعی بی فه ری داناوه. گورانی نیشتمانی ماموستا (زیوهر)، گه لی ده نگ خو شی سوله یمانی خستو وه ته زه مزه مه. له ریگه ی شیر و ئه ده به وه

خزمەتی میلی و نیشتمانی زۆرە. جگە لەمانەیش بە چەند نامیلکەیهکی دینی و ئەدەبی و کۆمەڵایەتی لەناو قەومی کورددا وە بە تاییبەتی لەناو قوتابییانی خۆی و لەناو لاوەکاندا، ژینی دواى مردنیشی بۆ خۆی ساز کردووە. سیفەتێکی ھەرە بەرز و گەورەى مامۆستا زیوهریش دەرویش مەشرەبی و پاکی و بەرزى نەفسیەتی. ھەر چەندە ئیمپرو (موتەقاعید) و دانیشتووی مالى خۆیەتی، بەلام لەلای قوتابییان و شارەزایانی زانایی و ئەدەبی خۆیا جیگەیهکی بلند و تاییبەتی ھەیه:

ئەمە وینەى شیعریکی عالیمانەى مامۆستا زیوهرە:

زستان و جودى ساغە، دەماری بە قوووتە،
ئیمپروکە (۲۵) ی شوباتە، شەبابییە!
ئەم ھاژە ھاژ و بارشە عوود و روبابیە،
دەرحەق فەقیر و کویر و ھەتیو بی مرووتە!

دوونیا بوو بە (بەحرى سپى) شاخ و شیو و دەشت
ناو دى جەزیرەییکی رەشە چەشنى (مالتە)یە!
ئەم بەفرە، بەفرى راستە نەوہك بەفرى گالتەیە.
رینگای برپاوە (ران)، کە لەوئوہ بچیتە گەشت

گەردن کەچی سوپاھى زمستانە شاخ و دار
سەر شۆرى بی تەراوت و بی مەنزەرەى جوان
بى سەوزەزارى رینگەیی ئاوى سپى و رەوان
بى قاسپە قاسپى (کەبک) و بەبى نەغمەیی ھوزار!

ھەستام بە لەرزە لەرزەوہ تا ئاستانى شا
زستان کە شاھى لەشکرە بەشکو بکا دەوا
عالم لە زولمى لەشکرى ئەو کەوتە ھەلوہلا،
پیم گوت دەخیلى تۆم بە دل ئەى شاھى (مەھ) کول!

ترست ببی له خالیقی دونیا و شای بههار،
سولتانی عهدل پهرور شاهسی کهرم نما،
دینیته پیشهوه که ئەکەن دەفەعی سەد جەفا،
شمشیر بە دەست و نێزە بەکەف سەد هەزار هەزار!

ئەمجا بە پیکەنینهوه زستان وتی: مەلا!
تۆ غافلئ له حالئ من و وهسفی کائینات.
(بەحری سپی) بوخاری ئەنیریتە سەر ولات،
عیلمت نییه بە حالەتی (ئەرز) و کورەئ سەما.

هەستام که بچمه خزمەتی (بەحری سپی) وتی:
دانیشه لیژە ئەم سەفەرەت هەر نەدامەتە!
ئەم وهزە و حالە موددەتی تاکو قیامەتە.
بوچی ئەکەویە ریگە وەکو شیتتی سەر پەتی؟

بەحریش ئەلئ له پۆژەوه پەیدا ئەبی بوخار
پۆژیش (وهرام) ی وایە مۆئەسیرەکه خالیقه.
تەقسیمی، رزقی عالەم ئەکا چونکه رازقه.
خالئ نییه له حکمەتی، زستانه یا بههار؟

ئیمپرو که بەفر و تەرزە ئەتۆی خستە زەمەریر،
هاوین که هاتە پیشهوه بەفراو ئەخاتە دەشت،
ئەو دەشتە وشک و گەرمە ئەبیتە سەرای بەهەشت
(قاروون) و (دیجلە) بئنه و جوود بو غەنی و فقیر؟

ئەمجارە شیعری جوانی (خەپام) ھاتەووە خەپال،
ئەخوینمەووە ھەمیشە وەکو زیگری ئەھلی حال،
«سبحان من تحیر فی صنعہ العقول»
«سبحان من بقدرتہ یعجز القحول!»

لەم شیعەرە پڕ مانا و جوانانەدا، مامۆستا (زیوەر) دەرسیکی راست و تەواوی (عیلمی تەبیعیەت) ئەدا بە قوتابییانی شیعەر و ئەدەب، و تێمان ئەگەییانیی ئەو شیعەر، ھەر ئەووە نییە کە ببێتە ھۆی گریان و فرمێسک رشتن لە ئاقار چاوی مەست و بە خومار و پەرچەمی خاوی دولبەرا!...

مامۆستا زیوەر جێی ئینکار نییە کە مامۆستایەکی بەرپرسی نەسلی ئیمروۆ بوو. ناو و شوێنتی ئەدەبی نزیکیی پەنجای سالی لە ناسۆی کوردستانی عێراقا بەسەر زمانەووە بوو. وەختی کە دەستم دایە نووسینەووەی بەرگی بەکەمی ئەم نامیلکەییە ئەو ھیشتا لە دونیای فانی کۆچی نەکردبوو. ھەرچەندە لە کاتی ژبانی ئەوا بەشی دووھمی نامیلکەییەش نووسیبوو، مامۆستا بە پێی ریزی پیتەکانی (ئەبجەدی) کەوتبوو بەر بەشی دووھم، بەلام داخمان ناچی کە لە چاپدانی کەوتە دواي بە رحمت چوونی ئەو. لەبەر ئەمەییە کە لە ھەندێ جیگەدا وەکو زیندووویی لە مامۆستا دواوین.

نووسەر، لە روئیدیە عەسکەری و لە ئەعدادی مولکی قوتابی ئەم مامۆستا بەنرخە بووم. زۆرم خۆش ئەویست و بە چاویکی ئیجگار بەرزووە تەماشام ئەکرد، لە سالی ۱۹۶۲ موفەتیش مەعاریف بووم. بو پشکنینی قوتابخانەکانی لیوای سولەیمانی لەو ناوہ بووم. چوومە (بەرزنجە)یش. نەمدەزانی کە مامۆستا زیوەر لەوئ موعەلیمە، مامۆستاکان و مودیری مەکتەب، بە پێی عەدەتی دەرھوہ، تا قەرەغ (دئی) بەرزنجە ھاتبوون بە پیرمەوہ. لە دوورھوہ کە چاوم بە مامۆستا زیوەر کەوت، لە (سەیارە) کە ھاتمە خوارھوہ و رووم نەکردە مودیر و مامۆستاکانی تر تاوہکو خۆم گەیانە مامۆستا خۆشەویستەکەم. بە گەرمیکەوہ دەستەکانم ماچ کرد و بە زۆر، پێش خۆم و ئەوانی ترم دا. ئینجا لەگەڵ خەلکەکەیی تر دەستم کرد بە خۆش و چلۆنی. وا ئەزانم ئەم بزوتنەوہییە ھەر وەکو (واجیب) یکی وەفا و قەدرزانی بوو کاریکی گەورەیشی کردە سەر ئەوانەیی لەوئ بوون.

خۆم که مهیلی شاعر دانانم هه‌بوو، دیاره وه‌کو لاهه‌کانی ئه‌و ده‌وره منیش لاسایی شاعیره‌کانی پیشووم ئه‌کرده‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که خۆیندئم به‌ تورکی بوو له‌ پیشه‌وه به‌م زمانه ئه‌منووسی و شاعیرم دانه‌نا. دوابی که دستم کرد به‌ نووسین و شاعیردانان به‌ کوردی، مامۆستا (زیۆهر) ویا (شیخ مسته‌فای شیخ سه‌لام) که ئیسته له‌ سلیمانی گۆشه نشینی مزگه‌وته‌که‌ی خۆیه‌تی، هه‌ر که‌موکورتیه‌یکی هه‌یبوایه، بۆیان راست ئه‌کرده‌وه. جارێکیان غه‌زه‌لیکی غه‌رامیی کوردیم نارده‌بووه خزمه‌ت مامۆستا (زیۆهر). به‌راستی خۆم سه‌رم سوور ئه‌مینی که چۆن له‌ پروم هاتوووه وه ئه‌و شاعیرانه‌م نارده‌وه بۆ مامۆستایه‌کی خۆم. جیی ئه‌وه نییه که ئیستا غه‌زه‌له‌که هه‌مووی لێده‌دا بنووسم، به‌لام ته‌نیا به‌یتیکی ئه‌خه‌مه به‌رچاوتان. له‌مه‌ش مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که به‌رامبه‌ر ئه‌م کرده‌وه منالانه‌یه‌ی خۆم (سروشتی ئه‌ده‌بی)ی مامۆستا زیۆهر و ئوسلووبی ری پێشاندانی به‌ قوتابییاتی خۆی، له‌ خۆینه‌ره به‌ریزه‌کان بگه‌یئیم.

ئهمه ئه‌و (به‌یت)ه‌یه که له‌ غه‌زه‌له‌که‌ی خۆم وه‌رم گرتوووه:

بۆ سوراخی گه‌ردنی روحم به‌ (عه‌ین)ی بوو به‌ئاو

ئیسته‌که‌ش ناچم به‌دلایا داومه ئازاری (...):!

ئینجا مامۆستا زیۆهر به‌ چه‌ند شاعیری و هه‌رامم ئه‌داته‌وه که له‌سه‌ر (وه‌زن) و (قافیه‌)ی غه‌زه‌له‌که‌ی خۆمه وه ئه‌م دوو (به‌یت)ه‌ی خواره‌وه له‌و شاعیرانه‌ی مامۆستا – وه به‌ وشه‌یه‌کی راستتر – له‌و ده‌رسه به‌لیغه‌یه‌تی که تا ئیمرو و به‌لکو ئه‌توانم بۆم که تا بمینم له‌بیرم ناچیته‌وه!...

ئهی ره‌فیقی موخته‌ره‌م ئهی شاعیری شیرین مه‌قال!

هاته به‌ر مه‌ددی نه‌زه‌ر فیکرت وه‌کو ئاوی زولال

من ئومیدی گه‌وره‌گه‌وره‌م پیتته بۆ ئه‌م میلله‌ته

هه‌یفه سه‌رفی فیکری خۆت که‌ی تۆ له‌ زولف و خه‌ت و خال!

وا ئه‌زانم که پیتی ناوی بۆم ئیتر له‌و رۆژه‌وه بیرم له‌وه نه‌کردوووه‌ته‌وه که شاعیری غه‌رامی دابنیم. وه‌یه‌ک دووجار که به‌بۆنه‌یه‌کی ناچاری له‌م بابه‌ته‌وه شتیکیشم وتبۆ هه‌ولێ ئه‌وه‌م داوه که شاعر بی نه‌ک غه‌رامیاتی منالانه و شه‌یدایانه.

مامۆستا زیۆهر، شاعر و گۆرانی نیشتمانیی و په‌ند و «مه‌وعیزه»ی ئه‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی گه‌لی زۆره. له‌ «وه‌سف» و «نه‌عت» و «ه‌شق» و غه‌رامیاتی‌شا زۆر شاعیری جوان و به‌هاداری داناوه. له‌به‌ر ئه‌مه له‌ ئاسمانی کوردا وه‌کو ئه‌ستیره‌یه‌کی گه‌ش و

پرشنگاوی دیاره و ئه دره وشیتته وه.

له ژیر ناوی «جه زن» دا وه سفیکی شیرینی جه ژنیکی په مه زانی کردو وه که له مه دا چه شنی رابواردن و ژیانی خه لکی ئەم شاره شوخ و ته ریوشه ی کوردی وه کو وینه گریکی زور شاره زا خستوو ته بهرچا، هه ربه م وه سفه دا بومان ده رته که وئ که شاعیر ئه وه یه، چاویکی تایبه تی هه بی. وردبین بی و به چه شنی ئه وانیه که بو بینینی شتی ورد و گرنگ «چاویکه» به کارته هینن، چاوی وردبینی خوئی بخاته کاره وه و ئه و شتانه مان بو ده ربا که به چاوی ئیمه نابینری، جگه له مه ییش ئه و ی که به و چاوانه ی خوئی ئه بیبینی وه به شعوری خوئی ههستی بی ئەکا. ئەبی به جوریک بو ئیمه بگپریتته وه که وه کو خوئی تیی بگهین و چه شکه ی لی وه ربرگین. واته ئەبی ئه و شتانه به نووری میشکی خوئی بومان پروون بکاته وه و له پله ی تیگه یشتنی ئیمه ی نزیک بخاته وه، ئەگه ر وانه کا و هه ر پیوهستی وشه و قافیه بی وه به تویکله وه بنووسی نابی و ابزانئ شیعری داناوه.

ئهمانه ی خواره وه دوو چوارخشته کییه که له (قه سیده) که ی «جه زن» ی په مه زان وه رمان گرتوو ه:

جه ژنی په مه زان هاته وه ئه ییامی سرووره،
هه ر جیگه یی من سهیری ئەکه م مه جمه عی نووره.
لایئ به نه وای (عوود) و (نه ی) و (چه نگ) و (چه غانه)
بازار و (دهر) و (کووچه) وه کو وادیی (طور) ه!
زاهید سهری کز کردوو بازارئ که ساسه،
شاهید غه می ده ر کردوو خوئی شه معی حزووره
به م شاره بلیم جه ننه ته پیم باوه ر ئەکه ن خه لق،
لایئ هه موو (غیلمانه) له لایئ هه موو حووره!

به راستیش شاری سلیمانی سه رده می که هیشتا ته نگاوی نان و غه می شوپشی دونیای له به را نه بوو، تامی به هه شتی ئەدا وه خه لکی ئەم شاره، دوو به شی ژیانیان به شایی و به زم و سهیران و زه ما وه ندوه راته بوارد و هه ر وه کو ماموستا زیوه ر ئەلئیت، له لایئ لاوانی شوخ و شه نگ وه له لایه کی تره وه کچانی ناسک و نازدار به له نجه و لاره وه پتر له خوئی و غیلمانی به هه شت نه شه یان ئەدا به ده ماخی به کتر وه ئه بوونه هوئی

هەلقولانی شیعەر و ئەدەب.

لە مەیدانی کۆمەڵایەتیشا مامۆستا خزمەتی ھاوئیشتمانەکانی خۆی کردوووە وە لە
رێگەی شیعەر و ئەدەبەو، لە پەند و نەسیحەت دوانەکەوتوو. شیعری «عەرەق ناخۆم»،
وینەییکیە لەو جۆرە شیعرانەیی مامۆستا کە ئەمانەیی خواروووە چەند بەیتیکە لەو:

عەرەق ناخۆم کە تووشی دەردیسەر بم
گرفتاری هەزار ئیش و خەتەر بم!
هەچی خوا حەز ئەکا ئەیکەم بەیی دەنگ(١)
ئیتەر بۆ شەرمەزاری ناو بەشەرم؟
عەرەق ناخۆم کە ژینم کورت و کەم بی
بەجوانی بۆچی من تووشی زەرەرم
عەرەق ناخۆم کە دووچاری وەرەم بم
هیلاکی خەستەگی (قەلب) و جگەر بم!

ئەم چەند بەیتەیی خواروووەش لە قەسیدەییکی تری مامۆستای نیشتمانپەرور
وەرگیراوە:

من چیمە لە (فاسۆن)ی فەرەنگ چۆغەیی لیوی(٢)
تا(شال)ی (مەرەن) یانە (خوری) بیته قوماشم
دانیشتنی سەرچاوهیی ئاوانی (چیا)کەم،
نایدەم بەهەموو مولکی جیهان گەرچی گەداشم!

بۆ سەیری گۆل و مێرگی نزاران لە بەهاران،
چاوم وەکو نیرگس گەشە مەفتوونی هەواشم!

(١) مامۆستا خۆی ئەلێ: هەچی خوا حەز ئەکا ئەیکەم بە سرری، بەلام من لەبەر چەند ھۆیکە
کردم بە «حەز ئەکا ...»
(٢) لیوی ناوی تەرەجە چۆغەیی بوو کە لە دەوری تورکا، گەرەکان بەرگیان لێ ئەکرد. وەکو
(تريکۆ)، (نەمسە).

داخم ئەو ھەيە (ھاو و ھەن) م زۆرى (نەزان) ن
بەم دەردەو ھە تەلیمەو ھە (ئاو کەوتوو) ھە (ئاش) م

بەم شیعرا ھە و بە گەلی شیعری تریا دەردە کەوئى کە جەنابى ماموستا زېو ھەر، بە پىئى
واتەى «خوشەو ىستى نىشتمان لە ئىمانەو ھەيە» زۆر بەسراو ھە بەخۆشەو ىستى
نىشتمانەو ھە و بە لای ئەو ھە لەسەر چاوەى ئاویكى پوون و ساردى سەر چىپاكانى
كوردستانا دانىشتن و رابواردن، ھەموو مولكى دونیا دىنى و سەيرانگای گول و گولزار
و مورغزارى بەھارانى ولات ژيانىكى سەرمەدى بە گيان ئەبەخشی، بو ئەم
خۆشەختىيە گەورەيەش کە خۆشەختىيەكى لاھووتى و مەعنەو ىيە، ھەموو
سەعادەتىكى مادى وە دونیایى بەلاو ھەچە و پەشمە. لەجباتى (فاسون) و (چوغەى
لیوى)، (شال) ى مەرەز و بەرگى خورى ولات ئەپۆشى. لەجى كۆشك و سەرا و تەلارى
شارەكانى گەورە و پر دەغدەغە، لەسەر چىپاىكى بەرز و بلندى خۆش ھەوادا لە قەراغ
كانیاوئىكى فېنك دانەنیشى وە پشت ئەكاتە دونیا و ھەموو ئەو خۆشبیانە کە تىايەتى،
بەرامبەر ئەو دیمەن و چاوەندازە شیرین و رەنگینانە کە دەسى تەبیەت بەم ولاتەى
بەخشیو ھە کەوئیتە زیندەگانىيەك کە نوقمى شیعەر و خەيال بى و بەھىچى تر پەلاوى
نەکرا بى، بەلام لەگەل ئەمەشا تەنیا داخىكى ھەيە کە ئەویش مانەو ھە بەشى زۆرى
ھاو نىشتمانەکانیەتى لەژيانىكا کە پەلاو ىيە بە نەفامى و نەزانى. واتە ھەرچەندە
خۆى لە ھەموو خۆشى و چەشکە و کامیایى دونیا دەسى ھەلگرتوو ھە پشتى
لېبووردووى تى ئەکا دیسانەو ھە ئەیەوئى وە بە پىو ىستى ئەبىنى کە ھەموو
ھاو نىشتمانەکانى زانا و خۆینەوار بن. کەلكى خۆیان و نىشتمان بگرن و نرخی ئەم
نىشتمانە شیرینە و ئەم خا کە بە کشتوكال و بە پیت و بەرەكەتە بزنان، تاو ھەكو بو پىش
خستن و بو ئاواکردنەو ھە تى بکۆشن و تەقەلا بەن. جگە لە ھەموو ئەمانە دەرسىكى
ئابووریمان ئەداتى و فېرمان ئەکا کە بەرى کردەو ھە خۆمان و ھشتى ولاتەكەمان
بخۆین و ببۆشین. بو ئەو ھە کە ناتاجى ولاتانى بیگانە نەبىن و برىشت و ئىنتاجى
نىشتمانەكەمان پىش کەوئى لادىكانمان ئاوا بىتەو ھە، ھەژارەكانمان کەم بنەو ھە و
دراومان لەناو خۆمان و ولاتەكەمانا بمىنیتەو ھە، لەمانە ھەمووى زیاتر، فېرى دراو
لەناودان و كرىنى شتى پوچ و بى کەلك نەبىن و ھبىر لە دوارپۆر بکەینەو ھە و ھەنگامى
تەنگانەمان لەبەر چاوبى!

سالم

ئەورەحمان بەگ

(سالم) كە ناوى تايبەتى خۇي ئەورەحمان بەگە، كورپى مەحمود بەگى (قەرە جەھەننەم)ى كورپى ئەحمەد بەگى (ساحىبقران)ە. و ئامۇزاي مستەفا بەگى شاعىرە كە بە (كوردى) ناوى دەر كوردوۋە. لەسەرەتاي (۱) ديوانەكەيا كە لە سالى ۱۹۳۳ى ميلادى لە چاپخانەى (مەريوانى) لەبەغدا لەچاپ دراۋە، ئەلئى: «لەپيشا، ناتۆرەى (۲) (رەنجوور) بوۋە و يەكئى ئەلئى بيمار بوۋە.» ھەر بە پىئى ئەم سەرەتايە (سالم) پىياۋىكى لەر و لاواز بوۋە. ۋە لەسەر واتەى پزىشكئىك (۳) لەباتى (بىمار)، لەقەبى (سالم)ى بۇ خۇي داناوۋە. و بەم جوۋرە ويستوۋىيە كە نوقلانىەى لەش ساغىيى بۇ لى بدا. بە پىئى گىرآنەۋەى خزمەكانى ئەبئى لە سالى (۱۲۲۰)ى ھىجرى ھاتبئتە دونياۋە و لە سالى ۱۲۸۶ بەرھەمەت چوۋبئى و لە سلئمانى لەلای قەبرى مستەفا بەگى ئامۇزايەۋە نىژرابئى.

لە كوردستانى ئىرانىشا بنەمالئەى (ساحىبقران) بوۋە لەبەر ئەۋە سالم جارچار بەمالئەۋە چوۋتە ئەۋئى و سەرى لەخزمەكانى داۋە، بەلام پوۋخانى حكومەتى «بەبە» كە لە ھەموو كوردىكى ئەۋ دەۋرە زياتر كارى لەدئى سالم كوردوۋە، ۋەكو (بولبول)ى بال شكاو و ھىلانە پوۋخاۋ ھىناۋىيەتە فەرياد و نالە ۋە بوۋتە ھۆي كۆچى ئىجگارى و بەچەشنى شىتئىكى وئىل و سەرگەردان پوۋي كوردوۋتە تاران. بەلام وا ديارە كە لەۋئى نەحەساۋتەۋە و دەردى نىشتمان و بەسەرھاتى ۋلاتى بەبە ژيانى پى تال كوردوۋە و لە تاران ۋەرس بوۋە.

«خۆزگە ئەزمانى لە (تاران) نەجاتم كەى ئەبئى؟»

«كۆي يارم مەشھەدم يا مەنزلم ھەر (پەي) ئەبئى؟»

ھەر بەم خۆزگە خواستن و شەكوۋى دەروونە كە لە دەست تاران كوردوۋىيە وا دەرتكەۋئى كە ئەۋ بەينەى لەۋئى ماۋتەۋە دەستبەسەر بوۋە ۋەيا دەسلەلاتى ئەۋەى

(۱) سەرەتا: مقدمە

(۲) ناتۆرە: لقب-

(۳) پزىشك: حىكم - طبیب

نەبووھە کە لە (تاران) بچیتە دەرەوھ.

«لەگەڵ دڵ شەرته سالم گەر نەجاتم بوو لە (تاران)،

بەھەشت ئەربیتە دەشتی (پەڕی) بە ئێران گوزەر ناکەم!»

من وا (زەن) ئەکەم کە (سالم) لە پرووی نیشتمان پەرستی و ھەوای سەر بە خۆیی ولاتی خۆیەوھ لە ئێران نەحەساو تەوھ، ئەگینا ئەگەر لە (سالم) دا توانای بیگانە پەرستی و خزمەتی غەیری نیشتمانی خۆی بوو بووایە، بەھۆی زرنگی و زیرەکی لەو زەمانەدا بۆ یەکێکی وەکو ئەو ژیانیکی باش و ئاسوودە، شتیکی ئەوتۆ نەبووھ.

لە نەتەوھێ ساحیبقران وا دەرەکەوئێ کە لە ھەموو دەوریکا شاعر ھەلکەوتبێ وە ئەم بنەمالە ناودارە ھەر وەکو لە مەیدانی رەزما ناوی بە کوردستانا بلأو بوو تەوھ (۱) لە مەیدانی شیعەر و ئەدەبیشا لاپەرەییەکی میژووی کوردیان بە «زەر کفت» بۆ خۆیان نووسیو تەوھ. بەلێ ھەر لەم بنەمالە یە کە شاعیریکی گەرە و نیشتمانپەرەری وەکو «سالم» ی تیا ھەلکەوتووھ، ھەندێ شاعیری تری ناوداری وەکو «کوردی» و «حەمدی» و «ئاتەخان» ی پووری «سالم» یشی لێ ھەلکەوتووھ. بەپێی موقەدەمە ی ناوبراوی دیوانە کە ی (سالم)، ئەم ئاتەخانە شاعیریکی (۲) بوو زۆر ناودار و ھونەر مەند.

گوڤقاری خۆشەویستی (گەلاوێژ) زۆر کاریکی بەجیی کرد کە (قەسیدە) نایابە تاریخیە کە ی «سالم» ی کرد بە دیاریی سالانە بۆ خۆینەرەکانی. ئەو (قەسیدە) یە کە «میژوو» یەکی کورت و راستی رووخانی حکوومەتی «بەبە» وە حیکایەتی لە دەسچوونی سەر بە خۆیی کوردستانی عێراقە. حەکایەتی کە وەکو شریتی سینەما بە سەرھاتی کوردەکانی ئەو دەورەمان پیشان ئەدا، وە کارەساتی کە لەشاری سلیمانی پرووی داوھ بۆمان ئەگنریتەوھ ئیمەش ھەر ئەو «قەسیدە» یە ئەکەین بە سەرھتای باس لیکردن لە شیعەرەکانی بۆ ئەو کە بەم جوړە شۆوھێ ئەدەبی «سالم» لەگەڵ وینە ی لیکدانەوھێ «طرز تفکیر» و بەتایبەتی پلە ی بلندی نیشتمانپەرستی ئەم شاعیرە جاریکی تر بخەینەوھ بەرچاوی خۆینەرە بەرێزەکان!

(۱) لە دوانزە سواری (مەریوانا) کە لە لایەن (پیرەمێرد) ھو نووسراوھ باسی قارەمانی، یەکی لە ساحیبقرانەکان بخوینەوھ.

(۲) ھەندێ کورد وەکو عەرەبی، لەباتی شاعیر بۆ ژنیک ئەلین: شاعیرە. من وا (زەن) ئەکەم کە لە کوردیدا نابێ لەم لایەنەوھ پەرەو ی عەرەب بکەین.

«ذکر محاربهء بندگان میر جلیل الشأن عزیز بهگ بابان باطائفه رومی» (۱)

لیم گه پین با گوشه گیر بم، دسته ئه ژنو کف زه نان،
گیژهلو و کهی بای نهدامهت تاری کرد سه فحهی جیهان!
به زمی سهیدی ئیمه «صیاد» ی فهلهک کاریکی کرد،
رهنگه بالای (تیر) (قهه) دان بیته ته رکیبی که مان
زه عفی تالیع جازیبه بو کاره با بو خوین و دم،
سهیری چاره ی بهختی من کهن بوو به رنگی زه عفهران
نه و به هاری من خه زانه و مخته که ی سو بجم ته مووز
پرته وی ماهه غم و چاکی دهر و نم وهک که تان!
(تورک) ی قوورسی خور که تالیع بوو تلووعی کرد به رهقس
که و که به ی ماهی مورادی ئه هلی بابان بوو نیهان؟
دل له میحنهت که یله مهیلی سهیری ناوشارم نییه
عهینی چاوم خوینی تی زاوه له داخلی مهردمان!
راسته گه ردوون چابوکه بو رهنگی به دریتن وهلی
نارژینی رهنگی بهم رهنگه به موده ی سه دقران
ساعیقه و بهرقی نهدامهت زولمهتی دا شرق و غهرب
به رده بارانه به مه خسوسی له سهر مولکی به بان
چاوی عیبرهت هه لبره ئه ی دل له وه زعی دهوری دوون!
سهیری که ساتورک، فهلهک چی کرد به زومره ی کورد زمان
حاکمه رومی له سهر «تهختی سلیمان» دریغ،
که و ته دهستی دیوی دوون «میهری سلیمان» آلمان!

بهم شیعره به سوز و پر حراره تانه دا زور باش و بیگه رد بو مان دهرئه که وی که له و
(۱) ئه عینوانه فارسییه مان وهکو خوی هیشته وه، چونکه لیتره مه به ستمان (میژوو) وه نهک
ئه دهبی کوردی.

پۆژەدا كوردی ولاتی (بەبە) خۆیان گەلی بە بەختیار و ئازادەسەر زانیووە و تاوێكو تورك سلیمانیی داگیر نەكردوووە و لەشكری (رۆمی) نەهاتوووتە ناویانەووە، هەستیان بە حوكمی تورك نەكردوووە وە تەنانت بەشووڕەییان زانیووە كە خۆیان بەهاوشانی ئەوانیش دابنین.

ئێمە لەم قەسیدەیدا كە تەنیا لەلایەن شیعەر و ئەدەبیاتی كوردی و (حالەتی رۆحیە)ی (سالم)هوە بەرامبەر بە رووخانی حكومەتی كوردی (بەبە) و سەرئەنجامی ولات خستوویمانەتە بەرچاوە و شیعرانە ئەگەرپین (١) كە لەم دوو لایەنەووە بەهایكیان نییە، بەلام جارجارە لەوانە شیعریك وەیا زیاتری بۆ ئەو ئەخەینە بەرچاوی خوینەرەكان كە لایەنی ناپوختەیی و بی هیژی ئەم قەسیدە بەرز و نایابەش دەربكەوئ و بزانی كە شاعیریکی پایە بلند و بە دەسەلاتی وەكو (سالم)یش گەلی جار جلهوی ئەسپی شیعری شل بوووتەووە و لە (ساتمە) رزگاری نەبوو.

(سالم) بە گێرانیەوی هەوایی ناو شاری سلیمانی و كردهوی توركەكان لەدوای گیرانی ناوچەیی حكومەتی «بەبە» وا دەردهكەوئ كە خۆی لەو پۆژەدا لە سلیمانی بوووە و ئەم كارەساتە خویناوی و «تاریخی»یە بەچاوی خۆی بینووە لەبەر ئەمە بەوینەیی چابكسوارێك كە چۆن لە پێشا بەنەرماغار و لەسەرخۆ بیته مەیدانەووە و تا ئەسپەكەیی رابی و گەرم ئەبی وە لە حیلەحیل و پەل بازی ئەكەوئ، ئینجا ئەستۆی (تینقیاد)ی بۆ سوارەكەیی شل ئەكا و بۆ كارەساتی دوای ئەم حیلەحیل و پەلبازییە وریا ئەبیتهووە، ئەویش لەپێشەووە و رده و رده كردهوی توركەكان و هەوایی ناوشاری (سلیمانی)مان جارجار بە شیعری خاوە و بی پیز، جارجارەش بە شیعری (بەلیغ) و (مەتین) بۆ ئەگێریتەووە، بەلام هەرچەند شیعریکی خاوە و بی پیز، بەسەر زمانی ئەم بووێژە ناودار و فەحلەدا بی، وەیا لە نووكی قەلەم هەلنەوهری، دلی پیاو ئەكەوئە گورپە گورپ وەترسی ئەوێ لی ئەنیشی كە یەكەتازی مەیدانی شیعەر و ئەدەب، (بیم)ی (مەعەرەكە)ی لی بنیشیت و پئی ئەسپی شاعیری هەلنەنگوئ بەلام (سالم) وەكو چابكسوارێکی مەعەرەكە ناشنا لەدوای ئەو كە (سم)ی ئەسپەكەیی چەند جارێ ئەچێ (گلخوركە)دا و ئەوئەندە نامینی كە بگلی، بەلی لەدوای ئەمە كە بەیەك دوو بەیتی وشك و بی تامی وەكو:

(١) ئەگەرپین، لێردە بەمانای (وازیبنین) هاتوو.

كەس نەچچە پېشەوہ حاجى ... تەدبىرىيە
مەئمورى سەبتى نفوسە شاغىلى باجى دكان

وہيا:

مەجلىسىٰ وابى موشەخخەس دوودى گۆگرد عوودە بوى.
دەرویش ئاغا بوولە جىيى مستۆ (۱) ھەموو شەو (قەسە) خوان

وہ ئەمسالى ئەم شىعرە بى تام و فەرانە، وەكو سەيركەرەكانى (عەرسەى وەغا) چۆن
لەنەشارەزايى ئەسپى شاسوارى مەيدان ئەكەونە ترسەوہ وە دلپان دەس ئەكا بە گورپە
گورپ، ئىمە ئەخاتە ترس و ئەندېشەوہ، وە زۆرى نامېنى كە بکەوينە سەر ئەوہ (سالم)
بەشاعىرىكى ناوہندى و كەم دەسەلات بژمىرىن، لەپەر وريا ئەبېتەوہ سەختى و
خەتەرى مەيدانى كارەسات دېتە بەرچاوى، جلەوى ئەسپى توند ئەكاتەوہ و ئازانە و
چابكسوارانە ھەلمەت ئەباتە سەر (قەلاى شىعر)، ئەمجا لىي ورد بېتەوہ، ئەسەرى
(خامە) ى (سالم) و تىژىي و بەلاغەتى شىعرى، وەكو نووكى رىمى عەزىز بەگ و جىگەى
شىرى بېندە و بەجەوہەرى ديارە و پەوانە:

ھەى خوا رۆ ئا لەو دەمە چى کرد تەقەى تۆپ و تەنەنگ؟
سەرزەمىن تارىك و دونيا تۆز و (كەر) گوئى ئاسمان.
ماھى تالىع رىي (مەحاق) و پۆژى نەگبەت جىلوہگەر
خەرمەنى شادى لەبەر (با) بەرقى غەم ئاتەش فەشان
لاغەرىي تالىع شكاندى ھەسرەتا (بازوو) و «قەد»ى،
ئەختەرى بورجى موزەفەر، خۆى لە ئىمە کرد نىھان.
گەرچى پېشا و پېش بە ھەببەت بوون و ئازا چوونە پېش
ھەسرەتا باز ھەم نەيانزانى «نيزام» وا بى ھەيان
پېشى دەميان «ئوغلەمە»ى تۆپ، پىشتى سەر ئەو ئاگرە،
گەيىيە چەرخى ھەوتەمىن لەو عانەدا ئاھ و فيغان
گوئى فەلەك كەر بوو لەبەر نالەى نەفىرى ئەھلى شار
«لامەكان»ى گرت سەداى نالە و فيغان و ئەلئەمان

(۱) مستۆ: مستەفا

مودەئى كۆيىر بىي نىزام ئىفلىج، مەكان ژىر وزەبەر
 «مىر»ى «سورداش» و «ئەمىنە»ى پىاوى ھەردوو ئەنگووان
 گەر عەشیرەت گرىە كەن ھەرىەك ھەتا ئەمرن كەمە،
 كوشتنى مىر باى موخالیف بوو بەشەمەى دوژمانان
 پوژى «قەتل» ئىمروپە «ئەلھەق» «وا حسىن»ى پىي ئەوئ
 بو ئەدای «تازىە» سەراسەر نىلگۈونە ئاسمان
 يادگارى ھاكىمان و جانوشىنى سىلسىلە،
 ناموراد و نەورەس و مەقسەد نەدىو و نەوجوان

«سالم»، لەدوای ئەمە كە لە پووى ئەنگىورانى عەزىز بەگەو كەوا ديارە زۆر
 مەفتوونى ئازايى و زەبەردەستى و چاپكسوارىى بوو، دېتە جۆش و خرۆش وە
 وىنەيەكى شىعەرىى بەسۆز و بەزەمزەمەى كوردىمان بو ئەكىشىي دووبارە، لەناكاوا لەو
 حالەو ئەچىتە حالىكى ترەو و بە «سانى» ئەوانە كە لە دواى شىوونىكى گەرم و بەكول
 لەپرا شاىەتمان بىنن و لە ناو خۆيانا ئەكەونە قسە و باسى ئەسپايى و بىي «عەلاقە»
 لەگەل شىن و گرىانەكەيان، ئەویش لەناو شەقاشەقى شىر و پم و لەناو بگرە و بەردەى
 مەيدانى شەرەو پوو ئەكاتە مەيدانىكى تر و لە «سەحنە»ى كارەساتى ئەو پوژە پەشەدا
 چا و بو ئەو دىمەنانە ئەگىرئ كە پىكەنىنى خەفەت و مەرارەت ئەدا بە دل و ئەلى:

سەد كە پوژى گرىە بوو ئەمما ئەمن زۆر پىي كەنىم
 پوورە «ماتان» ئەحمەد ئاغای برده شكلى دوّمەكان
 دەر پەرىن باز مەيلى «ئىقدام»يان نەبوو لەو بىدعەتە
 حەسرەتا پەكدل نەگەپنە شىووكەى گردى «گولان»
 مەيلى «لان»يان بوو وەكو كەروئىشكى «پاش راو» ھاتنەو
 دەرئەچوون چا بوو بە «حەملە»ى دىلە «كەھيا» كەول كران
 «سەربلووك» لای پىشتى گرتوو «سونگى دا واران» ھاتە پىش
 داخەكەم باز ھەم نەيانزانى «نىزام» وا بىي ھەيان!
 (سەربلووك)يان خالەكەى (ھەورامى) بوو، قالەى شەرىف
 ھەم رەفىقىيان بوو عەزىزە حىزەكەى چوچانىيان

ئاھى ئەم حاكمانە تەحقىقە ئەگەر نەگرى نىزام
 قەومى (نوخ) یش دەچنە جەننەت بى شك و شوبهه و گومان.
 سەرفى نەقدى رۆحى شىرىن بوو ھەتا پەروردە بوون
 بەچە گورگ ئاسالە ئاخىر بوونە كۆزى دوودمان
 فەرقى فەخرى مىر ئەلايى گەيىيە بەھرام و ئەسەد،
 كەوتە قەعرى چاھى غەم لەو حالە (مىرى) بازىان
 باز وەكو بازى تەوار دەورىكى كىردو ھاتەو
 دەورى كەھىيا و شارى گرت دىسان بە (رارا) ى نۆكەران
 (ئاغەلەر) وەك گورچكى گا ھەرىكە فىكرى لەدل
 خۆ (نىزام) یش مىسلى (سەوسەن) جوملە دوو پروو دووزمان
 ھاتە ژىر (پاسار) ى تەنگ لەشكر رىكاب ئەندەر رىكاب
 كەوتە سەر كۆلان و سەيرى كە عىنان ئەندەر عىنان
 بوو بەجى (بەبر) و غەزەنفەر كووچە كووچە ناو (سوقاق)
 سەر (مەللە) رەنگى (بىشە) ى گرت لە (نیزە) ى جان ستان
 رەنگى سەھراى مەھشەرى بوو (شىو) ەكە ى لای (پىرمە سوور).
 گرمە گرمى (تۆپ) ى (رۆمى) ھەو ھەوى سوارە ى (بەبان)
 بوو بە (جارووب) ى مەللە ھەر تەرەف پەنجە ى پەپىو
 پە ى كراو، (بى پى) لە مەيدان پەھلەوانى پالەوان
 (سەن سەن) ى سوارە ى نىزام و (گەل ئولان!) ى تورك ئوشاغ
 بگرە بگرە ى كورد زمان و (ئاخ! ئاخ) ى توركمان
 قەھرناك و سەرىورەھنە ئاتەش ئەفشان ھەملەوەر،
 جەنگجۆ بوون، يەك بە يەك ھەر (سوو) وەكو بەبرى بەيان

وا دياره كه له دواى ئەنگۆرانی (عەزیز بەگ) و گەپشتنى تورك تا ناو شارى
 سلیمانى، فیرقە يەك لە كوردەكان كە ئەبى دەستە ى (مىرى بازىان) بووبى
 (بەخىلى) یان بە فیرقە ى ئازا و شەرکەرى «مىر ئەلايى» بردوو وە دووبارە خۆيان كۆ

کردوه ته وه و هلمه تيان بردو وه ته وه سهر دوژمن و دهوري له شكري «كه هيا» ي تورك و شاري سلیماننيان داوه. به لام هم شهري دوايييهش هه رچهن ئازانه و دليرانه بووه، له پرووي ناکوکی وه په کته بووني «ئاغه لهر = ئاغاگان» ي سلیماني و دوو پرووي و دووزماني، و به تاييه تي له پرووي سروشتي ناپاکی «نيزام» ي «به به» و نان کوپرييانه وه بووته سه رباري نه کبه تي کورد و له خوین رژاندنيکی زياد و بي کهك به ولاوه سووديکی به له شكري شکسته ي «عزیز به گی» روسته می به به نه گه ياندووه (سالم)، له لایه که وه هم کاره ساته به سام و خویناوييه مان بو ته گپريته وه له لایه کيشه وه وه کو (وينه گر) يکی وردبين و شارهزا، وينه يه کی ژباني دهوري نوشوستي (بابان) مان بو ته کيشي و نه گوستي هوشمه ندي و زانايي ته خاته سهر بريني کومه لایه تي قهومی کورد. جگه له مانهش پروخاني حکومه تيکی ميليی کوردمان به سانی ميژوو نووسيکی خه مبار و داخ له دل، به لام راستگو و به ئينساف بو ته گپريته وه و تاريخی تيکه لاوبووني بيگانه و زمانه که يان له گه ل قهومی کورد و به زماني کورد ته خاته وه بيرمان ... له دواي ته مانه (سالم)، با ته داته وه سهر ته نجام و چاره نووسي (وه ليعه هد) ي (پلينگ سه ولت) ي به به، وه به کلپه و گپري دهرونيکی بي هيو و ئاگرينه وه فرميسي خويناوي به ههر دوو چاوييا بيته خواره وه.

به ختي سووتی سا له پي حهق، حهق حهقی لی وهرگري
 بهد نمه گيري نمه ک بي وهك ئه وان دايان به مان
 بو مه داری نان عه شيرهت قهت مه داريکی نه بوو،
 «ئاش» هکه ي تهبعی به ئاوي «که يد» ي رومی هاته «دان»
 شيري بي شه ي مولکی بابان بوو عه زيز ته ما دريغ،
 وهك گپري داموسکی بي، قه ومه که ي زو وه لوه شان
 گه رچی ميسره (شاره زور) ته ماما خه رابه بي عه زيز،
 پرو ته دا له م خه لقه ئاخو حاله تي که نعانيان
 ديده نابينا يه وهك يه عقووب له هيجراني عه زيز،
 تو ی خوا! ساحيب مه کان و تو ی خوا يه! لامه کان
 که وه که به ي به ختي له چاها و! به په رته و بيته دهر،
 شه عشه عه ي همري منه وهر کا زه مين و ئاسمان!

ئەگەر ئومىدى دال بېنىتتە جى ماھى جىھان ئارا
 «بە خال ھندوئىش بخشم سمرقند و بخارارا»
 لەبن خارى موغەيلان وەسل ئەگەر بى ئارەزوو ناکەم
 «کنار آب رکن آباد و گل کشت مصلارا»
 نەسیحەت بگره گوی جاننا! لەلایان زۆر بەتەعزیمە،
 «جوانان سعادتەمند، پند پییر دانارا»
 دووسەد جار گەر بەگویی خۆم ھەرفى ساردت بئشەنوم شادم
 «جواب تلخ میزید لب لعل شکر خارا»
 ئەگەر ھووری لە «کەوسەر» شوستوشووی خوی دا بەتۆ نابى
 «بە آب و رنگ و خال و خط چە حاجت روی زیبارا؟»
 لە ئیدراکی شکەنجى عوقدەبى زولفت پەرىشانم،
 «کە کس نەگشود و نەگشايد بە حکمت این معمارا!»
 کە شوعلەى تەلەتەى یوسف تلووعى کرد لە چى زانیم؟
 «کە عشق از پیردە عصمت برون آرد زلیخارا»
 کەلامت «حافظ» دل سەنجە بو «سالم» وەھا چاکە
 «کە برنظم تو آفشاند فلک عقدى ثریارا»

دوا پۆژ و سەرئەنجامى ئارام بر و خوینىنى حکومەتى بنەمالەى «بەبە» وا دیارە کە
 کارىكى سەرمەدیى لەسەر ژيانى «سالم» کردوو و زەھر و مەرارەتى ئەم کارەساتە
 تیکەل بە ھەموو بىر و کامىكى بوو و لى تال کردوو. لەبەر ئەو ھىچ شىعەر و
 غەزەلىكى نىيە کە لەدواى ئەم کارەساتە وترابى و «بۆن»ى گرى جەرگىكى سووتاو و
 دەنگى نالەى دلىكى برىندارى لى نەبى:

چاوەکەت وەختى بەئىما مەیلی جامى مەى ئەکا،
 ھەرچى «مەى» ئەیکا لەگەل ئەو، ئەو لەگەل ئىمەى ئەکا
 «نەى» لە «نالین» ا چ گوستاخانە بو ئەربابى سەمە،
 باسى ئەيامى گوزەشتەى «کەيقوباد» و «کەى» ئەکا

تا سویاهی خوسرهوی عه شقت «ئیحاتهی» جانی دا،
 بۆ شهپ و شوپری «موسیبهت» دل له مولکی «رپی» ئەکا
 کاروان ئەر سست رهو بی تا ئەگاته کوئی لهیل
 شهوقی بی پاپانی دل و شتر بهمهجنوون پهی ئەکا
 حالی عه شق و تابیشی هیجرت نیشانی دا بهمن،
 ئاگری سوزهنده هه رکاری به بی شهی «نهی» ئەکا
 تا به سه باغی دلا بی (با)ی خه زانی فیرقهتت،
 «عارین» م بۆ «سیو»ی روخسارت له پهنگی «بهی» ئەکا
 «جورعه» نۆشی بۆ بکه م ئیتر له بهزمی «مهیکه ده»؟
 چاوی مهخمورت به عاشق کاری «بادهی ههی» ئەکا
 وهختی بهخشش بۆ نه بۆسم ئاستانی هیمهتت؟
 مهردی دانا وهسفی جوودی حاته م ئاسای «تهی» ئەکا

«سالم»، بهراستی شاعیریکی گهوره و سه نه تکار بووه، و له هه موو غه زه لیکا چه ند
 بهی تیکی وای هه ر تیا ئه بی نی که وینه یه کی جوانی شیوه ی ئه ده بی کوردی بی.
 هه وای ماچی (له ب) ت رپی (به نده ر) ی زولفی به دل ون کرد
 موسافیر بۆ سه یاحه ت سووی (چین) چو تووشی (ماچین) هات.
 که لامی وهسفی حوسنی تۆم ئه خویند دوی شهو به په نهانی،
 له په رده ی غه یبه وه تا رۆژ به گویمما دهنگی ته حسین هات
 دوعام بۆ ده فعی چاوی (به د) له حوسنی تۆ نه کرد ئیمشه و
 له ده م (روح الامین) تا سو بوح ده م ئاوازی ئامین هات.
 هه دیسی کوشتنی (فه ره اد) ی مسکین پی ت بلیم چۆن بوو؟
 له شهوقا دای به سه ریا (تیشه)، وهختی دهنگی (شیرین) هات
 هه میسان هاته (سوئ) زه خمی دلای (سالم) وهکو جاران،
 به (سروه) ی بای سه حه ر یه ک ده م که نه فحه ی زولفی مشکین هات

(سالم)، بههۆی نزیکیی بیر و خزمایهتیی شیوهی لیکدانهوه، لهگهڵ (حافیز) زۆر خهريك بووه و چهند غهزهلیکی ئهم شاعیره ناودارهی شیرازی به چهشنیک که لهگهڵ ههموو میسرهعیکی فارسییا، نیوه شیعریکی کوردی جووت بکا تی ههڵکیشیکی کوردی و فارسی دروست کردووه، وه پارچهیهکی زیبا و غهزهلیکی موله معی شیرینی لی هیناوهته ناو.

بهدهل کهین با بهنهشئی مهی خوماری میحنهتی دونیا
 «الا یا ایها الساقی ادركأسا و ناولها!» (١)
 موحیبهت زۆر به ئاشویه بهسووکی تی مهگهن یاران!
 «که عشق اسان نمود اول ولی افتاد مشکلها.»
 که بادی سوچدهم ئهفشان ئهکا گیسوی پر چینی،
 «زتاب جعد مشکینش چه خون افتاد در دلها؟»
 دلّ! ههرچی ئهلی «ناسیح»، له نیک و بهد بهجیی بیته
 «که سالک بی خبر نبود زراه و رسم منزلها»
 «مهللی» ریحلهته دونیا ره فیک ئیمروژ و فهردایه،
 «جرس فریاد می دارد که بریندید محملها!»
 «ویسالی» دل به ره «سالم»، «موعه زهم» تر له هه «مه تلّه ب»
 «متی ماتلق من تهوی دع الدنيا وامهلها!» (٢)

ئیتیر لێره بهولاوه بو (نموونه) له چهند غهزهلیکی سالم ههندی (بهیت) ههڵده بژیرین و دهیخهینه بهرچاوی خوینهره خو شه ویستهکان کهوا ئه زانین ئه مانه وینهکانی جوان و به هاداری شیعرێ سالم وهیا وینهیهکی شیعرێ کلاسیکی دهوری (سالم) وه ئاوینهیهکی ڤوون و بیگهردی شیوهی لیکدانهوهی (تهفکیر)ی شاعیره (تهقلیدی)یهکانی کورده:

(١) شههیدی دیدهیی مهخمووری شوخیکم منی شهیدا،
 لهخاکی مهشههم (نهزدیک) ه دهربی نیرگی شههلا
 به (مهحز)ی ئیمتیحان دهستم بخاته باخهلی یهک دم
 له (بن)دا ببیرن رازیم ئهگه نهم بوو «یهدی بهیزا»

(٢، ١) ئهم دوو نیوه شیعره (حافیز)، عه ره بییه.

(۲) له (عهرسه)ی ئهوجی عهشقت بازی دل ههلسا لهدهورانا
به بهرقی پهپتهوی حوسنت پهری سووتا له (تهیرانا)

(۳) له لایلی «نالی» و «مەشوی» له لایلی «سالم» و «کوردی»
له ههنگامه‌ی هونه‌ر گهرمی تکاجو بوون له «مهولانا»
له مهیدانی به لاغه تدا به سواری (مه‌رکه‌بی) (مه‌زموون)
به کوردی هه‌ریه‌که «تازه سواری» بوون له بابانا
که (نالی) ته‌وسه‌نی (ته‌بعی) به ته‌رزی گهرم جه‌سته‌ن بوو،
به‌چه‌وگانی خیره‌د گوئی دانیشی ده‌رکرد له مهیدانا
که ره‌خشی ته‌بعی (رامی) هاته سه‌ر می‌قرازه‌که‌ی ته‌علیم،
ریکابی پای بو‌سن (سالم) و (مه‌شوی) له ده‌ورانا

(۴) ده‌ناسی قاتیلی دل گهر نیگه‌ه که‌ی سووی موژگانته،
ئه‌داکه خوین به‌ها سا (بو‌سه)یی ده‌ستم به‌دامانت
ته‌واو نابیی له سه‌ودای عاریزت بو دل گه‌رفتاری،
له‌داوی (تورپه) به‌ربوو که‌وته ناو چاهی زه‌نه‌خدانت
سه‌رم ئه‌وه‌ل قه‌ده‌م دانا له‌سه‌ر کووچه‌ی ره‌هی عه‌شقت
دل و دینم به‌یه‌غما چو له‌سیحری چاوی فه‌تانت
ئه‌پرسی گهر له مه‌هجوورت به‌په‌یکانی موژته (سه‌وگه‌ند)
خه‌میده قامه‌ته سالم که‌مان ئاسا له هه‌جرانت

سالم له فارسییا ده‌ستیکی بالایی بووه و له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ چووته تاران و له‌ویدا
به‌ینیکی زو‌ریش ماوه‌ته‌وه، ئه‌م زمانه به‌ ته‌واوی تیکه‌ل به‌ کوردیه‌که‌ی بووه و له‌گه‌لی
له شیوه‌کانیا وشه‌ی فارسیی له‌گه‌ل کوردی به‌بی فه‌رما به‌کاره‌یناوه، به‌لای ئه‌وه‌وه
«ستیز، پایین، ازیس، لب خشک، لب تشنه، سبکبار، سبکسر، ار، وه (واه)، نزدیک،»
هه‌مووی له‌جیاتای وشه‌ی کوردی به‌کار ئه‌هینریت.

به لّام ئه توانم بَلّيم كه سالم ئهم وشانهي له بهر نه بوونی وشه ي كوردی به كار نه هیناوه. به لكو به پيی ليكدانه وه و عاده تي ئهو رۆژه تيّاخنيی ئهم ته حره وشانه نهك به كوردی هه تا به زماني توركيی عوسماني، به هونه ر و زانايی ئه ژميررا ههروهكو كه ئيمرو لاوه خوینه واره به رزهكانمان له نووسين و ئاخاوتنا ناو به ناو به كار هینانی چهند وشه يه كي ئينگليزی وهيا زمانیکی تری بيگانه به پيويستيه كي شارستاني دانه نين. ئه گينا تو بليی شاعيريکی زانای وهكو سالم نه هاتيی به بيريا كه لهم به يته دا:

فه مم ده ریا دلم زه وره ق منم تاجير وه سلّ به ندهر،

ده بي یا ته رکی به ندهر كه م وهيا نه زديکی ئافه ت بم.

له جيی وشه كانی (فه م) و (نه زديك) و ... وشه ي (ده م) و (نيّزيك) و ... دابني كه وه زنی شيعره كه شي پي ناگوړي ... كه و ابوو سالم ئهو ته رحه وشه فارسيانه ي به تاييه تي و به ناوی شاره زايی به زماني بيگانه به كار هیناوه كه ئه مه يش له و رۆژه دا باو بووه.

به لّام له نيوه شيعری:

«ته ريقی عه شقت» ئه ر ون كه م، «ته ريق» ی ده شتی مه حشه ريم دا هه رچهن به ئاسانی ئه يتوانی بلي:

ئه گه ر ريی عه شقی تو ون كه م ته ريقی ده شتی مه حشه ريم

چونكه مه به ستي ئه وه بووه «جيناس» يك به كار بيینی كه له وشه كانی:

«طريق و ته ريق» دايه كه يه كيكيان به مانای «پيگه»، وه ئه ويتريان به مانای «شه رم كردن = ته ريقبوونه وه» هاتووه، وشه بيگانه كه ي (ته ريق) ي به كار هیناوه،

به ويينه ي ئه مانه ي سه ره وه

سالم، له جياتی:

كه «شه يتان» يش «ستين» م دا

وهيا له جياتی:

ره هی كوی دله رم دووره به «سالم» ناگه مه مه قسه د،

ئه يتوانی بلي:

كه «هان» يشم بدا شه يتان

وہ:

بہ یادی ماچی لیوی نالی تو من ھیندہ لیو وشکم

وہ:

ئوھند پئی شاری دلبر دورہ رھنگہ پئی نگہم «سالم»

کہ ئے توانم بلیم ئےو (جیناس) ہی کہ لےوشے (سالم) ی نیوہ شیعری دوا بیدایہ:

رہی کوی دلبرم دورہ بہ (سالم) ناگہمہ مہقسد

لہپاش گورانی نیوہ شیعری کہ بہ:

ئوھند پئی شاری دلبر دورہ رھنگہ پئی نگہم (سالم)

جوانتر و رھوانتر بووہ وہ دہرکہ وتووہ.

لہگہل ئےمانہ شا ئیمہ رھخنہ یہ کی بچووک لہ (سالم) ئےگرین. چونکہ وشے

(بہ سالم) ی لہمانای (بہ سہ لامت) دا بہ کارھیناوہ. کہ ئےمہ نیشانہ ی کہ متہ رخہ مییہ

نہک شتیکی تر.

ئیتر لہم لایہ نہوہ دہربارہ ی شیعری (سالم)، دوا یی بہ وتار ئےدھین.

ئےم غزله ی خواروہ ی سالم سہ رانسہ ر پره لہ جوانی و (سہ نعتی) ئےدہب وہ

وینہ یہ کی بہ ہاداری شیعری تہقلیدیہ:

لہسہر روو (دانہ) ئی خالت بہ (فہن) (دانا) وہ ئےیزانم

بہ قہسدی (۱) مورغی دل زولفت بہدہورا (داوہ) ئےیزانم

گران خیزی لہ رھفتارا، بہہانہت عوجب و تہمکینہ،

بہبالاتا لہ کیسوو ئےژدہہا ئالاوہ ئےی زانم

خہریکی دل نہوازیمی بہچاوی مہرحہمہت زاہیر،

نیہانی، یو (سہرم) تیغی برؤت (ساو) داوہ ئےیزانم

سیہہ دل مہردمان چی بکہم لہ شہرعا شاپہتی نادہن،

دزینی دل لہ سینہمدا فتووری چاوہ ئےیزانم

(۱) ئےمان ویست لہجیاتی بہ (قہسد وہیا بہقہسد) ی، بہقہستی دابننن، بہلام !.

وهكو سينهم ئه بى تىك چى له ههر جى دل قهرارى بى
 له زولفا ئاشيانى بهستبى شىواوه ئه زانم
 له پرووى بهرقى تهجه لىلاى حوسنتا موشكل دلم چا بى،
 موجه سسه م گهر به سهنگى (خاره) بى، سوتواوه ئه يزانم (۱)
 (فريب)ى دل ئه دهم دائم به موژدهى روئيه تى حوسنت،
 ئه گهر چى (وهسل)ى تو عه نقا سيفهت ههر ناوه ئه زانم
 (قيامت) (۲) هه شره بو عالم وه (لاكن) ههر له ئىستاوه
 (خاواهند) بو (ره قيب)م (دوزهخ)ى تاو داوه ئه يزانم
 موبالاتى نه بوو (دل بهر) به حالى (سالم)ى مه زلوم،
 به (حرف)ى «موده عى»ى زالم به دل تو زاوه ئه يزانم

ئه مانه ي خواره وهش چهند «بهيت» يكه له غه زه لىكى غه رامىي سالم، كه هه رچه ند
 له لايه ن «مه وزووع» هوه شتىكى تازه و نه بيسراو نيبه وه له و لاساييكر دنه وان هيه كه
 به شتىكى هه ره زورى شاعيره كانى كورد و عه جه م و توركى «قهرن»ى پيشوو
 كرد بوويان به پيشه، به لام له لايه ن شيوه و «ئوسلووب» هوه ئه توانين بلين كه شتىكى
 تازه و تايبه تيبه بو سالم.

حيكايهت خوانه «توتىي دل» به ده ورى (دام)ى گيسودا
 «مه زهنه» عه كسى خو ي ديوه له ناو «ئاوئنه» يى روودا
 له بت بو «داروو» يى جى «نئيش»ى مارى زولفه كهت نه ت دا
 هه تا ئه مرم به حه سره ت، با، بده م ده ستم به «زانوو» دا

(۱) ئه م (بهيت)ه ي سالم ئيشاره يه بو ئايه ته كه ي (قورئان) كه باسى (واته) كه ي به ينى خوا و
 (مووسا) ئه كا، كه ئه لى خوا به مووساى فه رموو ناتوانى بمبىنى (لن ترانىي!)، بروانه
 كئوى (تور) كه (مووسا) پروانى، (تور) سووتابوو و بووبوو به كو زوخال.
 (۲) (قيامت = هه لسانت) ليره دا له گه ل «قيامه ت» به جىناس به كار هينراوه، به لام به پىي
 ئيملاى كو ن كه هه ردوو وشه كه وه كو يه ك «قيامت» ئه نووسرى جىناسىكى «شكىلى» تيا
 هه بوو، به پىي ئيملاى تازه كه له شكلى قيامت و قيامه ت نووسران ئه و جىناسه ي تيا
 نامئىن ته وه.

تهمام بوو حهلقه كه م دهستم له «قه د» دت، زولفت ئالوزا
 نيهان بوو مه تلهم وا كه وته سه ريهك موو به سه ر موودا
 دلئى تووتى له په روازا له سه ر گول له نگرى راگرت
 كه يارى شوخ و شيرينم سه حر وه سمه ي له ئه بروودا
 له عه هدى ديدهنى يارا دل و سيحت گه لئى (خد) دن
 « به سالم» كه ي ئه ميني باز، ئه گه ر چنگى له «ته يهو» دا،

ئو ته شبيهه جوانانه ي كه له م شاعرانه ي سه ره وه دا يه، له لايه نى ئه ده به وه زور
 شيرين و به ليغن، به لام داخه كه م سالم لي ره يشا جاريكى تر له جيى «سالم» وه يا
 «به سه لامه ت» ته عبيري «به سالم» ي به كار هينا وه، وه تووشى هه له بووه، چونكه
 هه موو ئه يزانين كه تهنيا وشه ي «سالم» كه ناتووره ي خو يه تى به س بوو بو ئه و مانايه
 كه له نيوه شيعرى دوايني غه زه له كه ي سه ره وه ردا مه به ستيه تى ...

ئينجا له م ته شبيه و ئيستعاره يه پروانن كه له نيوه شيعرى خواره وه دا يه:

«له ب» ت يو «داروو» يى جي نيشى ماري زولفه كه ت نه ت دا

به راستى شاعيرانه يه!

«سالم» و «عه زيز به گ» ي بابان

سالم ئه وه نده ي به له ناوچوونى حكومه تى «به به» و سه ربه خو ييى كورد خه مبار و دل
 ئازورده بووه، به كوژراني عه زيز به گى قاره مان و نه و جه وان ئه وه نده ي تر نيش
 چووه ته دلئى به تهرحى كه له زورى شيعر و غه زه له كانيا هه ست به م نيشه ئه كرى. سالم،
 وا دهرئه كه ويى كه دؤستى تايبه تى «عه زيز به گ» يش بووه وه ئازايى و شاسواري
 ئه م قاره مانه ي كورد، زور چووه به دلئيا و كارى تى كردوو.

په نا هم شاسواريكه گوزه ركا گه ر به «ئه ل بورزا»

ئه كا زه ربى سمى ئه سپى له (خارا) تووتيا په يدا

به «حوججه ت» نيزه گه ر لئى دا سوپه ر وه ك كاغه زى قه نده،

به هه ر زه ربى له گه ل بازووى ئه و حوكمى قه زئا په يدا

سفیدەى چاوى بەدخواهى لە ھەسرەت نەزە و دەستى
(زىا)ى درعى ئەكا بوۆ دوژمنان پوژى سیا پەيدا
لە «سام»ى ھەملەيى ئەو بوۆ ھەردو ھەرجا ھەزەر لازم،
لە دەس ئەو بوو کراسى «رۆمى» يان شۆھەى «کەوا» پەيدا

لە دەريای مەعرەكەى تيغى نەھەنگى گەر نومايان بى،
لەناو ئوردووى تورکانا ئەبى شين و سەدا پەيدا
ئەگەر ئاوى بەقاي نۆشى بى دوژمن فائیدە نادا
لە مەوجى جەوھەرى تيغى، «حرووف»ى «لابەقا» پەيدا
بەزەربى زەرگى ئەو، دوژمن وەكو پووشە بەدەم باوہ
لە ميغنا تيسى دوور بينى فنونى کارەبا پەيدا
«عەسای مووسا» يە «مەر» (*) نيزەى، لە رەغمى مشتى فيرەونى،
بە بەرقى ئاتەش ئەفشان و بە شكلى ئەژدەھا پەيدا
(وہلى) تاليع نەبى، پووشیدەيە جەوھەر لە پرووى دونيا،
بەمەيدانى دلاوہر حاسلى كۆشش جەفا پەيدا
«عەزیزە» والەناو چاھا! خواوہندا نەجاتى دە!
لە چەھرەى ئەو بكا يە عقووبى دل شۆھەى سەفا پەيدا
خوايە! مولكى (بابان) بى رەواج و قەلبە سا لوتفى
بە ئيكسىرى وجودى ئەو بكا وەك موو بەھا پەيدا

ئەگەر لەم شیعەرە بەنرخ و جوانانەى خواروہوش ورد بينەوہ ئەبينين كە دلى (سالم)،
وہكو (نەى) ھەى «مەسنەوى» ھەر لە «جوداييا» ئەدوى و بە يادى «عەزیز بابان» ھوہ
ئەنالینى.

رەھا ناکا دلّم «تورپە»ى خەمى يار،
سەرى نەبىن ئەگەر وەك پەرچەمى يار

(*) مەر = مەگەر = تۆمەز

(عەزیز) ە دڵ ھەتا ئەمەرم بەقەد جان،
 زەمانی چونکە ئەو بوو مەحرەمی یار،
 ببۆسە ئەمی سەبا گەر چوو یە مەقسەد،
 لەباتی من بە فرسەت ناو دەمی یار،
 لە (بەندا) زەریی ھەر (موو) کەوتە سەر دڵ،
 وەکو (دەرھەم) لە تورپەدی (دەرھەم) ی یار
 دلی تەنگم نەبەینی پووی شادی،
 رەفیقم بی ئەگەر غەیرەن غەمی یار
 دەبێتە باغی جەننەت دەفعەیی بی،
 بە (کولبە) ی سالما گەر مەقدەمی یار

لەم شیعراوەدا، بە وردبوونەو ھەیکەکی کەم، ئەو جوانیی وشە و مانا (موحەسەنات)، و ئەو سەنعەتە ئەدەبیبیانەمان بو دەردەکەوی کە لەم واتە شیرینانەدا، مەسەلا ئەمە تەفسیری بەیتی یەکەمە:

ئەگەر سەری توورپەدی لوولی یار وەکو سەری
 پەرچەمی ئەبەرن دلی سالم بەندی ئەو تورپە
 لوولە کە بۆی بوو بە (داو)، پزگاری نابی

ئیتەر بەمەندە دوایی بەبەسی سالم ئەھینین و ئەلین کە لەناو شاعیرەکانی کوردی قەرنی [نۆزدەمین]، شاعیرانی نیشتمانپەرور ھەلکەوتی، جیگەیی (سالم) لەناو ئەوانەدا لەرپیزی یەکەمایە...

ئەوانەیی کە نامە ئالوگورکراوەکانی بەینی سالم و (نالی) یان دیبی و خویندبیتەو ھە پلەیی عەشقی نیشتمانی ئەم دوو بویژە ناو دارەیی کوردیان بوو دەرکەتوو ھە بەتایبەتی ھەوگەیشتون کە رووخانی حکومەتی «بەبە» و کارەساتی کە بەسەر کورد و «ناوچە»ی حکومەتی کورد ھاتوو، چە ئاگریکی لە دلی سالما کردوو ھەتەو ھەچون کلپەییکی ئارام بری بەرداوە.

ھەر كەسى ھەلسى بەخوینى ناھەقى یارى ئەكا،
 كەس نییە رەھمى بكا ئیمپرۆ بە دوو دامامى كورد
 بۆچى ئەستیرەى (گەل)ى كورد كەوتە (گۆم) و چالەوہ؟
 بۆ لەناو (ناو)انى دونیادا نەماوہ (ناو)ى كورد؟
 بەسیەتى ھەلسە لەخەو سەر (راو)ى گرتى دوژمنت،
 (بۆچوہ شۆرى) (لانە) و تازە (رەسیدە) لاوى كورد!
 بۆچ لەژۆر خاكا بمینى، ژەنگ ھەلینى، ھەلوہرى؟
 راپەرە ھەلمەت بەرە (شمشۆرى) تازە (ساو)ى كورد!
 نامرى پۆژۆ ئەبى ئەم قەومە ئیشى رى بھا،
 راپەرى وەك (شۆرى بۆشە) كۆمەلێكى لاوى كورد
 بۆتە ریز و یەك بەستى، یەك گرى گەورە و بچووك
 سەیری كە ئەوسا بېینە ھەلمەتى پرتاوى كورد

سەلام، وەكو لە پێشەوہ و تېوومان، لە شیعرا، (ئوسلووب)ىكى تايبەتى خۆى ھەيە.
 لاسایی شاعیرەكانى پێش خۆى نەكردووەتەوہ. وشەى بېگانەى (فارسی، عەرەبى)
 كەم بەكارھیناوە. لە (خەيال) زیاتر شوین ئەو شتانە كەوتووہ، كە ھەيە و ھەستى پى
 ئەكرى وە بە بەرچاویا تى ئەپەرى ویا (رۆو) ئەدا. واتە لەو شاعیرانەوہ نزیكتەرە كە
 پێیان ئەلین (واقیعی).

بە زۆرەملیش سواری شاعر نەبووہ. كە شیعری بۆ ھاتبى خستوو یەتە سەر كاغەز.
 لەبەر ئەوہ شاعرەكانى رەوانە و دلگیرە. بە بۆنەى بەرھەمەتچوونى ئەحمەد بەگى
 ساحیبقرانەوہ شیعریكى شین (رثا)ى بە سۆزى بۆ وتووہ كە ئەمە تەرزە تايبەتییەكە و
 دەسەلاتى سەلام لەم جۆرە شاعرانەدا دەرئەخا.

ئەمە، شاعرەكانى سەلامە:

شیوہن

بلیسەى گری دەروونى پىر كۆل،
 بۆچ ناسووتینى پەپەى رەشى دل
 ھەر ھەلئەقرچى بۆ نەبوو بە ئاو؟
 بۆ نەتكا تك تك؟ بۆ گلینەى چاو؟

دوو گۆمى خويىنه هەر دوو جيگه‌ي چاۋ
سوتتاۋ، هەل قىرچا دل نايى بە ئاۋ(۱)

بۇ شيوەن، دل كىنگە و ئەسەسە،
(كۆست)ى كەوتوۋە بازار كەسەسە
بۇ شيوەن بەرزە (نە و ئاۋاز)ەكەت،
شادى دەس نادا لە دەروازەكەت
بەكۆل گەرمى تۆ ھەناسە سەردم،
مىنىش كۆمەللى زووخاۋ و دەردم
(زايەلە)م بەرزە ۋەك بولبول بۇگۆل
داماۋى كزە و قرچەي جەرگ و دل
لە (زايەلە)ى دل دەم ۋا درپاۋە،
ۋەجاغى (كوردى) و (سالم) برپاۋە(۲)
خاۋەنى «ديوان» شىعەرى جۋانم پۇ!
شاعىرى بەرزى كوردستانم پۇ!

مىرم تۆتەنھاي لە قەبرى تارا،
مىنىش بى كەسم لە كوۋچەي شارا
مىرم تۆ دىلى ژىر خاك و سەنگى،
ۋىل ۋىل خول ئەخۆم من بە دلتنەنگى
مىرم ھاۋدەمت لوتفەي رحمانى،
«ما»م بە كەساسى من لە سلىمانى
برا بە بالالى ئەم ھۆزە كفن،
بەر گردى نەمالە شكرى دوژمن

(۱) وشەي ئاۋ دوۋچار كراۋە بە قافىيە كە ئەمە رەخنەي لى ئەگىرى. ھەرچەند شاعىرەكانى ئەم چەرخە بەرەۋ لا بردنى قافىيەش ئەپۇن.

(۲) لە باسى «سالم»دا وتىۋومان كە ئاموزاي «كوردى» و «ھەمدى = ئەحمەد بەگ».

دل بو تاریخی پەردەى خوئی درى،
رۆحى شیرینی شاعیر هەلفری (۱)

سەلام و روباعییهکانی خەيام

وتبوومان که (سەلام)، چوارخشتهکییهکانی (خەيام) ی بهوینهکی جوان گۆریوه به کوردی. لهوهختی خوئا و پيش ئهوهی که له چاپی بدا بو چەند رۆژی، مسودهکانی بو ناردبووم و چاویکی پیا خشاندبوو. بهراستی هونەری تیا خەرج کردوو وه پيوه ماندوو بووه. ئەم ماندووییهتیەشی به خەسار نەداوه، چونکه دیاریکی ئهدهبیی نایابی پیشکەشی قەومی کورد کردوو. ئەوهنده ههیه که ئەگەر تەرجەمەکانی سەلام لهگەڵ روباعییهکانی خەياما بهرئاورد بکری له هەندیکيانا رەنگه تووشی رەخنەیهکی تهواو ببی. ئەمەش لهبەر ئهوه نییه که (سەلام) له تەرجەمەدا بهههله چووی و یا دەسەلاتی تەرجەمەى نەبووی، بهلکو ئەتوانین بلیین ئهوه تەرجەمانەى که له ئەسلەکانیان ناچن، زۆر جوان و بی عەیبین. ئەوهنده ههیه که نابى به تەرجەمەیان دابنن، چونکه له تەرجەمه زیاتر، هى (سەلام) خویتی، ئەگەر لهگەڵ روباعییهکانی (خەيام) له لایەن مەفهووم و ماناوه نزیك بهیهك بکەونهوه، لهبەر ئهوهیه که (سەلام)، له ژێر «ئەسیری» «ئیلهام» یکا، نوسوینیوه که له خویندنهوهی روباعییهکانی «خەيام» بوی پیا بووه. به کورتی، یهکه م شت که له تەرجەمەکهی «سەلام» دا بهر چاوهکهوی، زۆری دەسکارییه له بهشیکى روباعییهکانا. هەرچەند بهم دەسکارییه له مانا زۆر دوور نەکهوتووتهوه، بهلام لهوهیش ناچى که بهرگی کوردی کرابیته بهر «شیرین» یکی فارسی بهلکو ئەم شیرینه، دەس له زاجو و پەرچەمیشی دراوه. لهکاتی خال و میل پشتنا هەندى جیى چاو و برۆشى تووشی دەسکاری هاتوووه.

مەسەلا

برخیز و مخور غم جهان گذران،
خوش باش و دمی یهشادمانی گذران

(۱) به ئیملاى کۆن، (روح شیرین شاعر) ئەکاته ۱۳۵۵ که به سالی هيجری میژووی ئەمری خوا به جیهانی ئهممه بهگه.

در طبع جهان اگر وفایی یبودی

نوبت به تو خود نیامدی از دگران

که یه کیکه له روباعییه کانی خه یام، سه لام به چه شنی خواره وه گۆریویه به کوردی:

هه لسه غه م مه خو، دونیا وه ک بایه،

به شادی بژی دهر چوو له م کایه

گهر دونیا سه ری وه فای ببوایه

له بهر خه لق نوره بو سه ر من نایه

لیره دا ناشکرایه که دهسکارییکی زیاد کراوه. له وهش به و لاوه، نازانم بوچی «سه لام»

له نیوه شیعیری چواره ما له جیاتی ئه وهی بلی:

له بهر خه لق نوره بو سه ر تو نایه

وه به م رهنگه، ته علیلی غه م نه خوار دنی ئه و موخاته به بکا که له نیوه شیعیری یه که ما

مه به سستیته تی، ئه لی:

له بهر خه لق نوره بو سه ر من نایه

به لی، له گه ل (سه لام)، ئیمهش ئه لپین: که مه به سستی خه یام نه فسی خو یه تی و به

خوی ئه لی:

هه لسه غه م مه خو ...

به لام، دیسانه وه قاعیده ی ئه دهب وای ئه وی که له میسرعه ی چواره میشا نه فسی

خوی بکا به موخاته ب، نه ک به قسه که ر (موته که لیم). واته ئه بی بلی:

..... نوره بو سه ر (تو) نایه

نه ک بلی:

له بهر خه لق نوره بو سه ر (من) نایه

ئه وهش له وی بی، که (نایه)، ئه گهر له بهر ناچارایی قافییه نه بی و به ئیملا ی راستی

بنووسری، ئه بی به (نایی). ناهه مواری (ره کاکه ت) یکیش له مانای نیوه شیعه ر کانی

سییه م و چواره ما هه یه ئه گهر تی ورد نه بیته وه، هه سستی پی ناکه ی. ئه وهش ئه مه یه:

گهر دونیا سه ری وه فای ببوایه،

له بهر خه لق نوره بو سه ر تو نایه

(ببوابه)، وهرامه‌کە‌ی به (نه‌ئه‌هات) ئه‌دریته‌وه، نه‌ک به (نایه و یا نایئ). جیی شک
نییه که ئه‌مه‌یش له‌پیی وه‌زن و قافیهدا وای به‌سه‌ر هاتوو.

ره‌خنه‌ی دووه‌ممان له‌ ریز، واته له‌ ته‌رتیبی روباعیه‌کانه. روباعیه‌کانی خه‌یام
گۆراوته سه‌ر گه‌لی له‌ (زمان)ه بیگانه‌کان، و دوور نییه که ئه‌و روباعیاته‌ی سه‌لام،
ته‌رجمه‌کە‌ی له‌به‌را کردوو به‌پیی ئه‌م ریزه‌ نووسرای که پیشانی داوین و له‌ گۆفاری
(گه‌لاویژ)ا بلاوی ئه‌کاته‌وه. به‌لام بیته‌و ئه‌مانه له‌گه‌ل ته‌رجمه به‌ نرخه‌کە‌ی (حسین
دانش)ی زانای تورکا به‌رئورد بکری (پاش و پیش)یکی زۆری تیا ئه‌بینری.
به‌لاشمانه‌وه وایه که ته‌رجمه‌کە‌ی (حسین دانش) له‌زۆری ئه‌و ته‌رجمه‌مانه‌ی به‌ر
چاوی ئیمه که‌وتوو به‌شتره وه له‌ (ئه‌سل)ی (روباعی)یه‌کانی خه‌یامه‌وه نزیکتره (۱)
حسین دانش خۆی به‌ستایشه‌وه باسی ته‌رجمه‌کە‌ی دکتۆر عه‌بدوڵا جه‌ودهت ئه‌کا.
له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا ئه‌لی که‌ گه‌لی له‌و روباعیه‌مانه‌ی به‌ هیانی خه‌یام زانراوه و له
ته‌رجمه‌کە‌ی عه‌بدوڵا جه‌ودهتا نووسراوه له‌ حه‌قیقه‌تدا هیی خه‌یام نییه. بیینه‌وه سه‌ر
ته‌رجمه‌کە‌ی (سه‌لام)، ژماره‌ی ئه‌و روباعیه‌ی خه‌یام که له‌سه‌روه‌ لئی دوابووین، له
کتیبه‌کە‌ی حسین دانشا ۱۲۴، به‌لام له‌ ته‌رجمه‌کە‌ی (سه‌لام) ۵۲ وه. هه‌روه‌کو ئه‌مه،
(سه‌لام) له‌ژیر ژماره‌ی ۵۳ دا ئه‌م روباعیه‌ ئه‌نووسی:

عومرت دوو سه‌د بی، سی سه‌د بی، هه‌زار
له‌م ویرانه‌یه ده‌رئه‌چی ناچار
هه‌ر دوو یه‌ک نرخه، هه‌ر وه‌کو یه‌که،
پاشای شاران بی، یا گه‌دای بازار

به‌لام ئه‌مه له‌ کتیبه‌کە‌ی حسین دانشا له‌ژیر ژماره‌ی (۶۷) تا نووسراوه وه به‌م
ره‌نگه‌یه:

(۱) ئیمه وه‌کو له‌ پیشا وتمان هیشتا چاپ نه‌کراوو که ته‌رجمه‌کە‌ی «سه‌لام»مان به‌ر چاو
که‌وتیوو. له‌به‌ر ئه‌وه له‌لایه‌ن ریز (ته‌رتیب)ی چوارخشته‌کیه‌کانه‌وه به‌و جوړه‌ی سه‌روه
دوابووین به‌لام له‌سالی ۱۹۵۱ دا که له‌ چاپی دا، له‌سه‌ره‌تای کتیبه‌کە‌یا ئه‌لی، (سه‌لام
ئه‌لی): له‌ناو هه‌موو ته‌رجمه‌کانی (روباعیاتی خه‌یام)دا هینه‌کە‌ی حسین دانشی
هه‌لبژاردوو و ته‌رجمه‌کە‌ی خۆی له‌به‌را کردوو ئه‌م واته‌یه‌ی «سه‌لام» خۆی، زیاتر
ئه‌بیته هۆی ئه‌وه ره‌خنه‌کە‌ی سه‌روه‌ی ئیمه به‌جی دابنری.

عمرت چه دو صد بود سیصد چه هزار،
زین کهنه سرا برون برنت ناچار،
گر پادشهی و گر گدای بازار،
این هر دو به یک نرخ بود آخر کار

لهگهّل ئەمهشا که «سهلام» لهجیاتی ئهوهی بلی: «لهم کۆنه سهرایه به ناچاری
ئەتبهنه دهرهوه»، ئەلی: «لهم وێرانیه به ناچاری ئەچیته دهرهوه»، دیسانهوه له ئەسلی
ماناکه دوور نهکهوتووتهوه، بهلام له تهرجه‌مه‌ی ئەم روباعیه‌ی خواره‌وده‌دا که ئەلی:

از آب و گلم سرشته‌ای من چه کنم؟
وین پشم و قصب تو رشته‌ای من چه کنم؟
هر نیک و بدی که از من آید به وجود،
تو بر سر من نوشته‌ای من چه کنم؟

«سهلام»، دهسکاری (ته‌س‌روف) یکی وای کردووه که وا ئەزانم به‌جی نه‌بی، چونکه
باوهر ناکه‌م که «ئهمینداری له وەرگیژان» وه‌یا سه‌لیقه‌ی ئەده‌بی، ریی ئه‌وه بدا که
له‌جیاتی:

هر نیک و بدی که از من آید به وجود

بلیین:

چاکه و خراپه هه‌موو تو ئه‌یکه‌ی

له‌به‌ر ئه‌وه بی‌ت و «سهلام»، لی‌مان ببووری، ئیمه ئه‌و نیوه شیعره ئه‌گۆرین وه ئه‌یکه‌ن
به:

چاکه و خراپه‌ی من ئه‌یکه‌م به ناو

وه ئه‌وسایه چوارخشته‌کییه‌که هه‌مووی به‌م جوّره‌ی لی بی:
منت دروست کرد له‌گل و له‌ئاو،
«خوری» و قامیشت (۱) هونده‌وه تاو تاو

(۱) حسین دانش، وشه‌ی قه‌سه‌بی به «که‌تان» ته‌رجه‌مه کردووه.

چاکه و خراپه‌ی من ئه‌یکه‌م به ناو
یهک یهک نووسیوته و من ئه‌بم به‌دناو

که وا ئه‌زانم له‌بهر جیاوازیی مانای وشه‌کانی «ناو» له‌نیوه شیعره‌کانی سییهم و چواره‌ما، ئه‌وه به‌بیرا نایی که چۆن یهک «قافیه» له‌روباعییه‌کا دووباره ئه‌کرێته‌وه، چونکه له‌بهر ئه‌وه‌ی که جاریکیان له‌گه‌ڵ «به» وه جاریکیشیان له‌گه‌ڵ «به‌د» یهک که‌وتوو، دوو وشه‌ی تیکه‌ل (کلمه‌ی مرکب) ی لئ پیا ئه‌بی، که هه‌ر یه‌که مانایه‌کی هه‌یه. واته قافییه‌کان ته‌نیا شتیک نییه دووباره کرابێته‌وه و راسته. جگه له‌مه‌ به‌م په‌نگه چوارخشته‌کییه‌که‌ش بووه به «روباعی ته‌رانه» (۱) ریزی ئه‌م روباعییه له‌ته‌رجمه‌که‌ی «سه‌لام» دا (۵۴) ه و له‌لای حسین دانش، ۲۲۷هـ.

سه‌لام، له‌شیعری ره‌خنه‌= (ئینتقادی) و (گالته و گه‌پ = کۆمیک) دا ده‌ستیکی هه‌یه. به‌یادی «دیوانه» ی «عیل به‌گی» ناوداره‌وه زنجیره‌ شیعریکی زۆر جوانی هه‌یه. له‌بهر ئه‌وه‌ی که دووردریژه، له‌هه‌ر پارچه‌یه‌کی، چه‌ند به‌یتیکی ئه‌خه‌ینه به‌رچاوی خوینه‌ره‌کان:

- ۱- دونیا هه‌مووی فیر و «فیله»،
فیر و فیله و «به‌ند» و باوه
راسته، راستی هه‌لگیراوه،
درۆ خۆشه‌به‌ لیشاوه
من له‌ درۆ گوی ناگرم
«راستی» م ئه‌وی هه‌تا ئه‌مرم
- ۲- ریگای راستی نا هه‌مواره،
چه‌وت و سه‌خت و ناله‌باره

(۱) روباعی، جوړه شیعریکه له «ئیران» ده‌وه داهاتوو و له‌چوار نیوه شیعری (میسره‌ع) دروست ئه‌کرئ. نیوه شیعره‌کانی یه‌که‌م و دووهم و چواره‌می له‌سه‌ر یه‌ک قافیه، ئه‌پروا. به‌لام واش ریک ئه‌که‌وی که هه‌ر چوار میسره‌عه‌که‌ی موقه‌فا بی، ئه‌وسایه پئی ئه‌لین: «روباعی ته‌رانه».

تەلېسىمى دېۋى تىيا ديارە،
گەرپانەوهم لەلا عارە
ئەرپۆم ئەرپۆم ھەتا مردن
بە راستىيە رى دەرکردن

۴- «تولە» رېگەى سەختى باريك
لاپى و پلەى شەوى تاريك
رېگە لە من نابرن ئىۋە
ھەر چەن پلە و سەخت و كىۋە
كالى ئاسن لە پى ئەكەم،
ئەرپۆم ھەتاكو پىي ئەگەم(۱)

۶- رپى راستە ئىستە رپى نەھات،
لاى من رپى راستە رپى نەجات،
«شا» بۆ حوكمى «پيادە» ماتە،
رېگەى راستىم لا ئاواتە
راستى رېگەى ئازادىيە
رېگەى سەربەستى و شادىيە

۷- رېگەى چەوتىش ھەر قىرتاۋە،
(دۇلار) ئەرپۆم ئەلپى ئاۋە
بى (سەيارە) تىيا فەوتاۋە
لەناۋا كەم بە «پيان» ماۋە

(۱) لە حىكايەتى پېرىژنانا ئەلى: كالى و پىتاۋى ئاسنى لە پى كرد و رپى ھەتا گەيشتە شارى. روانى كە پىتاۋەكانى كون بوۋە. ئەو دەمە زانى كە گەپشتوۋەتە جېگەى مەقسەد.

گهوران سواری «ئۆتوموبیل» ن
زۆریان قەلەو ئەللی «فیل» ن

۸- دین و ئەچن بە پەلە پەل
«فرتە» ئەکەن بەوینەى مەل
نازانى كى ساغە و كى شەل؟
بەلام كى غەم ئەخوا بۆگەل؟
جینگەى هەندى نەرم و خوشە
ئەوانىتر فەرامۆشە!
۱۱- دەورى قەسرى باخ و ئاوه
هەوش و بانىشى قىرتاوه
شورەى سەختى بۆكىشاوه
موتوكارى لى وەستاوه
سواری ئەبن بەكەش و فەش
چەپیان نییە لە قەرەقوش!
۱۵- سەیارەكەت پەنچەر ئەبى
زىب و قەرت بى فەر ئەبى
رۆژى خاكت بەسەر ئەبى،
«كوپ» ت موحتاجى «كەر» ئەبى
يا دەستەژنۆ دائەمىنى
ئەوسا هاوار بۆ كى بىنى؟

ئەم شیعراڤە كە لەسەر مەقامى هەلپەركى كوردى دانراوه، لە پەنجا پارچەى سى
بەيتى و لە وینەى تەرجیع بەنددا رېك خراوه، دل ئەیویست هەمووی بنووسین تاوهكو
بزانن كە (سەلام)، چەند بە وردى سەرنجى داووتە چۆنییەتى كۆمەلایەتى و ئەو
دومەلانیە كە لە كۆنوقوزبىنى تاریكى ناو دلئ ئەوانەدایە كە چارەرەشى، لە هەموو

خۆشى و تام و لەزەتێكى ژيان بى بەرىيى كردوون، وەچۆن هەستى بەوش كردوو، كە
رەخنەى گالته و گەپاوى لەخوا پێداوهكان و توانج تىگرتنيان، ئەبى بە دارووى شيفا
بۆ بەدبەختەكان و سیاچارەكان، بە تايبەتى ئەگەر بێتوو ئەو خوا پێداوانە لە پۆلى بە
فیز و لووت بەرز و خوانەناسەكان بن ویا بە هەر هۆیەكەوه ئەبى بى، كەموزۆر لە
هەژارى و لێقەوماوى سیاچارەكانا دەستێكیان هەبى.

هەر لەم جۆرە، و لەژێر ناوى (مەكتەبى كوردستان) دەستە شیعریكى ترى (سەلام)
هەیه كە لە بابەت رەخنە و توانج و گالته و گەپەوه بەراستى جوانە وە بۆ ئەوه دەس ئەدا
كە بكرى بە پێهەسىكى تەمسیلی. بەلامانەوه وایە كە ئەم شیعراوە یەكەمین شیعری
تەمسیلییە بەزمانى كوردى عێراقى و شێخ سەلام یەكەم شاعیری ناوچەى سۆرانە لە
داهێنانى ئەم بابەتە شیعراوەدا. ئەمانەى خوارەوه چەند بەیتێكە كەناو ناو لە هەندى
پارچەى ئەو دەستە شیعراوە وەرگیراوه:

دانیشگای گەورە و لە كوردستان،
یەكەم مەكتەبە، هەر بۆ موسلمان
تاكوتوك شاگرد لە گاور و جوون
ژمارە ئەكرێن لەپیزی نەبوون
بە باربووى میللەت، واتە ئیعانە
چاك دروست كرا ئەم ساختمانە
خانویەكى باش زۆر خۆش و دلگیر
گەورە و فراوان، وەك قەسرى وەزیر

لێرە بەو لاوه سەلام، بە ۱۵ بەیت، باسى تەكبیر و رای كۆمەلى سەرەك و
پیاوماقوولەكان ئەكا كە چۆن بیریان لە حالى و لات كردوو تەوه وە بۆ پێشكەوتنى
ئەم مەكتەبە و بۆ پێگەیاندى پیاوانى باش و تىگەیشتووى خاوەن زانستى و
خویندەوارى بەرز و ئاشناى فەن و پێشەسازى كەوتوونە گفتوگۆ و لێكدانەوه و لەوه
دواون كە ئاتاجن بەو جۆرە كریكار و وەستا و فەنیاز و پێشەسازانە، كە شارەزای
لێخوڕپى موتوكار، كۆلارە بن وە بتوانن بى سیم و چەكى تازە، بەكاربێنن وە
كارخانەكانى چەك و دەرمان و والا و شتى تر بگێرن وە ببینن بەرپۆه. كە ئەمانەش

لهپیش هه موو شتیكا پپووسته به ماموستایانی خورئاوایی غه ربی بۆ مه کته به که بیان
که کردوو یانه ته وه. و ئەلّی، له بهر ئەمه هه موویان به یه که دهم دهنگیان هه لبري و
بریايان دا به دانانی سهرومالیان بۆ ئەم ئامانجه وه بۆ پپیشخستنی (مه کته بی
کوردستان!...)

زۆر به دلخۆشی ئوستازمان هینا
له ئەوروپایی خاوهن دکتورا
تهنها مودیری ئیداره کورده
به لام ئەویش زۆر به بیره، ورده
هه موو به یانی به دلّی پر جوش
تهفتیشی ئەکرد مودیری به هوش
تا بۆی ده رکه وی هاتوو نه هاتوو
به شیکي زۆریان زۆر جار دیار نه بوو
له یه که لیسته دا ناویان نووسرابوو
تاقه به کیکی لی گوم نه ئە بوو
ناوی شاگردی ئەم دانش- گایه
که ی وه کو ناوی قوتابی وایه؟
گویی بگرن ئەوا مودیر (ناوی یان
ئە خویندنه وه له بهر (چاویان

لیره دا به دوو بهیت، ته عریفی چاویکه کۆن و چلکنه که ی مودیرمان بۆ ئەکا، که له
گیرفانی ده ری ئەهینی وه به توژ و خۆله وه که پپوهیه تی، ئەیخاته سه ر چاوی و دهس
ئەکا به خویندنه وه ی ناوی قوتابییه کان، که وه کو خۆی ئەلّی له ناوی قوتابی ناچی.

نیفاق ئەفه ننی حازر ئەفه ننم!
ئینساف له کوپیه؟ چوو بۆ جهه ننه م؟
درو! ده له سه! قوربان، حازرین!
هه ر دوو کمان لیره یین ئیمه داخیلین!

پاستى! فېل نەزان! مىرم دوو بران
يەكى بەدووسال پار مەحكوموم کران

ئىنجا بە چەند بەيتى، باسى باوك و كەسى ئەم قوتابىيانە ئەكا دووبارە
ئەگەر پېتەو سەر قوتابىيەكان و ئەللى:

لەم خانوادەيە يەكى بمىنى،
بناغەى مەكتەب ھەر ئەرووخىنى
لەوولاتر چن ياخوئا نەمىنن
رەگورپىشەيان لەبن دەربىنن
ئەى (وئەنى) كوا؟ بوچى ديار نيە
وا سال تەواو بوو بەھانەى چيە؟
قوربان ماموستا! بە ھەلە مەچۆ
ناوى بە غەلەت نووسراوہ بو تو
ئەسلەن ئەم كورپە ناوى (نووطى) يە
كورپى پياويكى عادى و (لووطى) يە
كاتى ناو نووسين تۆلە مەئيووسى
لەجياتى (نووطى)، (وطنى) ت نووسى
(پيت) يان وەك يەكە (نووطى) و (وطنى)
مودير ئەمەى بيست گريا و پى كەنى

ئيتىر بەم تەحرە «سەلام»، ناوہكانى رزگارى، ئازادى، عدالەت، نەخۇشى، زانستى،
بەدەم «مودير»ى قوتابخانەوہ ئەخوينتەوہ وە لەدەم ھەر يەكە لەم قوتابىيانەوہ،
بەجۆرى كە لە ماناى ناوہكان بوە شېتەوہ وەلامى مودير ئەداتەوہ كە بەپاستى
لەوانەيە وەكو لەسەرەوہ وتمان فەسلىكى خۇشى تەمسىلى لى پەيا بى.

مەسەلا، ئەللى:

سەرلەنوئ مودير كەوتەوہ پرسیار،
كوانى (رزگارى؟) نەمبىنى يەك جار

وه له وهلامهكهيا ئهلی:

ئهم ناوه بهخوا نییه له دونیا

بۆ (تەمۆین) نووسرا کاتی شهکر و چا(۱)

ئینجا مودیر ههوالی (زانستی) ئهپرسی و ئهلی:

زانستی کوانی؟

ئویش بۆی دەرچوو،

مهحکوومی حوکمی عهشایری بو!

لهمهیش جوانتر ئهوهیه که ههول ئهدا ناکۆکی بخاته بهینی دوو قوتابییهوه که

ناوی یهکێکیان جههله وه هیی ئهویتریان عیلمه. ئهلی:

جههل له کوئییه؟

لیرهه روژ و شهوا!

خهریکی ئیشم لیم ههرامه خهوه

بهروکی گرتم عیلم به ناحق،

تهمای بوو جیگه به من بکالهق

شکاتم لی کرد بهبی پروگیری،

مهحکهمهی خویمان هیی عهشایری،

برسی و (نهخوش)ی راگرت بههکهه

حوکمی عیلمی دا، کردمی خاترجهه

حاکم لی پرسین(۲) مودهی ههردووکمان

کاممان لهپیشا هاته کوردستان؟

(۱) له شهپی دووهمی گیتیدا شهکر و چا زور گران بوو و دهسپیش نهئهکهوت. حکومهت

چهشنی شهکری زهرد و پیس و قوراوی ئههینا وه به بیتاقه، ئهیدا به تههالی ئینجا لهبهه

ئهوه که بهپیی سههری نفوس ئههرا، خهلق ناوی زیاد و درۆیان ئهنووسی که شهکری

زیاد وهربگرن.

(۲) واته جههل، ئهلی: حاکم لهمن و عیلمی پرسی که کاممان له پیش ئهویترا هاتووینه

کوردستان.

من پیم وت قوربان «ولیا(۱)» ی ئیرهم
ولاتی منه له (رۆم) تا عجهم
قانونی هینا حاکم دای پشکان،
خویندیوه مادهی (مروروی زهمان)

بهراستی سهلام لیرهدا مادهی «مروروی زهمان» ی جوان دامهزاندوو وه له جیی
خویا بهکاری هیناوه، و بهم رهنگه توانجیکی باشی گرتووته ئهوانه ی ئهم مادهیه
ئهکهن به کوتهکی دهسیان و بی دهسه لاتهکانی پی ئهفهوتینن. له پاشا، «سهلام» باسی
ئهو حوکمه ئهکا که ئهدری بهسه عیلمی فهقیرا، که شهرتی کیشی ئهوهیه دوا ی تهواو
بوونی حوکمه که ئهبی «عیلم»، بنیردریتهوه دهرهوهی سنووری ولات.

ئینجا له دوا ی ئهمانه ههمووی، ههو بهیتیکی ئهم پیهسه سهیر و نهبیسراوه، ئهمینی
که له ههموو شیعریکیا بهلگهیهکی تازهی ژیری و زرنگی سهلام ئهبینری. ئهم شاعیره
سهروپیش سپی و سمیل بۆزه، ئهوهندهی که له شیعری شین و (رثا) دا دهسه لاتداره و گر
له دلتان بهرئهدا و فرمیسی گهرمی ناچاری بهچاوتانا بینیتته خوارئ، له شیعری
رهخنه و گهپیشا، ئهوهنده به دهسه لات و هونهرمهنده و جار جار پ بهدم ئهتانهینیتته
پیکهنین.

ههندی جاری واش ئهبی که ئهتانخاته ناو شهپۆلی زهریایهکی لیکدانهوه و یا
ئهتان دا بهدم لافاویکی خهیالاتی سیحراوییهوه- بهتایبهتی له شیعره
نیشتمانیهکانیا- که بهرهو ئاسۆیهکی نهزانراوی فراوان و چهیرهت بهخش ئهپروا و
تی ناگهی که ئهپرژیتته کام زهریای نهینی و بی بنهوه.

(۱) ولیاد = مهولوود، به (مانا) ی ولادته، واته له دایکبوون هاتوو.

عەلى باپىر ئاغا

عەلى كەمال، كورپى باپىر ئاغا، كورپى چراغ، كورپى «جوامىز ئاغا» يە كە يەككە بوو، لە سەرەك عەشیرەتى «سمایل عوزیرى». باپىر ئاغاى باوكى عەلى كەمال لە شەپرى ۱۲۹۳ى رۆمى بوو بە عەسكەر لە لەشكرى عوسمانى. دوایى لەگەل ئەم لەشكرە و لەژىر سەرەككى برىندار ئاغاى «بىنباشى» بەناوبانگى باوكى عەلى بەگى خەلقى سولەيمانى، چووه بۆ شەپرى روس لە «قەفقاس» لەوئى لەبەر ئازابى و بەكارى كراوه بە زابت.

عەلى كەمال، خۆى لە ۱۳۰۵ى هيجرى

لە سلیمانى لەدايك بوو. لەلای شىخ ئەولای هەولیرى باوكى ئەحمەد موختارى قازى و مەلا محەمەدى ئەمىنى بالیکەدەرى عىلمەكانى عەرەبى و شەرعیەتى خویندوو، جگە لە كوردى زمانى خۆى، زمانەكانى توركى و فارسى و عەرەبى فیز بوو و بەتایبەتى لە ئەدەبىياتى فارسىا شارەزاییى باشى هەیه و بەم زمانە گەلى شیعیریشى داناو. لە ۱۳۲۶ى رۆمى لە وەزارەتى گومرگى بەغدا مەئموورى ئەوراق بوو. دوایى هاتوو، تەو سولەيمانى و كراوه بە سەرەك نووسەرى گومرگى لیوا(۱).

دوای برانەوى شەپرى گەورەى یەكەمى گیتی و هاتنى ئینگلیزهكان بۆ سلیمانى كە شىخ مەحمود بوو بە حاكمی كوردستانى عىراق، عەلى كەمال كەوتە نارەحەتییه و لەو رۆژەو ئیتر خۆى نەگرتەو لە سالى ۱۹۲۹ى میلادا بەپێى بەلینى كە دابووى بە ئینگلیزهكان شىخ مەحمود دەستى لە حاكمی هەلگرتبوو و كشابوو، دى (پیران) لە هەورامان. لەو حەلەدا عەلى كەمال لە هەلەبجە ئەبى. بۆ هەندى كاری سیاسى لە ئیران شىخ مەحمود ئەنیرى بە شوینیا. بەلام عەلى كەمال، ناچى، دوایى لە كاتیکا

(۱) ئەو دەمه پێیان ئەوت: باش كاتب.

شېخ مەحمود لە دەوری دیکانی گریزه و موان خەریکی راو ئەبی، عەلی کەمال، لەوێوە تێ ئەپەرێ کە بچیتەووە سلیمانی شېخ مەحمود تووشی ئەبی و لەگەڵ خۆی ئەبیاتە هەورامان. لەوێوە ئەینێریتە کرماشان. دواى بەینیکی تریش جارێکی تر لەسەر داوا کردنی رەزا شای ئێران، بەناوی شېخ مەحمودەووە بۆ هەندێ قسە و باس ئەچیتە تاران. بەقسە رەزا شا ویستووێ شېخ مەحمود لەخۆی نزیک بختاوە. لەبەر ئەمە خەریک بوو کە ئەگەر بێت و شېخ مەحمود بچیتە خاکی ئێران و ژێر فەرمانی رەزا شا، ناوچەکانی هەورامان و مەریوان و هەندێ جێگەى تری لە خاکی کوردستان بدات و بیکا بە حاکمی ئەوی، بە ناوی ئێرانەووە. بەلام وەکو ئەلین، شېخ مەحمود بەمە نەرم نابی و داواى شتی ئەوتۆ ئەکا کە بۆ سیاسەتی شا دەسی ئەداو. لەبەر ئەمە لە نوینەری عەلی کەمال و چوونی بۆ تاران کەلکێک و ئەنجامێک نەهاتووەتە دی!...

(شێعر)ی عەلی باپیر ئاغا و شیووی شێعر دانانی

عەلی باپیر ئاغا کە لە شێعر ناوی کەمالییە، وینەیهکی بێ کەموزیادی شاعیرە کۆنەکانە تەقلیدی لەم چەرخەدا. و لە هەموو ئەوانەى کە ئیمپروۆ بە شاعیریان ئەژمێرین نزیکترە لە شاعیرەکانی کلاسیکی دەوری رابردوووە. ئەشی بەهۆیەک دابنریت کە شاعیرە تازە پەرۆهەکانی بەستوو بە بوێژەکانی پێشینانەووە. لەبەر ئەوە ئیمە (کەمالی) بە ئاوێنەیک دادەنێین کە وینەکانی مومتاز و هەلبژاردەى شێعرى کۆنى تیا دەر دەکەوێ، چونکە ئەو، زۆربەى شێعرەکانی دەر بارەى جوانی و عەشقه، و سەراپا باسی خەت و خال و زولف و ئەگریجە و پەرچەمە. بە دەگمەن لە بابەتی ترەو شێعرى داناو و زۆر کەم باسی نیشتمان و کۆمەلایەتی کردوو. شیو و ئوسلووبی کۆنەکانی بەلاو شێرینە و لە بیر و خەیاڵیشا لە فەلەکی ئەوانا خولاووەتەو. لەگەڵ ئەمەیشا تاماویەیک یاریی بە وشە کردوو و تاراییەکی تازەتری داو بەسەر بووکی فیکرا. و گەلی لە شێعرەکانی بەراستی تەپ و بەسۆز و پڕ زەمزەمەیه. دیوانەکانی کەلیم و قاتانی و حافز شیرازی و مەسنەوی و بیدلی زۆر خویندوووەتەو و مەفتوونی شیووی ئەدەبیی ئەم شاعیرە ناودارانەى ئێرانە. لە شاعیرە کۆنەکانی کوردیش مەیلی نالی و مەحووی ئەکا. شێعرەکانی مەحووی خوالخۆش بوو هەر چەند لە زاهیرا وشک و پەقە، بەلام بەشی زۆری لە مانادا گەلی بەرزە. شاعیرەکانی هاو تەمەنی کەمالی، بە

تەسەۋفى تى ئىگەن و لەسەر ئەم باۋەرە نرخی بۇ دائىن ئىنجا شكى تبا نىبە كە
(كەمالى) ئىلھامى شىعرى لەم شاعىرانە ۋەرگرتوۋە، و شىعرەكانى كۆمەلى خلتەيە لە
بىروباۋەر، لە ئىكدانەۋە و خەيال و فەلسەفە ئىوان! ديارە كە بە شىۋە و ئوسلوۋبىش
ئەچىتەۋە سەر ھەندىكىان و بەشىكى گەرەى لە چەشكەى ئەدەبى نالى و مەھوى
ۋەرگرتوۋە.

كەمالى لە پەيرەۋىكردى ئەم شاعىرە ناۋدارانەدا بەھەلە نەچۋە، چونكە لەمانە
ھەرىكەيان قوتىكى زەمانى خۆيان بوون، و لەشىعر و ئەدەب و فەلسەفە و يا
تەسەۋفەدا، گۆى ھونەريان بردبوۋە. مەسنەۋى و بىدل نەك لە ئىران، بەلكو لە ھەموو
دونىاي ئەدەبا خاۋەنى پلەيەكى ھەرە بەرزى شاعىرى بوون. ئەو بەلاغەتەى كە
لەشىعرى بىدل و مەسنەۋىيا ھەيە ۋە بىرىكى قوول و خەيالنىكى فەلسەفەى و يا
تەسەۋفەى ئىسلامى كە لە شىعرەكانى ئەم دوو شاعىرە گەرەيەدا دەبىنرەت لەناو
شاعىرە كۆنەكانى دەورى دواينى كوردىشا «نالى»، بە ناسكىي ھەست و (۱) وردى بىر
و خەيال و سەنەتەى ئەدەبا، ۋىنەيەكى دەگمەن و مومتازە. وتبومان كە زۆربەى
شىعرى كەمالى دەربارەى جوانى و عەشق و غەرامە. ئەم غەزەلەى خوارەۋە يەككىكە
لەۋانە:

بە مردوو رۆح ئەبەخشى پىكە نىنى لىۋى شىرینت
لەسەر كام دىنى گىانە؟ پىم بلى با بىمە سەر دىنت!
لەلام ۋەك شەكر و نوقل و نەبات و قەند و ھەنگوینە
جنىۋ و قەھر و لىدان و بىانوۋگرتن و قىنت!
بە جارى رۆژى عاشق رەش مەكە ئەى شوخى بى مروەت!
لەسەر ۋوۋ لادە نەختى پەرچەمى پىچى موشكىنت
سبەينى جەژنە رۆحم حازرە بۇ قوچى قوربانىت
بە خوينم با خەناۋى بى دەس و پەنجەى بلوورىنت
بەزولفى سونبولت پەرژىنى گولزارى روخت سەيرە
بژى ئەى شاھى مولكى حوسن و ئان بۇ باخ و پەرژىنت!

(۱) ناسكىي ھەست = نەزاكەتى حوسن و يا شعور.

به گيسووتا مه هينه شانه حهيفه با دلى عوشاق،
خه لاسى قهت نه بى گيانه له داوى زولفى چين چينت!
شه هيدى تيغى ئه برؤى دولبه رىكى كافرئ بؤيه،
له وهختى گيانه لاوه ئه ي كه مالى خه لىق ئه كه ن شينت

له م شيعرانه دا كه له سهر شيوه و ئوسلووبى كوئن دانراوه، هه ندىك سه نعت
به كار هينراوه. وهكو: لهف و نه شرى به يتى دووهم، كه «جنئو و قهر و ليدان بيانوگرتن
و قينى» بو خوئى به «شهكر و نوقل و نه بات و قهند و ههنگوين» داناوه. ليدها
له به رامبه ر هه ريه كه لهو شته خراپانه ي وهكو جنئو و قار و ليدان. دانانى شتىكى
شيرينى وهكو شهكر و نوقل و نه بات و ريز كردنيان، هه رچهنده به پئى قانونى ئه ده ب،
به سه نعتىكى شيعر ئه ژميرريت و پئى ئه لئين: (لهف و نه شر)، به لام و ئه زانم (كه مالى)
خوشى ئينكارى ناكا كه هيج ته بيتا تىكى وا به بيرا نايهت چه شكه له تىكه لاو كردنى
شهكر و نوقل و نه بات و قهند و ههنگوين وه ربرى و به لكو نابى به سه ير بزانريت كه
هيبى وا هه بى له م هه موو (شيرينى) به دلئيشى تىكه ل بى!

به تايبه تى له رووى تيفكرينى ئه ده بى ئه م چه رخواه، له نوقل و نه بات و قهند و
ههنگوينا شيرينى نايهت به خه يالا و ئه م جو ره شيعره ش به ها يه كى نيبه. جگه له مه ش
كه بيتو ئه م نوقل و نه بات و قهند، له ئه سلا، جنئو و قار و ليدان و بيانوگرتن و قين
بى!

له به يتى سيبه ما، په رچه مى له سهر رووى شوخىكا بهو هه وره داناوه كه به رى روژى
گرتبى و بووبى به هوئى داهاتنى تاريخى. له به ر ئه مه تكا له يار ئه كا كه هه ورى
په رچه مى له سهر رووى لادا، تاوهكو روخسارى وهكو روژى دهر كه وئ و ئه و تاريخىيه
كه لئى داهاتووه نه مينئ و روژى ره شى به سه ر چئ.

(كه مالى) نازانم له په يره وى هه ندى شاعيرانى پيشوودا بوچى ئه مه نده زياد
رويشتووه؟ جيبى شك نيبه كه تواناى شاعبرى ئه و له وانه يه ئاتاجى چاوليكيه رى و
لاسا يي كوردنه وه نه بى و به بى رهنجيكي ئه وتو بتوانئ له سه ر ئوسلووبى تازه و
شيوه يه كى به رزى تايبه تى شيعر دابئى، چونكه هيزى شاعبرى (كه مالى) ئاشكرايه و
ده سه لاتىك و سه رما يه يه ك كه له وا هه يه له ژور ده سه لاتى گه ليك له و شاعيرانه وه يه كه
ئيمرو شانازى به شيعر يانه وه ئه كه ين. ئايا هه ر له رووى په يره وى شاعيره كو نه كانه وه

نەبى (كەمالى) بۆچى خۇي ئەكا بە قوچى قوربانى كە خۇشەويستەكەي لەرپۇژى
جەژنا سەرى برى و خوینەكەي بكا بە خەنە و دەس و پەنجەي تى بگرى؟

سبەينى جەژنە رۇحم حازرە بۇ قوچى قوربانىت

بەخوینم با خەناوى بى دەس و پەنجەي بلوورنىت

ئەم فيكرە لە شيعرى (زۆربە)ى شاعيرانى كۇنا ھاتوۋە و بىستراۋە.

بەلام، بەلاي كۇنەكان و ئەوانەۋە كە لە قوتابخانە كۇنەكانا پى گەيشتون، ھەندە
جوان و بەھادار ئەبى بى، بەلاي ئەدىبەكانى ئىمرۆۋە بايەخىكى نىيە و لەناۋ شيعر
و ئەدەبى ئەم چەرخەدا جىي بەرناكەۋى. لەبەر ئەمە كە ئەگەر بمانەۋى لە بەھاي
شيعرى ەلى كەمال بگەين و چەشكەيەكى ئەدەبى لى ۋەرىگرين، پىۋىستە لەگەل
شيعرى شاعىرە كۇنەكانا بەراۋردى بگەين و بۇ ئەۋ سەنئەت و جوانىيانە(۱) بگەپىين
كە لەناۋ ئەم شيعرانەدا بەرچاۋ ئەكەۋى. واتە ئەگەر بىتو شارەزاي شيعرى كۇن نەبىن
و چاۋىكمان بە ديوانەكانى (سالم) و (كوردى) و يا (ھىجرى) و (نالى) و (مەھوى) و
ئەوانەي كە لە دەورى ئەم شاعىرانە ژياۋن، نەخشاندبى و نەخویندبىتەۋە، لە شيعرى
(كەمالى) چەشكەيەك ۋەرناگرين و ناچىت بەدلمانا! چونكە شيعرى ئەمانە و
شاعىرەكانى ھاۋچەرخيان ئەگەر نەلپىن ھەموۋى، بەشى ھەرە زۆربەيان ھەرباسى
عەشق و غەرام و مەستى و شەرابە يا بە باسى چاۋ و برۆ و خەت و خال و ئەگرىجە
رەش كراۋتەۋە. لەبەر ئەمە ئاسۋى تەفكىرى شاعىرەكان، زۆر سنووردار و ماۋەي
قافىيە بازىيان ئىجگار تەنگ بوۋە، و بەھۋى ئەم قافىيە تەنگى و سنووردارىۋە ماۋەي
شيعريان كورت بوۋە و ھەندى جار لە پىنج بەيت تىپەرى نەكردوۋە(۲).

لە غەزەلپكى ترى غەرامى ەلى كەمال، بۇ نمونە لە خوارەۋە يەك دوو بەيت
ئەنوسىن:

دلى زارم لە حەلقە و پىچ و تابى زولفى زنجىرت،

خەلاسى بوو كەچى ئاخىر بەقوللابى موژت گىرا!

(۱) محسنات بديعيه

(۲) لە عىلمى ەروزا ئەۋ شيعرانەي كە لە پىنج (بەيت)ۋە تا ھەوت (بەيت)ە بە «غەزەل» و
لەۋە زياتر بە قەسىدە «قصيدە» ناۋ ئەنى.

واته (دلی زاری) که مالی، که گیرودهی زولفی وهکو زنجیری ئەلقه ئەلقه و پنچاویچی خوشهویستهکهی بووه، تا له بهندی زولفی وهکو زنجیر رزگاری ئەبی ئەکهویته داویکی ترهوه، چونکه به وینهی مهلی که نیجیری تەلی زولفه، به هیوای بهربوون لهم داوه، ههلهفری، بهلام ئەمجاره تووشی داوی برژانگه جوانهکانی ئەبی و به چهشنی قولا ب ئەیگری و ئەیکا به نیجیری خوی!

ئینجا ئەگەر بیتو ئیمه له واقعی ئەم شیعره ورد بینهوه و زیندهوهریکی وا بینینه بهرچاومان که دوو زنجیری به ئەلقه و پیچ، به لا جانگهکانیا هاتیته خوارهوه، و دهوری چاوهکانی به ریزی قولابی تیژ و درێژ تهنرا بیتهوه، ئەم چهشنه مهخلوقهش به کچی وهیا به کوریکی (۱) شیرین دابنننن که (که مالی) گیرودهی داوی عهشقی بی و شیعری غهرامیی بهسهردا ههله، ئەبی له چهشکهی ئەدهبی بهشدار نهین، بهلام وهرن با بهیهکهوه گهشتی بکهین و چاوی به دیوانهکانی ئەو شاعیرانهدا بگپین که له سههتای دهوری که مالی و یا له دهوری پیشووترا ژیاون. شکی تیا نییه که به خویندنهوهی چهند غهزلهیکی غهرامی ئەو جوژه شاعیرانه و راهاتن به شیوهی ئەدهبی و ئوسلووی شاعرین، ئەچینه سهر بیروباوهری ئەوانه که چهشکه له شیعرهکانی که مالی وهرتهگرن و بههای تایبهتی لی ئەننن. ئەمهش ئەوه دهرئهخا که که مالی، له شاعیریکی پیشهوا زیاتر شاعیریکی کلاسیکیه، بهلام ئەوهش جیی گومان نییه که تا ماوهیهک بهرهو تازهی چوووه وه پیگهیهکی کهم و زور تایبهتی گرتوووه.

وشه و «تعبیری» تازه له شیعری (که مالی) یا زوری شاعیره کۆنهکان «برۆ» خۆشهویستهکانیان جاری کردوووه به «میحراب» و جاری به «هلال». ههندیکیشیان شوبهاندوووانه به کهوان و «تاق» و «شمشیر». بهلام (که مالی) که لهسهه پی و شوینی ئەوان رۆیشتوووه و برۆی، وهکو ئەوان به شمشیر داناوه، دیسانهوه ئەم شمشیرهی له خهپالی ئەدهبی خوی بهشدار کردوووه وه رهوشتیکی تازهی داوهتی.

(۱) بهلای شاعیره تهقلیدییهکانهوه له شیعری غهرامییا فهرقی کور و کچ نییه. و ههر لهیهک غهزله ههندی «بهیت» له زولف و زاج و پههچهمی کچ، ههندی «بهیت» پش له «خهتی سهب» و خولامانه و کاکۆلی کور ئەدوی. «نالی» و «میسباح» و «حهریق»، لهلایهن غهرامی کور و کچهوه، غهزلهی تایبهتییان داناوه و به روالهت و به خهپالی خویان ویستوووانه «عهشقی مهجازی» و «عهشقی حهقیقی» لهیهک جیا بکهنهوه و سنوور بخهنه بهینیاوه.

به ئیما گفتوگۆی دائم له گهڵ ئەهلی دڵه ئهبرۆت،

عهجیبه کهی بووه خاسیهتی (تەل سن) له شمشیرا؟

که مالی لهم بهیتهدا برۆ (ئهبرۆ)ی خوشهویسته کهی به شمشیری دانهی که پوی کردبیتته دلی. وه به زمانی حال واته به ئشارهت تیی ئهگهییی که ئامادهیه بو کوشتنی. ئینجا به لایهوه سهیره که دلی، لهمهبهستی شمشیری برۆ چون تی ئهگا که ئهگهر ئهه شمشیره خاسیهتی (تەل سن)ی تیا نهبی.

لیره رهخنهیه کیش له که مالی ئهگرین که لاسکی به وشه ی تەل سزی تورکی تهرجمه کردوو، له کاتیکا به کوردی پیی ئه لاین بی تەل و به فارسی بی سیم. که وابوو ئهگهر نیوه شیعره کهی بهم جوړه بووايه جوانتر ئه بوو:

له لام سهیره بیی خاسیهتی بی تەل له شمشیرا

له بهیتی چواره می هه ئهه غه زه لهی سه ره وه دا که مالی ئه لی:

خه تی دهوری له بت خوش خوینه هه ره وه ئایه تی کو لمت

به لی قهت دیری نالایق نهه بینراوه له تهفسیرا!

و مه بهستی شاعیر له خه تی دهوری له ب (لیو)، گهنده مووه کانه که له دهوری لیوی نهوجه وانیک پهیا ئه بی. به لایه وه وایه که ئهه گهنده مووانه نابنه هو ی شکانندی به های حوسنی خوشه ویسته که ی، چونکه ئه وه باوه ردهایه که ئهه خه ته ی دهوری لیو، دیری که له کتیبی روخساری (شیرین) یا. ئه وه کتیبه که کو لم، ئایه تیکه له وا ئینجا ئه لی: له کتیبیکی پیروزی وه کو روخساری شیرینی یارا (دیری) ناشایسته نابی! هه ره وه کو به بیرا نایهت که له کتیبی تهفسیرا دیریکی بی مانا و نارپیک هه بی.

که مالی جگه له شیعری غه رامی (غه زه ل)، جاروبار هه ندی پارچه (قطعه) ی کو مه لایه تی و یا ده رباره ی ره وشت و خو و فه لسه فه شی دانا وه، به لام له م جوړه شیعرا نه شا له سنووری پارچه تی نه په ریوه (۱).

وه کو زولفی بوتان شیواوه حالی ده ره می دونیا،

هه موو وه زعیکی مه حکوومی زه و آله عاله می دونیا.

(۱) ئه وه شیعرا نه ی له سی به یته وه تا شش «بهیت» بی پیی ئه لاین «قطعه».

ئەباتىكى نىيە ھەر پۇژە نەوعىكە ئەگۈرۈ زو
 لەلەي دانا وەكويەك وايە شايى و ماتەمى دونيا
 ئەگەر مەردى وەكويەك بى لەلەت ئىقبال و ئەدىبارى
 دەوامى قەت لەسەر حالى نىيە بيش و كەمى دونيا! (۱)
 ئەگەر شەھدەت بىداتى زەھرى تىدايە نەكەى بىخوى!
 دەخىلە خوت بىپاريزە لە شەھدى پىر «سەم»ى دونيا!
 كە من رەند و قەلەندەر مەشرەبم فەرقى نىيە دەنگى
 وەكويەك وايە لام كاسەى لەت و جامى جەمى دونيا (۲)
 چىيە ئەم ھەلپەيەت بۇ جەمى مالى و سىم و زەر قورىبان؟
 ئەترسم بىتكوژى ئەى قورپەسەر ئاخىر غەمى دونيا
 ئەگەر ئەھلى سەمەى گوى لە نەغمەى سازى دل بگرە (۳)
 (كەمالى) گوى مەدە ئاوازەيى (زىر) و (بەم)ى دونيا

ئەم پارچەيەى (كەمالى) كە جۆرە پەندىكى فەلسەفەى تىايە، بەلامانەو ھەلى جوان
 و بە مانايە، بەلام ئەبى لەبىرمان نەچى كە ئەگەر بىتو بەپىنى واتەى ئەدىبە
 تازەكانمان حوكم بەسەر شىعەرەكانى كەمالى و پەپرەو ھەكانى (كەمالى) يا بەدىن وەكو
 ئەو ئەدىبە لاوانەمان بلىين: «شىعەر تەرجەمانى دلە؟ لە ئاوازي دلگىرى بولبول، لە
 سروھى سۆزەى بەيان، لە تافە تافى ئاوى سەر قەلبەن، لە فرەى بالى بالندە، لە ورشەى
 گيا، لە تريفەى مانگە شەو، لە ئاوابوونى پۇژ و ھەلاتنى مانگ، لە جريوھ جريوى
 ئەستىرە، لە شەپۆلى زەريا، لە بريسكەى برووسكە، لە گرمەى ھەورە تريفشە، لە ھاژە
 ھاژى باران، لە ئاھەنگى موزىقە، مانامان بۇ دەرتەھىنى، كە لە ھەموو دلپىكا

(۱) بيش = زۇر = زياد. بيش و كەم = زياد و كەم.

(۲) ئەم بەيتەى كەمالى لە شىعەرئىكى شىخ قادرى تالەبانى ئەچى كە ئەلى:

شكستە كاسەمى جام جمە ويرم كە كاسەمدە

طعام أمن آسايش گىبى بر نعمتم واردر

(۳) ئەھلى سەماع، بەوانە ئەلئىن كە بە گوىى دل دەنگى لاھوت ئەبىين، واتە لە حالى وەجد و

ئىستىفراقا (ئەمە تەسەوفە) دەنگى راستى و يا (ھەقىقەت) لە گوىى دلپانا ئەزرنگىتەو.

واتە ئەوانەى پياوى خوان (ئەھل اللە).

شارراوه ته وه، به لام هیشتا دریان نه برپوه تا شاعرکه ته خویننه وه...» (۱) به لئی بېتو
 ئیمه له سره هم واتیه برؤین و شیعری (که مالی) و هاویر و شیوه کانی بهم ترازووه
 بکیشین و به های بو دابننن، زور به هه له ئه چین، له بهر ئه وه وه کو له پیښه وه
 وتبوومان ئیمه ش هم جوړه شاعرانه به ترازووی خوئی نه کیشین و به پی ئه وه سەنگ
 و ترازووه که تایبته تی شیعری کلاسیکیه نرخه له سره دانه نیین. بهم جوړه خویمان
 له هه له ئه پاریزین و ری ئه وه نادهین که شاعیریکی به سه لیکه و هونه رمندی وه کو
 (که مالی) ته نیا له بهر ئه وه که له جیاتی په پره ویی تازه کان بکا په پره ویی پیښینانی
 کردووه، حقه بخوریت و بکری به ژیر لیوه وه، چونکه له و باوهره داین و ئه مه یس راسه
 و شکی تیا نییه - که (که مالی) نه که له بهر بی ده سه لاتی، به لکو له پرووی چه شکه و باوهر
 و ئیجتهادیکی تایبته تی خویه وه، هم ریگه یه ی گرتووه و لئی لانه داوه، بویه ئیمه ش
 لیردا له لایه ن وزن و قافیه وه، و له پرووی عیلمی عروزه وه له شاعره کانی ئه نوارین
 و بو ئه وه سعه تانه ئه گه ریښ که پپیان ئه لئین: ته شبیه و ئیستیعاره و کینایه و سه جع
 و جیناس و ته وریه و ته علیل، واته به ترازووی به لاهه ئه یانکیشین و نرخیان بو
 دانه نیین. جگه له مانه ئه گه ر چاویک بهو نامیلکه غه رامیانه ی پیښینانی وه کو (شیرین
 و فرهاد) و (خوسره و شیرین) و (مهجنون و له یلی) دا بخشینن (۲) که له کوردی
 هه ورامی و زمانی فارسییه وه به شاعر گزیریونی به کوردی و دیسانه وه بېتو بزانی که
 «که مالی» نامیلکه ی «ئه میر ئه سه لان» ی له په خشه وه گزیره وه به شاعر، و له م
 نامیلکانه دا له سه لاسه ت و په وانیی تبع و زنجیره یی مانا (تسلسل) ورد بینه وه بویمان
 ده رئه که وه ی شاعیری (که مالی) له وانه نییه چاوی لی بنووقینری و بخریته پشتگوئی!
 ئه واهه زه لیکتی تری (که مالی) تان له خواره وه بو ئه نووسینه وه که ئه توانین بلنن
 هه روه کو «به سه رهای ته ستیره که» ی (گوران) وینه یه کی مومتاز و په وان و به هاداره
 له شیعری کوردیا، هم غه زله ی (که مالی) ش - (له گه ل ئه ودا که غه زه لیکتی غه رامی
 ته قلیدییه) - دیسانه وه به غه زه لیکتی به رجه سته و جوانی شاعرانه ئه ژمیری، به لام

(۱) یادگاری لاوان سالی (۱۹۳۳)، لاپه ره - ۳۳.

(۲) شیرین و فرهاد حیکایه تی غه رامی به ینی [فهرادی کورد و شیرینی شادوختی
 ئه رمنه. که مالی له شیوه ی هه ورامییه وه کردوویه به کوردی، خوسره و شیرین،
 نووسینی نیزامییه که مالی له فارسییه وه هه ر به شاعر کردوویه به کوردی. «مهجنون و
 له یلی» ی نیزامی، دیسانه وه له فارسییه وه کردووه به کوردی.] لا

لېږدا ئېمەش رەخنە يەك له «كەمالی» ئەگرین، چونكە داخەكەم شیعەرەكانی وەكو شیعەرە كۆنەكان، بى ناوونیشانە. واتە عینوانىكى لى نەناون. ئینجا لەبەرئەمە دەسلەت نىبە ئەبى ئېمەش شیعەرەكانى بە قافیە و یا بە پیتی دوایینی قافیەكانا بناسینەو. كە ئەمە لای شاعیرە كۆنەكان باو بوو و نازانم بۆچی پىيان وتوو بەحر؟ واتا غەزەلى خوارەو كە مەتلەعەكەى ئەمەیه:

له دووری سەروى بالات دیدە عەینى جویبارىكە

له خوینی ئالى چاوم دەشت و سەحرا لالەزارىكە

پى ئەلین غەزەل له (بەحرى ه)، بەمەى كە پیتی دوایینی قافیەكانى (جویبارىكە) و (لالەزارىكە)، پیتی (ه) یە. و ابزانم پىویست نىبە كە بلین بە پى عیلمى عەروون، مانای «بەحر» شتىكى تره(۱). ئەو دواى غەزەلە ناوبراوەكەى (كەمالى) كە وەكو خوى و ئەوانەى له شیعرا لەسەر (مەزەب) ی ئەون، له بەحرى (ه) یا ئەیژمیرن ئەمەیه:

بەشەو گوى بگره ناله و گورپه گورپی دل به مەحزوونى

له سۆزى عەشقى جانانە عەجەب (شور) و (قەتار) يكە!

مەكە مەنعم موقیمی گووشەكەى مەیخانەتم زاھید!

هەموو سەوداى هەواى شوخىكى مەستی چاوخومارىكە

له یاریى عەشقدان ئەو لە قەدەم دانانى سەر شەرتە،

مەكە ئومیدی سوود ئەى دل ئەمیش نەوعە قومارىكە!

مەحالە قەت بەكەم تیمارى زامى تیری موژگانە،

له سینەى پارەپارەمدا نیشانى ئیفتیخارىكە!

عەجەب ماوم له سرى مووى میانى توکە (تار) يكە

له قەلبى عاشقى زارا غەمى ئەو (تار) ه (بار) يكە! (۲)

(۱) له (عیلمى عەروون) دا شیعەر، ۱۶ بەحرى هەیه و ئەمانەن:

(بەحرى طویل، مدید، بسیط، وافر، کامل، هزج، رجز، رمل، سریع، منسرح، خفیف، مضارع، مقتضب، مجتث، متقارب، متدارك) و لەم بەحرانە لە یەكەمەو تا سییەمیان پىيان ئەلین ممتزجە، چونكە لە وەزەنەكانى ئەو شیعرانەى لەسەر ئوسوولى بەحرەكانى «طویل» و «مدید» و «تفعیل» هەوت پىتییەكان ئەبن. (میزان الذهب).

(۲) ئەگەر قافیە رىى بدایە و «بار» يك بە «بارىك» یش بخوینرایەتەو «جیناس» يكى شیرینترى لى پەیا ئەبوو.

وەرە سەیری سەفاگای (مەنزەرە) ی دووچاوی گریانم
 لەلایى (بەکرەجۆ) ییکە، لەلایى (سەرچنار) ییکە!
 بەشەو وەختى ئەنووم تاتای خەمى پڕچینی ئەگرىجەت،
 لە چاوی ئەشکبارمدا هەموو (تا) ییکى (مار) ییکە!
 (کەمالى) وا کە ئیمپرو شیعری پەنگین و شەکەربارە
 لە شوقى (لەعل) ی (لیو) ی ئالى شەکەربارى (یار) ییکە

لەم شیعراى سەرەو بە نیگایىكى ئەدەب ورد بینهو، ئەبىنەن کە لە بەیتى یەكەما
 (بالا) ی مەحبوبەكەى بە «دارى سەرو» شوبهاندوو و لەگەڵ «جوپيار» دا بە
 سەنەت لەم بەیتەدا یەكی خستوون. سەنەتەكەش لەو دایە: کە بالای یارى لە چاوی
 خویا بە «سەرو» داناو «چاو»، کە بە عەرەبى پێى ئەلین «عین» بە سەرچاوەش
 ئەوترى کە بە کوردی و فارسى «جوپيار» ه. ئینجا چاو یا عین و جوپيار و بالا و
 سەرو، ئەمانە لەم شیعردا بەم مەبەستانە کۆکراونەتەو و سەنەتەکانى تەشبیھ و
 ئیستیعارەى لى دروست کراو. عەینى جوپيار، بى کەم و زیاد سەرچاوەیە. ئەویان لە
 دوورى بالاى مەحبوبە فرمیسک ئەپژینى و بوو بە سەرچاوەیەك، بالاى
 مەحبوبەیش کە درەختى سەروو، لەگەڵ سەرچاوەى ئاو، ئاتاجن بە یەكترى. جگە
 لەمانە تەنیا لە (عەینى جوپيار) دا دوو سەنەتى ئەدەبى هەیه کە پێیان ئەلین تەشبیھ
 و جیناس!.

لە بەیتى دووهم، باسى نالەى شەوانى دلێ و گورپە گورپى ئەکا و ئەم نالە و گورپە
 گورپە لەنیووە شیعری دووهم بە (شوور و قەتار) ناو ئەنى کە دوو مەقامى کوردین
 گۆرانپێژە دەنگخۆشەکان زۆرتر لە شەوانا و بە سۆزیکەو ئەیلین و دلێ عاشقانى پى
 ئەخەنە نالە و گورپە گورپ! لەبەیتى سێیەم، وا دەرئەخا کە بە هۆى عەشقى چاوی
 مەست و بە خومارى خۆشەویستەكە یەوێه کە بوو بەگۆشەنشینی مەیخانە و ئەیهوئ
 زاھید لەم روووە پەخنەى لى نەگرى، چونکە دیلى عەشقى چاوە مەستەکانى یارە، و
 ئەبى موقیمی ئەو جیگەیه بى شەرابى لى ئەفرۆشريت و مەستى و خومارى لى دەست
 ئەکەوئیت. و بەم تەحرە گۆشە نشینی خۆى لە مەیخانەدا ئەباتەو سەر بیانوى
 عەشقى چاوە مەست و بە خومارەکانى مەحبوبە، ئینجا ئەمە سەنەتى تەعلیلی
 تیاپە.

له بهیتی چوارهما ئهَلّی: عهشق وهکو یاری قومهاره و ئهَبی له یارییهدا له پيشهوه دهست له (سهر) بشۆی. چونکه له یاری عهشقا بردنهوه نییه.

له بهیتی پینجهما تیمان ئهگهییئی که سینهی بهتیری برژانگهکانی یار کون کون و زامداره، له بهرئهوه چاری نییه و تیمار ناکرئ و خوئی نایهوی تیماری بکا. چونکه ئهم زام و برینانه به لایهوه وهکو نیشانی ئیفتیخاره به سنگیهوه و نایهوی له ناویان بدا. ئهمیش له تهشبیه و تهعلیل و ئیستیعاره بهشاره.

بهکورتی، دیمهنی چاوه فرمیسکاوییهکانی خوئی که له بهیتی ههوتهما بهکئیکانی به (بهکرهجو) و ئهویتریانی به (سهرچنار) داناوه و یا تهشبیه کردووه که دوو سهراوهی ئاو، واته دوو (جوئیبار)ن له دهوری شاری سلیمانی، و له بهیتیکی ترا (ههوتهم) بهوهی که ههر تهلیک له ئهگریجهی یارهکهی له خهویا لیی ئهَبی به (مار)یک (۱) و له بهیتی نۆههما که تهعلیلی شیرینی و رهنگینی شیعرهکانی خوئی بهوه ئهکا که ئهو شیعرهانی به هۆی شوقی لیوی ئال و (شهکهربار)ی خوئشهویستهکهیهوه وتووه، ههمووی کهموزۆر له سهنعهتی ئهدهب ئهژمیرئ و له بهر ئهمهیه که ئهم غهزلهی (کهمالی) له غهزله نایاب و مومتازهکانه لهسهر شیوهی کۆن!

بهلام ئهگهر لاوه شاعیرهکانی ئیمرو له غهزلهیکی وا بههادار چهشکه وهرنهگرن ئیمه لومهیان ناکهین، چونکه ئهوان بهم چهشنه شیعراوه رانههاتوون و هۆگری نهبوون. ئهوانه که گیانی بوژییان، ئیلهامی له شیعری کۆن وهرگرتبی باوهر ناکهم له ههموو سهریکهوه لایهنی لاوهکان بگرن، لهگهله ئهمهش من بهش بهحالی خۆم لهو باوهردام که شیعری کۆن بهچاک و خراپیهوه ئهَبی ورده ورده بکشیتتهوه دواوه و ئهنتیکه خانهکانی پی برانزینریتتهوه... چونکه تهنیا «بهسهرهاتی ئهستیرهیهک»ی گۆران که

(۱) وا دیاره (کهمالی) زۆر به شوین شێخ قادری تاله بانیا چووه که بهکئیکه لهو شاعیره کوردانه که به تورکی شیعریان داناوه، ئهم شێخ قادره زۆر بهناویانگه و گهلی شیعری جوانی ههیه که به تهسهوفی دانهنن و دهنگخۆشهکانی کهرکوک به قوریات و یا به مهقامهوه ئهخویننهوه. ئینجا ئهم غهزلهی سهروهی کهمالی، زۆر له غهزلهیکی تورکی شێخ قادر ئهچی که ئهمهی خوارهوه بهیتیکه لهوه:

«شبهه پسترده غمی زولفکله بوق أسایشم»

«گوز پومنجه چشمه بیک ازدها تمثیل اولور»

لەسەرەوه باسماڭ كوردبوو، بخوینینهوه و سەرنجیكى باشى بدەینی بۆمان دەردەكەوی
كە بەوشەى كوردیی پەتى و لە واتەى ساكار و بى تەمتەراق، شیعەرى چەندە بەرز و
شیرین دادەنری و وینەى خەیالیی چەندە قوول و سىحراویى پى ئەكیشرى؟.

پیش ئەوهى دوايى بە باسى (كەمالى) بدەین چەند شیعەرىكى تازە، كە لەم رۆژانەدا
بۆى نارەوین لەخوارەوه ئەینوو سین و تەنیا ئەوئەندە ئەلئین كە بەراستى بە سۆز و
عاشقانەپە!

شەمال! بۆ لای (لەیل)!.
شەمال! بۆ لای لەیل!
شەمال دەخىلم بچۆ بۆ لای لەیل!!
بۆ لای لەیلەكەى بى وهفا و بى مەیل
پیشكەش كە نامەى دەروون لەغەم كەیل،

بلى ئەى ئازیز! شوخى بى پەیمان،
بى شەرت و مروەت، بى وهفا و وىجدان!
مەجنونى شەیدای هەرزە گۆلەكەت!
دەروون لەغەم كەیل شىت و (ویل)ەكەت
دايم هەر ئەلى بە پەرۆشەوه،
بە دڵ زویری پر خەرۆشەوه،
گیانەكەم خو من بەرۆژ و بەشەو،
ناسرەوم دايم بى خوراك و خەو!
لەبەر دەرگاكەت هەتا بەیانى،
ئەسورپیمەوه بۆ پاسەوانى.
بۆ بەردەبازى سەر رینگات سەرم،
بۆ فەرشى بەر پیت دلى بە فەرم

دايم ئامادەن بەدەل و بەگيان،
 دەفع ئەكەن لەتۆ زەرەر و زيان!
 تۆش كەچى تا بى مەيلت كەم ئەبى
 دالم دووچارى دەرد و غەم ئەبى!
 نە روويەكى خۆش نە وەفات هەيە،
 تەنيا هەر جەور و هەر جەفات هەيە!
 منيش وا دالم لە تۆ، تەوساوە،
 مەيلە گەرمەكەم ساردە لەو ساوە!
 ئەمجا كى بكا؟ شەو پاسەوانى،
 لەبەر دەرگاكتە هەتا بەيانى!
 كى دالى لەت لەت بكا؟ وەك شانە،
 كە پىيى دابىيى ئەو قژە جوانە!
 من پزگار ئەبم لە جەور و جەفا،
 تۆ زەرەر ئەكەى شوخى بى وەفا!

وا ديارە كە ئەو پەخنە و تانووئەى بەيىنى لەمەو پيش لە (كەمالى) ئەدرا بەهۆى
 ئەو وەو كە شيعرى نيشتمانىي زۆر كەم داناو، كارى تى كردبى كەوا لە كاتىكا
 خەرىكى نووسىنەوئەى ئەم نامىلكەيە بووين، ئەم شيعرانەى خواروئەى لە كەركووكەو
 بو ناردىن، كە وا ئەگەيىنى ئەوئەندەى كوژراوى چاوى كال و كۆلمى ئالە و مەبەستى
 شەرابى عەشق و غەرامى دولبەرانى سادە پوخسارە، ئەوئەندەش مەفتوونى نيشتمانى
 ئازىزە و بە(سەر و دل و دەم و پى!) ئامادەيە بو جانفیدايى لە رپى قەومەكەيا:

(سەرى) بو بەرزىي وەتەن نەكا دەرد،
 وەكو شيت نەبى وپلى كەژ و هەرد،
 خوى نەكا تووشى زامى دار و بەرد،
 (وئەتەن) دەر نەكا لەدەستى نامەرد،

ئەو (سەرە) ياخوئا جېڭەي ژيڭر خاك بى!
بە بەردە بازى سەر رېي ناپاك بى!

(دلى) بۆ بەرزىي وەتەن نەدا جۆش،
ھەمىشە نەكا بىر و فيكر و ھۆش،
بە بادەي عەشقى ئەو نەبى سەرخۆش،
دائىم پىر نەبى لە نەشتە و خروش،
ئەو (دلى) ياخوئا بەر خەنجەر كەوئ!
بەر پەيكانى تىر، بەر نەشتەر كەوئ!

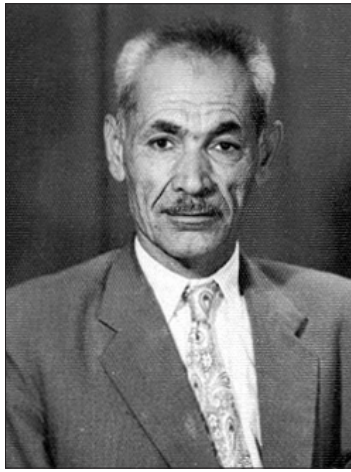
(دەمى) لە مەدحى وەتەن نەدا (دەم)،
بە واتەي شىرىن لاوان نەكا جەم،
نەيانبزوئى چ زور و، چ كەم،
تا وەتەن دەر كەن لە دەست نا مەحرەم،
ئەو (دەمە) ياخوئا پىر زەھرى مار بى!
لە ژەقنە بووت و زەقووم سەرشار بى!

(پى) يەك لە رېگاي بەرزىي وەتەن،
نەگەپى، نەسوئ، لەپاي تەوئنا، (۱)
بە شاخ و كەژ و بە بن دەوئنا،
بە چۆل و ھەردە و دەشتى رەقەن،
ئەو «پى» يە ياخوئا بەستەي زنجىر بى!
تا نىشتمانى ھەرگىز لەبىر بى.

(۱) تەوئنا = تاشە بەرد.

گۆران

عەبدوللا بەگ

«گۆران»، يەكئىكە لە «بويژە» بەرزەكانى كوردى ئەم چەرخە، ئەم شاعىرە گەورەيە لە سالى ۱۹۰۴ ياخود لە ۱۹۰۵ دا لە هەلەبجە لە دايك بوو. نەوێ سلىمان بەگى كورپى عەبدوللا بەگە كە لە ناوچەى سلىمانى و هەلەبجە بە «كاتب فارسى» ناوبانگى رۆيشتوو. چ سلىمان بەگى باوكى و چ عەبدوللا بەگى باپىرى لە «شيعر و ئەدەب» دا بەهرەيان هەبوو و بە كوردى و فارسى نووسىويانە و شيعريان داناو، بەتايبەتى عەبدوللا بەگى باپىرى (۱) لە زمان و ئەدەبى فارسيدا

دەستىكى درىزى هەبوو و لەبەرئەو بە (كاتب فارسى) ناوبرا، «گۆران»، سەردەمى منالىيە هەر لە هەلەبجە رابواردوو. خويندنىكى رېكويپىكى بى وچانى نەبوو. تا لەيەك دوو «جزم» ي «قورعان» بوو تەو بە وچانىكى كورت و درىزگەلى «مامۆستا» ي گۆرپو.

«گۆران» خۆى ئەگىرئەو، ئەلى: (لەبىرمە كە يەكەم قوتابخانەى زەمانى «تورك» لە هەلەبجە دانرا، بۆ «پۆل» ي يەك وەرگىرام كە مودىرەكەمان بە رحمەت بى تايەر ئەفەنى مەلا ئەمىنى «جەفار» پى ئەوت «پۆلى احتياط»). هەرەكو خۆى ئەلى لە قوتابخانەى رەسمىشا دەوامى پچر پچر بوو. پۆلى چوارەمى ئبتىدايى لە زەمانى داگىركردنى ئىنگلىزا تەواو كردوو.

(۱) گۆران بە ناوى باپىرىيەو ناو نراو عەبدوللا، بەلام لە دونياى شيعر و ئەدەبا مەخلەسى «گۆران»ە.

له ۱۹۱۹ دا باوکی مردووو. و له ۱۹۲۱ دا محهمه بهگی کاکي نارډوويه ته مه درسه ی علمیهی کهرکوک، بهلام هر له زستانی ئه و ساله دا محهمه بهگ ئه کوژری، ئیتر گوران کهسی وای نامینی که گوزهرانی خویندنی خوئی و ژبانی دایکی ببا به پړوه له بهرئمه ئیجگاری دهست له خویندن ئه شوا و وازی لی ئه هیئی له سالی ۱۹۲۲ هه هتا ۱۹۲۵ گهلی دهسته نگی ئه کیشی له وه پیش له زهمانی باوکیشیا گهلی ترش و تالی ئه بیئی. به تایبتهی له به هاری ۱۹۱۹ وه هتا پایزی ئه و ساله که بهر تالانی لایه نگیره کانی ئینگلیز ئه که ون و به پهله پرووزکی کۆچ ئه کن و خویمان ئه گه ییننه جیگا بهرز و سهخته کانی شاخی هه ورامان.

گوران- به واته ی خوئی بی- ئه و چه شنه رۆژه ره شانه کاری له شه قامی راستی ژبانی نه کردوو. ئه لی له و رۆژانه دا که پیئی ئه لی رهش، پهنگه پروناکی له دلیا له رۆژی خوئی زۆتر بووی. یاخود له ههردووکیانا تاریکی و پروناکی وهکو یه ک نۆره ی کردبی. گوران، له ۱۹۲۵ دا به ماموستایی له قوتابخانه ی ئبتدائی هه له بجه دامه زراوه هتا ۱۹۳۷ له قوتابخانه کانی ناوچه ی سلیمانی به ماموستایی ماوه ته وه، به لام به شی زۆری ئه م ماوه یه له قوتابخانه کانی لادی بووه. له بهر ئه وه وهره ز بووه ماموستایی لی بی زراوه، که وتووته هه ولدان که بچپته دائیره یه کی تره وه. له و دهمه دا ماموستا توفیق وه بی بهگ، «مودیری عامی ئه شغال» بووه «گوران» ی گواستوه ته وه دائیره ی ئه شغال «کاروباری ریگا و بان». وه هبی بهگ به قسه ی گوران خوئی به میشه وه نه وه ستاوه، به لکو وهرگرنتی به لیئی گواستنه وه ی «گوران» ی له وه زاره تی مه عاریف گرتووته ئه ستۆ.

گوران، له پیش هه موو زمانیکی بیگانه دا به هوی کتیبی «ئه سکه ندهرنامه» و یارمه تی باوکییه وه به منالی فیری فارسی بووه. له دوا پیدا به شی زۆری به موتالا و نه ختیکیش به هوی قوتابخانه وه- چ به قوتابییه تی و چ به ماموستایی- فیری تورکی و عهره بی و ئه وه ندهش که به یارمه تی «قاموس» پیی بخوینرته وه فیری ئینگلیزی بووه.

له دهوری ۱۲، ۱۳ سالییا «گوران» ورده ورده دهستی کردوو به خویندنه وه ی ئه و شاعرانه که به کوردی و فارسییه کی ساده و ره وان نووسراونه وه و تیئی گه یشتوووه. هه ر له و سه رده مه دا جار جار هه ش له سه ر ره وشتی کۆن شیعری وتوووه.

وهكو خوئی ئه یگپرتتهوه، یه كه م شیعری له ژیانیا چوار پینج به پتیکه كه ئیستا هه رچه ند ئه كا دووانیان نه بی نایه ته وه بیرى. ئه وان ه ش وا دیاره بو نووسین ناشین، چونكه وهكو خوئی ئه لئى به زمانیکى بی شهمانه ی منالی، تووخن كه وتنى هاوړپیه کی منالی تیا به. هه ر له و سه رده مه دا گوړان غه زه لیکى یه كه می هه و به یتى وتوو ه كه مه تله عه كه ی ئه مه یه:

له تاوی فیرقه تی یارم دللم دائیم په ریشانه

وهكو مه جنونى هه ی ویلی كه ژ و دهشت و بیابانم

ئهم غه زه له ی گوړان پیشانی به رحمه ت چوو، (بیخود) ی شاعیری به ناویانگی ئه و رۆژه ئه دن و پئی ئه لئین كه منالیکی ۱۲ سالی نووسیویه. په سه ندی ئه كا و وشه ی «یارم» ئه گوړی به «له یلا»، به لام وا دیاره كه له و ده مه دا گوړان، له مه به ستى ماموستا بیخود له م گوړینه نه گه یشتوو ه و نه یزانیوه كه به لای (مه جنون) وه یار هه ر ئه بی (له یلا) بی... له ئیحتیلالی ئینگلیزا گوړان، به ینیك خو ئه داته خویندنی قوتابخانه ی تازه و له دونیای شیعری و خه یال دوور ئه كه ویته وه به لام دواى چهن د سالیك فیرى توركى ئه بی، ئه ده بیاتی تازیه تورك ئه بله قى ئه كا. دووباره خو ئه داته وه شیعری به لام ئیتر ئاسوی بیر و لیكدانه وه ی گوړان، ئه وه نده فراوان و پوون ئه بیته وه كه ماوه ی كه م هیزی و بی ده سه لاتیى خوئی له شیعرا بزانییت و جارئ به شیعری وتنه وه خوئی ماندوو نه كا، له بهر ئه وه به ینیکی تریش ته نیا به خویندنه وه ی شیعری جوان، كولی تاسه و ئاره زووی خوئی دامركاندوو ه.

له ئه ده بیاتی عه ره بییا زه وقى له به شى شیعری وه رنه گرتوو ه، به لام له گه ل ئه مه شا كه ئینگلیزی ئه وه نده نازانى و كه می تی ئه كا دیسانه وه، شیعری ئینگلیزی له دونیای ئیلهام و داهینانا پیش چاوی گه لی روون كردوو ه ته وه.

شیعری دانانى راسته قینه و به دلی گوړان له ساله كانی ۱۹۲۹ و ۱۹۳۰ وه ده ست پئى ئه كا. له هاوینی ۱۹۳۰ دا ره شید نه جیب (۱) چهن د هه لبه ستیكى له غه زه ته ی (ژیان) دا بو بلاو كردوو ه ته وه و ته خه لوسى «گوړان» یش هه ر ئه و حه له ره شید نه جیب بوى داناوه. چاترین شیعره كانی گوړان، ئه وان ه ن كه له چاپ دراون، زور كه می شیعره كانیشى كه له چاپ نه دراون ئه وان ه ن كه له سه ر شیوه ی كوون و تراون و زورچار پرن له وشه ی بیگانه.

(۱) له م كاته دا ره شید نه جیب موته سه ریفی لیواى مووسله.

به لّام گۆران ئېلھامی شیعری له جوانی وەرگرتوو و له هه موو شتیكا جوانیی پیشکنیوه و په رستوویه، زۆرتر جوانیی ئافرهت هیلانیهی شیعری وروژاندوو، له ئافرهتیشا ئه و جوانییانه تینوتیی په رستشی شکاندوو که نایه ته دهسه وه، به لکو ته نیا له کانی دل و گیانا (بوون) بیان هه ست ئه کری. له بهر ئه مه هه رچهند (گۆران) یش وه کو شاعیره کانی قوتابخانهی کۆن مهیلی ئافرهت و جوانیی نه ناوه به لاوه و گه لی شیعری غه رامیی داناوه، به لّام شیعره کانی ئه م له گه ل هینه کانی ئه وانا عاسمان و ریسمانه، چونکه هه روه کو لاساییکردنه وهی تیا نییه مانای شیعریشی به جارئ گۆریوه و به ته وای ریگه یه کی تازه ی بو داناوه. و اتا له دونیای شاعر و به تایبه تی له شیعری کوردییا ئینقلابیکی گۆراوه. گۆران به م ئینقلابه قوتابخانهی شاعیره کۆنه کانی به ته وای پووخاندوو و دونیای شیعری کلاسیکی به جارئ سه ره وژیر کردوو.

هه رچهند جیی ئینکار نییه که له شیعری پیشینانا زۆری وای هه یه که وه کو ئه هرامه کانی میسر به رزه وه یادگاریکی میژووییینی به نرخه، و یا له دونیای وشه و وتارا له شته سهیر و عه جاییه کان ئه ژمیررئ و جاریکی تر ناییته وه و ناوتریته وه، به لّام دیسانه وه کاتیان به سه ر چوو و باویان نه ماوه، چونکه خه لقی ئه م زه مانه له بهر گۆرانی تیژ و خیرای دونیا و له عاستی داهاتنی یه که له دوا یه کی شتی سهیر سهیر و عه جاییی ئیمپۆدا ئه بلّه ق بوون و نایانپه رژیته ئاوردانه وه بو سه ر ئه م شته کۆنانه له بهر ئه مه ئه بی ئیتر ئه و شیعرا نهی چه رخه کانی پیشوو وه کو عه نتیکه، بخرینه مۆزه خانه کانی ئه ده به وه، بو ئه و شاعیر و گه رۆکانه که له عه نتیکه و شتی کۆن ئه گه رپن، چونکه ده وری ئاوردانه وه له شتی کۆن تی په ری تا روو ئه که یته دوا وه له کاروانی به شه ر که وه کو گولله ری ئه بری و پیش ئه که وئ، ئه وه نده جی ئه مینی که ئیتر ببری ببری نه یگه یتی، و ئه وانه ی که له دوا وه ته وه ن وه پیشت ئه که ون، ئه تکه ن به ژیر پیوه و ئه تپلشینه وه.

ئینجا بروانه ئه م شیعرا نهی گۆران!

ئافرهت و جوانی

به عاسمانه وه ئه ستی رهم دیوه

له باخچه ی به هار گولم چنیوه

شهونمی درهخت لسه پروم پــــژاوه
 لسه زهردهی زۆر کهل سه رنجم داوه
 په لکه رهنگینهی پاش بارانی زۆر
 چه ماوه تهوه بهرام بهر به خۆر
 هه تاوی نه ورۆز، مانگی جو دره
 زۆر هاتوون و چوون به پۆژ و به شه
 خوهره قهلبه زی کهف زیوینی چه
 له هه زار چه شنه پرسنگی ناو ته
 میوهی گهیش تووی زهره و سووری باخ
 جریوه و جووکهی دارستانی شاخ
 له گهرووی شمشال، له تهلی کهمان
 گهلی ههساوه ئاوازی جوان جوان
 ئەمانه هه موو جوانن، شیرینن
 پۆشنکه رهوهی شهقامی ژینن
 به لام (تهبیعت) هه رگیز و هه رگیز
 بی پرووناکییه، بی (بزه) ی ئازیز (۱)
 بی ئاوازهیه دهنگه نه رمه کهی
 با نهیدا له گویم، تیر نه لیم ئۆخه
 کام ئهستیره ی گهش، کام گولی کپوی؟
 ئاله وهک کولمی، لاجانگی، لپوی؟
 کام رهشی، نهگا به رهشی چاوی؟
 (بژرانگی، ی، برو) ی نهگریجه ی خاوی؟
 کام بهرز جوانه وهک بهرزیی بالای؟
 کام تیشک ئهگاته تیشکی نیو نیگای؟

(۱) (بزه) واتا زهردهخه نه.

كام تاسه كام مهيل كام چاوه نواري؟
ته ليسماوييه وهك هيى دلدارى؟

به خه يالى كام شاعير مانا هاتووه كه له (خال) ي سهر گوناي مهجوبويه و يا زولف و پهرچهمى يار، به وينه يهكى وا بدوى كه جوانييهكى تيا بى و بچيته دلوه؟ وهكو نيمه ئەيزانين، تا گوران و پهيره وهكانى له ناوا نه بوون خالى رهشى سهر گوناي (لهيل)، كاتى ئەبوو به (عبدى حه بهشى) و جار جارهش ئەكرا به (قول) يك و يا (بيچووه هندی) يهك.

به لام گوران، كه ئەيهوى باس له رهش يى چاو و برژانگ، و يا ئەگرجه و (بروى) يارى خوى بكا، بزنان چهند به وهستايانه و شاعيرانه ئەلى:

كام رهشى ئەگا، به رهش يى چاوى؟
برژانگى، بروى، ئەگرجه يى خاوى؟

لهم كهم دهسه لاتي و به دهسه لاتييه كه لهم بهيته دايه ورد ئەبيته وه؟ ناتوانى شتيكى رهش و جوان بدوزيته وه كه له رهش يى چاو و برژانگ و ئەگرجه و بروى خوشه ويستته كه ي بچى، و به دهر خستنى بى دهسه لاتيى خوى بهم پهنگه جوانايى بى وينه يى چاوه جوانه كان و ئەگرجه و برژانگ و بروى رهش و دلرفيني دلداره كه ي دهر ئەخا.

گوران، لهم چه شنه وه سفه دا به راستى دهسه لاتيى هه يه. له باسى جوانيى (كولم) ي خوشه ويستته كه ي و لاجانگى و ليوه ئاله كانيا، ئەگه ر بهاتايه كه په پيره ويى شاعيره كوئنه كان بكا، ئەبوو بير له خونچه، ياخو له ياقووت و مهرجان و ئەم تهرحه شتانه بكا ته وه، كه ئەگه ر راستت ئەوى، په په ي گوليش به و ناسكى و بونخوشيه وه كه هه يه، رايه ي ناكه ويى بگاته ريزى كولم و لاجانگ و ليوى شيرين و گيان بزوينه رى كچيكي جوان و تازه هه لچوو، له بهر ئەمه گوران، به شيوه شاعيرانه كه ي خوى ئەلى:

كام ئەستيره ي گهش، كام گولى كيوى؟
ئاله وهك كولمى؟ لاجانگى، ليوى؟

شكى تيا نييه كه شيخ رهزاي تاله بانى يه كه م شاعيرى دهورى خوى بووه و ئەتوانم بليم كه له هه ندى رووه وه هاوتاي هه لنه كه وتووه. به تاييه تى شيعره كانى كه به كوردى

دای ناوه زۆری له نهوعی سههلی مومته‌نیعه و نمونه‌یه‌کی به‌رزه له به‌لاغه ئەم بوێژه
ناوداره له ستایشی بالایی شوخیکا ئەلی:

«سەر» و «نهی» چین که له‌گه‌ڵ قامه‌تی توو بینه نه‌به‌رد

«شه‌کری» خواردووه «نهی»، (سەر و)، (سەری داوه له به‌رد

باوه‌ر ناکه‌م ستایش له‌مه جوانتر و به مانا‌تر و پرت‌تر له سه‌نعه‌تی ئەده‌ب ببی. له‌گه‌ڵ
ئەمه‌شا به لای منه‌وه ئەم شیعری خواره‌وه‌ی گۆران که ئەلی:

کام به‌رزی جوانه وه‌ک به‌رزی بالایی؟

کام تیشک ئەگاته تیشکی نیو نیگای؟

ئەوه‌نده ساده‌ی و په‌وانه و له ئارایشی وشه و ته‌عبیری فودراو و بیگانه بی به‌شه،
ئەوه‌نده جوان و شیرینه و له چه‌شکه‌ی شیعری و ئەده‌ب به‌شداره، چونکه واقیعییه و
به‌های جوانیی ماناکه‌ی له موباله‌غه و خه‌یال وهرنه‌گرتووه.

راستییه‌که‌شی ئەوه‌یه که وه‌کو گۆران ئەلی:

کام به‌رزی جوانه وه‌ک به‌رزی بالایی؟

کام تیشک ئەگاته تیشکی نیو نیگای؟

به‌لام تا دوینی بوو، شاعیره‌کانمان له ئاقار بالایی به‌رزی شوخیکی نازدارا،
به‌رزی دره‌ختیکی بی گیان، و له عاست پرشنگی نیگای دل‌به‌ریکا، ئەو په‌ره‌که‌ی
پرشنگی ئەستیره‌که‌ی بی هوش و بی شعوریان ئەهات به‌بیرا، که‌چی گۆران که له
جوانی ته‌بیعه‌ت له هه‌موو شاعیره‌کانمان زیاتر له‌زه‌ت وهرنه‌گری و سحراری ئەبی له
ئاقار چاوه جوانه‌کانی کچیکا هه‌موو جوانییه‌کانی ته‌بیعه‌تی له بیر ئەچیته‌وه وه له
به‌رامبه‌ر شیرینیکی بالاً به‌رزا ته‌لیسماوی ئەبی و هه‌موو به‌رزییه‌کانی دنیا له‌به‌ر
چاوی نزم ئەبیته‌وه و په‌ست ئەنوینی. ئینجا ئەمه له دونه‌ی شیعرا گۆرانیکه که
گۆران دای هینا ئاخۆ، گۆران، بوچی وا ئەکا و توو بلایی به‌لای ئەوه‌وه له ته‌بیعه‌تا
جوانی نه‌بی وه هه‌رچی جوانی هه‌یه هه‌ر له هه‌ستی و له له‌شی ئافره‌تا کو بووبیته‌وه؟
گۆران، وه‌لامی ئەم پرسیاره‌ی ئیمه به‌م شیعرا‌نه‌ی خواره‌وه ئەداته‌وه:

خوره‌ی قه‌لبه‌زی که‌ف زیوینی چه‌م

له هه‌زار چه‌شنه پرشنگی ناو ته‌م

میوهی گه‌بشتووی زهرد و سووری باخ
جریوه و جووکه‌ی دارستانی شاخ
له‌گه‌رووی (شمشال) له‌تله‌ی (که‌مان)
گه‌لی هه‌لساوه ئاوازی جوان جوان
ئهمانه هه‌مووی جوانن شیرینن
رۆشنکه‌ره‌وه‌ی شه‌قامی ژینن
به‌لام (ته‌بیعت) هه‌رگیزاوه‌ه‌رگیز
بی‌رووناکییه بی (بزه‌ی ئازیز^(۱))

ئهمه‌ نیگای گۆرانه به‌رامبه‌ر ته‌بیعت و جوانییه‌کانی. ئه‌و زیاد له‌ شاعیره‌کانی تر
مه‌فتوونی ته‌بیعته‌ و به‌ نیگایه‌کی قوولتر تی‌ی ئه‌فکری، به‌لام له‌لایه‌کی تریشه‌وه
هه‌ست به‌وه ئه‌کا که جوانی ئافره‌ت کانگه‌ی هه‌موو جوانییه‌کانی ته‌بیعته‌ و به
ئیلهامی جوانی ئافره‌ت هه‌ست به‌وه ئه‌کری که له‌ ته‌بیعتا جوانی هه‌یه، له‌ ئافره‌تیشا
گۆران، بو‌ئه‌و جوانییه‌نه‌ه‌گه‌ری که به‌ده‌س ناگیری و بوونیان له‌ کانی دل و گیانا
هه‌ست ئه‌کری.. و له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که ئه‌لی:

به‌لام ته‌بیعت هه‌رگیزاوه‌ه‌رگیز
بی‌رووناکییه بی (بزه‌ی ئازیز).

دوای ئه‌مه که هه‌رچی جوانی ته‌بیعت هه‌یه ئه‌یژمیری، و ئه‌یه‌ئینه‌ته به‌ر چاومان،
و تیمان ئه‌گه‌یینه‌ی که ئهمانه هه‌موویان جوان و شیرین و رۆشنکه‌ره‌وه‌ی ژینن، ئینجا
با ئه‌داته‌وه و ئه‌لی:

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا بی (بزه‌ی) + ئازیز هیچیان رووناکی به‌دل ناده‌ن.

نووسراوه‌کانی گۆران

له‌ سه‌ره‌وه و تبوومان که شیعری گۆران و به‌تایبه‌تی شیعره‌ باشه‌کانی له‌ چاپ دراون،
به‌لام ئهمانه هه‌مووی له‌ دیوانیکا کۆ نه‌کراونه‌ته‌وه. ئه‌و کۆمه‌له‌ شیعراوه‌ی که له

(۱) (بزه) واتا زه‌رده‌خه‌نه.

جوانی و دلدارى ئەدوئى زنجىرەى يەكەمى دىوانەكەيەتى كە لەژىر ناوى (بەهەشت و يادگار) لە سالى ۱۹۵۰ى ميلادىا لە بەغدا و لە چاپخانەى معاريفا لە چاپ دراوه. لەم بەشە دىوانەى (گۆراندا هىي وى تىايە كە نزيكەى ۳۰ سال لەمەو پيش دانراوه، هەرەكو هىي سالىك لەمەوبەريشى تىايە وەكو خوى لە سەرەتاي (بەهەشت و يادگار) دا ئەللى، بەشى زورى شيعرە كۆنەكانى لەسەر وەزنى عەرووز و بە كوردىيەكى كۆنى تىكەلا و بەزمانى بىگانه نووسراون. ئوسلووبيشيان كۆنە، واتە وەك هىي (سالم) و (ناللى) لەسەر رېوشوئى غەزەل هەلپەستراون، يان لەسەر ئەو جۆرە ئوسلووب و شيوەى و تراون كە نوورى (شىخ سالىح) و هاوړپىكانى لە بوژە تازەكانى توركى عوسمانىيان وەرگرت و لە سەردەمىكى سنووردارا (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰) شيعرى كوردىي ناوچەى (سلىمانى) يان پى تازە كردهوه.

شيعرەكانى (بەهەشت و يادگار) زۆريان لەژىر ئەم ناوە تازانەى وەكو (ئافرەت و جوانى)، (رەوتىكى جوان)، (ئاواتى دوورى)، (گوللى خوئناوى)، (حوزنى پەچە)، (خۆزگەم بەيار)، (سكالا)، (بو جوانى سەرە پى)، (پۆستەى دلدار)، (جوانى لە لادى)، (لە درزى پەچەوه)، (شەوئىك لە عبدالله^(۱)، (بووكىكى ناكام)، (لادى يى) دا دانراون، بەووزن و ئوسلووب و ماناش لەشيعرى كۆنى كلاسكى زۆر دوور و جياوازن، مۆسقىيەك كە لەم شيعرانەدا هەيە لەگەل ئاھەنگى مۆسقىي شيعرى كۆن وەكو ئەو فەرق و جياوازيەى كە لەبەينى مۆسقىي كۆنى خۆرەلات و مۆسقىي تازەى خۆرئاوايىيەكانە، ئىنجا لەبەر ئەمەيە كە بىتو يەكئىك لە مۆسقىي خۆرەلاتىيەكانى كۆن بەولاه مۆسقىي نەبىستبىت و گوچكەى هەر بەم جۆرە مۆسقىيە راھاتبىت و گۆش كرابى رەنگە لەم مۆسقىي تازەيە كە لەشيعرە تازەكانى (گۆران) دا هەيە تامىكى ئەوتۆ وەرنەگرى، بەلام ئەوانەى كە كەموزۆر لە ئەدەبى خۆرئاوا، و بە وشەيەكى پوونتر لە ئەدەبى تازە ئاگادارن تام و چەشكەى ئەم شيعرانە سەرمەستيان ئەكا، و بەموزىقەيەك كە لەم شيعرە تازانەدا هەيە رەگەكانى لەشيان دىتە لەرزىن و لە كانگاي دلپانا هەست بەو مووچركانە ئەكەن كە لەژىر تەئسىرىكى كارەبايى و يا مىقناتىسيا پەيا ئەبى.

(۱) عەبدوئلا ناوى جىگەبىكى رابواردنە لە بەغدا كە شەوان ژنان سەماى تيا ئەكەن و سەيركەران، لەوئىدا بەخواردنەوه و خواردن و بەزمەوه رانەبوئرن.

لەم شیعراڤە خوارەو وە ورد بڤەو کە باسی «رەوتیکی جوان» ئەکا. رەوتی جوانیی
مراوییەک، قازیک، رەوتی جوانی کۆتریک (کەو)یک، (پۆر)یک و (کەرویشک)یک.

لە ژیر زەردەیی خـۆرەتـاوا
بە ناو چیمەنی گوی ئاوا
چەن بە ئاھەنگ، چەن سیحراوی؟
ئەگەر ئی قاز، یان مراوی

یا (کەو) لەسەر بەفری نزار
بۆ (لووتکەیی) هەزار بە هەزار
چەن ئیسک سووک چەن گورجوگۆل؟
ئەکشیی پشنت لە تۆی تەختی دۆل (۱)

یا کەرویشکی تیر و قەلەو،
لەبەر تریفەیی مانگە شەو،
چەن جوان ئەپوا بە قونەقون،
سرك و گورج و سپیی و خرین

یا پۆر لە گوی رینگای دەشتا
لەگەل سایەقەیی پاش وەشتا
چەن (ورد) و جوان بەلەنجە و لار
ئەشیللی سەوزە گیای بەهار
یا کۆتری حەوشی مزگەوت،
چەن خنجیلانەیی لی دی رەوت،

(۱) مەبەستی گۆران ئەوێیە کە لە کاتیکا، تۆ بە دولا ئەپۆی (کەو) پشنتی لە تۆیە و بەرەو
لووتکەیی شاخ ئەکشیی و سەر ئەکەوی.

ئەۋەندە جوان، لەۋە جوانتر
لە شنەى باى شەۋ رەۋانتر

لە لەرەى پىرشىنگ ئاۋازە،
لە خورەى ئاۋ شىعرى تازە،
بە ئاھەنگىتر بە خرۇشتر
بە گوچكەى دل دەنگى خۇشتر
پىي ناز ئەنى بەسەر ئەزا
جۋانى لە بەژنىكى بەزا

ئەۋانەى كە لە ئاھەنگى موزىقە تى ئەگەن و لە موزىقەى شىعرا، شارەزايىيان ھەيە،
ئەلەين: ئىنسان ۋەكو ئاۋ ۋەكو ھەۋا ئاتاجە بە موزىقە. لەكانى دلا بەرامبەر بە
دەنگەكان مەيلەك ھەيە كە نازانى لەبەر چىيە؟ گرمەى ھەورە ترىشقە و خورەى ئاۋ و
لەرىنەۋەى گەلەى دارەكان، ھەر يەكە بە جۇرئى كارى تى ئەكا، يەككىيان راي
ئەچلەكەنى و دلئى ئەخورپىنى، ئەۋىترىيان موچرەكە ئەدا بە لەش و يا تەزوۋىيەك
ئەھىنى بە دلئىا. واتە لە ھەندى دەنگ، دل رانەچەنى و ئەگوشرى، لە ھەندىكىشىيان
خۇشپىيەكى پى ئەگا و ئەگەشئەۋە. ئىنجا ئەدەب ئەم دوو چەشەنە دەنگانە لە يەك جىيا
ئەكاتەۋە ئەۋ دەنگانەى كە لە تەقە و رەقەيەكى و يا لەۋ جۇرە شتانە پەيا ئەبى كە پىي
ئەلەين: قىرە، كىرە، گىرە، زىرە، شىرە، زەرە، بورە... بە (دەنگە پىك نەھاتوۋەكان) (۱) و
ئەۋانەى كە لەۋ شتانەى ۋەكو: (سروە، شنە، لەرە، جريوۋە...) پەيا ئەبى بە (دەنگە
پىكەھاتوۋەكان) (۲) دا ئەنى دەنگە پىكەھاتوۋەكان، نەشئە بە دل ئەدەن و گوشايشى پى
پەيا ئەكەن، بە پىچەۋانەى ئەمە دەنگە پىكەھاتوۋەكان ناخۇش دىنە بەرگوئى و دلئى
ئىنسانى پى تەنگ ئەبى و ئەگوشرى... ئىنجا دواى ئەم پىشخراۋە تكام واىە كە
شىعەرەكانى سەرەۋە جارىكى تر بخوئىننەۋە.

(۱) الاصوات المتنافرة.

(۲) الاصوات المتألفة.

له لهره‌ی پرشنگ ئاوازه
 له خوره‌ی ئاو شیعری تازه
 به ئاهه‌نگتر به خرۆشتر
 به گوچکه‌ی دل دهنگی خۆشتر
 پی ئاز ئهنی به‌سه‌ر ئه‌رزا
 جوانی له به‌ژنیکی به‌رزا

شکی تیا نییه که له‌م شیعره ساکارانه‌دا هه‌ست به ئاهه‌نگیکی موسیقی ئه‌که‌ن، که ته‌زوویکی فینک و خۆش ئه‌دا به‌دل و ئه‌یگه‌شینیته‌وه، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که دهنگی وشه‌کان له‌سه‌ر (ته‌پل) ی گوچکه‌مان، وه‌کو ته‌ئسیری (ژی) ییکه که به ئه‌موستی مۆسیقاریکی شاره‌زا ئه‌خشینری، به‌سه‌ر ته‌له‌کانی که‌مانا، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا ئه‌گه‌ر شاعیریکی وه‌کو گۆران نه‌یوتایه ئیمه به‌سه‌ر، ئه‌م شیعروه نه ئه‌رۆیشترین که ئه‌لی:

له لهره‌ی پرشنگ ئاوازه

چونکه (ئاوازه)، له لهره‌ی پرشنگ په‌یا نابی و ئه‌مانه هه‌ریه‌که ئه‌چیته‌وه سه‌ر کانیی هه‌ستیکی تایبه‌تی، ئاوازه ئه‌چیته‌وه سه‌ر بیستن (گوئی)، (له‌ره‌ی پرشنگ) ئه‌چیته‌وه سه‌ر بینین (چاو)، به‌لام گۆران که شاعیریکی به هه‌موو مانای وشه‌وه توانیویه‌تی ئه‌وانه‌ی که له دل و میشکیا هه‌ستی پی ئه‌کا، بی که‌م و زیاد بیگوینتیته‌وه دل و میشکی ئیمه‌شه‌وه، به‌م ته‌عبیره شیرینه تینیکی تری داوه به لهره‌ی پرشنگ و به وینه‌یه‌کی به‌هێزتر قوژبینه تاریکه‌کانی میشکی پی روون کردوینه‌وه.

تا پیش ده‌وری گۆران وا زان ئه‌کرا که له وشه‌ی په‌تی و ساکاری کوردی شیعری به‌رز ناوتری، به‌لام به هۆی ئوسلوویکی دای هینا له (فه‌ن) ی شیعرا، گۆران، ئه‌م باوه‌ره‌ی گوپی. لام وایه هه‌رچی وشه‌ی جوان و به‌رز و به مانای عه‌ره‌بی و فارسی هه‌یه بو نه‌خشانندی ره‌وتی که‌رویشکیک به کاری به‌ینایه به چه‌شنی ئه‌وه‌ی که له‌م شیعرا نه‌ی خواره‌وه‌دا هه‌ستی پی ئه‌کری، جوانی و شیرینی ره‌وتی که‌رویشک نه‌ئه‌چوو له‌وه و جیی نه‌ئه‌بووه‌وه.

یا که‌رویشکی تیر و قه‌له‌و
 له‌به‌ر تریفه‌ی مانگه‌ شه‌و

چەن جوان ئەپروا بە قونە قون
سرك و گورج و سپى و خرپن

گۆران، زۆرتەر لە واقع دواوہ و گەلئى لەوحەى كۆمەلایەتییى لە ژيانى كوردەوارى بۆ
كیشاوين، بەلام ئەم لەوحانە كە واقیعی قەومەكەمان پيشان ئەدا و راستە، لە
خەيالیش بەشى وەرگرتووہ ئەوئەندە ھەيە ئەم بەشە لەرادەيەك نەچووہتە دەرەوہ كە
پيوستى (فەن)بى، ئەتەوئى لە مەبەستمان تى بگەى؟ بپروانە:

گۆلى خوینين

كوپ: بپروانە شایبە چۆبیبە لەو مائە
گوى بگرە زورنایە دەھۆلە شمشالە
زەرد و سوور تیکەل بوون ژن و پیاو ھەرایە
لەو ناوہ ھەر ھارەى ھەياسەى تۆ نایە
سا توخوا خیرا كە با برۆين دەس بگرين
بەكامى دلدارى پیکەوہ ھەلپەپین

كچ: گۆل نەبى بۆ سەرم ئال چەپكى زەرد چەپكى
ناییم بۆ زەماوئەند، ناییم بۆ ھەلپەپكى

(تەرانە)یەك كە لەم شیعراوەدا ھەيە وە جوۆش و خرۆشى كە ئەم (گۆلى خوینين)ە بە
گۆرانیبەوہ، ئەيدا بە دللى لاوانى كورد، ھەر ئەوانە ئەيزانن كە لەو كۆپى بەزمانەدا
بوون و بیستوویانە بەمەدا دەرئەكەوئى كە ئەو نەغمە تەلیسماویبە كە لە زمانە شیرینە
ساكارەكەى كوردیا ھەيە - مەبەستمان خویمانین - لەزمانىكى ترا نیبە، بەلام بەو
مەرچە كە بوژژەكان و ئەدیبەكانمان بزائن چۆنى بەكارئەھینن و بتوانن ھەستى دللى
خویانى پى دەربخەن، چونكە شیعەر و ئەدەب ئەوہ نیبە كە بە وشەى قەلەوى نەبیسراو
و یا بە (تەعبیر)ى پەردەدارى بیگانە تەقەلای شاردنەوہى بیرىكى سادە و وینەییەكى
بى نموود بەدى، و سەرنجى بى سوودى راکیشیتە سەر، بەلكو ئەدەب ئەوہیە كە بتوانى

به چەند وشەیهکی ساکار، بەلام موزیقاوی و بە ئاهەنگ و نەغمە، پەردە لە رووی
وینەیهکی شیرین هەڵدەیتەوه و یا دیمەنیکێ جوانی بە بیرا نەهاتوو بخەیتە بەر
سەرنجی ئەوانە کە هیندە پراھاتووی وردبینی نەبوون بە سووکی سەرنجی بدەنی...

بروانە شایبە چۆبیبە لەو مألە
گوئی بگرە! زورنایە دەھۆلە شمشالە
زەرد و سوور تیکەل بوون ژن و پیاو ھەرایە
لەو ناوہ ھەر ھارەیی ھەياسە تۆ نایە

گۆران بەم وشە کوردی و ساکارانە کە تاقە وشەیهکی بیگانە تیکەلی نەبوو،
تەعبیریکی نەبیسراو نزیکێ نەکەوتوو تەوہ لاپەرپەیک لە ژیانێ کۆمەلایەتی کورد
ئەگێرپتەوہ کە ھەموومان دیومانە و یا بیستومانە. ھەندیکمان خۆی تیا بوو.
ئەزانێ کە ئەوہی بۆمان ئەگێرپتەوہ راستە و تەواوہ. واتە لەو حەیکە لەژیانێ واقعی
کورد. لە کانێ خەیاڵ و موبالغە ھەل نەقولاوہ. دیمەنیکێ شیرینی ھەلپەرکی و
زەماوہندی کوردیبە، کاری لە دل و لەمیشکی گۆران کردووہ، بە چەشنێ کە لە وینە
وشەدا ئەگێرپتە سەر زمانی و بۆمان ئەگێرپتەوہ. گێرانەوہیەکی شاعیرانە و بە ئاھەنگ
و زەمزمە واتە، پڕ لە موزیقە و نەغمە و ئاراستە بە (فەنی) شیعەر.

گۆران، شاعیریکی فەنان و (واقعییە - Realiste): بئی ئەوہی باکمان ببی لە
رەخنەیی یاخۆ لە واتەکەیی خۆمان بە گومان بین، ئەلێین گۆران، بەراستی بوێژیکێ
واقعی و فەنانە. بوێژیکە کە مادەیی شیعەرەکانی لە کانگای ژیان واتە لە ژیانێ
کۆمەلایەتی کورد ھەلینجاوہ و کردووہ بە بوودەقەیی ئەدەبا، ئینجا لەم وینە
سیحراوی و دل فرینەدا کە پبئی ئەلین (شیعەر) بۆی ھیناوینەتە دەری...

بەلی گۆران، بوێژیکێ فەنان و واقعییە، چونکە لاسایبکردنەوہی بوێژەکانی
نەکردووہ بە پیشە ھەرچەند لە سەرەتای منالییەوہ دەسی کردووہ بە شیعەر وتن وە
چەند شیعیریکی لەسەر پێوشوینی ئەوان، داناوہ، بەلام ئەمە ماوہیەکی زۆر کورتی لە
ژیانێ گۆران تەرخان کردووہ. دواي ئەمە وازی لە شیعەر وتن ھیناوە، تاوہکو لە
لایەکەوہ نا ھەمواریی چەرخێ چەپگەر، لەلایەکی ترەوہ شارەزاییی پەیاکردن لە
زمانەکانی تورکی و ئینگلیزی کاریکی تازەیی لەسەر ھەستی و ژیانێ کردووہ. ئەوسا

به چاوپياخشاندى به شيعرى ئەدىبە تازەكانى توركا، بوو به ھۆى زىندوو
 بوونەھى ھەستى شيعرى و تيشكى ئەدەبى تازەى تورك به وئىنەى بلىسەھىكى بەتىن
 و بەشەوق، كون و قورئىنە تاريكەكانى دل و مېشكى پروناك كىرەتەھە. ھەر تيشكى
 ئەم بلىسە به شەوقەش مېشكى ھانىووتە پۈمىن. ئىنجا شيعرە بەرزەكانى گۆران، ئەو
 رستە مروارېيە بەنرخانەھە كە بەھۆى ئەم پۈمىنەھە لە كانگاي شاراھى دل و مېشكى
 دەرىپەرىونەتە دەرەھە. گۆران يەككە لە بوئزە بەرزەكانى كورد كە تەوقى
 لاسايكردنەھەيان شكاندووھە و سەريان لەبەر چەمەرى چاولكەرى و تەقلېدا نە
 چەماندووھەتەھە و گىرۇدەى كۆت و زنجىرى عىلمى ەرووز و يا پىبەندى قافىە
 نەبوون. گۆران، خۆى رېگەھەكى تازەى واى داناوھە لە شيعرا، كە ئەشئ بوئز و ئەدىبە
 تازەكانمان لاسايى بكنەھە و لەسەرى برۆن. نەك ئەھى سەر لە عاستى تەقلېدا
 بنووشتېنئەھە بەلكو تەقلېدى سەروژىر كىرەھە. لە كاتىكا كە زۆر كەس ملكەچى
 قافىە ئەبن، گۆران قافىەى ملكەچى خۆى كىرەھە. بۇ قافىەھەكى تايبەتى رەوانى و
 سەلاستى بىرى خۆى نەئالۆزاندووھە، تىك نەدواھە و رشتەى خەيالى قافىە ھەكو (مىو
 و رۆن) ە بە دەسيەھە. بە مەيلى خۆى يارىى پى ئەكا، لە چەشنى گوارە، كە ويستى
 ئەيكاتە گۆى بووكى فېكرەھە و شيعرەكانى پى ئەرازىنئەھە. زۆر جارېش رەنگە ھەر
 بىرى لە قافىە نەكردبئەھە. لەگەل ئەمەشا شيعرەكانى سەراپا قافىەدارە، چونكە
 چەشكەھەكى بەرزى تەبىعى وشەكانى لە وئىنەى (سەجە و قافىە) دا ھانىوھە بەسەر
 زمانيا. ئەگىنا وشەكانى «تېر و قەلەو، مانگەشەو، ھەيا قونەقون و سېى و خرېن»
 لەوانە نىبە كە گۆران بە تايبەتى بىرى لى كىرەبئەھە و مەوزووعى شيعرەھەكى لە ژىر
 ھوكمى ئەم قافىانە دا دانابى. بەكورتى من لەو باوھەپەدام كە گۆران تەنيا بىرى لەو
 دىمەنانە كىرەووتەھە كە چاوى پى كەوتووھە، ئىنجا كە ئەيەوى بېگىرپئەھە ئەو قافىە
 و وشانە كە كەلكى گىرانەھەھەكى وا ئەگرى، خۆيان بەسەر گۆرانا برېوھە. واتە ئەھى
 گۆرانى بزواندووھە و شيعرى بەرزى واقىعى بەسەر زمانا ھىناوھە سەلىقەھە، چەشكەى
 ئەدەبى، سەلاستى بەيان، و لە ھەموو ئەمانە زياتر، چەشنى ژيانى خۆيەتى لەگەل
 واقىعى ولاتەكەى و كارىگەرى ئەم واقىعە لەسەر بىر و ھۆشى گۆران. جگە لەمانە
 لەبارابوونى گۆران بۇ تىگەبىشتن و گرتنى وئىنەكانى ئەم واقىعانە كە دىمەنەكان و
 چا و ئەندانەكان و (تابلوق)كانى تىرى ژيانى كۆمەلايەتى كوردە لە پەردەگاي بىر و
 خەيالپا بى زىاد و كەم. ئىنجا، دەسەلاتى گۆران، بۇ دەرختنى ئەم وئىنە چەشنى

چەشنانە لەو پەردەگای بېر و خەيالەوه بۆ دونیای دەنگ و نەغمە و وەزن و قافیە، وای
 لە ئیمە ئەوئ کە دووبارە بکەینەوه و بلّیین: گۆران، بوژژیکە فەنان و واقعی، گۆران،
 یەکیکە لەو شاعیرانە کە لە قوتابخانەى تەبیعیەتی نیشتمانەکیا پیگەیشتووه.
 دەرسخانەکانی ئەو، دیمەنە شیرینەکانی ولات و وینەکانی رابردوون و ژبانی
 کۆمەڵایەتی قەومی کوردە. لەمانە هەوینی شیعری وەرگرتووه و ئەمانە گوشایشی
 داوه بە بېر و هۆشی. بە نووری ئەم چاوەندازە رەنگاوپرەنگانە میشکی روون بوووتەوه
 و لە کانگای دلّیا قەلبەزی شاعر هاتووتە هازە و بە نووکی قەلمیا رژاووتە سەر
 کاغەز.

گۆران، جگە لەمانە لەگەڵ کاتا چوو بەرپۆه. لە نوختەیهکا نەوهستاوه و گیرى
 نەخواردووه، بەلکو لەگەڵ کاروانی شاعیرە بەرزەکانی ئەم چەرخەدا رینگەى
 گرتووتەبەر و لەوان جیا نەبووتەوه. هەرۆهکو نەوهستاوه وە بئى وچان پئیش کەوتووه
 قەلبەزی بیری تیژ و بە پیتیشی، لەبەر نووری میشکیا بەوینەى پەلکە زێرینەى دواى
 بارانی بەهار رەنگاوپرەنگە و لە گۆرانایە. دیوانەکەى کۆمەڵە شیعریکی غەرامی یان
 ستایشی گەرەکان و یا لیدوان نییە لەم و لەو. مەتخی ئاشنایهک و یا توانجگرتن لە
 دوژمنیک نییە. باسی شەریکی (میژووین) وە یا کارەسات و بەسەرھاتیکی کوردیش
 ناکا و ناگێرپتەوه، بەلام ئەمانە هەمووی لە وینەیهکا کۆ کردووتەوه کە تاسەى
 ئەدەبیبی ئەم چەرخە دابمرکینیت. غەرامی ئەو غەرامیکی واقعی و تەبیعی و راستە،
 غەرامیکە دوور لە گریان و قورپیان. خالی لە موبالغەى خورافاتاویى غەرام، هەموو
 هەستیى (گۆران)ى داگیر کردووه، بەلام نەک غەرامیک کە لە حیکایەتە
 هەلبەستراوەکانی پروپیژنان دایە وە یا لە پەرە زەردەکانی سیپارەى (شیرین و
 فەرھاد) و (مەجنوون و لەیلا)دا ئەیخوینتەوه، بەلکو غەرامیک کە لە کانى دلّی
 شاعیریکی جوان ناس و مەفتوونی جوانیا بەرامبەر گیانداریک ئەژی کە هەر بەشى لە
 لەشى بەدەیتە بەر سەرنجی چا، تەزوویەکی گەرم و سحرآوی بە لەشتا دى، و
 جازیبەییەکی دەسلالت شکین رات ئەکیشی بەلایەوه کە تا خۆتى بۆ شل کەى هیزی
 جازیبەکە زیاد ئەکا و پتر ئەتنووسینى بە کانگاکیەوه. ئەم غەرامە هەندى جار ئەگاتە
 پلەیهکی وا کە ئیتر (لەیلا)کەت لى ئەبى بە ئاوینەیهک و هەستی خۆت لەوا ئەبینى.

گۆران، ستایش و مەتخی ئەم و ئەوی نەکردووه، بەلام لە دیمەنەکانی کوردستانا،
 لە کپوه بەرزە سەختەکان و قەلبەزە کەف پەخشانەکان، لە چەم و دۆلە سەوز و

ئاۋدارەكانا، لە دەشتە پانەكانى پىر لە گۆل و نەسرینا، لە بالئندە نەخشینەكان، لە زىندەوهرە چەشەن چەشنانەكانا كە لە داوینى شاخەكانەوہ بۇ قەدپال و بەرہو لووتكەكان ھەلئەگەپىن، لەو مەل و مراوپیە رەنگاۋرەنگانەدا كە لە چەم و پووبارەكانا خنجیلانە لە ھاتوچۆدان و ئاۋ ئەخۆنەوہ، لە ھەموو شتىكا، لە كۆرپى شایى، لە بەژن و بالای شۆرە ژنى، لە رەشبەلەكى لادىكان، لە ھاتوچۆى دەستە كچەكانى رپى كانى، لە پەوتى كەروپىشكىكى سپى وخرپن، لە تریفەى مانگەشەوا، لە جریوہى بەرى بەیانى چۆلەكەكان لە قاسپەى كەو و نالەى شمشاللا، لە ھارەى ھەياسە و خرەى خلخالى كچە كوردىكان بۇ جوانى و مۇسىقە گەراوہ و شىعرى لى ھۆنیوہتەوہ.

رۆژىك لە كۆلاننىكا تووشى ژنىكى لە(عەباۋ)ە ئالاۋ ئەبى. ھەر لەژىر بالایا، بە (سكارپىن)ە بچكۆلەكانى و ھەنگاۋ ھەلئىنانەوہى سووك و خنجیلانەیا، تى ئەگا كە جوانكىلەپە. لەم ھەلەدا و لە پرىكا درزىكىش ئەكەوئتە پەچەكەپەوہ و چاۋە جوان و بەخومارەكانى و تۆزىك لە سنگ و بەرۆكى سپى و توندوتۆلى دەرنەكەوئى. كە دەس ئەبا بە پەچەكەى دا بداتەوہ، چاۋى بە مەچەكى ۋەك بلوور و پەنجە شىرىنەكانىشى ئەكەوئى. ئەمە ئەبىتە ھۆى خرۆشاندىنى زەرباى شىعرى گۆران و بەم غەزەلەى خوارەوہ، ھەستى خۆيمان بەرامبەر ئافرەتەكە بۇ ئەگىرپتەوہ:

لە درزى پەچەوہ

جادە چۆل و سېبەر بوو، كات بەیانى
ئەرۆپىشتەم خەيالای ئەمروانى
بۇ سەوزاىى دەورۆپىشتەم بۆ ئاسمان
بۇ شاخى بەرز، خانووی تازە، دونىایى جوان
ئەرۆپىشتەم بە ئەسپاىى، كىشومات
لاشە سست و دل كەیلی تاسەو ئاۋات
لەپىر، نازانم چۆن سەرم ھەلبېرى
بەرامبەرم بەژنىك دەركەوت ۋەك پەرى
لەگەل ئەوہى لە عاباۋە ئالا بوو
لە دیمەنى، شىرىنى ئاشكرا بوو

بالا بەرز و بچكۆلە پى و ئىسكارپىن
 گۆرەوى و پوز، سفت و سېى و ئاورىشمىن
 ئەپۆيىم و دزەى نىگام جارجارىك
 لەژىر عاباى رەشا ئەيدى نازدارىك
 بەرپەوتى كەو، لەنجەى تاوس و قومرى
 گورج گورج جوان جوان ئەهاتو جادەى ئەبىرى
 مابووى بگاتە عاستم چەن هەنگاوى
 درزى كەوتە پەچە و دىم نىگاي چاوى
 دەستوپەنجە، مەچەكەك و نىگايەك
 چى بنووسم؟ خوايە هېزى، ئىنشايەك
 قۇل و مەچەك ساف و سېى وەك شووشە
 سەر پەنجەكان وەك ياقووتى بە ورشە
 بىيىنە سەرچا، چاويك، بلېم چ چاويك؟
 كانى سىحر و دەرياي عيشو، گىژ داويك
 كەوا كەوتە بەر شەپۇلى هەستى من
 لەو پۇژەو هەر نوقم ئەبى بەرەو بن!

ئىنكار ناكى كە گەلىكى تر لە بوپژەكانى كۆن و تازەى كورد شىعەرى بەرزىان
 داناو. وەكو حاجى قادى كۆيى، دلدان، پىرەمپىرد، بېكەس و ئەحمەدى خانى و سەلام
 و زىوەر و هەژار، بەلام بەمن بى، ئەمانە هېچيان لەم لايەنەو بە وئەنى گۆران كە لە
 گەشتى هەوراماندا ئەبىنرى، دەسەلاتيان بەسەر شىعەرى (تەسويىرى) يا نەشكاو.
 گۆران، لە گەشتى هەورامانا، تابلۆيەكى تەواوى بەشى لە ولاتى كورد و چۆنپەتتى
 رابواردن و ژيانى ئەو كوردانەى كردووە بە مەوزووعى شىعەر، كە لەو بەشەى
 ولاتەكەمانا ئەژىن. ئىنجا هەر لەو حەلەو كە دەس ئەكا بە باسى ئەم گەشتە هەتاكو
 لى ئەبېتەو بە بست لە مەوزووع دوور ناكەوئەتەو، دىمەنى رېگا و بان، رېگاي ناو
 باخ، دى، ژىنى دىواخان، بەيانىانى دى، كانى ژنان، ژنى ئەو ناو، گۆرانى
 لاوكانيان... بەرپىز ئەهۆنپەتەو و بە چەشنىكى ئەوتۆ، ئەدىبانە و شاعىرانە بۆمان

ئەگىرپىتەۋە، كە قەت باۋەر ناكەم يەككى خۇي چوۋبېتە ئەۋ ناۋە و گەشتى تيا كىردى
 بەم چەشنى گۇران ئەگىرپىتەۋە تابلۇيەكى راست و تەۋاۋ و شىرىنى ھەورامان
 چەسپابىتەۋە خەيالپەۋە. تابلۇكەي گۇران، واتە، گەشتى ھەورامان، تابلۇيەكى فەنىي
 رەنگىن و شىرىنى گياندارە. ناتەۋاۋىي تيا نىيە. بەيتەكانى كە پەلەكانى لەشى
 مەوزوۋەكەيە ھەموۋى لە جىي خۇيەتى، ھەموۋى زىندوۋ پىكوپىك، يەكتىرى
 تەۋاۋكەر و بەكەلكن، بەۋىنەي گياندارىك، پەلەك و يا عوزۋىكى زياد و بى كەلكى پىۋە،
 نىيە، ھەموۋى بەيەكەۋە ۋەھدەيەكى تەۋاۋ، ۋەھدەيەكى گياندارى فەنىيە. ھەرچى
 ۋەكو ۋەزن و قافىيە و وشەيە، ئەۋىش لە شىعرى گۇران و بەتايبەتى لەم گەشتى
 ھەورامانەدا گەشتوۋەتە رادەي (ئىعجاز). ئەمە «گەشتى ھەورامانە».

دىمەنى رېگا و بان

كۆمەلە شاخىك سەخت و گەردن كەش
 ئاسمانى شىنى گرتۆتە باۋەش
 سەرىۋشى لووتكەي بەفرى زۇر سىپى
 بە دارستان رەش ناۋ دلى كىپى
 جۇگەي ئاۋەكان تىايە قەتىس ماۋ
 ھەر ئەرۋن ناكەن پىچى شاخ تەۋاۋ
 ھاۋار و ھاژەي كەف چەرىنى چەم
 بۆتەنىيى شەۋ (لاي لايە) يى خەم
 توۋلە رېي بارىك، توۋناۋتوۋن پىشكن
 رېبۋار ئەخاتە ئەندىشەي بى بن
 ناۋ رېگا تەق تەق، لارې بەردى زل
 كە ھىشتا گەردوۋن پىي نەداۋە تل
 گا سەرە و ژوۋرە، گا سەرە و خۋارە
 تالى و شىرىنىي دونىاي رېبۋارە

رېگای ناو باخ

پېش ټهوهی بگهی به ئاوانیی دی
ټهکشیتته ناو باخ تووله ماری ری
شنهی سیپهری داری گوئیز و توو
ټهسرپی ټارهقی رپیواری مانوو
تهسکینی رپگای باخه و باخی ویل
«مانوو نهبی» یه لهم کیل بو ټه کیل (۱)
(سهلاموون عهلهیک) مامهی بن دارگوئیز
سهلامی مانوو له پیری بی هیژ؟..
(مهرحهبا) سهرچاو، بهچکهی کاکول قیت
سمورهی سهردار، روللهی زرنګ و زیت
ټهپوی هه رټهپوی تهلانه و تهلان (۲)
ټهمجائگهیتته پیچی بهر مالان

دی

کام بهریهروچکهی زور باسهفایه
چهشنی دللی شاد دپیه ئاواپه!
خانوی بهگزاده له سای درهختا
ئارامیی بووکه له کوشی بهختا
خانوی ټههالیش زوریان دوو نهوم
ههندی قنج و قیت ههندی لارو کوم
یهک لهسهریهکتر، بهرهو لووتکهی کیو
بو ټاسمان ټهچن وهک پیپیلکهی دیو!

(۱) کیل = قوخ = خانوی هاوینی ناوباخ.

(۲) تهلان رپگهی بهینی دوو ریزه درهخت.

له (دی) دا کام جیت گه وره بهرچا و كهوت
مائی ئاغایه و خانهقا و مزگهوت

ژینی دیواخان

كه گه پشیتیه بهر دهرگای گه وره
هر خزمهكاره لیت ئه دا دهوره
ریت پیشان ئه دهن تاكو دیواخان
ئیتتر دیوانه و مهرحه بای میوان
دهستهی خزمهكار فیشهكدان له مل
به چهفته و مشکى سهروتهپله زل
دهس له سهرخه نجر چاوه رپی فرمان
چ بو سهر برین، چ بو سهر دانان
هه چ كه سی تازه بیته دیواخان
كړنووشی ئه كا به سهردانه وان
گهرمه دیوانی شهوی به گزاده
تیکه ل و پیکه ل بابته و ماده

مه لای دیواخان

له ژیر میزه را مه لای نووشتاوه
ریشی بو سهر سنگ په رشو باله وه
قیافهت په رپووت وهك کتیبی کون
زمانی شیرین، سیمای نهختی مون
بازی رۆحی چهش، به شاعر و ئه دهب
به لام شیوهی زوی عه جه م و عه ره ب
بو میوان ببی مایه ی ته سه لا
له کوړی شهوا، (مه لا) یه و مه لا!

تو و مهلا و شيعر و فلهسهفهى ئيسلام
گوئى راگرتنى تاوتاوى عهوام
بهبى زياد و كهه بئيتيه پيش چاو
سهرنجى كويزان له نامهى نووسراو
كه ديوان چؤل بوو چوووته ناو جيگا
دهس ئهكههته مل خهوى پاش ريگا

بهيان

«اللّه أكبر» مهلا بانگانه
تاريك و ليلى بهرى بهيانه،
مانگى بهجيماو له سهفهري شهو
زهرده له ترسى قاسپه قاسپى كهو!
ئهستيرهى مهغريب وهك قهترهئى ئهمهل
كزكن ئهتكپته ناو بهفري سهركل!
لهرپى ئهوه بهرى شاخ دهنگى زهنگ دى
له شوينى راوكهه تهقهئى تفهنگ دى
رابه تهواوى دونيا پرووناكه
ههر سيحري پرووته سروشت ئيستاكه!
له درخت ئهدا شنهئى بائى سههر،
جمو جووليهتى چهشنى سهوداى سهر!
لهسهه (جوگه)ئى ئاش قاز و مراوى
چاوهرپى رۆژن ههلينى چاوى
بهلام تاخولقى نهكا چيستهنگاو،
نايهته ناو دى پرسنگى ههتاو!

مزگهوت

بنچينهئى مزگهوت نيشتووته ناو چهه
روو بهرهو قيبله، پشت له جهههنهم؟

مزگەوتى كاتى چىشتەنگاوى چۆل
وہك مردوو كفننى بى دەنگى بەكۆل!
سوورە چىنارى لىقو پۆپ درىژ
سىيەر ئەكا بۆ خەوى بەردە نوپۇز!
جارجار ئىمامى تەنياى لە گوى خەوز
سنگى ماچ ئەكا ريشى بە وەنەوز
كەسىك بانگ ئەدا ئەشلەقېنى گۆم
ئىمام ھەلەستى دار بەدەست، پشت كۆم
تا تەواو ئەبى «اللە أكبر»
پەنگ ئەخواتەو لافاوى نوپۇزكەر
نوپۇز بەتال ئەبى جەماعەت بلاو
چەن پىرىك ئەبن بەختەى لافاوى
سووچىك گەرم ئەكەن بە رازى جوانى
ئاخ بە بائەدەن بۆ دونىاي فانى!

كانىي ژنان

سەرچاوەى ئاويك، كەلەكەك لەسەر
ژنىك تىي ئەچى ژنىك يىتەدەر!
ئەمەش لە دىدا كانىي ژنانە،
قىبىلەى دىدارىي ھەرزەكارانە!
ئىواران پۆل پۆل، لاوى كاكۆل لوول!
سەرەپى ئەگرن، سەرگەرم و عەجوول
ھەرچەن ھارەى دى ھەياسەى جوائىك
لە ھىلانەى دەم ئەفرى ھاوارىك!

ژن

ژنى ھەورامان، سەرتاپاي خىش،
سەرچاوەى بۆنى مېخەك و سمل

تا بلایی ته پووش، ئالووالا جل
بهژن و بالا جوان، بهدن نهرمو شل!
نیونگی، خندهی ئهستیرهی ئه مهل!
نهغمهی گفتوگوئی، وهك جریوهی مهل!
ژینی، بههاری عهشق و جوانی،
جیلوهگای حوسنی، پی باخ و کانی!

گۆرانی

عهشقی ئیوارهی سهره پی کانی
بهه ئه داته چهه کلپهی گۆرانی
رؤژ ئاوا ئه بی، چهه تاریک دایی
دهنگی (کنالهیل) ههر دوایی نایی!
مانگ به تریفهی ناو دی ئه کاکهیل،
هیشتا ههر گهرمه نالهی (کنالهیل)
«سیا چهمانه ... سیا چهمانه ...»
بهههشتی عهشقه ئهه هه ورامانه!
ئهوهندهی دار و بهردی هه ورامان
رهحمهت له ژنی بهژن و بالا جوان
«سیا چهمانه ... سیا چهمانه ...»
هه ورامان جیگای سیا چهمانه!

گۆران ههر له گهشتی هه ورامانا ئهه وینه گهری فهن و موزیقهیهی بهکار نههیناوه،
به لکو ئهه له هه موو شیعریکیا، بهتایبهتی له شیعری تهسویریا هینده ورد و هه ساسه،
هینده زاله بهسهه وشه و ئاههنگ و قافیهدا، و له تیکه لاه کردنی پهنگهکانا (۱) له
هه لباردنی وشه به ئاههنگ و موزیقاویا هینده بهزهوق و بهدهسه لاته که ههتا له

(۱) تیکه لاه کردنی پهنگهکان = مهزجی ئهلوان.

شيعرهكانى ورد بېتهوه زياتر شيرينيت پيا ئهچى، وهتا بېخوئېتهوه پتر گوشايش ئهدا بهدل و دماختا. «گهشتى قهره داغ»ى گۆران، كه ۲۱ بهند و ۱۷۱ بهيته، وئنهيهكى فهنىي شيرينه بۆ «دۆلى قهره داغ» كه ئه مېش له گه ل «گهشتى هه ورامانا» چه پى نيه. گۆران، ههروهكو ئه و شيعرانهى كه له سهر شيوه و ئوسلووبى تازه وه به كوردىي پته دى ناون هه مووى به رزه و پوخته يه، شيعرهكانى تريشى كه خۆى زۆر راي لايان نيه و به كوئيان دانهى، به لاي منه وه ئه شى كه به وئنه يهكى به رزى شيعرى كوردى بژميرين، چونكه ئه و وشانهى كه ئه و به بېگانه يان دانهى هه موويان ناشنان به گوئى كوردىكى خوئنه وار، و به تايبه تى به لاي ئه وانه وه كه له ئه دب به هره به كيان وه رگرتوه له و وشانه ن كه بۆ به خشىنى نرخ و جوانى به ده گهن بخرينه شيعره وه. بنوارنه، «جیلوهی شانۆ» كه خۆى به شيعرى كوئى دانهى و له هه موو شيعرهكانى ترى زياتر وشه ي بېگانه ي تيايه:

جیلوهی شانۆ

له جهرگى په رده وه تك تك دلۆبى (عوود) ئه پرژا
 به نووكى ته ئسپرى
 ته ره ب ئه هاته خرۆش، تاليعى سـروور ئه پرژا
 به ئاهى دلگيرى
 كه مان - شه هيق و زه فپرى فرېشته يى ئه لمان -
 ئه كه وته ناو دلى مردووش هه ناسه يى هه يه جان!
 نه وايى مؤسيقى
 كه مه خره جى سىحرى
 ته ليكه پى ئه كه نى، يا كوئيكه حوزن ئه گرى
 به سۆزى ته شويقى
 مه تاعبى گوزهران
 هـيـواش هـيـواش ئه تكپته دهرونى نسيانك
 كه ره مزى له زه ته، ميفتاحه بۆ ته ليسمى ژيان
 ژيانى ئينسانك

لەپەرکە باالی رەشی ھەلبەری قەلى پەردە
 پەرىى جوانى، فرىشتەى سەماى نادىدە
 لە عەرشى شانۆدا
 بەعەشەو پەیدا بوو
 نىگاھى مەست، وەکو شوعلەى ھىداىەتى سەودا
 تەبەسسومى مۆتەوالى شىفاى ھىواى مردوو...
 ئىشارەتى ھەموو نوتقى فەسىح و ئەلحانى
 وەکو کتەبى موقەدەس بۆند و روحانى
 بە سەنەتەى ئەلەقى پوزى وەك ستونى سەپى
 وە پەى بچووکى مەھارەت لە ئەردى زەرە ئەدا
 بەدەل بووايە زەعەف بۆ مەتانەتى دونىا
 لەژىرىا ئەتەپى!
 چ جوان دووباللى بلوورىن وەکو لقى مەرمەرى
 نەرم، نەرم ئەلەرى
 شەپۆلى لى ئەوەرى
 شەپۆلى سەنەت و ئىلھام، شەپۆلى جىلوو فەر!
 لەبەحرى بى بن و دوورى خەيالى، بەرز ئەبەرى
 كە كەوتە لەرزى لەتەفەت (لەرانەو)ى جوانى
 لەشى، لە كۆلمەو تە سەنگى نەرم و مەمكى خەرى
 كۆلم كە مەوہەيەكە ئال (مەزرى) سەر لقى لەش
 و (نەرمى)ى سەنە كە لانەى خەوئەكە يەزدانى،
 خەوى عەشق، گەرى عەشقى ھەمىشە گەرى و گەش!
 وە (گۆى) مەمك كە تەماس و گوشىنى وەك دوگمەى
 ئەلەكترىك (ئان)ى
 ئەخاتە سەر رەگى لەش كارەبايەكى ئۆخەى!!
 دەمەك ئەبوو بەشەنى با، بەرەوتى نەرم و نىان

دەمىك ئەبوو بە پەرىكى خەفىفى ئاورىشمىن،
بە گەردو لولى حەزىن
بى قەرار و سەرگەردان
ئەكەوتە سەما،
سەماى سەنعت
حەياتى جوانى، جەمالى بزوتن و، گىيانى،
وجوودى عىشوەوناز
لە خواوہ بەھرەيەكە، پىر بە پىستە بو ئافرەت!
ضىاى سىروور ئەرژىنىتە ژىنى ئىنسانى!..

فيدات ئەبم ژنى جوان، ئەى جەمالى سەنعتكار
بەلى! دەلىلى سەعادەت ئەخەيتە پىش ئەنزار
بەلام ھەموو تاوى
دەوام ئەكا. لەپرىكا وەكو مەلى ئاوات،
كە تو فرىت ھەيھات!
لەوئىش لە پەردە ئەپچىرى نىشانەيى، ناوى،
لەتو بمىنى پەيائى بەخاترەى مەئىووس
وہلى، لە ئەو؟ لە سەعادەت؟ سفر، سفر ئەفسووس!

ئەم شىعرانەى گۆران كە بە ئوسلوويكى زۆر تازە دانراوہ، دووريشە لە ئوسلوويى
شاعيرە كۆنەكانەوہ. لە ئوسلوويى توفىق فيكرەتى نىشتمانپەرورەى تورك ئەچى، كە
يەككە بوو لەو بوژانەى بوونە ھۆى وريابوونەوہى مىللەتى تورك و بەرپاكردى
ئاژاوہ و ئىنقلابى (عوسمانى) لەدەورى عەبدولھەمىد، بەلكو ئەتوانم بلىم ئەم
موسستەزادەى گۆران، بىتو لەگەل «بھاردە لەبەھارا» كە موسستەزادىكى توفىق فيكرەتە،
بەئاورد بكرى، ھىنەكەى گۆران لە ھەندى لايەنەوہ جوانتر دىتە بەرچاؤ. ئەوہش

لهوی بی، که هیچ شاعیریك نه ماوه له بههار نه دوی و شیعری پیا هه لنده. به لام کی -
به تایبتهتی له خوره لاتا و نه خوازه لا له ناو بویره کانی کوردا - له شانۆ دواوه و
توانیویه شیعری پیا هه لدا؟ (جیلوهی شانۆ)، کاری هه موو شاعیریك نییه لئی بدوی.

له بهر ئه مه، هه رچهن، وشه ی زۆری فارسی و عه ره بیی تیکه له، دیسانه وه به لای
ئیمه وه له وینه ی شیعری مومتاز و به هاداری شیعری کوردی ئه ژمیرری. ئه و وشانه ی
که له زمانی بیگانه وه وه رگیراون، زمان و گوچکه ی خوینه وارن و ئه دیبانی کوردی
پی راهاتوه و نه بوونه ته هوی شکستی به های شیعره کان، به لکو ئه م وشانه به پیی
مه وزووعی غه زله که، پیوستیکه له ئه ده بی به رز(۱)، چونکه ئه م شیعرا نه خوینه رانی
تایبته تی خو ی هه یه، واته له ژوور سنووری ئه ده بی خه لق (Folclor) هه یه.

قه سیده به رزه که ی به یادی (سالم) هه دایناوه، ئه ویش له بابته تی غه زله که ی سه ره وه
به واته له گه ل ئه مه دا که پره له وشه ی فارسی و عه ره بی دیسانه وه، له ریزی شیعری
کوردی مومتازا ئه ژمیرری، به ندی یه که می ئه و قه سیده هه ئه مه یه:

به یادی تو ئه گری دهستی عاجزم خامه
ده های پو شن و به رزت ئه گاته ئیمدام
هونه ر نییه که ئه نالی (روباب) ی ئینشادم
(تزه کور) ت سه به بی سانیحات ئیلهامه!

گۆران، داخه که م، هه رچهن له شیعری کوردی یا، ئینقلابی گپراوه، و به و شیعره
به رزانه دا که دایناوه گه یشتو وه ته پله یه کی به رزی شاعیری، وادیاره که له ده روونه وه
هه سته به ته نگیی ئاسۆی ئازادی کردو وه و له جه وری کار به ده ستان و چه پو کی
زه مانه ئه ندیشه ی بو وه، ده ردی ژبان و ئاتاجی و ناهه مواری به ختیش بو وه ته
سه رباری ئه مانه. له بهر ئه وه با هینده ش نه بی که خو ی با سی ئه کا - تا ئه ندازه یه که
له مانه سه له میوه ته وه و جله وی فیکری بو شیعر شل نه کردو وه. له م چهن شیعره ی
خواره وه ی ورد بنه وه له نامه یه کی گۆران بو (گه وره ییکی شیعر دو ست) (۲).

(۱) ئه ده بی به رز = ئه ده بی خه واص و یا (گزیده = Elite).

(۲) ئه مه عینوانی نامه که یه و گۆران، خو ی بو ی دانا وه.

شيعرى جوانت ئەوئ قوربان شيعرى جوان
شيعرىك گەشەو زەردەخەنە با بەژيان
شيعرى گيانى تيابى و بژى و ببزوى
زمانى دل بزانى و باش پىي بدوى
قوربان! راستت ئەوئ من و شيعرى وا
چەشنى عەجەم ئەلئ: «كجامرحبا»
لە پيش ھەموو شتىكا چونكە كوردم
چۆلەكەى ناو ھەزاران داوى وردم
بالئ فرين، دەنووكى ھاوار كردن
زياتر چەقۆم نزيك ئەخا لە گەردن

ئەو دواى ئەم نامەيە، سكالايەكى زۆر لە جەورى زەمانە و لەو بەرھەلستە چەشن
چەشنانە كە لە پىي شاعيرىكى راستبىژ و بى رپا و يا مەئموورىكى بچوك و
بەسەزمانا وەستاو و دەمى ئەبەستىتەو وە زمانى لال ئەكا.

بەلام لەگەل ھەموو ئەم تاسە و سكالايە و ھەلزاندى ھەموو ئەو شتەنە كە دەس و
زمانى گۆرانى بەستوو و پى رووناكىي لە مېشكى گرتوو و يا وشەي لە گەروويا
خنكاندوو، لە ئەنجاما خۆي ھەر پى نەگىراو و مەغزى بىر و ئەندىشەي خۆي
پژاندوو و تە پەيامى كوردەو.

نووری شیخ نووری شیخ سالح

(نووری) یا (شیخ نووری)، کورپی شیخ سالحی، شیخ غهنی، شیخ عهولقاردی کورپی سهی حوسهینی، سهی محهمهدی، سهی عهلییه، و له سهیدهکانی بهرزنجیه. له سالی ۱۳۱۵ی هجری له سولهیمانی له دایک بووه.

له قوتابخانهکانی تایبتهی ئه هالی خویندووویهتی. زۆر فامیده و زرنگه هر له منالییهوه خووی داوته سهر شاعر و ئهدهب. زمانهکانی تورکی و فارسی و عه رهبی فیڕ بووه. گهلی پهرایوی (۱) شاعر و ئهدهبی

فارسی و تورکی خویندوووتهوه. بهتایبتهی له ئه دیبهکانی دهوری وریابوونهوهی تورک زۆر سوودمهند بووه و له دانانی شیعر کوردیا پهیرهویی توفیق فیکرهتی کردووه که یهکیکه له شاعیره بهرزه نیشتمانپهروههکانی ئهوه دهوره. له وهزن و قافیه و شیوه و ئاههنگا، ریگهیهکی تازهی داناوه بو شیعر کوردی. له بهر ئه مه سهردهمیک (شیخ نووری) سهرکردهی شاعیره لاههکانی کوردی (سولهیمانی) بووه، و له زۆربهیان تهنا ته گۆرانیش ههولی لاساییکردنهوهی (شیخ نووری) یان ئه دا، نووری زهکایی، که له (نووری) یا ههیه، له وانه بوو، هیوای خزمتهی ئهدهبی کوردی لی بکری، به لام داخه کهم دهردی نان و کویرهوهی (وهزیفه) ی میری، له گه ل ههندی هۆی تری له مانه گرنگتر، ماوهی ئه م خزمهتهی نه داوه و به ئاواتی خوئی نه گه یشتوووه.

جگه له کوردی، به زمانهکانی تورکی و فارسییش شیعر کوردی داناوه. و ابزانم (نووری) شیعرهکانی خوئی له (دیوان) یکا کو نه کردوووتهوه له بهر ئه وه ته نیا چهن شیعریکی

(۱) پهرایوی، له په رهوه، به مانای (کتیب) ه.

كوردیی دەس ئیমে كهوت، به لام هه ربه م چهن شیعره دا، دهسه لاتی شاعیری (شیخ نووری) و بهرزیی ئوسلووبی له ئه دهبا ده رئه كه وئ. (ژیانی ئاده میزاد)، یه كئكه له و شیعرانه ی (نووری)، كه له سه ر ئوسلووبی توفیق فیکرته دایناوه.

ژیانی ئاده میزاد

له ناو شه پۆلی خه ما سه رنگوون و بی ئارام
به کیوی سه ختی ژيانا، به پی، به چنگه پنی (۱)
خه ریکی هه لمه تی سه ركه وتنه، بگاته سه ری
له پر نشیوی كۆلی بواری لی ئه ته نی
به دوا ی یه نس و ئه له م، تارویوی له ئاخ و له زام!..

زه بوون و ری هه له بووی ده شتی چۆله وۆلی به لا
شگسته بال و شپرزهی پلاری ده سته قه ده ر
كه سی نییه كه له لاوه ده سی بداته په لی
یه کی نییه كه له لای ئه و خه فه ت بدا به هه وا
به لایه كا بییه وی تی په ری، نییه ره ه به ر!

له پیشی چاوی ته مومژ، به سووره تیکی وه ها
هه تاكو خوا هه زه كا توندوتار و بیم ئاوه ر
ئه وا به لایه وه، ئه خنیته وه به ئیستهزا
هه ول ئه دا كه له وی تی په ری، به لام سی به ر
چلۆن ئه گیرئ، به هیزی شه لیکی بی سه روپا!؟

(۱) له م جیگه یه دا به لای ئیمه وه (چنگه کړئ) له (چنگه پنی) جوانتر بوو.

ئەمانە! ئەم كەژە، ئەم سېبەر و شەپۆلە، يەككى
نمونهى لە ھەوايە و لە رېگەدايە بەبار!
كەچاوى پى ئەكەوى بۆى ئەچى بە ئىستىعجال،
بەلام ھىلاكئىيە، يەعنى ژيانى ئادەمىزاد
بە تەنگەوہ نىيە. راھاتووہ لەگەل ئىھمال
ھەتاکو ئەودەمە ئەينىنە گۆرپى تىرەوتار!

لەم شىعرانەدا كە لەسەرەوہ نووسراوہ شىخ نوورى وەكو وتبوومان پەيرەوى توفيق
فيكرەتى كردووہ و ئوسلووبى شىعرەكانى بەتەواوى لەھى ئەو ئەچى، وەكو توفيق
فيكرەت، ئەميش زۆرى وشەى فارسى و عەرەبى بەكار ھىناوہ، بەلام لەگەل ئەمەشا
وشەى كوردى پەتى، تەعبىرى جوان و تازەشى خستووہتە پال وشە بىگانەكان و بەم
جۆرە شىوہىەكى دلگىر و ئاھەنگىكى مۆسىقىى شىرىنى لى پەيا كردوون. بە
كورتىيەكەى چە لە ئوسلووبا و چە لە وەزن و قافىە و ئاھەنگا تەرزىكى تازەى بۆ
شىعر داناوہ، و تا ماوہيئەك لەشىعرى كوردىا ئىنقلابى گىراوہ:

وشە و تەعبىرەكانى وەكو:

سەرنگوون و بى ئارام، يەئس و ئەلەم، شكستە بال، پەھبەر، سوورەت، تار و بىم
ئاوەر، زەبوون، ئىستىھزا، ئىستعجال، تىرە و تار

كە ھەندىكىان فارسى و ھەندىكىشان عەرەبىيە، ھەموويان بەلاى كوردىكى
خويئەوارەوہ- بە تايبەتى كە دەم لە ئەدەبىشەوہ بەدا- بە بىگانە نازمىررئىن، جگە لەمە
ئەم وشانە جوانى و شىرىنيان داوہ بە شىعرەكان و ئەوئەدى كە لە ئوسلووبى ئەدەبى
كۆن دوورىان خستووہتەوہ ئەوئەدەش لە ئەدەبى تازە چەشكەداريان كردووہ. چونكە
ئىمە پىش دەورى (نوورى)، لەشىعرى كوردى كلاسكىيا، لەجىياتى:

لەناو شەپۆلى خەما، بە كئوى سەختى ژيانا بە پى، بەچنگەرنى، ھەلمەتى
سەركەوتن، نشيوى كئولى، بوارى لى ئەتەنى، تار و پىي لە ئاخ و لەزام، رى ھەلە
بووى دەشتى چۆل و ھۆل و ئەم چەشنە تەعبىرە جوانانە، وەكو ئەدبىكى كورد ئەلى:
زۆرتەر تووشى وشەكانى « شاهی سكهندر، ئاوى بەقا، تەختى كەى، جامى جەم،

تەپرى عەنقا و شارى جابلقا...» ئەبويىن لەگەل ئەمەشا بەلاى ئەدىبە تازەكانى كوردەو، ئەم وشانەى شىخ نوورى و تەعبىرە جوانەكانى سەرەووشى زۆر جىيى پەسەند نىيە، و ئەوان بە تەواوى شىر لە پېشىنيان و شىعريان ئەسورن، واتە، بە ئىنقلابەى كە (نوورى) و پەيرەوكانى گىراويانە كۆلى دەروونيان دانەمركاو. وەكو ئەوان ئەيانەوئى ئەبى شاعىرەكانى ئىمىرۆ «دەس لە كلكى (سىمورغ) و گويسوانەى شارى (جابلقا) بگەنەو» وە لە دەروپىشتى خويان برۈانن. سەرنج بدەنە فرۆكە، بى تەل، رادىو، سىنەما سكۆب و تەلەفېزىيۆن، بىرئى بگەنەو لە چەكى (زەرى)، لەوشتە تازە داھاتوانە كە ئىنسان لە عاستيانا ئەبلەق ئەبى و سەرى تيا سوور ئەمىنى ئىنجا بىر لەدانانى بابەتە شىعريك بگەنەو كە لەگەل ئەم ئىنقلابە گەورەيدا شانەشان بوەستى و تەفسىرى ئەو ھەستەمان بكا كە بەرامبەر بەژيانى تازە لە كانگاي مېشكانا ئەژى و ھەستى پى ئەكەين. واتە ئەوان (ئەدىبە لاوھكانمان) ئەيانەوئى لە شىعرا (برووسكە) يك ھەبى كە لە خەو خەبەرمان بكاتەو (برىسكە) يك ھەبى رپى ژيانمان بۆ پروناك بكاتەو، سىحريكى تيا بى، خويىنمان بخاتە گە. واتە ئەيانەوئى شىعەر، ھۆى وريا كوردنەو و راپەراندن بى. بەكورتى، ئەيانەوئى شىعەر، پال پيۈنەرىكى بەھىز بى بۆ پېشەو و بۆ سەرکەوتن لەژيانا! لەسەرى نەروين، بەواتەى ئەوان بى، پيۈيىستە سەنەتتى ئەدەب، جىگەى ئايەت و ھەدىسى ئەم چەرخەمان بۆ بگريتەو و ئەدىب ئەبى واجىباتى رەسوول بگريتە ئەستوى.

لەگەل ئەمانەشا كە وتمان جىيى ئىنكار نىيە كە (نوورى) شاعىريكە تەجەدو پەرور. ئەلقەيىكە، ئەمسەر و ئەوسەرى چەمەرى شاعىرەكانى چەرخى پيشووى لەگەل شاعىرەكانى ئەم چەرخەدا ھانىووتەو يەك. لەشىعرى (كلاسيكى)، بەشىكى زوبدەى وەرگرتو و لە سەلىقەى ئەدەبى تۆزىك فېترى و تۆزىكىش ئىرسى خۇى خستوووتە سەر. ئىنجا چاوى بە دەورى خۇيا گىراو و شىعرى شاعىرە گەورەكانى توركى دەورى ژيانەو و ئىنقلابى عوسمانىي بە وردى خويىندووتەو و باش سەرنجى داووتە مەغز و ئوسلووبى ئەدەبى تازە و بى ئەوئى ئەبلەق و ھەپەساو دامىنى دوايان كەوتو، بەلام لەم شوپىنكەوتن و پەيرەويكردنەدا لەوانە ناچى كە لاسايى ئەكەنەو، بەلكو شان بەشانى ئەوان رۇيشتوو و بۆ دەورىكى كورت بوو و (زەئىمى ئىنقلابى) شىعرى كوردى لە ناوچەى سولەيمانى. ئەوانەى كە ئىمىرۆ خويان بە دامەزىنەرى قوتابخانەى شىعرى تازە ئەژمىرن ئەبى بزاندن كە يەكەم بەردى بناغەى

قوتابخانه كهيان له لايهن نووري شېخ سالحوه دامه زرا.

(په پووله) ي نووري لهو شيعره تازانه يه كه چه به مه وزووع و ئوسلوب وه چ به وهزن و ئاههنگ و موزيقيه يا له شيعري كلاسيكي دهوري كوئن ناچي. به وشه ي كورديي په تي و به سه ليسي ته عبيري و ماناشيا، به ته واوي شيعري كه به پي چه شكه ي ئه دهبيي ئه م چه رخه:

په پووله

خوزگه ئه مزاني تو بو؟

وا خووت ئه كه ي رهنجه رو؟

په پووله ي بال هه لوهر يو!

به تيشكي گر دارزيو

بالداري جوان و رهنگين!

ئيسك سووك و بال نه خشين

به روژ له م گول بو ئه و گول،

له م چله وه بو ئه و چل

نه فرې و ئه نيشي ته وه

بوئي خووش ئه چني ته وه

هه تاريكيت لي دهركه وت

چاوت به شوعله و گر كه وت

بالت هه لئه پرووزيني،

جه رگت هه لئه قرچيني

بالداري بال رهنگا و رهنگ،

دهم پر هاواري بي دهنگ،

خوزگه ئه مزاني تو بو؟

وا خووت ئه كه ي رهنجه رو؟

شەبەق ئەدا، بەيانی،
 لە گوئی جوگە و سەركانی،
 ئەگەر پێی تائەتوانی
 هیچ ماندووەتی نازانی!
 كام جیگا خۆش و بەرزە،
 كام لق ناسكە، سەوزە،
 لە دوورەووە بۆی ئەفەری،
 جیگای خۆتی لی ئەگری!
 بەرۆژ جیئت ناوگولانە
 بەشەو ئەبەییە پەروانە
 لە كوئی بەشوعلەت زانی،
 خۆت ئەكەى بە قوربانی
 پەپوولەى ناسك و نازدار!
 عاشقى دڵ بریندار!
 خۆزگە ئەمزانی تۆ بۆ؟
 وا خۆت ئەكەى رەنجەرۆ!

شیخ نووری بەهۆی (وەزیفەى) ی میرییهو بەشیکی زۆری ژيانى لە دەرهوہى
 سولەيمانى، لە ناوچەى ناحیەکانا رابواردووہ کە زۆر بەیان دېھاتیکی دواکەوتوو و لە
 شارستانییهتى بە دوورە، لەبەر ئەمە جار بە جار بە شیعەر نووسینەوہ وەختى بەسەر
 بردووہ.

جارێکیان قەسیدەییکی بەسۆزی پر لە شکات ئەنوسى بۆ پیرەمێردى ئەدیپ و
 شاعیری ناودار. وادیارە کە ئەو شیعرانە بەلای پیرەمێردووہ زۆر جوان و بەھادار
 ئەبى، کە بەم دوو بەیتەى خوارەوہ وەلامى ئەداتەوہ:

شوکری خوا ئەکەم کە لە (نووری) ی کوژاوەوہ،
 پرشنگی جوانی شیعەر و ئەدەب کەوتە ناوہوہ

نوورى! بە نوورى ئۆۋەۋە زۆلمەت لەناۋ ئەچى
(يا رەب!) ئەم (ضيا) يە نەبى قەت بە چاۋەۋە

ئەم دوو بەيتە پيرەمىرد، ئەگەر بە وردى سەرنجى بدرىتتى، ھەمووى لەو سەنئەتە
وردانەى ئەدەبە، كە بەتايبەتەى لە شىعرى ئەۋا ئەبىنرى. لەلا يەكى تىرشەۋە گەۋاھىكى
بەھىزە بۇ شاعىرى شىخ نوورى و پلەى ئەدەبىى لەچاۋ پيرەمىردا كە بەراستى يەككە
بوو لە مامۇستا بەرزەكانى شىعر و ئەدەب.
سوپاس بۇ يەزدان، بەرگى دوۋەمىش تەۋاۋ بوو.

رەفلىق حىلمى

بەغدا ۹۵۶/۵/۲۳

پڙست

به رگی يه كه م

- ۵..... پيشه کی
- ۷..... دوو وشه
- ۱۳..... ئه حمهه بهگی فه تاح بهگ
- ۲۰..... ئه حمهه بهگی وه سمان پاشا
- ۳۱..... ئه مين فه يزی بهگ
- ۳۹..... ئه مين زه کی بهگ
- ۴۵..... ئه سیری
- ۴۹..... ئاهي
- ۵۵..... بيخود
- ۶۳..... بيكس
- ۷۷..... پيره ميڙد
- ۸۷..... حاجی قادری کوی
- ۹۹..... حه ريق
- ۱۰۵..... حه مدی
- ۱۱۰..... خاکی
- ۱۱۴..... خه سته

به رگی دووهم

- ۱۱۹..... پيشكهش
- ۱۲۰..... سه رتا
- ۱۲۲..... دلدار
- ۱۳۲..... ره مزی
- ۱۴۱..... زيوهر
- ۱۴۹..... سالم
- ۱۶۸..... سه لام
- ۱۸۳..... عه لی با پير ناغا
- ۱۹۸..... گوران
- ۲۷..... شيخ نووری شيخ سالح

